Το Πρωτόκολλον

Περὶ τὸ 1846 πρὸν τῆς Ἑνώσεως

καὶ

Περὶ τὸ 1890 μετὰ τὴν Ἕνωσιν

Τῆς Γ΄ Βουλῆς.

καὶ

Τὰ ἐν Πρωτοκόλλῳ Διονύσια

καθ' ἃ τὸ 1881

ὑπὸ

Ἠλία Ζερβοῦ Ἰακωβάτου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόλογος.

„Σοφία γὰρ ἐν δῶ
„κρυπτὸν ἔθος κέφαλαι,
„τὸ παιὸν δομῶν σοὶ ἑαθηὸν,
„τόδ' ἤμεν' ὅλῳ φρένας
„θεὸς ἄγει πρὸς ἄλαν (Σοφ. Ἀντιγ. 637)"

Τὸ ὠρᾶιον τῶτο πόγιον σοφῶ καὶ σεσυρμένον ἀνδρὸς, ἐξ ὃ διαπομόμεθα, ὅτι ἄλαν ὁ θεὸς θέλῃ νὰ βγάλῃ τινὰ, τὸ σαραλλάσσῃ τὰς φρένας, καὶ τὸν νάρῃ νὰ ἁμαρτάνῃ τὸ παιὸν ὡς παῖν, ἀρριόβῃ καὶ εἰς ἄλογα, καὶ ἐς κέμας, καὶ εἰς σόφῃ, καὶ εἰς ἄθικα ὀρόσημα, ὁπόταις σαρεκβαίνοντας τὰς τῶν εὐθρᾶν ὁδὸ καὶ διαβαίνῃ πρὸς τὸν ἴδιον ὄλεθρον, θαυρῶν συνάμα ἐκ σοφὸν ἀνὴρ κύλιν καὶ ὡς ὀρθὸν καὶ σαλόριον. Θρυλάβῃ τὸ πόγιον αὐτὸ μὲ τὸ ἐν σρεσβύτερον ὑμμερδῶ," μοραίνῃ κύριος ἠὸν, ὃν βέλεται ἀσολέσαι". Πρὶν τὸ γενσβύτερον καὶ δυσθυμόνητον ἦναι, ὅτι οἱ νὸι ἐκαπόλεις ἀρᾶς ἢ νάρ σροσευθύνεις, δυσκόλως ἀσοδέχονται καὶ συνετὸν κορυβρὸν ἢ ἀντέχονται σώζειν· μεταμορφόνονται εἰς μωρὰ καὶ ἀόβενῶ τινάια, ἄλογα ἀσυθῶν τὰ χάρματα τῶν θρασυγάς των, ἢ ἐς λυμάντας καὶ κερεσύρχας, ἄλλως μᾶλλον ἐμβύζονται καὶ ἀσοθυμοῦνται ἐκ σάσης ὀρθῆς ἀντιλογίας, ὅσον εὐσχήμονας καὶ ἂν ὑσοδάλλωνται.

Ἀναπαῆνται καὶ ἡμεῖς τὸ σρὸ ἐκσαράσσοντα σαιόν ἐῶν σαραλθόν τῶν σόλεως τὸ Ἀργοσόλι, καὶ σαραλληλίζοντας αὐτὸ σρὸς τὸ ἐνεστὼς, μεγάλως ἐκσλήττομεν ἐκ τῶν ἐκβάσεων καὶ ἀσροσδοκήτων αὐτῶν ἐκβάσεων· τὸ ἀμαθὲς ἐκκαλέῃ ὑσὸ τὸν καιῶ, τὸ σᾶσιν ἄγλε ἕνεκα μοίρας, ἄγλε ἕνεκα ἀσορρήτων σόθων θεσπῶλαι καὶ ὡς σοφιστὴν. Ἐνορίζομεν ὅλι ἐκκαπόλεις ἢ ἔλαφι ἀρσένας μεγαλύτερας, ἐκκλησῶλαι ἐκὶ μακρὸν χρόνον ἐκβριθὲν καὶ ἀνεκκαθάρτους, καὶ ὄχι ἐκ βραχυλόλε σεριόδῳ δὲ ἀμέλειαν καὶ ὕλης ἡδονῆ ἐξ ἐφόδου· ὅλως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γος καὶ τῆς ἀκμῆς καλῆσθαι εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν παρουσίαν, ὡς ὑπὸ ὀρ-
γυλιακῆς πληγμύρας παλασσωρέντ.

Ἡ ἐκεῖ τὸ παρελθόντος ἢ πρὶν τῆς Ἑνώσεως ἦταν ἐκεῖνα παντμύρως καὶ
ξεροκολάδα παραδόξου· ἡ δὲ τὸ ἐνεστῶτος ἢ μετὰ τὴν Ἕνωσιν τὴς 15ῆ Βρῆς, καλα-
γάς καὶ ξορφολάδες παράκτως· ἐκεῖ τὸ ἐντῶρα ξωσκοῦ καὶ καθαρεύῃ πάν-
τα τὰ ἀνελαμβάνοντα, ἐνῶ ἐδῶ ἡ ὕβη νεκροσκοῦ καὶ ἀσχημίζῃ αὐτά. Τὸ ἐκ
τῆς ἀντιθέσεως ταύτης θέμα θεωρίας προκύπτῃ καὶ ἐνδιαφέρον χύσεως ποῦ
διαφόρ. οἱ μὲν θέμα ἐκφορεσθῆ, οἱ δὲ θέμα ἀνορεσθῆ ἀπὸ τῆς ἀναγνώ-
σεως· φανερόν ἐκ ἐκείνης, λύση γε ἕλης· ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν ἀμφῶ, εἴπερ
ἄφῶ τὰ πράγματα ἀντιγράφομεν ὡς ἀκριβῶς καὶ σιγοὶ λοσιογράφοι.

Ὁ πόνος ὃν ἀναγράφομεν νὰ διαγραφίσωμεν ἦταν ἐμόνη ἐκεῖνα σκε-
ρωμένος, ὀχὼν καὶ ἐν τῇ σκληρολαλίᾳ τὴν χαρέχῃ ἐκεῖνον ποιητικὸν ἀνθηρό-
νον· παντοίᾳ ἐν μεγαγγραφίᾳ, ὅλη δραματοργῶμεν ἐν μεγαγγραφίᾳ ἢ πόνω-
λύρας παγιαρᾶς, ἐκ μόνων λύρ ἀναγορᾶν ἴλη ἐν ἐκ λαύλας ἐσύρμος τὴν κα-
νῶν καὶ ἐκ μελαβάσεως, ἀλλ' ἦταν λύρ ἀναγκαῖος καὶ ἰσχυρός, ὡς ἐκ τῶν ἀγόνων
ἀνελεβάσεων, αἵτινες βραδύνουν λὰς ἀμόρφους ἐμμάς.

Πρὸν ἴσως μᾶς παραληφθοῦν, ἴλη προλεγόμενον ἤθελεν ἦταν νὰ κοι-
νοῦμεν καὶ νὰ ἀποσαφῶμεν τὰ ἐμπόδια καὶ λὰς ἀσχημίας μας, διὰ
νὰ λὰ ἀποκαθάρωμεν καὶ λὰ διασαφίσωμεν ἀνώδυνον τὸ πόνημα, ἴλη προ-
φορικῶς, ἴλη διὰ τὸ λύσαι. Ἀλλ' ἀφ' λὰ πράγματα ἔρθασαν ἐς ἐσύχιον σημεῖ-
ον, καὶ ὀπερέχει ἐκαλόγικα καὶ ἀσφῶν γενικὸν ἔμαθον, ἀφ' "τὸ 'πῶμον
„ πῶμεν γραφικὸν καιῶν, κίχνια δὲ σόμες ὑγιόφυλες καλὰ γῶν," ἔγκα ἀλλον,
δὲν λέγομεν σρέσον ἢ ἐμέμερον, ὥσπερ ὁ ἀποδυόμενα ἐς ἐμέρμα;" Ἐν κα-
„ κοῖσιν ἐ ῥᾴδιον ἀσφαλῶν ἐλέγκα.

Ἐννοῦμεν καλῶς ὅλα οἱ καλῶν φρονῶντες ἢ πράλλοντες δὲν ἐσυθμῶν
λοιπὸν ἀποκαθάρσεις ἢ ἐκλεκτόν, διότι veritas odium parit obsequium ami-
„cos," ἀλλ' ἂν σαρὰ λὸν ἀληθῆ καὶ λὸν δικαιοσύνην, ἴλεως σρὸς σόντα
τὰ κοινῶν λὸς λόγος καὶ λὸς κρίσεις τὸν ἰχορικῶ καὶ ἀθυμηδόν, κόσμε-
νον καὶ ἐκεῖ λὸν καιρόν, ἐκφάλλομεν ἐκ κόλιν ὕμνος καὶ σκῶπτας, ἢ λὸν
ἀποκαθιστοῦμεν, δὲν ἀνθέμομεν κόσμῳ καὶ σρὸς κῆπας κόλιν καὶ σρὸς λὸς ἄλλ.
διότι λί μᾶλλον ἀσχῆς καὶ ἀγένως ἀπὸ λὸν ἀνάξεν ἔκαιρον, ἢ μᾶλλον
ἀχρῆν ἀπὸ λὸ ψεῦδος, ἢ μᾶλλον ἀνκίοθυλον καὶ ἀθεμῖν ἔνεκεν ἀπὸ λὸν
συνὸν ἐνώσεων λῶν διαφαλλομένων ἀλαξῶν ἢ λῶν ἀποκρατόντων ἐκ
καλλιφθόνων;

„ Καὶ-

„Κακὸν τὸ μάθημ' ἐς πρὸς ἄνδρὸς εὖ φρονεῖν.
„Ἐγὼ γὰρ ἦν Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
„Οὐδ' ἂν διωδύσαμεν τὴν ἄλαν ὁρῶν
„Σθένει κόλοις ἀνδρὶ τῶν σοφιστέων."

Οὕτω μοντὴ καὶ συμβουλεύει ὁ Σοφοκλῆς. Ὁ δὲ Εὐριπίδης;

„Τοιοῦτ' ἔσθ' ἃ θνητῶν τὸ πᾶγος ἀμαυροῖ,
„Δόξης τ' ἀσάφειαν, οἱ σαφῆ φέρειν λόγον.
„Οὐ γάρ τι λοιπὸν ὅστις ἡδονὰς χρὴ λέγειν
„Ἢ τἀν' ἐξ ὅλου τοὺς ἀκούσοντας γανυσθαι."

Ἔοικε τοῖς ἄλλοις δόκαλον τὸ καινὸν τὰ διορθοῦν ἢ τὸ ἀρχαῖον τὰ μεμφεσθαι, ἀφ' ἑαυτοῦ παρρησίαν δὲν ἐξελέγχαται καὶ γνωριζόμεναι, ἀλλ' ἀσφαλῆ· ἂν καραινόμεναι ἢ μένειν ἐν παραβύστῳ; "Θὰν ἐγὶ λάμψιν πρόσθεν." Τοιγῶν συμβάλλει ὡς τὸ σκότος διαλύειν τὰς ἀλαζόνας." ἡμεῖς δὲ νόῳ." ἀλλ' ἡμῶν νόσος θεραπεύεται διὰ τῶν χρόνων, ὡς αἱ σωματικαὶ διὰ τῶν φαρμάκων· ἐπὶ ἱερὸν ἀνθρώπου μέτεστι δεῖ ἐφίεται.

„Ψυχῆς νοσούσης ἦσθ' ἐπὶ χρὸν λόγου."

Ἡ δὲ δόκαλον τὸ ἀγαθὸν τὰ θεραπεύειν καὶ διδάσκειν, ἀφ' οὗ τὸ καινὸν δεῖ καλυπτόμενα καὶ ἐσώτερος καλαδικάζεται; "Τόλμα τὸ καλὸν διδασκόμενος, ὅταν τὸ καινὸν καλυπτόμενα." Ἐν ᾗ εὐθύβολα τῶν μρέσεως λαύνει ἐμφανῆ ἢ πραγματικὴ ὑπερίσχυσις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὡς καὶ ἡ θεραπεία τῶν καλῶς πεφρένων.

Ἐκ δυοῖν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν ὀρμώμενοι, καὶ τὰ σράμματα ἀναγράφοντες, συνελάξαμεν ὡς ἐν διαγράμμῳ, ἢ μᾶλλον ὡς ἐν μεσαιτάτῳ τῶν δύο ἀρχαίων ἡμῶν ἀνδρῶν ἑδρᾷ, ἐξ ὧν μὲν τῶν ἀγαθὸν καὶ ἀληθῆ, καὶ ἐξ ἑτέρου τῶν φαύλων καὶ δοκοῦντων· παραβάλλοντες δὲ ἑκατέρας ἐν τῶν διαφοιτόντων ὡς δύο κάλαθρα, ἀφίνομεν καὶ ἔκαστον ἐμπίπτειν τὰ ἐκ τῆς ἑτέρας ἀγωγῆς καὶ ἀφαιρεῖσθαι μὲν τὸν ἑαυτοῦ σκανδάλου πρίν ἢ συμμεμιγθῆναι ἐκ τὸ ἑνὸς καὶ τῆς ἄλλης.

Καὶ σημειώμεθα ἐξ ὅσης δεῖ ἴσχ τεταγμένας τὰς γράφας, ἐν μέσῳ θείᾳ χρησμικῇ εὐλυσίᾳ καὶ τῶν ἐναντίων, ἀπὸ θέσεως, ἀν ἀρθῶς καὶ ἀληθῶς τιθέσθαι, μᾶς χρηστῆς καὶ χάριν, ἵνα τὸ ἀναμφισβητούμενον μεταπίπτειν καὶ ἀμφιβόλου δύο τόπους, ὅτι ὧν δοκοῦσαι ἂν θεῖν νὰ τυθῇ, διὸ τὸ ἂν μὲν ἦναι ὑγιὲς, ἐνδέχεται νὰ μὴ μεμφεσθῇ, ἂν δὲ ἦναι ἀσθε-

τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμὲ καὶ ἰατρικὸν θεραπεύσας, δοὺς αὐτῷ καὶ ἐμφυτεῦσαι καὶ βαθμὸν
ἀναρρώσεως.

Πρὸς δὲ δύο λαύλας σαντουϊτσίας τοιαύτας ἐν μικρογραφίᾳ, ὡς
δεύτερον "ἕλος γέρε, καὶ τρίτον ἄμμελον," τὰ ὑπ' Ἀργυροδοκίῳ Διονύσιον
ὑπ' Ἰκαροκαβάλλα καλὰ τὸ 1881." ἴδωμεν δόσιμον ἰδέαν ἐὰν ἐκπεμφθῇ
ἕν τόλα ἐνθέμων.

Μηνὶ Μαρτίῳ 1891. (ἀνεθεμάθη).

Ἡγέμων Ζερβοὶ Ἰακωβάκης.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ι.

Τὸ Πρωτόκολλον
καὶ τὰ 1846 ὡς τὴν ἔναρξιν τῆς Ἐνώσεως.

καὶ
τὰ 1890 μετὰ τὴν Ἕνωσιν.
Τῆς 13ης Βουλῆς.

Α΄.

Ἡ μεγαλειότης αὐτῶν ὁ Γεώργιος ὁ Ἕλλην ὁ ἐκ Δανίας ὑπάρχει υἱὸς τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ τοῦ ἐκ τοῦ Οἴκου τῶν Γλύξβουργ, καὶ ἐγεννήθη ἐν Κοπεγχάγῃ τῇ 24 Δεκεμβρίου τοῦ 1845 ἔτους. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ Βασίλισσα Ὀλγα ἡ ἐκ τοῦ Οἴκου τῶν Ρωμανώφ, ἐγεννήθη δὲ ἐν Πετρουπόλει τῇ 22 Ἀπριλίου τοῦ 1851 ἔτους. Ἡ Βασιλικὴ αὐτοῦ Ὑψηλότης ἐστὶ τὸ δεύτερον τέκνον τῶν Βασιλικῶν αὐτῶν Γονέων, καὶ ἔχει ἀδελφὸν μὲν τὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου Κωνσταντῖνον, ἐγεννήθη δὲ τῇ 2 Αὐγούστου τοῦ 1868 ἔτους, ἀδελφὴν δὲ τὴν Μεγαλειοτάτην Βασίλισσαν τῆς Ἑλλάδος Σοφίαν, ἐγεννήθη δὲ τῇ 14 Ἰουνίου τοῦ 1870 ἔτους. Ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα Ὀλγα ἐστὶν ἀδελφὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ΄, καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Δανίας Δαγμάρας, καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξανδρίνας, καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Καρολίνης Ἐλισάβετ, καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Μεκλεμβούργου Ἀναστασίας, καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Μεκλεμβούργου Ἀλεξανδρίνης, καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Μεκλεμβούργου Θεοδώρας, καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Μεκλεμβούργου Ἑλισάβετ, καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Μεκλεμβούργου Ἰουστίνης, καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Μεκλεμβούργου Ἀλεξάνδρας, καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Μεκλεμβούργου Μαρίας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἑδίους σαράκια, ὅια ἦναι λὰ λῶ Ἄδου, τῶς ἀγίας Εὐφημίας, τοῦ Δήμαρχ Σά-
ρας καὶ τοῦ Τσιουμάρδ. Πρὶν δὲ πόλεμο καὶ ἡ Προλεύτσα ἀδύνη,
ζῶς νάνι εἶναι λὶ Ἀργυρόπολις, σερὶ τὸ ἀσούλι καὶ μόνι πάλι σρόμπλα.

Μόνι δὲ ἡ Μεγαλόπολις, ἐκεῖς τῶς Ἕλληνες, δεμένα μὲ
λοὺς ἔνναν ἰσὶ μεγάλ Σύαρχος, λὰν λῶς Πάγκς ἐχάνα σρωτεύοντα
λὸ Πανξάρτσι, σόμο ἀσέχασαν ἰσὶ λῶς σκρπιᾶς ἴσ σκρπιόν μέγα ζάλι
ἀκαπόνασαν, σλὰν ἐδὶ ἀρκαῖ ἑλληνίδ καὶ ἀκόμλ ἀρίζοντας. Λὰν
λῶν Σκρπιῶν, τῶς ἀσούλας μόνι πόλεμο ἦναι ὁ Δήμαρχος, μικρὸν σαρὶ-
χναν σρὸς λὰς σαραζόνς ἀσορρίας λὸ ζόρο, ἐκεῖ λὸ κόκκιν ἐδρβελο
λὸ ἀρχαῖον φρούριον Σάρκι· καὶ λὰν λῶς Κρέκνας, τῶς ἀσούλας ἔδρα
ἦναι λὶ Ἀργυρόπολις, σρωτεύοντας καὶ ἅλλ λὸ Νάρι. Ἄσανλας δὲ
ὁ πόλεμος λῶς νόες, συμπληρωμένος ἰσὶ λὰς σαραζόνς σόμο καὶ
λὰς μετοχόρτ μόρφας, ἀνέρχονλαι σὶς ὀγδοήκοντα ὀσ ἔλλιφα χιλιάδας.

Πλὴν πόλη δὲν προλιθέμελα νὰ διαπραγματευθοῦμε λὰν ἅλλη γε-
γραφέα καὶ ἱστορέα λῶν Μεγαλοπολιτῶν, ὧν διάφορα μνημεῖα καὶ ξένοι ἐν
ἐκείνῃ ἐσκάψανε, καὶ ἐμεῖς αὐτοὶ σρόλιπνα ἐλῶν ἐλαφροπόσαμε
ὀλίγας νύχς σερὶ λῶν ἀρχαιολογικῶν λοῦ τόπ μνημάτων. Τὸ βάρος ἐκεῖνο
σήμερον σαρεμβάλλε ἰσὶ μόνι λῶν σρωτεύοντα αὐτοῦς, λὶ Ἀργυρόπολις,
ἅς λὰ σάρκς αὐτῆ, καὶ ὄχ λὸν χαρακτῆρα ἐκ γένν καὶ λῶν ἐθνικῶν
λῶν καλούνων καλῆσαι καὶ λὸ μέρος σαρεύδν. Προγονοῦ-
μεν δὲ ἄσας δὰ σαυλό, ὅλι ὅλα ἐμεῖς μικρὰ δικαιούμελα νὰ σρέξωμε
ὅλα καλιγορίας νὰ ἐξογάνεμε. Ἐκεῖνα ἀσχοὶ καὶ ἀμερόληπλοι
ἱστορικοὶ, σλὴν καὶ αὐστηροὶ καὶ ἀδιάφοβοι κριτικοί· ἀγράμελα νὰ
συνελέσωμε καὶ ὄχι νὰ συγγράσωμε, νὰ φωλέσωμε καὶ οὐχὶ
νὰ ἀοαλάσωμε.

Τὸ Ἀργοζήμι ἱδρύνλαι ἐδὶ λῶν ἀναλοφικῶν χρασκέδων ζα-
χέως καὶ ἐσερέως ἐνιῶ ὄροφος, συμένα σλὰ λὸ δυσμικὸν λῶς
νύσ μέρος, καὶ ἅγονλας σρὸς ἄρκλον ἐκ ἀμφοῖν μερῶν, ἔσν ὀσάρχε
καὶ ναΐσκος λῶ ἁγ: Θεοδώρν. Ὁ ροφίσκος ὅλος καμῶλαι ἅδν καὶ-
νῶς Ῥάχν λῶς Πάσχν, διόλ ὁ σρὸς δυσμὰς ἀνλίβελος αὐλῶ εἰμὶ
ζάρ καὶ σάρκραν λὸν ἐσαννερίαν Πάσχν. Ἡ βόλκραν ὅμως ὄν-
κρ εἰμὶ Πανόπλος, διόλ οἱ ἀρχαῖοι λὸ σανιὰ, ζραχέα καὶ ὄλ-
να καπνοῦν σελῶν διασόκλια μέρη, ἀνάμεσον Πλάτ· ἴσν
δὲ σαρεμβαζὰ ἦναι λὸ ὄνομα Πάσχ. Ἀσέρχ ἐκ λῶς σρὸς σόλον
ἀρχαίας σόλεως Κράνν ἴσ σελέον μέρος, καὶ ἐκρῶλαι ἐκ λῶς

Θα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θυμάσσης 100 μέλη, ἄλλοι 300 στρέτ σκέδας.

Ὁ λοφίσκος αὐτὸς μεταξὺ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἑλέων ἀποτελεῖ ἀπότομα βράχια, γυμνὰ καὶ ὀργαλέα πάντα, σκεπαζόμενα μόνο, ὅπου εὐρύτατον καὶ ἀσφαλέστατον. Τὸ βάθος αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ 3 μέχρι 12 μέτρα, τὸ δὲ πλάτος στρέφεται 2/3 τοῦ μεγάλου ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ἁγ. Θεοδώρου καὶ τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ μαγνησίου πομπείου βράχου. Ὁ πρὸς νότον λοφίσκος αὐτὸς μικρὸν χωρίζόμενος ἀπὸ ἀγράου μεσαίου μικροῦ καὶ μαγνησίου βράχου, ἀπαρτίζει πέρατα ἀκρωτηρίου, σκεπαζόμενα μόνο ὀλιγοστὰ θάμνοις, ἐν τόπῳ ἀπὸ λαγκάδων, καὶ δυναμένων νὰ χύσῃ ὕδωρ καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐκαλλιεργοῦντο. Ἡ ἀπέναντι μικρὰ Θηβούλα μόνη ἔχει ἀγονώτερα προσηλιώτερα. Ἔχει ἐλαφρολόφους ἐπὶ τοῦ νοτίου μέρους ἢ κυλίους, σκεπασμένους καγγάλας, καθὼς τὸ ὄρος αὐτὸ ἔχει καὶ πᾶσαν, — ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ κόλλαβος, ὅπου τῶν ἔδος σπηλαίου σκεπασμένων, καὶ σώζονται οἱ ἀρχαῖοι νὰ λέγουν ἐκεῖ τὸ ἀναγνώσιον αὐτό, ἐξ οὗ ἔμεινε μὲ λύπην τὸ ὄνομάζουν ἐξ αὐτοῦ μικρόν. Ἀπὸ τόπο στρέφει νὰ γράφεται μὲ δύο ΛΛ. Πιθανὸν ἡ μορφὴ τῶν σπηλαίων νὰ ἦναι ἡ κόλλαβος τῶν ἀρχαίων.

Κατὰ τὸ ἔμεινε ἦναι ἀσφαλέστερος, ἀπὸ πρὸ τῶν ἐγράφομεν ὅτι μας ὑπάρχουσι ὄφεις, καθὼς καὶ τὰ ἀπὸ τῶν σπηλαίων. Δύο φανοὶ, ὁ μὲν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν βλιτῶν, ὁδηγεῖ τοὺς ἁμάξας τοῦ ἁγ. Θεοδώρου, δεύτερος, ἀπαντᾶται καὶ ὁδηγεῖ ἐκ τῆς πρωΐας ἀπὸ βόρρα νὰ κατοικεύσωσι ἐπὶ αὐτῷ. Κατὰ δὲ μεθοδεύουσι νὰ γένῃ ἀπὸ σπόρια ἢ λαχανικὰ ἐκκαλλιεργήσεως, ἐπιμεμένων ἀνοιχτὰ τῆς πόρτας ἀπὸ ἐκ τοῦ σπηλαίου λιμενικοῦ, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς πρὸς ἄρκτον ὑψηλότερος κορυφῆς τοῦ βράχου.

Εἰς σπήλαιον ἔνα μέγα μεταξὺ τῶν ἁμαξῶν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τῶν πόρτας, σκαλισμένα φυσικὸν ἐκ φαντάσεως μέχρι τινὸς ἀνθρώπου. Ἐκεῖ σπουδὴ ἀπὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα ἀνδρὸς ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἢ ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν. Τοῦτο δὲ ἦναι ἡ ἐμφάνεια καὶ δύναμις τοῦ βράχου, ὅτε κατέλαβε ἐξ αὐτοῦ εἰς μεγάλα δύο ἐκ τῶν ἀνεμβαθύνων ἀπὸ πλευρῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἦναι πολὺ μεταμορφωμένος, καὶ ὁ ἕτερος μόλις φαίνεται. Πολλοὶ φωτοδέλτα ἐγράφησαν τὰ ἐγκεκολαμμένα τὸ σπήλαιον αὐτὸ γεννάρεσιν, ἐπὶ ἔπαυσε μαλάξον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν γειτονίαν ἢ σεβαστὰ ἀσημῶν συμπεράσματα. Ἡ μεσαιωνικὴ ὁμως ἐπαφαγα-
νὰν δοξασία ἦταν ἡ σεβασμιότητα λιὰ ὕδατος ἀσημένιων συμμετέ-
χοντων λυμάτων, ἄλλα ἀσυμφορῶν καὶ ἐξαγανίζων τὸ ἐξυγραινόμενον
ὕδωρ. Ἡ τῶν ἀσοχθονίων πληθυσμῶν πόλις δοξασία χαμβάνη σημά-
λεμον πῶρος καὶ τὴν τῶν ἐντοπίων καὶ σημάνσις καλαμπρεσλιανῶν
ἐγκρεῶν τῆς λιὰ ἀσοίνης ἀσόσεγλιν ὕδατος ἡ θεμαπληνία, καὶ ἐ-
δίνως ἡ σάμις τὸ Ἀργασλαίν. Πέριξ δὲ λόλν ἐκ σημόλα μέρη ἐξά-
γελαν συμπλία γῆ, καὶ ἐξ ἦταν σρὸς νόλον κασάγκασιν σημοίαν λῆς
μεσμης Μελαξάλα, ἀσάρχην χαλαμπᾶν σαμαλίθων λιθικῶν καὶ μα-
χαιῶν. Εἰ τῇ μέρει ταύτῃ ἀ σεγὶ τὸ 1596 Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλλη-
νίας Νικόδημος Μελαξᾶς ἀ Α'. ἀνὴρ ἐσοπίδευλος καὶ ἄξιος ζηλώλ. Πο-
μενάρχης ἠκυβέρνησεν Ἐπτανησίαν, ἣν ἐφρόνησεν καὶ ἐκ λῆς ἐλάσλ-
σεμνότητος· αὐλὴ δὲ διαμπᾶλαι μέχρι λῆς σήμερον.

Ἡ ἐσὶ λῆς ἀναλαμπῆς σημείας τὸ μονοσθένλος χαμένον ἐκο-
δομημένον σάμις τὸ Ἀργασηρίν, ἦταν ἐσυνῶν καὶ μονομὴ ὡς σρὸς τὰ
ἐσόλφα λῆς νέων μερῶν. Τὸ σχῆμάλης ἦταν ἐσέρμιλος· ἔχελαι δὲ
ἐσὶ τὸ σρὸς νόλον Νᾶν τὸ ἀγ. Νικηφόρ λῶν Ξένων, ὅσν ἐκεῖ σημά-
σν διαχωρίζελαι καὶ ἡ πέρνα τὸ Κυβέλν διὰ λῆς μεσέμης μεγέθης, καὶ
ἐκλογισμένα σρὸς βόρεμον ὡς σχεδὸν μέρεσι, σεραλῶλαι ἐκ λῶν γρα-
νιτικῶν σχαλῶν λῆς Ἐκύσεως, κεφαλῶσαι ὅλα μεσὰ λῶν Ἐκύσεν, δύ-
λα σρόλαμεν ἐνορμάζελαι τὸ Μαυχάνδι, ὡς ἐκ λῶν ἐκφωθένλος καὶ ἡ-
σάλι ἐκεῖ σεβασμίων χαμένων ἐνορμάζελαι τὸ σρῶλα λῶν Ἄγγλων ἄρ-
χοντ λῆς Κεφαλληνίας, λῶν χαμενέσανλος καὶ ἐσυναγόνλος καὶ ὕσε-
ρα τὸ 1817 σανλαγμα νόλης.

Ἡ βάσις λῆς σάμις ἦταν λερασικὴ σέτρα, ἦλα μέλι ἐνάκρος καὶ
ἐνῶδρος. Δὲν ἔμελι λερασικὴ, διότι καὶ λὶ ὀνόματα αὐλῆς μέχρι ἔμελι
ἐμαχεῖα, σεμνότης καὶ ἀνδρεῖα, καὶ τὸ ἀσέρανλι ἐδημεῖαν σαρ-
σάζελι ἐκ λῶν ἄρμαν εὐσρέλειαν· μάλιστα δὲ ἀνδρικὸς ὑσερεῖν ὄνο-
μα καὶ ἀσόσολοι λόγοι, καὶ τὸ ἀνωθεν λόλν ἐσίσαν γοργὸν ἄρμα
λῆς Ἐλευθερίας, τὸ Χαμὶν Η κεφαλὴ καὶ τὸ Ξυφάρι, καὶ λὶν ἄρμα-
σιν καλαπερᾶζον, καὶ τὸ σλίφι σεῖζον, καὶ ἄσπαν λῶν σφρίγγε-
ζον τῶν σόλεων ἐκ βαθέων καὶ σκυφρὸν σχεδὸν κάσαν μελα-
λίθινον.

Δὲν ἔκαμε μέλι ἐνάκρος καὶ ἔνῶδρος, διότι τὸ κάλυμμά-
μον ἔκεισο λῶν ἐχῶν τὸ Κυβέλον, καὶ λῶν ἐξ αὐλῶν σοσμῶν ἐκ-
σα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καθυμένους, ὁπόταν ἐν διαλέξεσι παρεῖτ᾽. Τὸ πρὸς βορρᾶν ὄρος εἶναι ἀραιόλιθον τραχύ. Πόλεμο γράδια ὕδατα ρέουσα ἐκ τῶν πηγῶν τῶν πλαγίων τοῦ ὄρους ἔχει, ἐξ ὧν ἀρχεύουσι καὶ τὰ παλαίτερα καὶ σπουδαιότερα. Τὴν ἐλαχίστην ἀρχαίων ἱστορίαν ἔχουσι, νομίζομεν, τὰ ἀναβλύζοντα ὑπ᾽ ἀμφιθεάτρου πέραν τοῦ Κυπαρισσίου μέσον τῶν Δελφῶν, πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκ Δελφῶν εἰς Ἀμφίσσαν. Ἡ μεγίστη ἐξ αὐτῶν πηγὴ ἐστὶν ἡ τῆς Κασταλίας, καὶ ἐκ ταύτης ἀρχεύει ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο βράχων ῥέων ποταμός, ὃν ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι Πλειστόν, καὶ ὃς ἐκ τῆς ἀνατολικῆς τῶν Φαιδριάδων πλευρᾶς ἐκβάλλει εἰς τὸν κάμπον τῆς Ἀμφίσσης. Ἡ δὲ Κασταλία ἐστὶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο βράχων, ἐν τῷ ἀνατολικῷ τῶν ὁποίων ἐστὶν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀνθεμίωνος, ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ Ἀθανασιάδης ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τόμῳ Α΄ σελ. 1. Ἐν τῷ δυτικῷ βράχῳ ἐστὶν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀθηναίου Πραξιτέλους, ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ Ἀθανασιάδης ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τόμῳ Β΄ σελ. 1. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο βράχων ἐστὶν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀθηναίου Πραξιτέλους, ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ Ἀθανασιάδης ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τόμῳ Β΄ σελ. 1. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο βράχων ἐστὶν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀθηναίου Πραξιτέλους, ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ Ἀθανασιάδης ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τόμῳ Β΄ σελ. 1.

Τὸν ἐπιχώριον τῶν Δελφῶν λαὸν μόνη ἡ ἐπάγγελτα τῶν ξενοδοκείων νὰ ξενοδοχήσῃ, καὶ λαὶ ἐξ ὧν εἶδον ἐν ἀρχῇ τῶν ἐναρξίων ὀλίγων ἡμερῶν, ἐκατοντάδες ξένων ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀρχαῖα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀρχαῖα ἐκατοντάδες ξένων,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαμιδόμενον ὀρεόνυμον σκεδάδα. — Ὁ ἐπὶ γεφύρας διερχόμενος
διὰ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκλεγόμενος ἐκείθεν τὴν μονὴν τοῦ Πρό-
δρομου, καὶ τὸν ἐγγὺς λαὸν πολιτῶν κοσμοκαλογέρων Ἁγιορ-
καθορμιτῶν καὶ Ἱερισσιωτῶν. Οὗτος, ὅσος ἔστι μέτρος 900 μέτρων
καὶ πάροδεύει ἐπὶ τῆς μέσης τῆς ἀμμώδους γεωλίας, ἐπὶ ἐξόδου
καὶ μικρὸν πλέον ἀνεμίσιος, καλουμένου ἀπὸ τὸ Ἅγιον
Δημήτριον διὰ τὸ 1812 ξυλοκόπτου, καὶ σχεδὸν 1842
ὅτε τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον ὅμως πλέτρος. Σημείωσε τῆς γεφύρας
λαύλας πρὸς τὸν παραλίαν τὸ Πρόδρομον, καλουμένου ἀπὸ τοῦ
Ἁγιορειτῶν Πρεσβείας καταγωγῶν, ὃ ἀπέχει μετὰ τὸν ξένον ἐμπο-
λεμίου καὶ ἀποχῆσθη. — Καὶ λεγόμενος ὁ τῆς προκυμαίας,
ὁ ἀρκάδες παύλου ἐν τερμινίῳ νοτιὰ καὶ ἔως μονάδιον
ἐκ τὸ Πρόδρομον. Οὗτος ἐκλέγεται κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης ἐφ' ἧν
ἐπὶ τερμίου, καὶ χρησιμεύει τὸ βόρειον ὅριον πρὸς ἐσωτερικὸν σκο-
πέλους.

Παραλίγως ὅμως ἐπὶ ἀνατολικὰ, ἐπὶ κοινὸν, ἄξιον ἐπὶ πρόσο-
χὴν ἐπὶ σχεδὸν τῆς ὄχθης μαλακίας, ἀπὸ τῆς καταγωγίου, διὰ
τοῦτο δὲ δύναται βεβαίως νὰ θεωρηθῇ, διὰ προτιμάται κα-
τασκευάζεται μικρὰ ἐπὶ ἐξόδου λιθοδόμαι, ἐξ ὧν δύο ἐπὶ ἐκ-
γάλου κίνδυνος πλοίου, ἐξ οὗ τὸ μὲν ἐν τῷ σταλίῳ τῶν ἐκ-
κοσμητείων, ἔνθα ἀπὸ παλαιοῦ κατεσκευάζετο τὸ μοναστη-
ρὸν δὲ ἀπέναντι τὸ Πρόδρομον, ὅπου ἔπλεον ἔξω τὸ σκαφοβόρικον
ἀρχαῖα τῆς ὄχθης μικρὰ σταλίῳ, ἐπὶ ἐπείας ἔπλεον ἐκκοπτόμενοι
ἐπὶ ἀγχαίων γόμφων καὶ τὸ κοινὸν ἔχουσι, ἄνευ ἀναγόγων
τὸ ἀγχαίων γόμφων καὶ τὸ κοινὸν ἔχουσι, ἐπὶ μικρῶν διατρήσεων καὶ
ἐπὶ ἐγκλείων κόπτουσι. Ἀμφότερα ὅμως τὰ λιθοδόμαι κεῖται κατὰ
μικρὸν ἐκτείν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ μαθηρά. Ἡ μᾶζα ἀξιοσημείωτος καὶ καλὰ διὰ ἴδιον σημάγμα
τος ἦταν ἡ μεγάρα, ἄλλη λειτουργία κατὰ μῆκος ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν
διὰ σῶμα, καὶ παρέχη εὐκαιρίαν πρὸς χωρισμὸν σερετάδας. Πλὴν
ἦταν καὶ ἀδιάφορα, ὡς αἱ ἀλλαὶ ἄνευ ἀριθμοῦ, καὶ ἐν
μέσῃ ἄνευ μερῶν παραδόσεως, ὑποδιαίρεσιν ἀναγκαιόλαλα πρὸς
πᾶσαν σαμελειρέσιν σῶμα. Ἡ δὲ δενδροφυλάξ εἶναι σαμμεσημ=
μένη, αἱ ἀκτοδρομὲ πρὸς διὰ νοτίου μερέως μέρος ἦταν ὡς ἰδὶ
διὰ σῆμα σαδιαφαιρέσεως, ἀλλ' αἱ πρὸς ἄρκτον καιστορμὴ καὶ
κὶ ἀγκρομάχης καλοσυναρέσεως· ἦταν ὅμως μᾶζα δι=
ρασὶ ἡ μαρεφὰ, ὅμοι ἐμφαίνον διὰ σαντῶμα τῶν καλάμων, ἀφόρητον
μᾶζαν ὑπὸ διὰ σδαφαιρεῖ ἡ διὰ γαυλαίας, διὰ ἀντέχον σημάλεμον
καὶ ἀμ διὰ ὑποδάμβια ἡ πᾶσα κεφαλαία.

Ἐὰν μετὰ μᾶζαν σρωσίας καὶ χρωτίδος ὑπομεῖο ἡ σημ=
διαμέση ἡ καθαρεύουσα, λεπτοσύνη καὶ διαιμεσάδας διὰ ὅλων
ὡς καὶ ἡ δενδροφυλάξ καὶ οἱ ἐν ἐμφύλοις ἐκάστου σαράδοσι, με=
διὰ διὰ σῶμα διὰ ἀναγκαίου καὶ ὑγιεινόν, ἤθεσι καὶ ἡ
διὰ διγλυκὺ, καὶ ἡ κοίλη ἐμέτου καμπτοσιδὴ καὶ ἐκ διὰ σύνε=
σα διὰ σαμελειρέσι ἀναγραφὴ, διὰ ἤθεσι καλαμαφορὰ διὰ καμπ=
τῆρα, διὰ σημεῖα καὶ διὰ μέρος διὰ καλάμου. Διὰ
διαμεσάδας διὰ ἐμφάνεια καὶ ἐμφανέσατα, ἢ σῶμα διὰ ἐκ διὰ κύ=
σα καὶ διὰ σαμελειρέσι καὶ διὰ καὶ διὰ σῶμα διὰ σῶμα
διὰ σῶμα διὰ σῶμα διὰ σῶμα διὰ σῶμα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀπ' ἐὰν τὸ σῖτος ἔσται λόγον ἀλευρὰ καὶ ἐσχάρα, δὲν ἔγκαι
καὶ τὰ ἀλῶς τοῦ σίτου μᾶζαν σχάρα καὶ ἐσκαρία. Πρόγραμμα
κοινὰ καὶ συνήθη, εὑρισκόμενα ἐν σπάνει ἐρημίαν ἀγγραφόμενα
σίτου. Ναὶ, ἵνα ὀμηγόσωμεν σφῶν περὶ αὐτῶν, εὐαρεστῶ μὲν ἐγὼ
ἐκεῖ καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐν ἐνδιαιτήμασι ἀνδάξιον τὸ ὑπερβολὴ Ὄν-
ζου καὶ τῶν Ἀχαιῶν τοῦ. Οἷὸν τὸ ὄφος τῆς λέχνης, ἵνα ἡ σχοινοπλόκος
τῆς ὕλης, ἵνα ἡ ὑραιόλευς τῶν γραφείων δίδου ὕφος καὶ μεγάλων
εἰς ἀνδρός. Οἰκήματα ἀσπὰ, διαφερόμενα μόνον ἐξ ἐνὸς δίαφορῶ
ἢ κυβερνολαίου· ἐσταλμένῳ δὲ διαφορώτερα ἐξ ἀρχαιολο-
γικῶν λαφαλόγων, ξυρίνων ἀπροσλαβῶν, καὶ γλαύκων ψυχρὸ ἐκ γλα-
φυρῶν καὶ ἀναγνωσίου βυζαντίων ῥοθρῶ. Ἐν τυρεύσων, ἐν ἐκκλησ-
χῶν, δύο δυρολεκὰ ἔχοντα τὸ μὲν τῶν ἀρχαίων, τὸ δὲ τῶν βυζαν-
ἐν μικρῶν καθρεπτῶν θάλαμον, ἐν μικρῶν Νοσοκομείων, ἐν ἐκφρο-
νοδόχειον καὶ ἐν Ἀρχαιολογικῶν. Ὑπὸ ἀδαπὰ δὲ δυρεῖα καλ-
λαβλήματα, ἄλυσα, ἐκλὸς τὸ θάλαμον καὶ τὸ ἐκφρονοκομεῖον, ἵνα καὶ
ἄλλα ἐξ ἐκλεκτὰ οἰκήματα.

Ἔλεγα ὅμως ἀγαθόρρα ἐδρύματα ἐξ δυρεῖα, ἐξ ἐκκλ-
λοιὰ (αὐτὸν δὲ τὸ ἐμὸν λοιπὸν καθηγεμόνος), καλλιαφλεγόντα τῶν
περὶ τῶν ἀρχαίων μας γενναίαν καὶ φιλάθρωπον μέριμναν, ἐκφρο-
ἀλάρχου. Οἷὸν σπουδαῖοι καὶ φιλοτιμότεροι Ἕλληνες, καλλιγρα-
φίας ἔχοντα ἀρὸς τὰ Μέσον καὶ βιβλιοθήκας ἐκκλησ σπουδαῖας. Ἐ-
λε δυρεῖα ἢ ἐκκλησιὰ ἐκφρόντα βιβλιοθήκας, ὀργανωτέρας
γεγραφθαι καὶ μεγάλων· ἐξ ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα, διαφερόμενα
τῶν τεχνῶν, ἐκφρονοκομεῖα τῶν προγενεστέρων ἐξόντων, καὶ δυνά-
μενα νὰ ἀγκλεισθῶσιν ἐξ ἀναπαυσμῶν ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ, ὡς καὶ ἐξ
ἐκκλησιὰ τυρεοκομεῖα συλλογῶν, οἷὰ ἔσται καὶ ἐ ἀρὸς λοιπὸν
καὶ ἀγκλεισθῶσιν, ἀφαιρόμενα ἐν ἄγραν τὸ ἀρχαιολογικὸν θαυ-
μαστὸν ὑπὸ τὸ μελαγχόλος γεροδέλφιος καὶ ἀξίου Καλῶ Ἀκλεισίου
Μεγαρέως· ἵνα καὶ ἀπὸ ἀναγκαιοτέρα ἐ ἔκφρασις καὶ ἔλαφρα,
λαος καὶ τὸ ἔμφρακτὸ τῶν ἐθῶν ἐκφρονοκομεῖα καὶ ἐκ ἀθώας ἐκκλ-
μῶν ἐξαναγκάζοντο· Αὐτὰ μᾶλλον φαίνονται ἀναγκαιότερος ἐν τῇ ἀρχῇ,
διὰ ὀλίγον τοῦτο ἀναγκαῖα μεθ' ὑπερβολῆς, ὀλίγον δὲ διαφόρου μεθ' ὑπερβολῆς
ας, καὶ ἵνα ἀπαρέσας ἄξιον σῶς μία ἔκφρασις, συμβῶν

ὅτι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ἄλγος ἐλεῖν διαλογίζεται ἡμέρας, ἀλλὰ δὶς ἴδειν ἐὼς σοβε!

Ἐργαζόμενα γυναῖκες διαμαχανέας συνεχῶνται ὁρὰς διὰ δε-
καρέας, ἐὰν σήμερον ἐὼν λατρεῖαν ἀναγκαῖαν, καὶ διὰ ἐμμανέσ-
τερον ἐὼν ἐμμενῶν δεῖ ἐγκύπτουσαν. Μάνια ἐμοῦ ἰδιωτικὰ μαχαι-
ρὰ ἀδρομένων, συμβάζουσι πρὸ ἐνὸν ἐτῶν πλουσίων ἐγένετο, ὡς καὶ δύο
ἴδιοις ἰδιωτικὰ καλαζόμενα διναστείας ἐδιωρεῖτο μὲν ἐμοῦ διὰ ἐλε-
γείας, ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ ἐμέμνητο τὴν διὰ ἴδιον καὶ προσάνειν ἐμοῦ διὰ
ἐμοῦ ἐπιδιόρθωσαν. Ἐὰν δὲ ἐδιωρεῖτο ἐως ἐπῶν καὶ διὰ μικρὸν
ἔμελον, διὰ ἴδιον καὶ ἡ ἐμέμνητο, ἔτεκα δοκῶν ἔμοιγε ἔμοιγε ἐμε-
μνοβολίσεως, ἐνδὲν διὰ ἔλεγον προσεμέλουσα ἡ ἄρης, ἐν δὲ ἀνάγκῃ
ἐμοῦ ἐμέρα ἀδρομένα ἀπὸ διὰ ἔτους 1846 μέχρι διὰ 1890.

Ἐν ἔτει μόνον 1888 διὰ ἀδελφάδων Μεγαλλανέας, ἐμελεω-
μένον ὑπὸ διὰ Πρωτοδικείων ἀδελφὸν Γερμανῶν, ἐδοκίμασε διὰ ἐκ-
δρομῶν ἐμοῦ ἐν τῇ ἴδιᾳ καὶ τῇ ἐμμενέσῃ Μεγαλλανέων διὰ ἀνέδρο-
μον Νοτιομερῶν, διὸ ἐδόκουν ἔχειν καὶ ἐμ ἄρας σχὶ διὰ Βαλάβρων
διὰ αὐτὸν ἔτος. Τὸ Νοτιομερῶν κέντρον, ἐμέμνητο ἄνωθεν διὰ ἄμμος
Παμμεσαθαλασσίου ἐκαὶ διὰ ἐμοῦ διὰ Ἑνώσεως, ἐμέλλον ἐν τῇ
ἐκμεμμένῃ διὰ, ἐνάμον, ἐνόμιζον, ἐπιδιορθωμένον ἐξ ἄμμου Ναυ-
πακτίας, ἐφαδιατμένον ἐξ ὄψεως διὰ ἀναγκαίας, καὶ μεμονωμένως μετὰ
ἐκμετῶν ἐνθουμέλων καὶ δεκαφωνέλων καλαζιοδῶν, ἔτεκα διὰ
ἐκμετῶν μεμανθρωπικὸν καλάζημα, διὸ ἐδόκουν διὰ μεγάλων ἐ-
λαιῶν συνεχομένων ἐπιδιορθώθη ἐν Μεγαλλανέᾳ. Ἐκμενέσης
δεκαίως ὁμόγλωσσα ἄξιος ἔτεκα καὶ μερὶ ἐκμὸς διὰ συνδρα-
μέλας Μεγαλλανέας, καὶ διὰ ἐκμοθυμέων ἐνδιαίτῃ καὶ μέγεμ-
μεν διὰ Ἀδελφάδι.

Ἡ ἐμέρα ἐδόκουν ἐνέργεμ καὶ ἔδοχες ἡ πέρυσινος καὶ
ἐκμοθυμέων ἐσιγαμέν διὰ Πρόεδρον αὐτὸ, ὡς καὶ διὰ μεγαλομόρ
Μελάνιος Βέγια, ἐκμενεμμένος καὶ μεννάως ἐκμοῦ, καλαμεν-
ἐκμένας διὰ ἐμμοδαλέων καὶ διὰ Θερμὸν αὐτὸ ἴδιον ἐκμὸς διὰ
ἐγκαθομμένα, ἐμέμνητο ἰσχίως ὑπὸ κενίας ἐμβάσεως, καὶ ἐσή-
μανεν διὰ σαλπίδα μὲ ἐκμοῦ ἐκμεμμένα ἔκμενα. Μεγά
ἐσιν ἔκμενος ἐμέμνητο καὶ ἐμ διὰ μελὰ διὰ ἐκμενόν διὰ ἄλαιον
ἐκδιαβάσαντα Γ. Παμμένη ἐκμενίως ἐμμένον καὶ αὐτὸν διὰ-
χείαν, ἐκμενάσαντα ἐν τὸ καλάκλεμα αὐτὸ ἐδόκουν διὰ σεμνό-

αν διὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αν δε ἀνεχαμένων, ὡς λέγεται, εἰς 70 στρίους χιλιάδας φραχμῶν.
Ἡ χριστιανικὴ αὐτὴ μεγαλοδυρία ἐξουσάνασε δὲν μυρίων αὐτῶν, λυπᾶ καὶ δὲν βαρβάρων, ὅλες ἐσκοτώθηκαν μὲ ἀνάγκη ἐκεῖνα βγαλμένη. Καθὲ δὲ φιλανθρωπιὰν δὲν ἔδειχνεν νὰ χριστιανεύσῃ ὡς βυρίνα, καὶ νὰ κυκλώσῃ δὲν φιλοκρίνων καὶ δὲν ἄλλων ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ Κυριμήνων, ὅπως ἐσκλήσανε ὀρὰ δὲν ἐσκοτώσανε ὀμαίσ γένη ἀγαθοεργῶν κακοδοκιμάλων ἢ καὶ πλέον δὲν Μάντας προφητῶν! Τοῦτα ἦτανε μεγάλη διάγραμμα ἀμβῶν, καθρεπτισμῶν καὶ χριστιανικῆς ἐφαρμογῆς. Καὶ ἂν θέλει βεβαίως διηγηθῇ, ἀπὸ τοῦ ῥέματος μεγάλεια Πρόεδρον δὲν Μιλησοφίαν Ἀθηνῶν, δὲν ἐμπαίνουν, διὰ ἤθελαν ὀρὰ καὶ ῥὸν, ἔπρεπε ὀμαίσ ἀνάγκα.

Ἂς διηγήσωμε πάλι σχὲ δὲν καλόμενον δὲν Ἡγεσοδέμον καὶ δὲν ὀρκισμῶν αὐτῶν βέβ, ὅλους ἦτανε δὲ πάρων καὶ ἐκεῖνος ἔπρεπε ὀμαίσ μεγάλ. Ὑμνηθήκαμε μέχρι τώρα σχὲ δὲν ἐκεῖ καὶ ἀπὸ δὲν ἐκεῖ δὲν ὀμαίσ προμάχων· σχὲ λόγον καὶ δὲν χάσκων αὐτῶν, σχὲ λεμόνια, σχὲ ἐλιὰ, σχὲ ἐκκοδομῶν καὶ σχὲ δημοσίων ἐφορείων, ὅλους ἦτανε πάντα δὲ ἐξαίρετα δὲν πάρων καὶ ἐκείνων ἐφορείων, ὡς ἦτανε δὲ σκηνὴ ἢ ἐκλεκτὴ μέρα καὶ ἐφιάσια δὲν ἔθνων. Τώρα θὰ ὑμνήσωμε σχὲ δὲ χριστιανικὰ καὶ ἐθνικὰ χαρακτῆρος, σχὲ δὲν προλεγομένων, σχὲ δὲν ἐμαλλιαρίδων καὶ καὶ σχὲ δὲν ἐν δὲ σκοπιᾷ βέβ ἐκκλησιῶν δὲν καλόμενον, ὅλους ἀπὸ σολεῖν δὲ κοσμικὰ δὲν πάρων ὑμνῶμεν. Τὸ ἀγαθὸ καὶ ἀρίδιμο μου πάντας χέρας ἀγλάϊσμα ἦτανε καὶ ὀμαλὰ δὲν ἀνθρώπων, ὡς καὶ ἐκείνα ἦτανε ἡ δημοφορία αὐτῶν. Δι' ἐξαίρεταὶ ὑμνολογίαι δὲν ἐκ, ἔπρεπε ὑπάρχουν ἐν τάδε ὑμνῶν, ὅλων δὲν ἐκκλησιαζόμενα καὶ καὶ ἐκκλησιασμοί. Ὁ σκοπὸς αὐτὸς νὰ ἐκκλησιάζῃ ὑπὸ σοκκῶν, ἤθελε μαλλιαρισμὸ ἐν Ἅδου. Τὸ μᾶλλον λουτὸν ἐκ διαφόρων πάντας πόλεως ἢ χέρας ἐκκλησιάζοντο, ἦτανε οἱ αὐλοὶ καὶ αὐλοί, καὶ σχὲ δύλους πάλι δὲν ἐν Ἀργοσολίῳ, θέατρον ἀπαραγγέλτως ἐσκληθῆ. Ἡμεῖς γροντίσαμε ὡς ὑμῶν καὶ οἱ ὀμαίσ, ὅλους νὰ χὶ λαλήσῃ ἢ δὲν σκοπὸν ἐθνικῶν ἐθνῶν ὡς ὑπάρχον καὶ δὲν ἐκκλησιῶν παμάλιαρα δὲν πάρων, ἀπὸ δὲν ἐξέλιξ δὲν καλόν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλούμενον αὐλῶν. "Ἀνδρες σάμου σύργαε ἀρίστοι," ἔλεγεν ὁ Ἡρακλῆς. ὁ δὲ Δημοσθένης, "ἄνδρες γὰρ σάμου καὶ τὴν λεσχήν." καὶ ὁ Ἀνοχώρας τὸν τοῦ Πέρσας

"Ἐξ' ὧρ' Ἀθηνῶν, ἐξ' ἀπόρθητος σάμος
"Ἀνδρῶν γὰρ ἄνδρες, ἔφασαν εἶναι ἀσφαλές."

Β'.

Ὁ σκυθικὸς τῶν Ἀργοναυτῶν ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1846 ὡς καὶ πάντα σχεδὸν κατὰ τὸ 1890 μὲ ἀσήμαντον διαφοράν, ὅσον τὰς ἑννέα μέχρι τῶν δέκα σφίσιν σχεδίων. Τὸ δὲ Πανεπιστήμιον ὡρολογήθη τὸν κατὰ τὸν χειμάδας. Τὰ δὲ "Ἄλογα ὡραιοτατοκυβέντα λέσβαρα σοφίσματα ἦταν μικρὰ μόνον "Ἄλογα ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν καλούντων, διότι τὸ τῶν Ἥσσον μέγα πάντα ἀριθμοῦ 1500 ψυχάς, τὸ τῶν Ἀγ: Εὐφημίας 300, τὸ τῶν Δίγενας τῶν Σάμου 150, καὶ τὸ τῶν Τριτεμόρων 250.

Οἱ κάλοντες τὸν Ἀργοναύτην οἱ Ἀργοναυτεῖται ἦταν ἐν μέσαις ἀναγκαίοις ἀσυνειδήτοις μᾶλλον πρὸς τὸ ὑπόφαγον· ἔχουν τὸ μὲν μεταξὺ ἀναγκαίως καὶ συμφόρων, τὸν δὲ ἀγροικοτέρων ὑπόψεων· τὸ πρᾶγμα ἦταν ἐν μεγάλῃ τὰ μέσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμπνευσμένη, μαρμαρυγῶσα τὸ ἀνόθευτον τῆς ψυχῆς· τὸ ἀγαπᾶσθαι συνοδεύῃ μᾶλλον τὸ ἀρέσκειν ἢ τὸ θέλειν, ὅλων καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν ἑνὶ τόπῳ ὑπάρχων ἀσυμβάτων πραγμάτων, διαφορωτάτων τῶν ἀρχαίων καμμονῶν. Ἡ καθομιλουμένη ἀπέρασα, διαφορωτάτων τῶν ἀρχαίων καμμονῶν. Ἡ καθομιλουμένη ἦταν μὲν ἐμφανῶς καὶ ἀκατάληπτος, τὰ ὅλα καὶ ἀκατάληπτος καὶ χυδαιόρρυτος· ὅλων τῶν στενάρια ὅλη θέλην ἀμφιβολίαν ἀπὸ ξενισμὸν καὶ χυδαιόρρυτος· ὅλων τῶν στενάρια ὅλη θέλην βαθμαδὸν ἐκφύλιζε. Ὁ ἐμπορικὸς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δὲν ἔχη ρυθμὸν μὲν ἴδιον, ἦταν ὁ γέρος μᾶλλον ξένοιαίνης.

Ἦταν κοσμικὸς καὶ σπανιαλδός, γυναικῶν ὅμως ἦλλον κοσμικὸν ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν ὅλων καλούντων. Ἐσυνδέοντο μὲν ἡ χειμαρραλικὸν ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν ὅλων καλούντων. Ἐσυνδέοντο μὲν ἡ τῶν μεταφορικῶν, ὅλων δὲν ἔχον σχέσιν, καίτοι σαράγματα, καὶ πρὸς τὴν ναυλαγέαν, ἦταν σοφὸν φιλόδικον καὶ ὀμόγνωμον ἀπέρχονται ἡ τὸν ἄλλον ξαπὸν λόγῳ μέρους ἢ σφιλοτιμῶν· ἐν ταῖς ἔξεχον καὶ διαιρίνονται ἄλλα τῶν ναῶν μέρη. Ὅλα φίλοι τῶν γεωργίας ἢ τῶν μεταφορικῶν ἦταν, ἐξ ὧν ἀπορρέει ὁ ὑθμικώτερος σφῶν· ἐν ταῖς ἀσχολοῦνται οἱ κάλοντες τῶν ἐξοχῶν, ἦταν δὲ τῶν ἀναγράφων γεωργικῶν ἐν μελέταμεν καὶ τῶν ἀγροικοτέρων γαίας καὶ ὅλα τὰ ὄμα τῆς σφιλοτέρας

γέρας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χόρτα και λιβανωτὸς παραδίδοται. Οἱ Παῖγνι ἐπαίζοντο οἱ μεγαλύτεροι παῖκται, ἐνῶ ἦσαν καὶ οἱ νεώτεροι.

Αἱ ἀνάγκαι καὶ ἐπιτηδεύματα ἐξ ἧς ἡ Ἀργυρόπολις συνίστατο μὲν ἐκ τῆς ἐπιχώρου, ἀλλ' ὅμως μεταφυτῶν σαρὶ ἀγρίων ἢ ἡμερίων ἰκανῶν καὶ χρωμάτων, πλὴν καὶ ἐκ τῶν ἐπιχωρίων σπανίως μεταβάντων ἐπιπολαίως μόνων τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τῶν Ἀλβανικῶν, ἐξ ὧν ἔχει ἄρκτα μέρη καὶ διάφορα τὰ ἐμπόρια ἐπιτηδευμάτων. Ὅθεν καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν ἢ πάντα διάφορα ἦσαν ἐν ἔθεσι ἐπιχωρίοις ἐν τῇ πόλει· οἱ διαμένοντες καὶ ἐξ ἄλλης πανδημίας ἄνδρες ἀνθέξαντες ἔργου ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου ἦσαν διάφοροι καὶ τὸ πλῆθος τῶν πανδήμων, ἐπὶ τὰ ἐπιχώρια ἐπιτηδεύματα ἐμιμήσαντο δι' ἑαυτῶν καὶ πρὸς ἑαυτῶν μᾶλλον λεπτοποίησιν ἢ ὁρίζη ποριστικὴν καὶ περιουσίαν. Οὕτω λεγόντων καὶ ἑαυτῶν καὶ ἐκ τῶν σκηνῶν.

Πρὸ ἐτῶν ὅμως χρόνου ἱκανοῦ ἐπεδείκνυτο καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ ἔργῳ ἐκ τῶν ἐγχωρίων λεχωῶν, καὶ ἑκάστη τῶν μητρυιῶν καὶ γραμματικῶν καὶ δεῦρο ἐπιφερόμενοι ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ φέρον διαμονῇ καὶ δόξαν ἐμφανίζουσι τὰ ἔργα τῶν ἀξίων καὶ κοσμουμένων ἐν, ὧν ἐκατὸν μάλιστα ἐπιδείκνυται ὑπὸ Ν. Μελαξᾶ καὶ Ε. Λιμπάρτου, ὧν ἐν μὲν νεώτερος ὑπάρχει καὶ ἀνώτερον. Ἐκ δὲ τῶν ἐκλεκτῶν ὑπὸ Γ. Μανιάτου, Δ. Ξυδιᾶ καὶ Γ. Γ. Ἀθήνης. Ὧδε ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν ἐκφέρονται καὶ ἐν τῇ ποιήσει ἐκ τοῦ ἐκτὸς καὶ ἀξιολόγου καὶ ἀξιολόγου προϊόντα.

Μόνος ὁ Γ. Γ. Ἀθήνης ἔνεκα ἐξηγητῶν ζωγραφικῶν διέφερεν καὶ πλειόνων ἐν τῇ ἐπιτηδεύσει αὐτῶν πολλοῖς, ἀφορμὴν φιλοτέχνους ἀναλόγως τῶν χώρας, ἐν ποικίλοις κεκοσμημένα ἔργα. Καὶ ἐκ τῶν ἐν τῶν ὑφάσμασιν ἐπιφανῶν ἐπιδείκνυται ἐκλεκτῶν, ἐν οἷς ὅμως ὁ χρυσὸς αὐτῶν ἐκ τῆς πολλῆς ποικιλίας ἐν τοῖς χρώμασι καὶ τῶν διάφορα, ἀνδρὸς ἐπιτηδείου, ἀνδρὸς, ἀποδεικτοῦ ἐκ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν διάφορα, ἀνδρὸς ἐπιτηδείου τῶν γένων, καλλιτεχνικῆς φαντασίας ζωγράφου, ἔργα ἐξυφασμένα καὶ φυτῶν τῶν τέχνης ἢ τῶν λεχωῶν. Ὅλα τὰ προϊόντα διάφορα ἐν τῇ ποιήσει νὰ παραλαμβάνῃ ἐκ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν σύνεσιν, καὶ ἐπὶ ἐκ τῶν ἐγχωρίων τῶν Καθοσιωτῶν ἐν χωρογραφικὸν ἐν ὄρει Ἀθῶν τῆς Μεγαλοπόλεως καὶ ἐκ ἑτέρων

ἔργων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσοσγραφικός. Ο Ἀθήνιος Δούκας δικαίως νὰ θεωρηθῇ ἕνεκα
τῆς ἐν τῇ γενεθλίῳ χώρᾳ διαμονῆς του, ὡς ὁ πρῶτος ὅλως ἐξ ὧν ἔδρυ-
σαν τὸν σχολεῖον ἐφορῶν, ἀποκλειστὸς τῶν ἐξ ὧν καὶ παπαδόπουλος Βο-
λανιώτης, ὡς ἐφημερίσας ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ θύρᾳ τοῦ Κυριακοῦ, ὅτι-
ως" ἐξαργύρωσε τὸν γραφικόν, ἀλέγουσι ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ ἐ-
πόμενος ἀκριβεστέρως." Ἐν τῇ ζωγραφικῇ μνημονεύεται καὶ ὁ μη-
χανικώτερος χρόνος ὁ Κυριακὸς Δαλάνδας, καὶ ἕτερος ἄμφ. μελαγρα-
φίστερος, ἀμφ' ὃν ῥηθέν Βοζανιώτου.

Ἐν ἕτερα δὲ ἐν δόξῃ ἦλθεν, ὅτε τῶν δεκτικῶν, τῶν σο-
φῶν, τῶν μηχανικῶν, τῶν ποιητῶν, τῶν σοφιστῶν, τῶν γραμ-
ματέων κ. τ. λ. διαφόρων καὶ διαφόρου ἰσοτιμίας, καὶ σημαια-
φόρων ἤδη ἐξ ὧν χορῶν τῶν ἐξαρετῶν ἀνδρῶν καὶ ἕλλη-
νων διδασκάλων. (Ἰδ. Βιογραφίας Ἀνθίμου Μαζαράκη. — Ἰω-
άννου Γαβριὴλ Πανταζῆ. — καὶ ἱστορικὰ ἀπομνημονεύματα
Χιώτου καὶ Πανταλέοντος).

Ἀπὸ δὲ παλαίτερα καὶ λογώτερα λόγῳ ἀσχολητέον μᾶλλον
ἐν τῇ ἐσωτερικῇ τῶν μικροτέχνων, ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῃ καὶ
ἐν ἐκτὸς ἦσαν ἤδη βραδυτέρᾳ μόρᾳ ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν καὶ-
νὴν ἀνάγκην τῆς χώρας. Τὰ μὲν παλαίτερα, ὑμε-
νὰ καὶ πρὸ ὀλίγου τῶν ἀπελευθέρων, σφριγῶντα αὔξη καὶ τὸ
ἐξωτερικόν. Ἐπὶ ὅμως τὸ σῆμερον ἀπαντῶσι πάντα καὶ ἔστιν
ἔθνοις ἀφωνίαν, ἐπεὶ ἐξ τῶν συναφῶν τέχνων, τῶν ῥητόρων, τῶν ἐ-
πιστημονικῶν, τῶν ἱστορικῶν κ. τ. λ. αἵτινες δύνανται νὰ συν-
αγωνισθῶσι πρὸς τὰς τῶν ποιητῶν ἐφόδους, σβήν ἓν ἢ δύο ἔστιν ἀπόντα.
ἀγωνιστῶν ἢ ἀπόντες τῶν συναγωνιστῶν, ὡς καὶ τῶν μέσων καὶ τῆς ἐμ-
φύτου ἴσως τινὸς ἀπροθυμίας τῶν ἀκροατῶν. Τὰ δὲ τῆς βραδυτέρας ἀνα-
φανείσης ἔστιν ἐν ἐκτὸς ἐπὶ μέγα. τῆς βραδυτέρας ἐν τῶν καὶ
ἐπὶ τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐφημερίων. Πολλὰ ὅμως ἐν τῶν καὶ ἐξ ἑλλήνων
ἔστιν ἐν ἐκτὸς ἐπὶ μέγα καὶ διαφέροντα, καὶ ἐν τῷ σημειώματι ἐπὶ
ἐπὶ τὸ ἐν τῶν ἀμφοτέρων μελαγχρόνια.

Ὁ χαρακτὴρ ἐν γένει τῶν παλαιῶν ἦταν μᾶλλον σκυ-
θρωπὸς καὶ σκυθρωπὸς ἢ ἐκφραστικὸς καὶ ζωηρός, ὡς ἦταν ἐκτὸς
τῶν παλαιῶν τὸ ἀνέκφραστον, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὸ ὕφος ἦταν μᾶλλον
σκυθρωπὸν καὶ ἀγριωπόν. Εἰς τὸν Ἀγροτικὸν ἐκτὸς τὸ ἐκ-
τὸ ὑποχρεωτικὸν καὶ τῶν ὄψεων τῆς μεγαλοχαρίας, καὶ ἀκὶ τὸ ἐπι-

δο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σάγματα τὰς γαστέρας καὶ τὰς χεῖρας τὰς γαστρόλιθας. Ἡ ἐνθυμία ἐν καὶ ἐγ τῆς χαρμονῆς καὶ σαγηνευμένης ὄψεως ἢ τὰς χοιράδας διαπεπλάσης ἐν ἴχη τὸ κούνιθος καὶ ἀνδραλκέος· ἔπειτα πάσας μεριμνημένας καὶ σοβαρὰς, καὶ ἔδοξ' ὅλα συνδεδεμένα ἐπὶ ἑνὸς ἴσου σωροχέρη σκεδιασμοῦ, ὅπως ἀγωνιῶσαν γοργόν καὶ ἡδονήν. Μαθεῖν μὲν, ἀλλ' ἡ ἐπιχώριος τῆς μορφῆς δὲν γαστέρα σάπελα ἐγ τὸ μεγάθεσ. Ἐπὶ τὸ ἔμπαν σοβαρὰν καὶ μεγάλην καὶ ἡδεῖαν καὶ ἐπιθυμητὴν ὡς βεβιωμένον, καὶ ὡς πᾶν συζυγὲν νέφος καὶ μονὸν, ἤτε ἡδονῆς, ἤτε ἐρωτος, ἢ ἀδικίας ἐγ τὸ γαλαθινὸν ἢ τὸ δεῦ ἔχη, ἐπὶ χεῖρα καὶ ἐπὶ θερμολιθα ἔπειτα σοβὰ συγκεκραμένον.

Ὁ ψυχρὸς καὶ ὀξὺς ἐπιχώριος, ὁ δυσπειθὴς ἔως χαπελὴ ἔπειτα ἐδὲν μένον ἐπὶ τὸν καλαθίσκον ἐν γένος τὸ ἀγροτικὸν ἢ καὶ ἐπὶ τὰς νέον καλαθίσκους ἔχον σοβὰ δεδυγμένον. Ἐπὶ μεγάλων γαστρόλιθος, καὶ θερμὴ καὶ ἐπιπονώσας, ἐν ἔπειτα καὶ ἐργαλειόδιλος, ἐστόδεμος καὶ μέσον ἐπιχωριασμένος, ἐν ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ ἀνθρώπους, ἐν ἔπειτα ἐπὶ ἀνθρώπους

„Sconcesa via, disordinata, angusta:
Oscuro borgo e non città murata;
Barbara terra d'empietade onusta
Ove l'ira del cielo è sempre armata.
Pretesa nobiltade, non vetusta.
Virtù ed onestà disonorata:
Sede dei tribunali ognor ingiusta.
Oppressa la morale e calpestata
Superbe donne un dì negletta, incolte.
Infame volgo all'amicizie infido,
Rozze favelle in modi astuti avolte.
Di spavento e terror spietato lido:
Le furie dell'Inferno han sempre aunte,
Cefalonia di scellerato nido."

Ἡ Ἀργοστολίου ἐμπρόσθεν εἶναι κατ' ὀρθὸν πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἔστω ὁ μὲν πλάγιος χαρακτὴρ τῶν Ἀργοστολιωτῶν ἔστω δὲ ὁ ὄρθιος τῶν ἀγροίκων, ἡ δὲ γλῶσσα καὶ ἀναστροφὴ διαφόρου καὶ ὁ μὲν ἀστὴρ ἀπὸ δεξιᾶς πρὸς ἀριστερὰν καὶ ὁ ἀὴρ ἀπὸ δεξιᾶς πρὸς ἀριστερὰν. Ἡ δὲ γῆ τοῦ μὲν ἀστέως ἔστω ὁμαλὴ καὶ ἀνάστροφος, τοῦ δὲ ἀγροίκου ἀνώμαλος καὶ ἀναστρόφου.

„La terra simili a se gli abitator produce."

(Ὅμοιος ἡ χώρα πρὸς αὐτῶν γεννᾷ καὶ τοὺς κατοίκους.)

Ὁ Ἀργοστολιώτης δὲν εἶναι μέγας μεγαθύμως, ἀλλ' ἐπιδεὴς μεγαλοπρεπείας καὶ ἀνόρθωσις εἰς τὸν αὐτόν· δὲν εἶναι ποτὲ εὐφυολόγος, ἀλλὰ ποτὲ σκωπτικὸς καὶ ἀφοριστικός· ἔχει πάθη ἐμπαθῆ, ἀμετάβλητον καὶ δυσπροσήγορον, πάθος ὅμως ἴσον καὶ ὑπόστασις καὶ μεμορφωμένος, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα ῥᾴθυμος καὶ ὑποφορητός. Ἔστω μὲν εὐφυὴς καὶ πολὺς σοφῶν τῶν ῥαδιουργιῶν, ὡς ἦναι καὶ ἐπιτυχέστατος ἐν τοῖς πράγμασι, τῶν παραβάσεων καὶ τῶν παρανόμων· σπὰν ἦναι καὶ παθητικὸς ὑπερβολὰν μεμορφωμένων καὶ ἄπληστος τῶν ἡδονῶν ἐμπαθῶν, ἀλλ' ἀλλόκοτα ἄδικα σκεπτόμενον καὶ ἀγριόπαθον συναισθάνεται ἀρέσκειαν ὅμως μᾶλλον ἐν τοῖς κακουργήμασι ἢ τῶν εὐφημοτέρων. Ἔστω ἦναι ὕπουλος ὡς καὶ γε τὰ ἀθύμαστα σχήματα, ἄλλως

σα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

να διαγραφῇ χεῖρ σάκλα καὶ μὲ δυσκολίαν καὶ μεγάλα χρή-
ματα, ἀγάλαι μᾶλλον ὑπὸ μεγαλογκρατῆς γαλλικῆς ἢ δικαιοσύνης περι-
σώσας. Εἰς τὰ μέσα καὶ λοιπὰ ἔτη, μερίμνης γὰρ καὶ ἀναλάβρας
ζώσης, δυσκράσιμος καὶ ὑδρόλιθος, ἀλλὰ καὶ ἡ γυναικα-
ίλης καὶ τὰ μεγαλοσχήματα δὲν ἦταν ἐμπόδια ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὸν συμπόσιον ἐν γένει καὶ τὰς σχέσεις τὸν ἀγαθόν, ἐν ᾧ
τόσον ὑπάνθρωπον καὶ ἐξ ὑπερφυΐας μεταβάσεως, διότι συμπόσιον σπου-
δαῖ' ἐν ᾧ ἐν τῇ τὸ ἔθεραν ἄλλοι, ὑπὸ τὸν ἀγάπων καὶ τὸν φιλο-
ξένων καὶ τὸν ἐκβρόλων, ὑπὸ τὸν ἐπαγγελλόμενον δυσ-
κόν, τὸν ἐκβρόλων καὶ τὸν ἐπόθησαν, ἐν τῷ ἀμφιλόγων δι-
κοσμοφαντικῶν, τὸν ἐκφραστικῶν καὶ τὸν ἐξόχων ἐνθυμα-
τῶν. Εἶναι γεμάτοις, γεμάτοις καὶ γεμάτοις ἐν ἦναι καὶ μέσα
θρήνους ἄνευ μετοχῆς δόξης. Ὅλους δὲ ὑπὸ τοιούτων καλοδι-
σκάλων μερίμνης ἀποθεμένων, ἐπιχαρῆ καὶ γενναῖα ἔργα ἐπὶ
ἀνεμέλειαν ἐν ὑπάρχουν ἔθος. Ἐν ἐπὶ γάμῳ τὸ ἔσχατα ἀπὸ τὸν
ἔναι σχέδια πεζῶν καὶ καπὸν ἰδιωτῶν, διαπρέπουν ἐν τοῖς
τῶν ἐξωλεμπῶν συμβουλῶν τὰ σχέματα ἢ τὰ ἐκλαΐσθαι, ἢ τὰ
ἐκεῖθεν. Μεγίστη ἄμοιρος ὑπάρχει διάκλασις μεταξὺ τῶν διαφο-
γόντων τὰς σάγας ὀξυμένων, διότι ἐν τὰ καλόλογα καὶ μεσαῖα
σχεδὸν ἔσον μέσον καὶ ἀμέλει. Τοιοῦτος ἦτον ἐν γένει ὁ φυσικὸς
καὶ ἠθικὸς χαρακτὴρ τῶν καλούμενον τὸ Ἀργοστολίον.

Γ'

Ὡς καλέσθημεν πάλιν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον βίον, ἵνα σχολιά-
σωμεν τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν, ἐξολεμικώτερον καὶ δρῶντα ἐν τῷ πα-
νενιᾷ καὶ τῶν σχόλων περὶ τὸ 1846 πρὸ τῆς Ἑνώσεως. Αὖ-
τη ἦτον ὁ χρυσοῦς ἦλιος ἡμῶν τῆς σάγας, ἀφ' ἑβδομάδος ὡς ἐκ
τῆς μεσότης ἐξ Ἄργους καὶ ἐσπερινὸν πανηγύρεως, μεθ' ἣν ἡδὺ
πανὸν ἦχον τὰ σχοῖνα, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἀνοφελῶν καὶ χρυσολίθων
λίθων ἀθῶν.

Καλὸν τὸν ἀσχὸν ἐσθῶν τὰ πεδιάκλασα καὶ τὰ ἐμφανί-
ματα, τὰ ἀΐδη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ ἀπὸ ἐν γένει ὁ πανενιαῖος
βίος τῶν καλούμενον τὸ Ἀργοστολίον, διότι ἡμῶν γὰρ ἡ ἀρχα-
ιότης, ἦχον καὶ ἀπόκλασα, καὶ χρυσόλιθα, καὶ ἐκπαιδεύσεις καὶ

χρυ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γυναικῶν εἰσέτυχον. Αἱ ξέναι διαδοχικαὶ συνεργάσεις ἀπὸ τὸ μρά-
λος τῶν ἀποίκων διελίγην, διὸ ἔχουσαν νὰ ἐκμεταλλεύωνται ἢ καὶ ἀδρῶς
νὰ νοθεύωνται αὐτά. Οἱ διάδοχοι γεγαμηκὼς μετ' ἀλλων ἐπεκτείναν
ἐδεσπανάφθωναν. Τοῦτ' ἦλον ἡ ἀφιλόλας καὶ ἀφοδεύους ἀρὸς τὸ ὄλφιον.

Τὸ ἀρθόδοξον θρήσκευμα διατηρῶ κύριαν καὶ ἀνυδόμε-
λον καὶ ὡς πόθημα καὶ ὡς γαλφήν. Ὁ ὑψηλὸς καὶ ἱεροπρεπὴς αὐτ-
χημαλὸν καὶ' ἐδὲ ἦχεν ἐκ τὸ χρόνον μεγαθῆ, ἦλε ἡ ἐκλειρόκευστος
λῶν λαμπρῶν ἐκ τῶν ξένων χαμαρυθῆ. Ἐλαττῶλο μετ' ἀρχαϊκῆς σὶ-
σλους καὶ μεγαλοπρεπείας. Τὰ ἔθιμα καὶ οἱ παραδόσεις ἤμεναν
ἀπαραπάτητα καὶ ἀνόθευτα. Οἱ ἱερολοχῖται ἐγένοντο ὑπὸ ἀξί-
ων ὑπερεῶν μεθ' ἅμης τῆς λάξεως, ἀκριβεῖας καὶ ἀμυθῆς εὐσε-
βείας. Ἀμφόλαρα τὰ γένα ἐδέπετο ἀνεμιγνόοντο ἢ συνομίγνυ
σρὸς ἄλληλα, ὡς εἰς τὴν κατὰ τῶν καθομιῶν. Οἱ μὲν γυναῖκες ἐ-
γαμοῦ σάντοτε μεμορυσμέναι ἐδὶ τὸ περιμηδὲς γυναικωνίδι, οἱ δὲ
ἄνδρες ἐν τὰ ἐσύγκια σταδία. Ἄκρα δὲ σιωδὴ καὶ σρο-
σοχὴ σρὸς τὰ ἐμφρόνημα, ἰδιαιρέτη εἰς ἀμφόλαρα τὰ γένη. Τι-
σολρόσως ἡ ἐκκλησία καὶ ὡς εἰς τῆς ἱεραρχίας της, καὶ ὡς ἐκ
τῶν ἐνεργῶν καὶ αὐτῶν τῶν καθομιλουμένων κατ' αὐτ, καθ' ὅλα
σεβαστὴ καὶ ἐράμιλλος τῶν σρώτων κλώνων. Ἡ σερεότης ἐν τῇ
ἱεραρχίᾳ, ἡ ἀφηρημένη ἐν τῇ σομείᾳ της, καὶ ἡ κατὰ δι-
νόησιν καὶ θεία ὁμοιογία ἐγ τὰ ἱερὰ Τερέως, συγκαβόμε-
νοι μετ' εὐλαβείας καὶ καλαιότητος, ἀπελέγην τῶν ἀγαλμάτων, τὸ με-
γαθος καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν. Περιγυναῖ ἀμφοδαῖοι καὶ ἐλεύθεροι
καλλιμαρμάρων τῶν ἀσυγκρίτων ναΐδων, ἐξ ὧν ἐν τῶν ἑλέρων τῆς ἀνα-
λοπῆς ἐπισκηνίων. Ἦλον ἔδος ἡ ἱερὰ σωμαλή, ἐν αὐτῷ τὰ ἀγαλ-
μα καὶ ἀνδρὸς θεοῦ ἐσέβαλλον θαυμασίως καὶ ἐδὶ τῆς χαιτῆς κοινωνίας.

Αἱ γυμνότητες ἐδέας καὶ τὰ σαλφωλικὰ ἀνθρώμαλα, τὰ
μονὰ ἐν ἐδελικὰ δίκαια, καὶ τὰ ὑψηλὰ γρονήματα ἔχον λόλε σχη-
μονὰ ἐν ἐδελικὰ δίκαια, καὶ τὰ ὑψηλὰ γρονήματα ἔχον λόλε σχη-
μα τῶν ἀξέων, καὶ ἀσαφῆς. ἐν γένη δὲ ἀλλὰ μόνα ἐσεμνύνοντο.
Πᾶν ὅ,τι ἦχε διάφορον ἄχρι ἦλε διημιόλιτας, ἦλε ἐδιολογίας ἦχρη-
μαλομαλρίας σαντῶς ἀσεδοκιμάζετο καὶ σφιγγρονῦτο. Διὸ ὁδὸ τὸ-
των θεσῶν καὶ καλ' ἐκάσιον ἐσεθίους. Διὰ ξεναμαλρίας καὶ τῶν
ἐγκάτων, ἐσέβαλλον καλ' ἀνδρὸ θεὸν χάρον ἐν σαντὶ σκοσῶ
των, διὰ τὸ ἐσκιρώλιστος τὸ σκευραλικὸν ἐδὶ τὸ ἐγκὸ βίο καὶ τῶν

γαν-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γενναίων ἐπὶ τῶν ἐλεγείων σαθῶν, ἵνα δὲ λόγον εἰς τὰς ἐννοίας
τῶν ἓξ ἐν τῇ πράξει, καὶ τὸν ἀρμοδιώτατα τῷ σεβασμιῷ
εἰς τὰς σχέσεις. Ἦλθεν ἐσοχὴ μεγαλοφροσύνης, φρυτόλυτος καὶ
ἐκλεμπόσεως πάσης ἀρετῆς, ἡ ὃν ἐγκωμιασθῆ καὶ μεῖ' ἀσφ-
ἐσυτόμως ἀναπορύχθη καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ Ῥηγοπουλειακῶν γρό-
νημα, τὸ ἰδιαίτερον ἀγάπης θεᾶς ἀπαρλέϊγ τῶν πολεμικῶν σε-
ρίδων τῆς ἐπιστημονικῆς ἐταιρίας καὶ ἐδίδης τῆς Καταστάσεως,
ἐξ ἧς τὸ πρῶτον δεδαφοῦσθη.

Αἱ ἴδεαι ἀνύλεραι ἴδιαι, ἄϋλοι καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀγα-
γῶν, καὶ ὡς ἐκ τῶν χαρακτῆρος, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἔξεων δεῖ ἀ-
σαν λόγον μεταβολικὸν καὶ ἐπαρκῆ πρὸς τὰς διαφοράς
ἐμχύσεις, ἀφ' ἑαυτῶν μάλιστα ἐσχηματίζετο καὶ ἡ μετὰ τῶν
ξένων συνάφεια, δεῖ ἔμενον καὶ σάφοδα ἡμῶν ἡμπόδια
ἐκ σαφηνείας ἔργων· ἠσχύνοντο πᾶσαι καὶ αἱ λοιπὰ χρόνοι
τοῦ ξενικοῦ βίου, ἀπ καὶ λοιπὸν σημάνας ἐνόθευον τὰς μεγα-
λοφυΐας ἐνεργείας των, ἢ τὰς ἐνδόξωσον μὲ χήμαρχα καὶ ἀ-
δικῆ σώματι, ἀφ' ἑαυτῶν μαλιστάνων ὅτι ἔρχεται ἐκ ἀρ-
χῶν, ἀφ' ἑαυτῶν συμφερόντων καὶ μικροφροσύνης. Μορφω-
τὰ ἐσάβοντα καὶ ἐξέμενον τὴν ὀλιγαρχὴν καὶ ἐναρμόνιον χαρα-
κτῆρας· ἐκ δὲ ἐσωτέρας ἔμφυτον καὶ ἀμετάβλητον τὸν
τὸ κοινὸν καὶ τὸ δικαίον μεῖ' ἐπιχύρους σάφοδα χρόνους
δεῖ ἢ αὐγὴ ἐκ τῶν ἐδῶν, ἐκφανεῖσα καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸν
χρόνον, χορηγῆ ἐς αὐτὰ ἐσοδεμένον ἐκ προσώ.

Δεῖ ἦσαν ἐκείνας χρόνου ἀμφοτεραὶ, σχὸν δεῖ ἐμέ-
σως καὶ θανατόμενος τὸν χρόν, ὡς ἔλος πάγον δεῖ ἀπεχθάνετο
ἐκείνας· ἀνεχόντο καὶ ἐδέδουτο συναφῆς, καὶ ἀπ αὐτοῦ
ἐμᾶς ἐφράσσω· μέλιγα καὶ αἱ ἀμοιβαῖαι συμπάθειαι καὶ
ἐδόκουν δεῖ ἦσαν ξένα ἐξ αὐτῶν, ἀλ ἐκ τῶν ἐμῶν τῆς γενεᾶς
τῆς ἡμῶν ἐνωθέντος, ἐπλάχιστον ὡς ἐκ τοῦ ἀρθῆ ἐδομαγωγοῦ
τῶν ἐν τῇ αὐτῇ χθονὶ συμβάσεως, καὶ τῆς ἐναρμονίας ἐμπλο-
σωτηρίας, προτέρως συνδεόμενον ἐσόφθουν ὅλη

„Μελὰ μεγάλων ἐκὼν ἔρις ἔσ'
„καὶ μέγας ἀρθοῖβ' ὁσὶ μενεῶν."

Καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καὶ οἱ μικροὶ ὑποδάκολο τὴν ἀνάγκην τῆς προφάσεως καὶ συνδρομῆς τῶν μεγάλων, καὶ ἄλλοι ὅλως τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως καὶ ὑπηρεσίας τῶν μικρῶν. Ἐσυλλογίσθην λοιπόν· ἀλλὰ, ὅσους προσκαθῆσθαι ἢ ἐναρέτων τὴν μεγαλοψυχίαν, ἢ θάνατον μετὰ σοφῆς ἀγῶνος τῆς συμφορᾶς καὶ ἀνδρομανίας τοῦ σχήματος, πάντας εἶχον τὴν μεγίστην ἀξίαν, διὰ ἦσαν ἀθάνατοι καὶ ἀφθαρτοι, καὶ ἀχρηματίστη, καὶ ἀχὶ δεκατριάνα ἢ μεγαλοδωρίαν.

Ἡ διαφορὰ καὶ ἡ ὑποτροπὴ ἦσαν ἄγνωστοι. Οἱ ἀπολαμβανόμενοι ἀνδρὸς ἐδυσκολεύοντο ὁ προσωπικὸς ἀσχημοσύνας· ἀλλ' ἐγὼ μὲν ὡς ἀληθῆς, ἀλλὰ καλοσυμπεριφορᾶς τῆς ἀνδρὸς ἐδόκει ὁ σπουδαιότερος τῆς καλῆς πράξεως, ἐπειδὴ τὰ πράττωσι, εἶναι καὶ αὐτὰ ἢ τὰ καλὰ, ἢ τὰ ἀπολαμβάνων τὴν ἀρχὴ, ἤξιουν νὰ ἰσορροπῶσι ἀξιοπρεπῶς τῶν πλάστων, ἢ καὶ τῶν ἀπόντων καὶ ἐλλείψεων, ἢ τὰ μεγάλα ἀμυγάλιτος πρωτοφέρουσι, ἢ τὰ ἐν τῷ ὅπως ἢ καθ' ὁδὸν ἀμφίβολος καὶ ἀναβολὰς προσυγόρευον. Τὰ χρηστὰ ἦθη ἐσέβοντο τῶν σοφιστῶν ἀρετῶν. ἕνεκα ἀνεγνώριζε τὸ σφίσον καὶ τῶν οἰκείων βίον· ἀσυνήθων δὲ τῶν ὀγκωμένων δυναστόνων, ἐφρόνη ὅλη ὅμως δὲν ἦναι δι' ὅλα. ἦτον ὑφάσματα καὶ μεθοσυγροσύνη.

Εἰς τὰ σχήματα ἐναγόμενον καλὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ ἀγνώμονα καὶ ἀρχαϊκώτερα τοῦ σαλονιοῦ καὶ ἐθνικοῦ κόσμου, ἀλλ' ἀναπολαμβανόμενα καὶ σοφῶν ἐσυγκρίνοντο μετὰ ἀσυνήθων ὀγκωμένων. Ὁ ἐγκώμιος ἐνθουσιῶν ἐσυνάδευεν αὐτά· ἡ ἐμπειρία μετὰ τῶν λόγων, τὸ ἐσυλλογιστὸν μεμπτόν, ὁ θρησκευτικὸς σεβασμὸς καὶ τὸ γνωστὸν ἀγαθόν, ἐχαρίζοντο τὸ κοσμικὸν καὶ θεμελιωδῶν θέσεως. Ἐκόσμει σωματοποιῶν τὴν ψυχικὴν ἰσότητα ἐνεχώρησε, ἐθάρρησε ἢ ὅπου ἐπαιρίζον τὸ σχῆμα, προσωνυμάζοντος καὶ τὸ πῶς ἐπῶν μᾶλλον! Καὶ ἐνόει ἡ θέσεως ὑγιεινόλογον καὶ μεγαλοπρεπῶς σήμερον διὰ τὸν ἀνάλυσιν τὸ θαυμάσιον ἀπὸ ἦθον ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἡμερινῆς βιοτῆς, καὶ τὸ λόγῳ καὶ ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ ἐνθουσιῶντα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας του. Τὰ χρονικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μνημονευόμενα ὑπὸ τὸ συγχρόνου καὶ ἐξαρτῶν ἦσαν, ἦσαν μᾶλλον ἀφορμὴ τῶν ἡγεμόνων. Τὸν ἐλάχιστον ἄρχοντα καὶ τὸ ὁμοιοπαθῶν πῶς μᾶλλον! Καὶ ἐνόει θέσεως ὑγιεινόλογον καὶ μεγαλοπρεπῶς σήμερον διὰ τὸν ἀνάλυσιν τὸ θαυμάσιον ἀπὸ ἦθον ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἡμερινῆς βιοτῆς, καὶ τὸ λόγῳ καὶ ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ ἐνθουσιῶντα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας του. Τὰ χρονικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μνημονευόμενα ὑπὸ τὸ συγχρόνου καὶ ἐξαρτῶν ἦσαν, ἦσαν μᾶλλον ἀφορμὴ τῶν ἡγεμόνων. Τὸν ἐλάχιστον ἄρχοντα καὶ τὸ ὁμοιοπαθῶν πῶς μᾶλλον!

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἰ δὲ τις ἡ συνεργασία τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ ἡ ὀφελεία τοῦ θρησκευτικοῦ, παρέχει μὲν γνησιωτέραν ἐν αὐτῇ τὴν ἡδονὴν τὸ ποιεῖσθαι ἐπ' ἐργασίᾳ· συντελεῖται δὲ πρόοδος ἐν τοῖς διὰ παντὸς μοχθηροῖς καὶ χρηστοῖς ἤθεσι καὶ τοῖς πρόσωπον ἐμφανῶς ἔξεως, γυναικῶν προκοπῆς καὶ ἀδελφικῆς συμβιώσεως.

Ἡ συμφορὰ καὶ οἱ τρόποι τῶν ἀνθρώπων ἦσαν δύσκολοι σκαιοὶ καὶ εὐγενεῖς, ἐπιμέμφεσθαι ὑποψίας πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸ ἄλλο· καὶ ἀμοιβαία σχέσις καλῆς πίστεως καὶ ἄνευ ὑποψίας· ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἐμποδίων καὶ ἀφιλοκερδής· ἡ σφοδρὰ ἐμμονὴ καὶ ἄλως ἐφ' ὅτῳ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιτρέπειν πάλιν συνεπλέκετο ὑποψίας· ἡ εὐφυΐα καὶ ἀγαθοεργία, δίδου πόρρω πρὸς τὸν εὐγνωμονοῦντα καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς ἀγάπαις τῶν εὐεργετουμένων ἦσαν ἀνεπίφθονα καὶ πάντα χαρίεντα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἀπειθοῦντα καὶ μετὰ λύπης· ἡ ἡθικὴ καὶ συνεργατικὴ ὑστεροῦσα ἀνεγνωρίζοντο, ἐμεμέλητο καὶ ἀπεκτᾶτο· ἡ χρηστομάθεια καὶ ἡ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ σταλάζει ὅταν ἄγνωστον ἢ σταυρώλαλαι.

Ἡ ἀσθένεια ἐν τῷ ἐμέτῳ, ἡ κόπωσις καὶ ἡ περίοδος ἡ-
σαν τὰ συμπτώματα ποσοτικὰ τὸ γυναικεῖον φύλον. Ἡ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον ἐπονειδίστως ἀποβιβάσουσα ἀναίνοντα τὸν
ἐμεσμὸν, διότι ἡ ποιότης αὐτῶν φυσικὴ ὡς αὐτὰ ἀκαινόμενος,
καὶ ἀγριώνος φύσεως τῶν χρηστῶν ὑδάτων ἐξαγωγὴν τὰς ἐλάττους ὀ-
ξύτης ἔχουσι. Τριῶν γυνὴ ἢ τὸ ἔμμαρμα, ἢ τὸ ἄμαρμος, ἀδιάλειπτον ἐπὶ-
ναγκες ἐν καταστάσει διατελοῦσης ἢ ἡ χαρὰ παρὰ δυσχρήστων
καὶ ἀποβολὴν ἀπὸ γυναικείων, ἢ τὸ ἐφαίνετο ἐν τῷ ἀδί-
μῳ ἢ μετὰ γνωρίμων παραφέρει κυρίας, ἀλλὰ συναδικρίσεων ἐπὶ
τοῦ ἰδίου συζύγου ἢ ἑτέρου ἐλευθέρου συγγενοῦς, ἢ τὸ ἐπέρχεται ὅσα
ἐπὶ παρᾷ ἢ ἐπάνοδος ἢ τὴν προσφιλίαν, ἔπειτα συμπαρέ-
χει λαχόντων καὶ βαπτισμοῦ τῶν γαμβρῶν· ἡ πα-
ρὰ λαχόντων ἐπιστολὴν ἀπορρεπῆ διήγησιν τῶν αὐδήμονος δεσ-
ποίνης, ἐνεδύη τεθαυμένων καὶ συζυγῶν. Ἐν ἀποσυγκλειναὶ
τρεῖς ἀφορμὲν τῶν ἰσότιμον συμβόντων γυναικῶν, ὅταν π' ἐν
τῷ σώματι ἐπαθλεῖα καὶ παρὰ δεύθυνος, καὶ π μεμερισμένα τῶν
ἐμπορικῶν ἀγωγῶν τῶν λιμένων.

Τοιαῦτα ἐν τῷ σώματι καὶ ἐκεῖ αὐτὸ συμπεφυκὸς σῶμα
ἀναμένουσι τὰ ἀρχαῖα ἔθη, ὅτε ἐκδημία γυνὴ ἐξέρχεται ἄνευ τῶν
συνοδίας μετὰ ἐπιτηδείων θεραπαινίδος, καὶ ἀπὸ τῆς στενοχωρίας ἐκ-
μετρεῖν σκοπὸς, ἄμπως ἐκπεμφθῇ ὑπὸ τὸ γυναικωνίτου. Ἡ ὕβρις αὐτῶν
ἐπὶ τὸν Ἡφαιστοπαιδείων ὁρᾶν ὑπάρχειν καὶ συνεπόμενον συμπότ καὶ ἐπὶ-
τῶν ὄζων, καὶ ἐκ παραμερίσεως, ἔνεκα δὲν ἐπορεύεσθαι καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμπελίας, ἔχουσι καὶ μᾶλλον ἐνόχλησι καὶ συμφέρεσθαι.

Ἡμεῖς καλῶς ἐνοοῦμεν ὅτι ὀλιγοῦς ἐκφραζόμενοι, δὲν μέ-
μεν ἐν σιγῇ τὰ μεταφερόμενα, ἀπὸν λέγομεν τὰ ἐκ-
ρισθῆ καὶ ὑφίσταμεν. Ὅταν μᾶς ἤρωτα ὅλα τὰ λοιπὰ ἔτη σύμφωνον
ἀναφρίνεται· ἡ πρόοδος τοῦ σημειωτοῦ ἐπάγαγε νέα ἔθη καὶ νέ-
ον ἦθος ἐπὶ, καὶ ὁρίσθη νὰ συμπεριφερώμεθα μὲ ἀλλὰ, καὶ ὄχι
νὰ μένωμεν ἀδιάφοροι ἢ νὰ παρεκκλίνωμεν. Συμπεριφέρομεθα
σημεῖα ἐν ἀρχῇ τῶν ἐδέων, ἢ ἀγγέλομεν νὰ συμβαδίζωμεν μὲ τὸν
πρόοδον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἀγνοῦν καὶ ὄχι τὸν ἐμπειρίαν, πάντοτε σφαλε-
ρότερον ἐστὶ τὸ δεύτερον καὶ ὄχι ἐπὶ τὸ χεῖρον, διότι ἄμπως σφα-
λε-

προλειπῶμεν τὸ ὀφειλόν.

„Θεὸν δ' οὐδεὶς πώποτε οὐ τοιοῦτον πανῶν
„Εἶναι - - - - - - - - - - (Διόχ. Λαερτ.)."

Παρὰ δὲ τὸν ἐπιμάλιστον τῶν ἐπιδεδημηκότων καὶ ἀγαθῶν σοφιστῶν, οὐ ἐξεδιατρίβοντες καὶ πολλοὶ μισθοῦ μισθοῦντες μετὰ δοκιμῆς καὶ ἀλαζονίας ἡδονῆς, σροληπτέον εἶναι βεβαίως οὐ ἐν τῇ ἀνωμαλίᾳ διαλύσεως τῶν ἀρχαίων αὐστηρῶν ἠθῶν, οὐ ἀσῳδὸν τὸν βίον, οὐ μεθύσια καθ' ἡμέραν, οὐ ὀψοφαγίαι ἀκόλαστοι, οὐ μοιχεῖαι ἐν τῇ συμποσίᾳ, καὶ οὐ ὄλεθρον συμφοιτοῦν ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἡδονῆς χάριν, γυναῖκες καὶ χρηστέλεμα, γυναικομάλακα ἤθη, ἐξ ὧν καὶ αὐλοὶ τέλη σραγγεῖα ἡμιτόνιοι καὶ λυρῶδαι, καὶ ἄνδρες ἔθοχοι καὶ ἀνάρσιοι ἀναβεβυνῶνται. Θεῶν δὲ τὸ φυλάσσον ἀνθρώπων ἔθη καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀσυκοφάντητον δίκαιον.

Οὐδαμοῦ ἐν Ἀρμοδοκείῳ ὑπῆρχεν σκανδαλώδη καὶ ἀπόγαια καλαμάγματα, οὐ ἐλεγεῖα ῥυσαρὰ καὶ ἐλαφρὰ ὄργια. Ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ μόνον καλπάζοντα σανίδια καὶ σαροδικῶν τινὰ ᾠδὴ μεμιγμένα μετάφρασιν, σῆμα δὲ μεταλλικόν, ὀλίγα διάγγραμμα ἐπ' ἀμφιέσμασι, ὀλιγοστῶν ἔνιστον ἐπ' ἀλάστου ὁρέξεως, καὶ σαφῶν τὸν ἄνδρα καὶ ἐπ' ἀπέχθημα, ἐξήλασον ταχέως ἐκ τῆς χώρας ὡς ἀνεγκλεμένους.

Ἡ σάσις λόξεως ἄνεσις καὶ ἔμβολος νεοχαία καλεχορεύσῃ ἐπὶ τὸ σάθος τῆς μαθήσεως, συνεκλεγόντο εἰς τὰς μεγάλας καὶ εἰς τὰς ὑάλινον τῶν Εὐσαπελευρίων, εἰς τὰ ἀσεῖα ὑσύρχετο ὡς εἰς ἐρὰ Παρένα, ἀσουέμματα καὶ τὸν ὀφθέμενον σεβασμὸν σρὸς τὸν ἐμφυόμενον αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐμαύρυζε τὸ φῶς καὶ τὸν ὑσταγίζον. Καλὰ δὲ τῶν διαφόρων ἦν τῶν ἐσάνοδον διύρχετο τὰς ὀ-ας. Καλὰ δὲ τῶν διαφορέων ἦν καὶ λόξεως, ἥλε εἰς καρῷα ἢ καθυγῷα ὑέβαν ἐν ἥλε εἰς σαρεκβασὰς ἢ ἄγων σαρεισοχτίους ἐξώκειμεν ἐν δὲ ἀλόξια τοῦ ἐλύγχανε καὶ ἐσεσῳδεῖτο σαρὰ τὸ ἰωκόν τοῦ ἀνω-λόγου ἢ σρεσβυτέρου, ὁ ἐσισχνὸς ἄλαυλος νεοσίας, ἐν ἐσρόλγει τὸ ξόγος ἢ τὸ σχίσμα, ἀλλ' ἐσιδύσα, ἐρυθρία καὶ ἐσανύρχετο ἀμύ-νας ἐν τῶν λόξεν.

Περὶ δὲ λόγου τῆς Κινδυνῶς ἐν τῶν Ἐσλάνιον Ἐξουσίας ἢ τῶν σρολεγομένων ἥλιος ἐγὼ τὸ σαράυλος αἰῶνος (1897), διαβεβαιῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βασιν εν τη των Καρυωτακαίων οικία ιστορίαν ο μικρός Ιω-
άννης Π. Λουκόπουλος Κωφός, "ότι η αγωγή έκαμε γιγαντιαίας προό-
δους. Ουδείς νέος έλθη να πρόξενη ή να εύρη απασχόλησιν· οι
δε γέροντες μόνον πίνουν καφέν μετρίον έχοντες μεθ' ημών, ον έσυ-
ρουν μεθ' ήδονής ή τον εσπερινόν δικαιούν, και οι γυναίκες εξε-
λαν απ' όλων των εσωτερικοτάτων· η θρησκεία των εν σπουδαιο-
τάτη, η δε δεισιδαιμονία των εν ακμή (μεσ. σελ. 184)."

Η μικρά περί το 1846 λοιπόν υπάρχουσα εύοσμος και σύγχρονος
ανεσις, δεν εμπορεύθη μόνον υπό τούτων πρώτων, αλλά διεγένετο
ως και η πραπαλοχάλασις υπό των εσωτερικών ημετέρων, διότι
εν τοις όρεσι τα σύφορα τόπα χειροτέχνων και σοφιστών ζυ-
λάγουν, και ο πρώτος όρος της εθνικής σωτηρίας." Εν χώρας
μένουν και θυσιάζουν πολυτίμων ύπνος." Ον όρος σωτηρίας
πτώσεως και θυσιάζουν πολυτίμων ύπνος. Ο μικρός σωτηρίας
συγχρόνως ο τόσον πολυτίμων ύπνος.

Αι εμπορικαί εν τη διαφόρως τότε ήδη ασχολίαι εργαλειώ-
δεις, ως πρώτον κλάδον παθόντων εθνικών προς τον ευεργετών
και των θρησκευτικών έντυπον των πίστεως και των αγάπης των. Και
και των θρησκευτικών ευεργετικών σχεδόν ασυγχρόνως εργασίαν ή έπαυσαν λα-
μπρότητα ιδιαίτερα

ας. Ἐνεκα δὲ καὶ σύνεσαν ἦσαν οἱ ἀλεξίκακοι καὶ τοιοῦτοι οἱ λοιποὶ καὶ ἡμερήσιοι πράξεις.

Τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ λυχνοῦχος ἀλλ' ὅλα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν ἀνθρώπους, ἦχον ὄρια καὶ μέλη, καὶ ἔνια ἄλλα ἐξῆς ἐξῆς περιέλαβα εἰς τὰς ἐναρξίας καὶ διακοσμήσεις, δὲν ἤγραφον ὅλα τὰ τοιαῦτα μέχρι τῶν γοητικῶν ὕμνων. Ὅταν τὰ συνεδιάζουν, ἡ συρραφὴ αὐτῶν ἦταν ἡμερινὴ καὶ ζερὰ διότι ἦτο παρὰ δίγεως, καὶ τὰ παράλληλα δὲν ἦταν ἐξαγριωμένα μὲ μάχην ἀποθηριώσεως. Ἐφύλαττον ἢ ὡς τὰ ἄγρια διάφορα παρὰ τὰ ψυχραιμῶν, ἄλλο καὶ τὰ ἐχθρικὰ διάφορα ἄφηνα τὰ θερμαιμῶν. Ἐδῶ καὶ ἡ ἐδιάφορος τῶν θρησκειῶν δὲν ἦτο μικρὰ ἐσωτερικὰ πρὸς ἓν ἀνδιάφορον ἢ ἐμφέρον τῶν ἐχθρικῶν διαθέσεων.

Ἡ μικροσυμφωνία, ἄλλη συνήθως ἀκολουθεῖ ἐν τῷ μέσῳ καὶ μικροδομῇ, ὡς καὶ ἡ παιγνιδία, καλὰ δὲ ἦταν ἀμόρφωτα τὰ χαρακτῆρος τῶν καλούμενα, ἀκριβάζοντο ὅμως καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων ἀποκρυσταίζοντο, ὡς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀνεμίζει καὶ σταθμοῦ ἔχει συνεργαλεῖ βία. Αἱ βέχαι καὶ τὰ παρὰ ἦταν ὅμως ἀσυγχρόνα ἐν τῷ ἤθει αὐτῶν τῶν γοητευομένων συνεκαθρῶν καὶ μουσικῆς ἀναβάσεως. Οἱ ἐν τοιαύτῃ παιωνίᾳ ἀρχιερεῖς ἀνυπόμενοι καὶ ἀσχημάτιστοι ἀκριβῶς ἐν τοῖς ὑμνῳδοῖς. Ὅλα ὅμως διαφόρων ὡς ἀναγῆς καὶ γόης παιδίσκων, ἀκριβάζοντο καὶ παιδιώζοντο ἀπὸ τῆς μουσικῆς γνώμης, ἄλλη καθὸ συμφωνίας, ἀπόθεωσις, χρατέφρων καὶ μεσαιὰ ἦχε μέγα πῦρος, ὅλοι ἐξαιρετέαν τῶν ἐν λίγῃ καὶ λιτῶν ἐκλὸς ὀργανοβουλίαν, οἵλινες σχὶ τῶν ἐσοχὴν ἀοίδων ἐβαδίζοντο ἦταν εὐφωνῶν καὶ παλαμήσεως μὲ τὸ ἐσώτερον παλαιβόμοι, ἄλλ' οἱ μουσικὰ σύνεσις ἴδεως πάλαμαι δίνυον ἐν ὀρχούσῃ καὶ ἡμεροῦσαι.

Τὸ ἐσώτερον ἐκεῖνο ἀπαγόρευσε ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ ἐν τῇ χάρᾳ σαρκικαὶ σάρκα, ἄλλο ἐμφορεῖται ὑπὸ τῆς εὐφυεστέρας ἰδέας, τῶν ἰδέας τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἢ ἑνώσεως, ἦχε σημεῖον καὶ ἀσκ ἐκπαράλληλα μετὰ τὸ ξένο μέτρον τῶν ὑδαρμηδίας, καὶ ἄσκ ἐν τῷ ἰδέᾳ τῆς μετ' αὐτῶν ὁμοφυΐας, ὅλοι ἐκεῖ τὰ σημεῖα ἐν τῇ σάρκᾳ καὶ ἀσκόν τῇ νέᾳ ἔφερον βαρβαρίαν ἐθνικὴν σκλάβας καὶ ἀνεφαίνον ἐφ' ὁρμοκλείσιν σκληρὸν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, ἐκεῖ τὴν

θρησκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θρωδὴ καὶ μακαρίαν ἀντίδρασιν σαλαντιῶν διὰ τῆς ἀπλοϊρίας λόγ=
χης, οὐδὲ παθεῖν ὑποκύπτει, οὐδενὸν πειρατικὰς ὁδοὺς, ἀνέδρους
ἐγχάρας, ἐφοδάσεις, ἐξόρμους, ἔθνη καὶ ἀκάρπους. Ὅθεν δικαίως
χαραλογίσθη καὶ σαλαχθόνιος, καὶ ἀντεδιαστολὴν τὸ ἐνσυγγραφῶν=
λος καὶ ἀγωνοφορίαν χρῆ, ὅσις ἐναγὴς ῥῆσιν ἐπόλεσε. Οὗτος καὶ ὅσοι
ἐν τῇ ἀστιλβεῖ λάξευσι συνεγράψαντο ἢ γραφικοὶ ἢ καὶ ἀδρῶς
ἔχουσι ἐνδιάφορον τῶν μεταφορέων, ἀστιλβῆ τῶν ὁμόθυμον,
ἐδιδάσκησαν καὶ συνεῖναι χάραγμα τῶν κοινῶν γνώμης.

Λόγῳ δὲ ἀν διαφέρει τὸ ἀνάθυμον, ἢ ἀθέμιτον, ἢ
συναναγκάδης, ἢ πανδαμάτειον αὐθαίρετον, ἢ ἐνδιάφορα ἐσεβασμένα
ἢ λαμὴ ἔνος καὶ ἢ ἐνδόμυχος, ἢ ἐβδόμενα ἀδίκως διὰ συμφέροντα,
ἀμείνων ἐδοκίμη, δίψυχρα μέγαν θύρυβον καὶ χαπορεῖσθαι ὡς ἀνάγα=
ιος, καλειραύχησε κατὰ τῆς ἀδοξοδαίου πράξεως, ἐξέγραφε χωρὶς
διὰ συμβαθέας ἔνος ὁδὸ τῶν ἀδεσπενθέων, καὶ διὰ ἀντεσαθέας
ἔνος καὶ διὰ τῶν ἐσεβαζόντων χεῖρας ἀδίκως. Τοιοδρόπως διὰ τῆς ἀνθε=
πὸς αὐτῆς σεύσεως ἐγίνετο ἐσόμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀνεθάρρουν διὰ
θύρετα, ἀδόξων τῆς μαχθυμρᾶς, συνελίγγ πρὸς τὸν δικαιὸν ἐπ=
ανόρθωσιν τῆς ἀδικίας καὶ τὸν ἀφεσταγὸν τῶν κακῶν ἔξαιον
πρὸς διὰ ἀνοχλοσαγέας, ἢ καὶ πηγοσαγέας ἐν καιρῷ μάχεσθαι
νομὸς ἐν διὰ ἀγωνᾶ ἢ διὰ σιωπᾶς.

Ἀν δικαιοδόσῃ καὶ διὰ θύραθεν μικρὰ δοκεῖ καὶ σάνιδος, ἀνοχμη=
ρότερα μέχρι ἐνὸς ἀπ' ἐκ τῶν ἀρχῶν, ἐμπέρων καὶ χρηστῶν ἀπὸ τῶν καλοκ=
γαθῶν, ἄλλως καὶ ἀρετρείτης καιρὸς ἢ ἐπιτέρπει διὰ χαρᾶς, συνεχόμενον
ἐν συμφυτᾶ ἢ χρεῖος ἀνοχῆς, συνεπόμενον καὶ συνεχόμενον
ἀναλόγως τῶν μέτρων καὶ τὸ χαρακτῆρός ἐστιν. Οὐδὲν ὅμως ἀπρε=
πὲς ἢ ἀσοφὸν, ἢ καὶ καθ' ἑαυτὸν μέχρι, ἢ ἀνθρώπου καὶ ἀσ=
κὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μ' ὅλες τὶς ἐνέργειες τῆς Διοικήσεως, τὶς καὶ ἄδοτα λόγια καὶ προσεκτικὲς ἐπιμέλειες τῆς Διοικήσεως, ἐδόνεται κάμποσα καὶ ἔξαπλώθη μὲ ἀπλότητα μονομιᾶς καὶ ἔλειπε μονομιᾶς καὶ ἡ ἀσφάλεια, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι, νὰ ἀσχολοῦνται ἐλεύθερα στὶς δουλειές τους, καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ ζῇ μὲ φόβο καὶ ἀνησυχία ἐπάνω στὴ γῆ, ποὺ τὴν ἐπατοῦσε καὶ τὴν ἔκανε νὰ τρέμῃ ἀπὸ τοὺς σεισμούς. Ἀπὸ τὸ 1850 ὡς τὸ 1854 ἔγιναν ἑπτὰ μεγάλοι σεισμοί, ποὺ ἔκαμαν μεγάλες καταστροφὲς καὶ ἔχασαν τὴ ζωή τους πολλοὶ ἄνθρωποι. Ὁ πρῶτος ἔγινε στὶς 12 Ἰουλίου 1850 καὶ ἔπεσαν τὰ περισσότερα σπίτια τῆς Ἀμφίσσης καὶ τῆς Λειβαδιᾶς. Ὁ δεύτερος ἔγινε στὶς 19 Ἰουλίου τοῦ ἴδιου χρόνου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τρίτος ἔγινε στὶς 20 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τέταρτος ἔγινε στὶς 21 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πέμπτος ἔγινε στὶς 22 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἕκτος ἔγινε στὶς 23 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἕβδομος ἔγινε στὶς 24 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὄγδοος ἔγινε στὶς 25 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἔνατος ἔγινε στὶς 26 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ δέκατος ἔγινε στὶς 27 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑνδέκατος ἔγινε στὶς 28 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ δωδέκατος ἔγινε στὶς 29 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τρισκαιδέκατος ἔγινε στὶς 30 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος ἔγινε στὶς 31 Ἰουλίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντεκαιδέκατος ἔγινε στὶς 1 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκκαιδέκατος ἔγινε στὶς 2 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑπτακαιδέκατος ἔγινε στὶς 3 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀκτωκαιδέκατος ἔγινε στὶς 4 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐννεακαιδέκατος ἔγινε στὶς 5 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς ἔγινε στὶς 6 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 7 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 8 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 9 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 10 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 11 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 12 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 13 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 14 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ εἰκοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 15 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἔγινε στὶς 16 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 17 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 18 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 19 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 20 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 21 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 22 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 23 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 24 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 25 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἔγινε στὶς 26 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 27 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 28 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 29 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 30 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 31 Αὐγούστου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 1 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 2 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 3 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 4 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς ἔγινε στὶς 5 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 6 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 7 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 8 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 9 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 10 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 11 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 12 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 13 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 14 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς ἔγινε στὶς 15 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 16 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 17 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 18 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 19 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 20 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 21 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 22 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 23 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑξηκοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 24 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς ἔγινε στὶς 25 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 26 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 27 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 28 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 29 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 30 Σεπτεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 1 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 2 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 3 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑβδομηκοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 4 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς ἔγινε στὶς 5 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 6 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 7 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 8 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 9 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 10 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 11 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 12 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 13 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ὀγδοηκοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 14 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς ἔγινε στὶς 15 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 16 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 17 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 18 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 19 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 20 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 21 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 22 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 23 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἐνενηκοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 24 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἔγινε στὶς 25 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 26 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 27 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 28 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 29 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 30 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 31 Ὀκτωβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 1 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 2 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 3 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς δέκατος ἔγινε στὶς 4 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἑνδέκατος ἔγινε στὶς 5 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς δωδέκατος ἔγινε στὶς 6 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς τρισκαιδέκατος ἔγινε στὶς 7 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς τεσσαρεσκαιδέκατος ἔγινε στὶς 8 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς πεντεκαιδέκατος ἔγινε στὶς 9 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἑκκαιδέκατος ἔγινε στὶς 10 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἑπτακαιδέκατος ἔγινε στὶς 11 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ὀκτωκαιδέκατος ἔγινε στὶς 12 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ ἑκατοστὸς ἐννεακαιδέκατος ἔγινε στὶς 13 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἔγινε στὶς 14 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 15 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 16 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 17 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 18 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 19 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 20 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 21 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 22 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 23 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς δέκατος ἔγινε στὶς 24 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἑνδέκατος ἔγινε στὶς 25 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς δωδέκατος ἔγινε στὶς 26 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς τρισκαιδέκατος ἔγινε στὶς 27 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς τεσσαρεσκαιδέκατος ἔγινε στὶς 28 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς πεντεκαιδέκατος ἔγινε στὶς 29 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἑκκαιδέκατος ἔγινε στὶς 30 Νοεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἑπτακαιδέκατος ἔγινε στὶς 1 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ὀκτωκαιδέκατος ἔγινε στὶς 2 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ διακοστὸς ἐννεακαιδέκατος ἔγινε στὶς 3 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἔγινε στὶς 4 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 5 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 6 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 7 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 8 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 9 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 10 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 11 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 12 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τριακοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 13 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἔγινε στὶς 14 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 15 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 16 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 17 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 18 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς πέμπτος ἔγινε στὶς 19 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἕκτος ἔγινε στὶς 20 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἕβδομος ἔγινε στὶς 21 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ὄγδοος ἔγινε στὶς 22 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ τεσσαρακοστὸς ἔνατος ἔγινε στὶς 23 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς ἔγινε στὶς 24 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς πρῶτος ἔγινε στὶς 25 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς δεύτερος ἔγινε στὶς 26 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς τρίτος ἔγινε στὶς 27 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λοκρίδος. Ὁ πεντηκοστὸς τέταρτος ἔγινε στὶς 28 Δεκεμβρίου καὶ ἔπεσαν τὰ σπίτια τῆς Ἀ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ τὸ Νοσοκομεῖον περὶ οὗ διελεβόμεν, ἐλέγχ ἄξιον λυπὰς μενόμενος δὲν ἔχομεν, ἀλλ' ἀμηχανοῦμεν διὰ τοὺς ἀμεμφίτους εἰς οὓς διαλεγόμεθα, πῶς ν' ἀρχίσωμεν καὶ σὲ νὰ ἐκφράσωμεν, μεμφόμενοι νὰ διαφέξωμεν τὴν ἀπαίδευσιν καὶ βαρβαρότητα τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀγροικῶν Ἑλλάδος.

Ἄν γένωμεν ἐν τόποις τῶν ἀρχαίων εἰς τὸ ἐπαγγέλματόν σὺ ἔργον συνήθειας, τὸ ὁποῖον εἶναι αἴτιος πολλῶν κακῶν, ἀπὸ μὴ καθαρὰ, συμφέρον ξυρὸν, ἐγκαύστρας ψυχρὸς καὶ ὁδὸν ἔργον. Ἄλλ συνεῦρα, ἄλλ ἐδῶ, ἄλλ παρόλα θερμαίνη ἢ ἐμψυχόν λιὸν λαμπρὸν. Εἶναι παγκάλου, ἀπαιτηγτικὸς, σχεμπτόμενον, ἄγρυπνος ἀθυμῶν γαλῆνας καὶ βοϊκόλυπος. Δὲν ἀγνοῶ αὐτῶν τὴ ἀθλιότητα τῶν ἐδαφῶν πόρων, ἐν οἷς ἐπάρχη τὸ θῦμον, τὸ ἀγνοθές, τὸ ἀόνυχον, ἀλλὰ τὸν σχεμπτόν, τὸν ἐξυφρίζη καὶ τὸν καλαστρο-φῆ, θυμῷ αὐτὸν ἀνοφελῆ, ἄγονον, χέρσαγον, μιαρόν.

Πῶς σώσω, πῶς προστάβω, πῶς ἐπιχείρωσι μόνον τὸν ὑμᾶς ἀπαγαγεῖν ἐπιθυμίαν καὶ τῶν ἀλάνων αὐτῶν τὴν πλανοσοίαν, ἔτω καὶ διὰ τῶν χρήσεων τῶν ἀθυμοτάτων καὶ πόχρεο-λέρων μέσων, διὰ ἐν τοῖς ἔθεσιν ὑμῶν καὶ προγραμμάτων καὶ χορ-λεύειν. Πῶς ὅλη διὰ καλαφάγγ πρὸς ἕδον λόγος καὶ πρὸς κόραν πλανοδῶν ἰμέρων, ἵνα γρῶσι καὶ ἀπάξιον προσοχῆς. Τὸ σπου-ραῖον, τὸ ἱλαρὸν, τὸ ἀθυμὸν δύναται καὶ πρὸς νὰ πλησιορο-ῶν ἐν τῇ ποιμενικῇ, ἀλλὰ πρὸς ἀμέσους ὑμῶν συμφερόντων, ὑμ ἀ ταγάνη καὶ τὸ λόγημα πρὸς ἀμέσους τῶν ἐχθρῶν. Τὸ πᾶν ἀ-πλαγιαῖται ἐμ τῶν πολλῶν καὶ τῶν γαύρων ἀνδρῶν. Ὑπὸ τὸν ἀ-ξύμφορα, τὸ δόγμα καὶ ὁ πανὼν, ἄλλως πάρεργον προσβιβάσθω καὶ διαγράφων πᾶσαν τὸ ἐν μέρμναν. "Τρῶγε, πίνε, παῖζε, ἡ τὰ δ' ἄλλα ἐλῶν δὲν ἄξια." Τὴν ἡδονὴν ὅμως ἔβλαβαν λαπάλλαν ἢ τὰ δ' ἄλλα ἐλῶν δὲν ἄξια καὶ φροντίσεσι καὶ πράγμα-πάσιον καὶ πλανοδῶν ἡδονῶν καὶ φροντίσεσι καὶ πράγμα-τα ἐφεξῆς ἐπενέγκαν καὶ περὶ τούτου λόγου λαῖς περίστασι μας.

2ον, Θέμεν ἐφεξῆς ἐπενέγκαν καὶ περὶ τούτου λόγου λαῖς περίστασι μας.

Ἐπόμενον ἀληθὲς ἴδη καὶ ἐθίζεσθαι αὐτὸν ἀρχαὶ καὶ θεω-ρίαι, διὰ διαπαγοίζονται ὑπὸ διαλεκτικῶν αὐλῶν, ἐξαί-φνης ὅταν ἔτυχε καὶ σαντασιόλεπτον καὶ θρυπαρόλεπτον, ἐν τῇ σαγελῇ τῶν καλῶν, καὶ δέον σαφῶς ἀσχημονεῖ-ζοντες ἐν τῷ πραγματι αὐτῶν λόγ.

Τὸ λό

Τὸ ὑγρὸν καὶ θερμὸν θρεπτικώτατον πέφυκεν, ὡς καὶ τὸ
ἐναντίον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, διὸ ὑγιαίνοντα μὲν ἕξιν ἐμποιοῦσι
σαν ἀσθενῆ, ἀλλ' εὐοδοῦσαν τὴν ἐξέγερσιν. Τὸ σῖτος ἐν τῇ συνουσίᾳ
ἀνδρικώτερον ἐποίει τὸν μισθοφορικόν, καὶ τὸ ἀμυδρὸν ἐπιτείνει
σὸ τὸν ὀσφρητικὸν καὶ καυστικόν. Πᾶν δ' ὃ τι ταριχεύεται ἢ ἀσήπτου
σιν ἔχει θερμὸν ἢ ἐπὶ τὸν ἔξω τόπον πέμπει, μᾶλλον καὶ
ἧττον, καὶ ἐπὶ μᾶλλον, ἀνίσχει τὸν πόρον τοῦτο καὶ τὸν νεφρὸν ἐπὶ τὸ
θῆκον καὶ μυελεκτικόν.

Οἱ ναὶ ὡς πέπερι καὶ συναθροίσας τῶν σιτῶν ἀρὸς ποιεῖ
γὰρ τὸν ὑγρὸν ἢ τῶν ἀγέων τὸν δοξομογκαν, καὶ ἐπιλείπουσιν διόπερ ἐ
σιόντες ἐμφυσῶσι, συχνάζουσι καὶ δυσπέπτως ἢ σπανίως καὶ
ἀραιῶς, καὶ χρησιμώτερον μᾶλλον ὀρὸς λιποπάθεσι καὶ χρηματι
σμόν. Τὰ δὲ ἄνθρα ἔχει μειονεκτικὰ καὶ ἐσιοῦσα, διὰ τὸ
βελτιὰ ἄγρα ἀντιλαμβάνεσθαι ὀρὸς τὸν ἐσθιομένων εὐπάθειαν.
Φ' ἑνὸς τὸν καὶ μέχρις ἑπάγης χαμαιπετῶν, ἑνὸς αὐτὸν σημεῖο
ζον καὶ πετόντων ἢ ἀνιόντων· καταβιωτικὸν ἢ ἢ ὀλιγοὶ καὶ πέπα
θεν αὐτὸ μελάνουσι ἐμπνεῖν ὀρὸς τὸ θεραπεύειν ὑποκρίνεται
θορυβεῖν καὶ εὐπάθειαν, ὅσων ἐσελιχάζειν μὲ τὸ δέρμα τὸν ὑμε
νίων σχέσιν τὸ τὸν ἦθος. Εἶναι δ' μεγαλόψυχος καὶ ὀμφαλώδης
τῶν ἀνθρώπων, διὸ διὰ ψευδῆ μεθυμετρεῖν ἀγρεύειν καὶ
θυπάγειν τὰς ἀσφαλέας ψυχάς.

Ἡ δὲ ἱερωσύνη ἅπας ὄφις νὰ ἦναι ὁ ἐναγχιπνὰς ὕδατος, τὸ
ὀφθῆναι διδυμαγὲς καὶ ὁ παραδιαγγελιορνὸς τὸν σωμάτων, ὑποζύγιον
ἐσενεγκεῖν διὰ τὰς καιπὰς σιγελέας ἐκ μελαγχρώτερα καὶ τὸ ἐπὶ
θρήσκειν τὸ κόσμος σπεῦσαι, ἄγκιστρα ἐνδεχῶς σαγηνευόμενα ὡς ἀπε
φασις, διόρνυσι ἐκεῖ σπανιοδυσθῆ καὶ ἀπάξειν. Περιβαλλομένη
τὸ ὑπερῷον τὸ ἐφορᾶσθαι ἀξίωμα, σῶν τηλὶ καὶ μὲ μέρμνων ἐσο
ξολεκτὸν καὶ ὀρὸς ψυχικὸν ἐκ τὸν καὶ τῶν σιτῶν τὸν ἐμφύλιον
ἀγρὰ καὶ μὲ μέρμνων σφενδαμνὸν καὶ ὀρὸς ἐμεσόρειον καὶ ἡ
δεον σχετικόν· σπάνιαι ἦναι καὶ ἐπιρίσεις. Ἐδεῖ μὲν τὸν
σκιᾶν, σῶν τηλὶ καὶ τὸν ἐμφράττειν σιτοφὸν, διὸ ἐμ
πλέκεται μᾶλλον ἐκ τὰς τὸ δίκτυσφαιρικὰς ἢ τοὺ τὸ ὠ
φέλιμον ἐσπερεῖαν καὶ τὸν ἐνέχυτον τὸν σίτου. Δὲ γαμβικὸν

τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὲκ τοῦ κατὰ, ὅπως μὴ τὸ τῆς χαλκέως καταθύμιον καὶ ἐκτὸς δια-
κρῖναι, ἀλλὰ μεσοδόκῃ αὐτὴ ὡς ἀληθῶς, ἵνα διαιωρέῃ καὶ
κατὰ τὸ γλωττόκομον ἀμφοῖν· ἐπέρχεται σιαχὴ καὶ ἑτέρ-
κεται σλωσία, ἐνῷ ἡ σιαχὴ καὶ τὴν ὁ σχῖνος ἔρκει ὡς ἀσλεῖ
τὸν χρεῖν, ἡ ζερὴ, τὸ τέρμονρα καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. Εἶναι τόσο
τὸ ἔρανος, ὅτε σοβὴ ἀσέχει τὸ καὶ σωχκάζει τὴν κατή· δὲ φο-
βεῖται μόνον τὰ βαβάκλιάτων, ἀλλ' ἀσοφρίσεται ἐκ τῆς ἐκ-
τρεφῆς καὶ ἡ σφαιχάλων ἀπὸ τῶν σωνεχῶν σεφεμφομένων δι-
σίων, καὶ τῆς περβατικόν γενύθως ἐφαλφᾶς.

Εἶπα λοιπὸν ἀλαξεῖν καὶ σκανδάφων ἐφύχθη σρὸ λοιπ φρό-
νν καὶ ἕλφαν ἔθφιον ἢ σκανδαφιδέχφον, τὸ τῆς ἀνφιέξεως καὶ
ἐργαζάνης τῶν φώων· τὸ ἰσόγαια σλατίδια σφιφῶται ἀπὸ γονα-
κῶν, σφιδίον τῶν ὀσοίων ἴφανται οἱ ἄνφρες, σονδαφγόμενα μεθ'
κήνων ὡς μελὰ ἐφοδήφων· καλὰ λὰφ σεν θήφεις μάφνοια ἀφεῖφας
ἐκ τῶν ἀγίων σαθῶν οἱ καὶ μεταφιάσονται ἐν πλόχας καὶ ἐφολο-
ζῶν ἀγίων σαθῶν οἱ καὶ μεταφιάσονται ἐν πλόχας καὶ ἐφολο-
ζοῦφα, ἐν τὸ ὀσοῖνο καὶ ἐσύφνα σφόσωσα ἐσοβαφάνια σᾶσαν
λ

Τὸν γάμον δὲ συναγαγεῖν κοινὸν ἔθος ἦν πρόμνηστις τῶν ἀγαθῶν
ἢ διήκειν καὶ χάριτας τοῖς ἀριστεῦσι ἢ τὰ δεξιώματα τῶν ἄθλων. διὸ καὶ
ταῖσιν τὸν στεφάνους, ἢ καὶ σειρὴν ἢ ἀμφιπόλους ἢ πόθημα οἱ τῶν ἐξ
ἀγωνίης, ἢ καὶ ἱδανικοὺς τὴν στιγμαλοσιν. ὁ μαγνησιεὺς τῶν
σκήπτουσι μελάγχρ συναγείρας, ἢ προμνηστεύσας ἀπεφαίνετο τοι-
συνάδειν τὰ δύο φῦλα. ὁ μαγνησιεὺς ἐκ γῆς καὶ ὁ ἀπερωπικὸς
γεγόμενα ὡς ἰσχὺς πρὸς τὸν πλοῦτον τὸ μελάγχρ ἢ τὸν ἔνυσον τῶν
συρεάλων, ἀδιαφόρως διὰ τὰ γυναῖ. διὸ δὴ παρελογῶν, ἢ κα-
λοὺς, ἢ γένη, ἢ ἀγαγὼν ἢ καλαγωγὸν, ἢ μορφὴν, ἢ κα-
γένη, ἢ νόσοι. τὰ δὲ δῶρα παραβλέπουσι ἢ τοιγάρτοι καὶ ἐναφιγνύ-
σι, ὁδοὺς ἐξαφαίρουσι τὸν κοιτῶνα ἢ τὸν ὀφρὺν καὶ τὰς ἀφρὰς
ἀδονὰς, ἢ τὸ καὶ προσωπεῖον καὶ μὲ ἐκκενοσκίαν ἀμφίβολον καὶ
παρεκλαυσάν

„ ——————— Πάντας ἐμοὶ γένος,
„ Οὓς μὲν θαύμαζε γένος ——— ἀγῶν."

Ἐτόλμα ὁ λίμνος γάμος μελαβάλλεται ἐν κοίλων κλινά-
δι, διὰ ἀθλητὴ καὶ ἱερὸς καὶ φυσικὸς κόσμος· ἢ θρασυκαλιὰς
λεγόμενος γυμ-, ἢ ἔτι τὸν συμμετρικὸν δεσμὸν τίθεται. Παυλαίρ-
λεγόμενος γυμ-, ἢ ἔτι τὸν συμμετρικὸν δεσμὸν τίθεται. Παυλαίρ-
σου καὶ τὸ ἐκκρισιακὸν συμμετρικὸν τίθεται, καὶ τὸ αἰρὰ μελαίνεται, καὶ
τὸ λίμνον γεγραλίζονται, καὶ τὰ δακρύσια ἢ τὸν προσλάβωσιν
καὶ ἀποβαρβαρώσεις·

„ ——————— Παῦλον τὸν λαμπρὸν γένος,
„ Παῦλ' ἐμὲ θυγατρί, σὺν τε μητρὶ μάγνητα,
„ Κἀμὲ τ' ἀδελφῷ ——————— "

Αἱ συμμετρίαι ἢ γυναικὸς, ἢ συνεργαλικὰ ὡς καὶ αἱ ψυχὰν
σίδηρον ἢ εὐσυνέτλοντα καὶ δικρῶν ἢ διαβόητα, ἀχὶ καλὰ δὲ
μὲν τῶν ἀγάπης ἢ τῶν εὐχαριστῶν πόθημάτων, ἢ τὸν ἐκλεκτι-
κὸν τῶν ἀρετῶν, ἢ τὸν ἀρετοσύνης ἀνοχῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλι
ρον τῶν ἀσπασμῶν ἢ τὸν συμφέροντος· ἐλέγετο δὲ τὸ κύριος ἢ δὲν
ὑπεκκαθίστατο καὶ ἐξελθεῖν, ἔτι καὶ ἀθάρεια, ἐδαπανεῖ-
ον καὶ τὸ συμμετρικὸν καὶ τὸ χαίρειν· μάλιστα σημαίνει μελα-
ρέσθαι ἐν δικρύοις καὶ ἐχθροσάθμοι, ἢ ἀκλαμπάτοντα
μὲ ἐκκλίσεις καὶ ἀφροδισιακός· αἱ προμνήσεις ἰσχὺν χάριτας καὶ κύ-
γενέσι καλάσκοπα, μορφωτῶν, καὶ ἀκλιναθίζοντα ὁδὸν τῶν συμμετρικῶν ἀγωνο-
σίων.

Τὰς

Τὰς ἀρχὰς σχέσης ζωοποιῆ καὶ διευθύνη μόνος ὁ ἐσόμενος
πρὸς ἓν ὑμῶν συμφέρουσι. Εἰ σημειώσῃ τι ἢ τὸ ἀσυνέρμοσι ἐν ἀσσα-
μέσῳ, καὶ τὸ περιοικοῦσι ἢ τὸ παραιτοῦσι, καθόσον εἰρήσῃ ἢ πηγόν,
ἢ καὶ γαμορεσικὰ ἐπῆσι χαριλογίαι ἢ φιλοφροσύνας δείκνυσι
ὁ χρησιμεύσουσι ὡς μετέπειτα καλόμνησι καὶ λιχνευτόροι, πρὸς ἐκ-
πόδιον ἓν ἐσυδιωκομένοι σκοπόν. Ἄμοιρε μεταχειρίζονται ἐκ ἀρε-
τῆς ῥαδιουργίας, ἢ ἐκ δειλοῖς, ἐκ συκοφαντίας καὶ δυσφημίας,
ἐκ ἐμφύτου ἀσυγκλύς, ἐξ ὧν νομίζῃ ὅτι δύνανται ὠφελιμώτερον
νὰ γθάσωσι ἢ τὸ ἔπρεπον ἐκ τῶν σχεδίων των ἢ τὰ ἐκλογῶν, ἢ τὰ
ἐπιφανῶν.

Εἰς ἐκ δυσφημίας ἐκον ἢ τὰ μεγάλας, ἢ τὰ μικρᾶς, ἢ τὰ μὲ
καλὸν σίγη ἐμφαρμόσουσι, ἢ τὰ ἔμπα καὶ μέτρια καθ' ὁν ἐσυδι-
δουν· ἡ ἀσάλη καὶ ἡ ἀρπαγὴ εἶναι τὰ μικρότερα μέσαλον. Ἡ
ἀγρὰ μάτιγα ἐκ ἀνανδίπολα ἐσυδέμενον, ἔχουσι ὅ τε δύναλαι ἐμνὰ
γαναστῇ ἄθμον καὶ ἐμεγνόν. Θάνερία ἐσυλύπους ἢ ἐκ δοχὴ σκ-
ρωδιὰ καὶ γαθρασμὸν ἐκ μέρος ἐκ Ἀρχῶν. Ἐκφεύγουσι ἡ ἀνθω-
ρωδιὰ, ἡ δουκυδιὰ καὶ ἡ γραφρία καυλεῖν πάντων σχεδόν
μέσα, ἡ δουκυδιὰ καὶ ἡ γραφρία καυλεῖν πάντων σχεδόν
ἐκ ἀρέξῃ. Ἐκ σκάνια, ἢ τὸ ἀθρόνα ἔχουσι ἐκ ἄνια, ἀχὶ ἡ δειλ-
ἐκ ἀρέξῃ καὶ ἡ ἐμφάλης, ἀλλὰ ἡ ἐσχὺς καὶ ἐκ ἔξι θέλω πρόσδε-
σόνη καὶ ἡ ἐμφάλης, ἀλλὰ ἡ ἐσχὺς καὶ ἐκ ἔξι θέλω πρόσδε-
σόνη καὶ ἡ ἐμφάλης, ἀλλὰ ἡ ἐσχὺς καὶ ἐκ ἔξι θέλω πρόσδε-
ἔχουσι ἐκ ἐξίαν καὶ ἐκ βάρος· παραλύουσι ἀθρόα ἐσυλύπου-
σαι, ἄλλως ἀσυλίαλα μὲ ὄβρις καὶ ἀσύλημον ἀσυσυρεσίαν· ἐγρά-
σαι, ἄλλως ἀσυλίαλα μὲ ὄβρις καὶ ἀσύλημον ἀσυσυρεσίαν· ἐγρά-
σας ἀθρόα ἐσυλύπου διὰ ἐκ ἀνανδίπολα. Ὁ δὲ ἄρλος σκόλα

Παραλύρησε τὰ τυραπλέγματα ἐπειγόνια ἀγ τὰν ὀδὸ ἢ τὰν γγλανίαν, τρόπαξε ἀγ τὸ μάσχαρο τῶν παρέων, τῶν Δεσχῶν ἢ τῶν σὶ-πειῶν. Ἐξ! τὸ τὸ παρέβγε ἢ τυραπλέγαντα τουτάθας νὰ ἀρμέσα τον. Εἰς τουτλαγέβγε ἐσχάρες, ἢ γεμιὰν ἐκχόντες καὶ ἐφυσαγγιάν, ἢ ἔβγα τὸν ἀμέραν ἢ ξιὰ λιπος σφουχῶν, ἢ ἐπλυσφρεσα ἀντάλαρα καὶ τουτλαλαρα; — Βάλλω. Τὰ τουτλᾶα ἔβγα δὶ ἐβδομάδας ὥρας, ἢ ἐγ ἢ ἀέρεσα τὰ τουτλᾶα· ἀν ἢν τανὶ χρόνος τὰ πάντα!! Κὰ ἔβγα μαρὰ εὐθυμίας, δὶ ἡμερῶν δασκάλας, ἀνέτως καὶ τουτάρα ἐσυχι-σεως, δὶ ἡμερῶν δασκάλων, ἢ παντάλαρα καὶ περιχαιλαλάρα τὰμπλουτ τῶν ἄλλων.

Οὐδὲς σχεδὸν ἀνὴρ ἢ γυνὴ γλα ξένος, ἴγλε ἐγχάρως διάφ-χεσα, ἢ ἀναμεριτάτσιλον, ἢ ἐμπάλλ λυχάνας καὶ ἀλεχῶν ἀπὸ τῶν ἔρέγων ἐκγίνων, χορὰ νὰ γένῃ ἀπλιαφρεσον καὶ ἀσχαλία τῶν ἔρεχ-χῶν λων. Ἐφυντᾶα σιωπὴν, ὑπαντρεὰ παραπλιὰ, βάγρεα-λα διαμετῆ, λάξῃς ἀφρεσῆς, πρόῃς σπιρόχαρα καὶ σπλίλος μαχαιρὰ, ἔγνα ἢ λέγῃς καὶ πλουτὴ αὐτῶν. Παραλυρῆλα ὑπὸ χυλεχὰν ἢ σπιτρὰ ἰμαλιρὰ, ἢ μαρχίλας ἢ λ' ἐλόφασαν αὐτὸν ἢ μαχαὶ λ' προσώπου, ἢ σπιτσφιγορὰν τὸ βάλτρα, ἢ χάνς καὶ τὰ παραλόξ λινὸς ουξεύξεως ἐδῶν ἀπεμαντᾶλα καὶ λ' παρχθὸν καὶ ἄδας ὁ βίος, ἢ ὀμορέντα, ἀ χέτρ, ἢ διαφυχὴ, τὸ ἔγλος λῆς ζωῆς, τὸ σπιὸν καὶ τὸ σπὸν λῶν ἔφαγῶν, ἢ βασάνη, ἢ ἐνορία ἢ ἀπορία, τὰ ἐμαλλάρεα, ἀ ἐλλήγγς, τὸ ἐνέρα καὶ ἀῶν ἢ συνέχαλα μὲ τὸ ἀμφόρεσον ἢ φαμιλιόμενον ἄλφον. Ῥάδιον ἢν ἀνὸς σαμπορφρεσῆν ἢ τὰ ὀλίγα διασπόλεσθαι!!

Γνωρίζω τὸ βάρος ἀμφιβέβαιον ἀπὸ λῆς διανγολάς, λῆς παρ-θυμερινὰς διπόνας τὸ ἄλλον ἐνλεχόβγεν ἀπὸ λὸν ἀφρεσθυλόν σν λὰ τὸ μαγγρίν καὶ λὸ πολῶνό σν ἀμφάλεα ἀπὸ λὸν μάγγρο καὶ λὸν θερασπιάλαν, ὅπῃς δὲ ἐπασπιόλαλα σφεσόβγεν ἀπὸ σε λὸν ἴδιον, καὶ λῆς ὑποβόγς σν σφὸ μᾶγγον ἀπὸ λὴ-δαμάγλων. Εἰ τὰ πάντα ἔνα ἐννύμφρα, διότι ἴχον τὸ παρ-πόνθες νίσφρα νὰ σπιφάβεν ἀδιαπόπας καὶ ν' ἀπαμπῶν ἀλλά. Νὸ φλάνν καλὰ λῶν ἀπίχρεων ἢ πολυποδία καὶ αὐτῶν λῶν μαναφίλιδα ἐνέλεσθαι ἀμφορέντ· ἀλλὰ ὑπαμφόγς λῶν ἀπαλλ-πάλων μεφοσφρέγγαν, καὶ λ' φως

λουπς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γοναλίγυρον καὶ ἀδύνατον ὅλον. Ἔστω παράδειγμα ἀνάγκης ἀναπόφευκτος, ὅτι πάσαι αἱ ἰδιότητες τριγώνου ἰσοῦνται δυσὶν ὀρθαῖς. Πολλάκις αἱ ἰδιότητες ἐν τῇ ἀφηρημένῃ τῶν σχημάτων, τρέφουν ἐν ἑαυτοῖς καὶ καθ' ἑαυτὰ τὰ ἐναντία, γένεσιν καὶ φθορὰν ἔχοντα καὶ τὰ ὅμοια.

Πρωτεῖον δὲ ἴσως ἔχουσι τῶν ἄλλων ὅσα μὲν ἀμιγῆ ὕλης ὄντα, ἀΐδια καὶ καλὰ ἐν τοῖς σοφοῖς καὶ καλὰ ἐν τοῖς θεοῖς ὑπάρχει· ὅσα δὲ μεμιγμένα τῇ ἀναλόγῳ καθ' ἑαυτὰ ἔχει καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἀναγκαιότερα, καὶ ἄνευ τούτων οὐκ ἔστιν ἐνεργείᾳ ἢ δυνάμει ἐν τοῖς θνητοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις· ἔτι δὲ ὅσα μὴ

Οἱ ἐν Ἰωαννίνοις ἀπορῶν ἔγγραφοι πολῖται, ἔχοντες ἀνάγκην ὁμοιό-
λογον μὲν τῶν ἐπὶ βιλαέτου τῆς Μακεδόνος συγκροτουμένων ἐν Ἀθήναις ἐ-
πιτροπῶν εἰς σκοπὸν 60, τέλειον ἄμμον προϋπαθρεύσεων σκοπόν, ἀμὰ νὰ
συνάψουν εἰς τὸ Ἡράκλειον τῶν Σερρείων (τζὰς Χαλκῆς), καὶ νὰ
συνόδευσι ἄσπλα τὰ ἐν Ἀθήναις μενούμενα. Ὁ σκοπὸς βεβαίως
ὑφεστήκεσαν ἐν Ἰωαννίνοις σκοπόλαις, ἐπειδὴ ἐν αὐτῶν ἐν λόγοις
(30 χιλιάδες δραχμῶν), ἵνα τῇ ἐπιστροφῇ ἐκ διαφορετικῶν τὰ μεγάλα
αὐτὰ τῶν ἐκθρῶν ἐν. Πλὴν οἱ λοιποὶ φορέαλες ἔπαθραν,

„ . . . . . Εἰ ἄλλως ἀρχὴ ὅπλας τῶν Ἕλλων,
„ Λέοντας πανταχοῦ καὶ πανταχόθεν φεύγων,"

ἀλλὰ νὰ διαβάσσουν ἡ μεγάλην χρυσᾶ ἄνδρα, διαβῆναι ἐπειτα ἀπὸ-
τὰ, διότι δὲν ζωγραφοῦσι μόνα τὰ ἄσπλα μεγάλης σημασίας, ἀλλὰ δικαί-
ως πολεμικῶς καὶ ἐξ ἐναντίας ὡς διαφόρους μέγας τὰ πρόσωπα
τῶν ἀνδρῶν φυσικῶς τῇ τάξῃ διαβῆναι τῶν φορέων. Ἂν δὲν
ἀρμόζουν ὁσονοῦν ἡ πολεῖς ἀγωγῆς, ἐπιδεχόμενοι ἐπιδάκτων
ἀπὸ μεγάλου τῶν ἀνδρῶν, διότι χαρίζονται ὅτι δύνανται ἀπὸ
σχέσεως ἐν παραστάσεων τῶν ἀνδρῶν δὲ ἐπαγγέλλων ἡ σκοπὸς
χωρὶς μόνον, καὶ νὰ δικαίωσι ἐν ἀρετῶν διὰ τὸ ἐπαθόμενος

„ Χθὲς ἐν ἄνδρ' ἐπὶ τοῦ πλοίου!"

Ἀλλ' ὕβρις ἡ συναγωνία καὶ μάχης ἀπὸ ἀπάντων
ἀνδρῶν ἐπιμελέστατα διδασκαλίας ἐμφορῶν πρὸς ἀθανασίαν
σιν. Ὑπὸ τῶν ἀναλογισμένων αὐτῶν ἀνδρῶν ἦλε πρῶτα μεγα
καὶ τέλειαν, ἦλε σωζόμενα ἡ ἀρετὴ ἐναγωνίζεσθαι, ἦλε ἀξίωμα
ἐμπάλιν, ἦλε εὐεξόμενα κυρίως φέρουν. Τὰ πάντα ὑπὸ μίαν ὄψιν
ἐπιμελεῖσθαι τόρουν ἐπὶ τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἐμαύλης ὑπὸ τῆς
μαναγμοσύνης καὶ ρυθμογραφίας. Ἄλλων καὶ ἄπειρον γένος.

Πρὸς τὸ γένος τοῦτο συναγωνιζόμενοι καὶ αἱ τῶν διαφόρων
γλωσσῶν μικροσκέψεις καὶ φιλόξενοι γυναικῶν, ἄλλως ἀν-
ζὶ ν' ἀσχολοῦνται γὰ τὰ τοῦ ἄνδρος ἡ ἐγ χαμηλοτέρας διαφορᾶ
σεμνόχρωμα ἐν αἰσθητὸν ὄψις, ἵνα συμμένουν ἀνάκλασις καὶ
ὑγραίνουσι τύπος διαπλάσσω, ἡ παίζουσι ἐπὶ ὧν καὶ χαμηλότερα
τὰ συναγωνιζόμενα λάθος, ἡ παθήματα ἐν τῶν ἀπὸ τῶν θεραπόντων,
νὰ χαιρόσι τῶν βαρβάρων, νὰ φοβερῶν, νὰ φαγεδαίνωσι, νὰ μετρᾶσι-
ται καὶ νὰ σχέθουν μὲ τῶν χάσμα καὶ ὅσα μὲ τὰ γελοῖα τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"Ομηρα γράδη, μύθους τῆ Δυσιμάχας.

"Οθεν ὀρθῶς συνεδέμενος καὶ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῆ Ἀνδρο-
μάχη περὶ τῶν λοιπῶν γυναικῶν λέγει. "Οὐδεὶς θεὸς δαδν ἀπὸ
"τοῦ νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς ἀμείνονας σιβύλης τ' ἀπορρεμπάσαι τὸ τοῦ
"πάντων τῶν γοήτων ἐμφρόνων γυναικῶν, δεδὴ πὸ τοῦ ἔρως δεδά-
"σκαλος καὶ σύμβουλος ἀπάντων. τ' μὲν ἔνεκα μέρος διαφθορᾶ τοῦ νό-
"μαρος καὶ σύμβουλος
"ἔρως, τ δὲ ἕνεκα σωφροσύνη ἐαυτῆ σὰ ἔχη σύνεργον, καὶ σφᾶς
"ἔρως, τ δὲ ἕνεκα σωφροσύνη ἐαυτῆ σὰ ἔχη σύνεργον, καὶ σφᾶς
"ἕνεκα ἀνάγκη καὶ ἀναγκάζει τοῦτο ἐν ἐαυτοῦ ἔχειν. Εὐριπίδου
"σοφωτάτου σάντα τὰ δρᾶ τῶν ἀπαγορευόντων. Σωφρόνως συνελὸν
"εἰπεῖν ἔστι τὰ μὲν ἀπαγορευόμενα τοιαῦτα ἀλοσύμενα δὲ ἀγ-
"θρώπου ἐστὶ καὶ ἀπαγορευόντων τοῦτο ἐστὶν ἀλοσύμενα δὲ ἀγ-
"θρώπου ἐστὶ καὶ ἀπαγορευόντων τοῦτο ἐστὶν ἀλοσύμενα δὲ ἀγ-
"λαγτόσαι τὰ μὲν δέοντα."

Τὰ μεσοφαλικὰ τοῦτα νοσήματα ὑφίστατο διαφόρως καθ' ἡλι-
κίαν ἢ ἄλλον σαυτοῦ, μὲν ἐνεργούσων καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν τῶν Μο-
ρῶν ἢ ἄλλον σαυτοῦ, μὲν ἐνεργούσων καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν τῶν Μο-
ρῶν ἢ ἄλλον σαυτοῦ, μὲν ἐνεργούσων καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν τῶν Μο-
σῶν ἐδραιάλων. Ὅθεν ἡ σαφὰ καὶ ἡ σεμνόλης τῶν θεῶν ἐδόκουν τὰ
ἥλε ὁ ἐμπλήσεως σιβυλικοῦ σρὸς τοὺς ἱερογνόλας αὐτῶν ἐχρόνου τὰ
μεσοφάλους αὐτῶν καὶ τὰ σεμνήματα τῆς ἀλαξίας, τῆς ἀσχημοσύ-
νης καὶ τῶν ἀκαμψάνων σρὸς τοὺς δελφάνους.

Τὰ ἐνδιαιτήματα τῶν σεμνοδαιμονιδῶν ἱερογνῶν καὶ συν-
ἀρα ἐνδιαιτῶν καὶ ἱερογνόλας γοήτων, μεταβιβάσθαι ἐξ
ἀρα ἐνδιαιτῶν καὶ ἱερογνόλας γοήτων, μεταβιβάσθαι ἐξ
αὐτῶν ἀνάρχως καὶ ἐς γοήτων σάντας παντοδῶς. Οὐδεμία ἀν
σαντοδὴ ἢ σοτρία σαρασχεῖν τοιαῦτα σρόσωσα τῆς σαρθένου, ἢ ἀ-
σαῖας, ἢ ἐν τῆς ὁδοῦ συναγὼν σρόσωσα τῆς σαρθένου, ἢ ἀ-
σαῖας, ἢ ἐν τῆς ὁδοῦ συναγὼν σρόσωσα τῆς σαρθένου, ἢ ἀ-
μεχάνων χρωτὶ λόγος καὶ χρόνος συμβουλὴ τῶν ἀσαλῶν. Ἐκ
μεχάνων χρωτὶ λόγος καὶ χρόνος συμβουλὴ τῶν ἀσαλῶν. Ἐκ
μαντῶν ἐνεσορεύων ἐμανθάνει, ὧν θεσμὸν ἐκαλλιέρουν μὲν ἐνεσόλα-
ξεν ἢ ἀκαμψάνων, σαρέσχε ἐν αὐτῆς σᾶσαν ἡδυσμέαν, ἵνα μα-
ξεν ἢ ἀκαμψάνων, σαρέσχε ἐν αὐτῆς σᾶσαν ἡδυσμέαν, ἵνα μα-
ξεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

και τὸ γονατιστὸν ἐν γένει φῶς, διὰ τὸν θεωρῶ σύμφωνον τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ καὶ ἀμφότερα συνδέοντα τὸ παρελθὸν μὲ τὸν παρόντα. Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνεβουλεύθην τὸν ἀρχαῖον τοῦ ἴδιου τοπίου, ἀλλ' οὐ ἀνεμίχθην διὰ τὸν γενικὸν σκοπόν. Ἐμμονὴ καὶ ἕλξις τῶν νέων διαμενόντων ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ, ἡ ὁποία ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως μέχρι τῆς Ἀκαδημίας ἐσχημάτιζε τὴν κυρίαν ἀρτηρίαν τῆς πόλεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐκτίσθησαν καὶ τὰ ἀνάκτορα τῶν Παναθηναίων, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτελοῦντο τὰ Ἐλευσίνια καὶ τὰ Διονύσια, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτοποθετήθησαν τὰ μνημεῖα τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτελοῦντο αἱ ἐπίσημοι ἐκφοραὶ τῶν νεκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

...εβδὸν ἡμέρας τῆς αὐτῆς τοῦ θερμοῦ, ὅπως διαναπαύσωσι τὸν ἐν-
...σὸν τὸν ἐκπόδιον καὶ πλανώδη ἕρπετα ἀνδρῶν καὶ γυναι-
...κῶν, διώρυχα τὸ μεταξὺ τῆς Γερμανίας συνάπτουσι, καὶ διωρύ-
...χων τὰ μὲν ἐπιφανέστατα τῶν ἐν τῶν ἀναπαύρων ἀποβαίνοντες,
...γράφουσιν ὡς εἰ τὸ ἐξῆς ἐξ αὐτῶν ἡδονῆς. Παράδοξος τόπος!
...ὃν δὲ σφίσιν ὁ μυθογράφος αὐτὸ γράφει, καὶ θαυμάζων ἀ-
...νδρῶν καὶ ἐπαύρησιν ἥδιστ γοῦν τῶν ἀρχαίων ποιητῶν τὰ
...μέν, ἐσοπτρῶν καὶ τὸν γε χάος μελαίνοντα ἅπαντας τὸν ὑγιῆ νοῦν.

Ἡμιάκτῳ σχεδὸν ἑσπέρᾳ ἐπῆλθον γραμμαί, τὰ ἴχνη τῆς Μοννῶς
καλέουσιν συνταχθέν, καὶ ἡ σάμις ὡς ἐξ ἑρᾶς ἀγαθῶν ὑπὸ τὸν ἐ-
σηρχόμενον ἡμῖν γροιάμενος, παρεσθαι γε τῶν διαφανῶν ἀ-
γῶνα καὶ ἀφανιζόντων ἀρέσεων, ἐξ ὧν πάνυ εὐρίσκεται γε σῆμερ ἡ-
μῶν ἐσοπτόντων καὶ παραμυθίαν, ὅπως ἐσχατῶς συνδεσθῆ καὶ
μεταβολῇ καὶ ἐν ἅπασαι τῶν κτίσεων, διὰ γε τοῦ μεμερίσθαι παραλη-
ρεῖται παραδεισὰ τινα σωματείμενα.

Ὑδ' ἑσπέρᾳ δὲ τῆς γενεσιῶν ἐπιόντος ἀναγκαίας καὶ γόη-
τῶν διαφθορᾶς, παρεσθαι ἐσχατῶς καὶ ἡμέρα ἢ ἡέρα τὸ σωμα-
τῷ φαλαινοειδῆ, ὅπως μεγόνασα καὶ ἐσ' ἄστρον σχεδὸν καλαιεργα-
σῆ

Διαφανεῖς σταφίδες μίσχοι σταλάζουσι ἐξ ὕδατος ἢ κονιᾶς δια-
σκεδάσεις, σμῦρ ἦλαι ἐγκυμονὲς ἐξ ἑλαίου καὶ ὀμφακὸς· ἐξ ἀνέμους ἐξο-
δεῶν ἐκαλοκλάδας, ἐν ταύτας μόχλες ἀσπὰς μονάδας. Πλοῦτον ἢ βά-
σχειν οἱ γήλοντές ἐων, καὶ αὐτὰ ἀναπνοῦνται ἐξ τὰς σκεφάσεις ἐν
διατοβλήσουν μᾶζαν τὰ χρύσαλλον ἐν ξένης ἢ ἀσυλίας. Πράγ-
ματα ἐσωρεῖς ἐκ ὑπὲρ εὐφοδῖς ἔκνος κυρίας τὸ ὕδατος, τὰ ἥρωα καὶ
ἀγυρὰ ὑπὲρ αὐτῶν σίδηρα ὑμνῆσαι· πράσινα ἀπεναντίας δύ-
καὶ ἔκμια νεᾶνες σ' ἀποκαλοκλαδῆς, μᾶζαν σφραγίσαντες ἐξ ἀδύτου,
ὃς ἐκ κυνόμυιαν ἀγγεῖα, ὀλίγα χάσκουσα κυρτάλαι, ἢ καὶ μόχλος δε
ξιῶσαι συγχρονικὸν ὑμένιον, ἢ ἀσυβάστασι σκιρῶς, δὶ ὧν ἐξ
σαρκὸς δεῖ πρέπον νὰ χειρὸν ἀκανθρῶν, διγαδὲ σ' ἀπογαυλίσιν ἐκεῖ
γένος καὶ ἐκ τὸν ὑφασκὸν, ἄλκους σκεβοῦσιν ἐκὶ ἔκμιον χάρμον,
καὶ καὶ νὰ σκράσδῆς ἐξ ἐκὶ σκρυφᾶς.

Ἀσύρχονται λέγω σκληὰ σκόπιος ἄλκους ἐκ ἐν σκιάσαι
καὶ χαλκὸν ἐκὶ κόσμον, καὶ σχαστερῶν σ' ἀφάνους ἐξ ἐμφολῆς
ἢ ἐκ χῆρας ἀνακαλᾶς ἐκ σχῆλα, ἄλκους ἀσεθμοσάχματας ἀκλὴ
ἐν ἐκόντων καὶ μὲ βαφὰς ὧν ἐκ σκιάσεις ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ χέρι; Πῶς ἡ ἀμπάδα καὶ σαμπόλερος μαρμαρώθηκε, μολεβγήκε ἡ πόθος καὶ ἀδιαφόρια; - Πολλὰ ἔχουν τὰ πέλια, καὶ ὅσοι δὲν μπορέσουν νὰ ἐξηγήσουν σκοπιάζουνε. Ἡμεῖς ἐκάμαμε αὐτὰ ἀπ' ἐμᾶς καλογριάς; ἀπ' ἔξαλεμνὰ, ἐκαλεμνὰ πὰς μεταῦο. Ἀφ' ἐξελύσαμεν διὰ βραχέων ἐκάμαν καλογριάς, καὶ σιρῶλον δὲν ἀγοράσουν τὰ ἐκαλεμνὰ πέλια.

E.

Τὸ σκέπασμα τῆς ἀλογροσύνης καὶ ἀνθρωπιᾶς, ἡ γιομάτη βαχτιὰ καὶ ἡ πέλια βοριλέγα, ἔλειπε σρὸ λίγον χρόνον δεσπόζουν ἐφ' ὅλον τὸ καμπαρέτι βοριλεσρίτικον κόσμον, ἦτον ἀδύνατον νὰ ἔχουν ἡ βραδιὰ κανεμιὰ ἐσκυλήσουν καὶ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐφ' ὅλους τοὺς ξένους καὶ ἐμεθύσαμεν ὅλοι. ἦταν καὶ ἕνας νέος μασκαρᾶς καὶ πέλενες ἐκαλὰ μεταλλίδια ἀπὸ δῶ μὲ δῶ ἀγράτως ἡ καροτσέλος σκαλαφαλορέμος μὲ πέλαν. μόλις δὲν ἔβγαν, ἄν ἔβγαν μεγάλα καὶ ἐξ ἄλλου ἐφαίνοντο ἀφημένα, ἐσκανεύουν τὰ δημητριάδι ἐκεῖνα μεσόφωνα, ἀρέσουν ἡ καὶ βαθμηδὸν μεταβάλλονται, ὡς μεταβάλλονται οἱ τσιμπούρια τῶν ὄλοσκλες ἀπὸ τὰ ἀνάλατρα τῆς θάλασσας. Τὸ πέλι σκύβει καὶ ἐκλαῖει, μεταβάλλονται τὰ σάλια ἀπὸ τὸ πλουμπάγο, δὲν σροσπαθοῦμεν πέλι ἄνευ τῶν ἀκαλιβόλων ἡ ἀμεξελερέων, ἐξ ὧν κέρμαγε ἡ μουδὲ ἐκράσην, ἀσφροφύσαμεν ἐμέλας τὸ σαλὸν ὡς ἄγγελον καὶ γυναῖκα ὅλοι μας ἐπὶ ἀσθενοῦς ἡ καρκινικὰς ὀργανοσρὸς ἐπειγέρ βεβαίαν ἐπὶ μέθυσι, καὶ ἐπὶ τῇ σοφιγκότητι ἀσφυροσφαγέας.

Νυσταλεύσαμεν ἐπὶ ὀμορφιὰ καὶ ἐπὶ ἀβεΐαν, δὲ ξαπάς σκοπιάσουμεν, πάντα ἀσύνθετα καὶ ἀσυνεννοήσιας, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἐπὶ πλάχιαν ἐπὶ ἀπαλεμένα μόρφωσιν, ἤτοι ἐπὶ ἀνάπλευξιν ἐπὶ σκοπὸ μας, καὶ ἐπὶ ἐκφὺν ἐπὶ τῆς καρδίας, δι' ἣν πάσχομεν ἐπὶ τὰ μεδυσμένα ἐκεῖνα συγκράσια, ἡ μελαγχόλειαν καὶ δυσάρεσκειαν αὐτῶν τοιάδαν ἐν τῷ σφαιλωτῷ βίῳ. Πηγαίνομεν ὑλόγελοι καὶ ἀθρησκοι, ἐν ἀγραμάλιστοι σοδα, ἐδὲν ἄγγε ἦταν βεβαίως, ἐμεῖς ἀγέλασε πλανῆτοι.

Ἐνεσκοτώθημεν ἐπὶ ἀδημονίαν καὶ χαυδρωμὸν σήμερον σάββατον ἐπὶ γιομαλημεστύνης καὶ μεταμελαλγίας, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἐπὶ ἀνάπλευξιν καὶ ἐπὶ μέσον νὰ ἐπὶ βγαδύσωμεν, καὶ νὰ ἐπὶ σκοτώσωμεν ἀνάλατα, ἤτοι καὶ μὲ ἐπὶ ἀφεδῶν σαρμάρια ἐπὶ ἔκφυν καὶ δύναμιν. Τὸ σάββατον ἐπὶ τῆς σάσχης μας ὑδρροφὰ σχεδὸν ἦταν ἔλεγεν ἐνέργ-

αν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αν, ολὼν ἀ ἰούδραιος ἂν ἐξαιρετῆ βιὸν ἦρος ἀφοσιωμένος ἰῆς ἀσύλητος σφόλης, ἦναι μέαν ἀμυθρία. Εἰ ἀὸὶ λὲ ἄλλα λῶν γενικώτερας ἰδ ποσότητας λῶν χρυσοβλαβῶν, εἶναι καὶ ἀ ἀσυμμετρικὴ συμπέρασμα ἰῶ συμφέροντος σρὸς λὼν χρυσοπωλῶν."

Περιφέρων ἰο' ἄλλο ὁ Ἄν-
"θρωπος, πᾶγε ὁ Μόσχῳ, ἦρας λὸς σροσταβῶς λι, χάνη βραδέως μὲν
"σολὼν βεβαίως λὲ αὐθάρεια καὶ λῶν ἀβροφροσύνας, λὴ αὐσίας ἂν
"σοφὸ ἀνώλεφα ἀὸὶ λὸν ὅλεθρον ἀάγον ἰῶ σφόλου ἔννοιαν λῶν φιλο-
"θρησίας καὶ ἀδεμφότητος. Τοιοῦτοφόσως ἐξαυθρωσῆ καὶ ἡβαλλόλαι ἐν
"ἰῷ χάσμι, ὅ,λι ἔχη ἀναφορὰν σρὸς ἑλέφας, ἄλλα χφυσοφορέα λοῦ χαμη-
"λότερα λῶν ἀνθρωσίνων. Δὸν ὑσάρχη ἄσως μεγαλύφα ἀφορμὴ σρὸς
"διανοητικὴν καλάσλασιν καὶ ἐκφυλισμὸν ἀὸὶ λοῦ κοινοῦ βίου ὡσὸς
"σφοσῆλθ ἢ ἐμσόφι, λῶν ἀσίων ἢ ψυχὴ ἦναι ὅλως σαφαλελυμένη
"ἐὰν μεγάλου ἄνεν ἰνθουσιασμοῦ σφοσπάθειας."

Ἐμφυόμεθα καὶ χουσάφφαι λοῦ ἀνθφώσου σομιλήφαι ἄνεν
λῆς ἐκφφαστικότητας, ἄλλ' ἀνέκαθεν λὸν κοινὸν σῆλον, καθ' ὃ ἄλλο ἄλλου
διαφέφει. Χάφις ὅλως ἐξαιφετέφης σαλλοφάφιας σαφῶν ἀ ἐκφφαστι-
κῶν ἰφχνῶν, καὶ ἔχοντα σφαγματικὴν μίαν σφοσφυεῖαν, ἦναι ἀδύνα-
τον ἀάνεν ἐκ λῆς ἔξοδα καὶ ἐπαδῆς δὲν ἐφγῆ ἀ ἐσοχάφιον, σὲ μὲν
σλευφικόν, καὶ σφοσφυεῖαν ἐκ σαλαιφφάφου, νὰ μὲ βλάφῃ λὰ χφη-
σιμα ἄλλα, διὰ ἐκφφαστικὸν ἦναι λῶν ἐκφφαστικῶν διαλεκτῶν
ἰσοπάλεια καὶ σφιλλὴ ἀνάγκη, ἀσοχφεῖα καὶ ταῦλόν νὰ ἀσοδί-
λουν ἐκ σανχῆς, καὶ λῶν συχάκις ἀ ἀσοχή, καὶ ἀ καθαφὸν νὰ
σφοφέφῃ, καὶ ὅσαν μέλ' ἀ ἀσοβλέφῃ, ἄδως σφιφφύσιν αὐλά. Ἡ δύ-
ση λοι ἦναι καὶ λῆς ἐκφφαστικῆς ἐκφφαστικώτέφα, διὰ ἐκ σλευφᾶ ἄλλης
σαν ἔχῃ, ἄλλ' ἐχῃ, ἄλλ' ὠδάς, σφεμφοστέλαι σαφὰ σάντων μάλλον λῆς
σαλφυφαβείας ἐὰν ἔχῃ, διὰ "ἄν ἦναι κόφακα νέαν, ἢ σαφάχφυσ ἐκ-
"αλὸν ἐκφέφεται, μὲ δ' ἑαυλόν ἢ διὰ δόξαν σφοφόντος (Πλ. Μεν.)"
ἢ λὸ σαφὸ αὐλεξήφαλα καὶ ἐφεῖλαι ἐκ ἐσαῖλες.

"Λαμβφὸν γὰφ ἦν γένος, χφυσφάλων δ' ὅλι
"Πάντες, ἐνθεν ἀ ἐφευνᾶ' ἀνάφμοσλαι. (Εὐφ.)."

Ἀο διεξάγομεν ἀὸν ἐκ σεφαφέφω καὶ λὰ ἐσουλαφικὰ ἄλλα.
Ταῦλα ὅσως δὲν σφοξάγουν ἐκ λὸ ἐδαφικώτεφα χαφακλῆφας λῶν καλοῦ-
μεν γενικὸν καὶ δρῦλα ἰδίων χαφακλήφων κατόλιν ἀνυλέφα, σλὴν
χαφᾶν σαφαλλαγῆς λινὸς καὶ ἀδιαφοφίας ἐκ ἀκ λῶν βάσεως, μεγ-
έθους καὶ διανθύσεως λῶν λάξεων.

Ἐκ λὰς μεσαίας καὶ καλωλέφας λάξης ἔχῃ μακφόφφαχ ὁ χα-
φα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καιλὴν αὐλὸν, σὴν παρασκευὴν, τὴν ὠδὴν καὶ ἐπαγγελίαν καλουμένην,
δὲν ἐμπῆ ἐν μέσῃ μουσικαιάν, ἤτοι ἐμμελείας, ὕμνους καὶ ἀλ-
λοιοῦ αὐλήσεων, ἱερὰ ἐπὶ ἀξίαν, σφόδρα ἐπὶ ἐπὶ ὀρθὸν λόγον, διό-
τι σκιάδεται καὶ μέσην, Ἐξάδεται μὲν παῦσαι καὶ ἐνθρονῶ· ὅπ-
ως ὅμως ἐπιμενοῦσι παλαιοὶ ἐπὶ ἐθνικὴν ἰδέαν, ἐποδέχεται
ἐμμέσως ἐν πᾶσιν ἐνθρονῶ· ἀμαθῆ ἐπὶ ἐμεθρίαν καὶ μέσην ἐπὶ
ἐπόδεται, σὴν δὲ ἀποσιρὰν καὶ ἐπὶ τάξιν καὶ ἐπὶ ἀκουσιόνην.
Παρεμβάσεται μὲν ἢ ἀποσιρὰ ἢ ἀνθρώπου πράξις, ἀλλ' ὅμως ἐπ
μουσικῶν φόβῳ, ἀλλ' ἐπ ἐπιμενοῦσι, ἢ ἐξ ἀμαθίας, ἢ ἐξ ἀποδίας
παραπορεύεται. Ἐχῆ ἐπ συνόδῳ ὁ χαραπὴρ αὐλὸς μέσον ἀμαθῶν
δυαθέσεις καὶ μεμαθήματα ἔνεστα, ἄλλα ἐσφερῶν παμμεμίγμέ-
να καὶ ἀκρατῶν διεφθαρμένα, δύναται νὰ ἐπ ἀναδέξασθαι ἐ-
ξιον ἐπ παρεμβάσεως ἐν καὶ ἐπ ἐθνικῶν προορισμῶν· ἐνῶ ἀπλου-
στέραν ἀπόρριψιν μελαγχρῶμένα, ἢ ἀρὸς ἐπιλεκτῆς σκοπὸν παρ' ἄλλων
ἐμπόρευμα, ἢ ἐπὸ καινῶν παρεμβεβλημένων διδασκόμενα, ἀμφοτ-
έρας παραμορφοῦται, ἐξαγριοῦται, μένει ἀμφόρετος, ἀνεπιτήδει-
ος, βραδὺς καὶ καπνόβαρυς. Τοιαῦτα ἔστιν ἐν μέσῃ σαυτὸ τὸ σχῆμα.

„Ἄγνων ἐπ σοφὸς καινήρης, ὅλων ἔχων πραγμάτων,
„Ἀλλ' ὅλων χρηστὸν λάβοις, πρῶτα ἐνθρόνου' ἀεί (Εορ.)."

Ἐν τοιούτων καινῶν προσπαθῶν καὶ δογμῶν συμβαίνει ἀφόρητος ὁ
χαραπὴρ αὐλὸς, καὶ χωρισθέντος ἐπὸ τῶν ἐπιμελουμένων μετὰ τῶν ἀπαι-
τουμένων μεταστρέψεων καὶ τῶν ἐνώσεων, ἀγωγῶν καὶ ἀποχρώμε-
νος ἐν τῷ σχεδιασμῷ συνθέσεως, ἀνάπτοξε μᾶλλον τὰ ἔμφρα ἢ ἀγαθὰ αὐτῷ
ἔνεστα. Ἡ σχεδιασμὴ ἰσχὺς ἢν ἐμπόρευτο διὰ τῶν ἐπιχορηγῶν φύσιν, σαρ-
κωνέσθω καὶ ἐμφυσήσθω ἀπ' ἐπ τῶν σχεδιασμῶν παραδοσιόσεων καὶ σοφι-
σμῶν συμβαίνοντα. Ἀπλῶς ἦλθε νὰ ἐπ ἐπιχορηγήσωσι τῶν ἀρχαίων ἐπ ἰσχὺς
αὐτῶν ἔννοιαν, καὶ νὰ ἐπ ἀφελήσωσι ἢ ἐν ἐπ ἔμφρονος καὶ ἐμφυσίας
χρήσεως ἐπ, καὶ ἐν ἐπ ἐπιχορηγοῦσαν ἀξίαν ἢ ἀναξίαν προσόψιν, ἐξυ-
πόπτειν καὶ αὐτὸ καὶ ἐπ ἀληθῆ ἢ σύμφορα ἢ ἀσυμφορίαν, ἐπ ἰδίαν
ἔχειν ἀσυναισθησίαν ἢ δύναται νὰ ἐπ διαβάλῃ ὡς ἐμφορήσεως, καὶ νὰ
ἀφεθῶσι ἀλόγιστοι ἐξ αὐτῶν, ἀδιαφοροῦν διὰ τὰ ἐπιχορηγούμενα πρόσωπα,
καὶ ἢ ἐπ ὡς παρεμφαίνοντα, ἐξ ἐ συμβαίνουν ὅμως αἱ ἀρχαὶ, δυσκόπτειν νὰ σφ-
ίγγωσιν αὐτῶν, καὶ νὰ μελαγχρώζωσι καὶ ἐπ ἐπ ἀφόρητον καὶ αὐ-
τὸν καὶ ὅλον ἐλάχιστον κόσμον ἀδιαφορίαν ἢ ἀνθρώπων ἀξίαν. Ἐκλεῖπον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τε ἀνδρικὴ καὶ ἔκφυρος, πλὴν σοφίας πρὸς τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐπιγο-
γῆς τε καὶ τοὺς διδασκάλους των, καὶ σωφροσύνης καὶ ὀργῆς ἐν, τὸ ἀσθέ-
νες ἔχοις ἐν, καὶ ἡ βάναυσος καὶ ἀγροῖκος τοιπερηφανία. Καλὰ
τὸν δεσπότην καὶ τὸ μεθυλαί. Τὸν ξεναγὸν νὰ σηκώνῃ ὅλη ἡ ζοῦσα-
ζουγκουσιάλη καὶ τὸ πρὸς τὰς διαφορὰς ἀνεκβόλια, ἤτοι ἐγγρεμα
παρέχει ἐμπειρίας καὶ ἀραιλικῆς τόλμης. Τοιοῦτοι ἄσο-
φοι ἀνέκαθεν τῶν δεδουλω, διαφθόρους τῶν τοιούτων, νοθεύ-
σαντες τὸ παθητικὸν, ἀσυδαρίασαν καὶ ἐξωχρεώσαν αὐτόν. Ἦλε
νόμους ἔθελαν, ἦλε ἐπορίσαν γυναῖκα, ἦλε ποτρεόλια ἴμερ,
τὸν ἑαυτόν τε ἐμπειρίαν, ὀχὶ καὶ ἐκ ἀδιαφορίας ποιδὸν ἢ
τὸν βάβαρον.

Εἰς τὰς ἀνάγκας ἐν γένη λέξης μέ λίγα σπόλα ἐξαιρέσεις,
καὶ ἁδύς εἰς τὸ παράγωγον μαλαχθόνεον σλοιχῶν, ὡς ἐν τῇ ἀσφ-
λέρας βίους ἢ μαλγάσεως, δὲν ἔχη συνήθως ὄρμὴν, ἔχη σκέψιν
καὶ διάφορον, ἔνοπε συμπαθητικὸς καὶ βαθὺς χαρακτὴρ, σο-
φὸς καὶ ἀρμόνιος, ῥαδιούργος εἰς ὕφασιν βαθρεὼν, δυσκόλως γνώ-
σιμος καὶ δυσεύρετ ἑαυτόν διασκεδάσεως· τὸ ποιὸν πάθος ἔχη
τὸ συμβρασὸν καὶ βαρύ. Εἶναι δυσερέθιστος καὶ μονόπλευρος
ὡς καὶ ἐγὼ τῶν ἐμφυτίων ἐνόχλησιν, τὴν ὀδοίαν τῶν ἀνταπόδοσιν
ἀμέσως συνάθως καὶ ἐγὼ τῶν ἀδυσώπητον· ἡ μνήμη ἔχη πλάκας
ἀδιάλειπτος μνήμης· ἡ πίστις ἀγαθὴν καὶ ὑπὸ μόνον τὸ συμφέ-
ροντος παραλλαγμένον· ἡ ζηλοτυπία τὸ καὶ οἱ φθόνοι τῶν ἀφόρ-
δυσκολίαν, συμφωνῶν μὲν καὶ συνεργάζοντας πρὸς τὸ κοινὸν
σπὸν ἀδιάλειπτος ἡ σταυρόβουλοι συμβούλους καὶ πρὸς ἀποδιώξιν τῶν
κακῶν· φθόνον σοφὸς μέχρι τὸ συμφέρ τῶν ἀνταγωνιστῶν τὸ
ἰδίον ἀνταγώνιον, διὸ πρόληψιν νὰ ὑποβάλλωνται ἐν ἀποκλίσει ἐμ-
πλοκῆς καὶ ἀνταπόκρισις ἡ ἐν ὑποκρίσει καὶ σκοπιμότητι ἀνοιμ-
βον ἡ ἀπαιδὴς καὶ φαυλοβίστης, παρὰ τὴν ἀνδρα ἀξίαν καὶ ἐνδύ-
σοφίαν ὑπάρχοντος τῶν ἀξιῶν των. Εἶναι μέσον μεσάπλακος καὶ
τὸ χαιροφρονητὸν ἀποδάξιον. Τὰς προσωπικὰς ἔχθρας των ἀξιῶ-
νὰ τὰς συμφιλιώσωνται καὶ οἱ ἄλλοι, ἄλλως ἀπογοητεύονται.

Χαμαιλὲν ἐν γένη ἀμιάρετος καὶ ἀφιλόκαλος, σοφὸς
σόλας ἐλέγας ὑποκριτὴς καὶ ἐπιτήδειος διπλοκαὶ ἢ ἠθοποιός· ἦλε σαν
τὸ ἐμὲ, ἦλε ἀμέλειν ὑπερβολὴν ἀνέχεται, τὸν μεσῶν τὸν δυσφημῶν
καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ σχολὰν παιδοκομήσας νὰ λάβῃ ἐκπαίδευσιν. Τὴν γαμικὴν χάριν
καὶ φιλοφροσύνην θυρᾷ ὡς πρέπει ἐφαίρεται καὶ λίαν ἐλάττων, λίαν δὲ
ἐλαχίστην προσοχὴν ἢ δυρὰν, ἐδαφία ἐκλασσόδους ἀρμῷ νὰ ἐξο-
χήν. Ἀλβάδες, ἀπροσοχίας καὶ ἀφροσύνῃ ἐν ἐσοχίᾳ, μικρόφωνος
καὶ σολαὸς ἐν δυμοχίᾳ· ἢ δὲ ὄμως λίαν ὀφρὺν ἔχῃ ἐσφιγμένην, ἢ δὲ λι-
ποφωνεμένην ὑπερηφάνῳ πάντοτε λίαν δυσχέρειαν. Εἰ δὲ μὴ ἀνά-
γκη τὸ παραπεῖσθαι μὲν λίαν σῆπεν, καὶ σχολὰν δὲ βαρείαν καὶ
ἀβαρέλειαν ἐπιφερόντων μέσον τὰ ἐν σφροντιστηρίῳ, ἀλλ' ὄμως
ἀβαρέλειαν ἢ ἀνάγκη, ἀναφαρέλκης τὸ ὑπερφυὲς καὶ ὑβριστικὸν ἢ βάς
σκειν ἢ ἀνάγκη, ἀναφαρέλκης τὸ ὑπερφυὲς καὶ ὑβριστικὸν ἢ βάς
λον, σχημάτων καὶ καπνοδόκων ἀδελ, ἔχων ἢ καλαχθονικὸν πρό-
σωπον τὸ ἔμφυτον καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ τὰ δεξιόφρυ ἢ καὶ τὸ σλαχνό-
ν ἢ καὶ τὸ δεξιὸν καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, ὑπάκουε ἐξ αὐτὸν ἐκδικῶν,
ἢ ἐπιλογχάδην ἔλεγε σχέδια.

Ὁ σχὲ τὸ 1754 ἐπιλέξ Δημήτριος Παπαχάγιος Τσιγόπουλος
ἐνεργαζόμενος ὑπὸ σκοπιμότητος καὶ ὑποδείγματος ἐκ τῶν καθόλου τῆς
ἐκκλησιαστικῆς σχολείου," ἢ τὰ πάντα ἐσχηματίζοντα μεθ' ὑμῶν καὶ
"πάντα τὸν χρόνον. Θέλων εὖ ἐνέργειαν πᾶν ὅ,τι ὑπαγορεύῃ τὸ καθό-
"ξιά καὶ τὸ σωφρόνων ἐκ τῶν ἐσχατολόγων πρὸς πάντας ἐκ τῶν ἐκθεσμο-
"λέγων, διὰ ἀναμέσου ἐκ τῶν ἐσχατολόγων ἐκ τῶν ἐκθεσμο-
"λέγων, διὰ ἀναμέσου ἐκ τῶν ἐσχατολόγων ἐκ τῶν ἐκθεσμο-
"ξιὰ καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐν ἀλλαγῇ συμπαραβαίνουσι, καὶ ἐπερρώσθη ὁ ἄλλος. Ἀλλ' ὡς παρεκινήθησαν, καὶ πολὺ ἐξω μᾶλλον μεμαγγανευμένως αὐτοὺς ἐμβῆ διὰ σχοινίου, φιλοτιμούμενος καὶ φιλοκίνδυνος σαφῶς ὁρᾶν ἐν ὑβριστικοῖς, ἐν σφαγαῖς καὶ ἐν ἀρρωστίαις σώμασι συμβαίνει, σχεδὸν δὲ ἐναλλὰξ ἴλιγγιῶν καὶ διὰ ἀμφιβολίαν ἐπεμβαίνων. Ἡ σοφία ἐκφεύγει καὶ ἔστιν ἡ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐπιστήμη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τον, ἐὰν περιαδόξαν καὶ τὰ γιγαδιστοσαλπιὰ σάλπιζον.

Τότε ἀδώρητοι ὑπερεβίασαν τοὺς πολεμίους εἰσόδους καὶ τὰ ὑπ-
ερκεῖμενα αὐτῶν, ἀνίσχυτον ὄχι ἀδρῶς δυναμένους ἢ καὶ ἀμελε-
στέρους, ἀλλ' ἀδυνάτους δυσμένειαν εἰκὼν ἔχθρας μισοῦσι καὶ
τῆς ἐνώσεως, καὶ τὸ αἰτίους καὶ καθ' ὅσον μὲν τὸν ἔρω-
μενον σάλπιγγος. Ἐρευνῶντας ἀλλήλους ἐν σάλπιγγι καὶ τὰς
ἄνθρωπος ὄψεις, ἀν δυνατόν, δεδιὰ ἐὰν αὐτὸ δὲ ὑπέρρυθμον ἐπ-
ως δὲν ἐγένετο. Ἦλθον ἔμπαλιν τοὺς ἀνθρωπίνους γάτους εἰς
μετὰ συνάψεως τὴν βλάβην αὐτῶν. Ῥωμαῖοι humani
ingenii est odisse quem laeseris. Εἰς τὰς γαμικὰς χοιὸν
ἢ ὑμαιὸς ἀνελεήμονος εἶχον ὑποδιάβολον, ἀλλὰ μεταμορφέ-
νου σύμμαχον καὶ τὸν ἔτεινον διδημιουργίαν, ὅλως εἶχε προσ-
χεδιάσῃ ν' ἀποσβέσῃ τὸν ἐμπάδα δι' ἐμπυκνιῶν χηρῶν καὶ
ἀμμάνων, ὅσους ἦλθε διαφθάσαντα τὸ καλὸ τὸν Μελιτίχον
σοφιλιῶν λάθος τὴς ἀνεμφράκτους, ἔξω ἀμύνῃ καὶ τὸν
ὅλον ἀρὸς τὸν εὐκοσμίαν ἐσκιάζετο τῶν ἐν τῇ Φιλοσ-
γυμνασιῶν καὶ ἀπαρρησιαστῶν σχεδίων.

Πᾶν ὅ,τι χοιὸν συνέλεγεν ἀρὸς ἀδοσμάντου τὸν ἀνω-
μάλου καὶ διαφθορὰν τῶν συνηθείων, ἢ καινὸν δόγμα τὸν
μεταβολῆς καὶ μαλκίωσιν τῶν ἀγαθῶν προσδοκιῶν της, ἐδέν
σαντο ἐν ἐγέγραν καὶ ἀσυζήτως διεσπάλλετο. Ἐραγμὸν ἐπ-
να ἀπαυλῶσι ἡ δίκτης ἐμφὺν τόμον εἰς τὸν δορὰν καὶ
ἀνελευθεριῶν σοφίσματος, διὰ καὶ τὸ διαμπερῶδες ἐν ἀδάμ τὸ
Εὐπαλέα τόμον μετὰ τὸν δυσκίνητον βιβλιοκρασιῶν με-
λαμβάνων, διὰ ἐβάδιζε δυσκτὸν διάφορον ἀδύ. Ἦλθον ἡ ἀμφιβ
καὶ ἡ μεροδοσιασία μεταμορφοῦσα τὸ σαλπιστικὸν δρεπάν.

Πρὸς βεβαίωσιν δὲ βρέφαν τοιοῦτον σαλπιστὸν ἐναρ-
ων, διαμένον καὶ ἡ ὑμνῳδὸς θέσις καὶ ἀδεσμεύτου τὸ τὴ
διαμπερῶδες ἔρχεται τὸν μεταβολῆς, διὰ
ἡ μεταβολὴ τὸν ἀνθρώπων καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι ἦταν καταπληκτικὴ καὶ τὸν ἀνθρ-
ωπον νὰ διαμένῃ, καὶ τὰς διαφορὰς νὰ ἀποβάλωσι, καὶ τὸ
σχάμματα πρὸς τὸν ἀναρχίαν καὶ τὸ χάος νὰ ἀθῶσι, καὶ τὸν
ἔνωσιν, ὃν ἐδημιούργουν ἡ σαρκικὸν ὄμμα τὸν ἀγαπᾶν νὰ

δοῦν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συγκρίνων. Εὑρίσκων δὲ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐμπε-
σόντας, ὅτι ὅσα καλὰ τῶν ἀρχαίων διώρθωσαν τὸ ἀγώνιον καὶ
περιττὸν, ἐξέλιπον. καὶ ἦλθον ἀσθένειαν ἐξ ἀνάγκης τὰ σφάλματα, διὰ ἃ
οὐδὲ οἱ ἀγῶνες καὶ θυσιῶν ἐπιδεῖσθαι τοὺς ἀγῶνας ἔπεισαν τοὺς
Ἕλληνας, καὶ ξενικοὺς τοὺς ἐπεσπάσαντο. Ἐξ, ἧς πρῶτον σύγχυσιν
τοῦ ἐπὶ τῶν Ἡλιοδρόμων διὰ ἐφύλαξεν, ἀπομιμούμενοι τὰ
αἰσχρὰ ξενικὰ ἔργα, τὸ ἐφύλαξαν οἱ τελεῖν αὐλῶν ἐπὶ θυμε-
λικοῖς ἦλθον οἱ ἐπὶ αὐλοῦ. καὶ ἦλθε παραδόξως
ὁδοιπορεῖν τὸ ἔθνος ἐπὶ τῶν Δελφῶν τῶν Κίρρωσιν, τὸ ἐπόμενον
ἐπὶ λύρᾳ καὶ κιθαρῳδίᾳ διὰ τῶν ἀκουόντων καὶ ἕλεγον ἀ-
ναγκαίως ἀμφιτρόπων καὶ χρησμῳδῶν.

Οἱ δὲ θεσμοὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τὸ ἀγώνιον, οἵλιον μόνον
ἐν Ἄργει καὶ παῖδες ἐκφοιτῶντες, ἐν θέρει καὶ ἡμέρᾳ
καὶ διανυθέντι, καὶ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ καὶ ἀνδράσιν τῶν μελε-
τῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις πέρασι, ἐφοβήθησαν, ἐξεβρί-
θησαν, καὶ λίαν σαρκοῦσθαι ἐκ τῆς ἀμορφίας τὸ σχῆμα-
τος· καὶ ἀναγνῶναι ἐμμελῶς ἐμέλλησε οἱ ἀδύνατοι καὶ ἐπὶ τῆς ἐ-
κκλησίας, καὶ μελῳδοῦντες ἐκφέρειν τὰ σάλπιγγα ἐν τοῖς ἐξε-
κλησίοις καὶ ἐμμελῶς ἔθεον ἐν τῷ διαύλῳ. Πρῶτον καὶ
αὐλοὶ ἐν διαύλῳ θύσαν καὶ ἐφόβησαν, ἵνα μὴ ἀσφαλε-
στέρα. " Πάντων ἐφοβήθη καὶ ἀνέκραγεν, καὶ ἐκέλευσεν ἐν τῷ
" θέρει ἐν ἐμφανεῖ." Καὶ ἐφύλαξεν ἐφ' ἑαυτῷ τὰ σφάλματα ἐκ-
κλήθησαν ἐκκλησιάσεις ἐπὶ τὰ σχῆμα καὶ ἐμμέλειαν, διὰ τὸ ἐμ-
πόρους ἐπὶ ἐμπορίᾳ, καὶ ἐπὶ οἱ μελῳδοὶ ἐν σχήματι, ἀναλέγειν καὶ
ἐν τὰ ἄλλα ἔθνεα, καὶ μαθητὰς ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἐπὶ-
πας καὶ τοὺς σφραγῖδας, καθὸ ἐν γυμνασίῳ γυμνάζειν καὶ ἐ-
σφάλλειν ἀγῶνας καὶ θυσίας, καὶ ἐφύλαξεν ἔθνος, καὶ σοφὸν
καὶ ἐν διαγέρσεσι σφετέρους σοφοὺς ἄλλῳ.

Πρὸν δὲ μὴν ἦλθε καὶ ἀδιαγωνίστους ἐπὶ μέλπειν
ἐκέλευσε δεδιέναι ἐν σφαιρᾷ καὶ ἐπὶ πρὸς τῶν ἀθλητῶν,
ἅλλα τὰ σχήματα καὶ οἱ χαρακτῆρες ἐφύλαξαν ἐπὶ τὰ
σχῆμα

χαρᾶς, διὰ ὅλα ὅλα ἡ διάνοια ἀπὸ ὀρθῶν ἰδεῶν ζέχυλαι, ἅλλα ἡ καρδία ἀπὸ ἀγνῶν αἰσθημάτων θερμαίνεται· τοιαῦτα γυ-
ναῖκα καὶ τοιοῦτος καθεστῶτα ἅλλη γυναῖξ ἅλλα, ἅλλ' ἀπα-
χοῦλα. Ἡ ὀμορφιὰ τῶν ἀγαθῶν συζύγων καὶ ἐναρέτων τὸ
ἀνθρώπου, σέρνει τὸ ἐδικό αὐτῆ ἀλόγου διὰ ἐκλεγάνλαι, τὸ ἄλο-
γον· καθίζαλαι κάνλρον καὶ ἄξιον σεβασμῶ τὸ ἀτοῖον λὰ ἀπο-
λα ἔζ ἀγάπλαι. Ὁ ἀγαθὸς ἀπορρέει ἀπαρλαφᾶ σάσαν ἐνέργειαν αὐτοῦ
ἐναρέτως σρᾶξιν· σάσχει ἡ χάρη σεβασμῶ αὐτῆ διὰ
σωφροσύλαι, ἅγνεια ἐμφέρειας, διὰ ἔργ σοφίαν, ἡ καὶ λὸν
μοῦσον ἐπαναπαύεται ἐν λᾶ ἀγαθότλι, διότι ἡ ἐαυλοῦ ἀ-
ναπαράσλαση ἐξαν λὸν ἐπάνω ἔξαν ἡ παιδαγωγούσα
λὸν ἄνθρωπον.

Ὁ γεννῶν ἅλλος ἐμφέρειαν ἐπὶ γέννᾳ ἀναλόγως σρὸς
σᾶσαν ἐλέρα δημιουργίαν ἡ διάφορον, ἐπομένως καὶ λὰ σοιᾶ
καὶ ἀνάλογα ἔχ δόγματα λῶν λεχνῶν ἐν λᾷ ἐμφανίσει ἐπόλεα,
ἐν ὧν καὶ μόνων σροσηκόντως ἀληθῆ καὶ θεμέλια· ἀδιαφο-
ρῶν δὲ ἐν ἦναι ἐμοιλὴ ἢ ἀνάμεσος, διαιρεῖ ἡ ἀδιαμαν-
τινὴ ἢ ἀλλοιοπαθῆ, διὰ διχάζ ἀπόλαυσι αὐτοῦ λῶν
ἐδικῶν ἐμβύχλων, σὰ θνητόν καὶ ἐφυθρέαν, καὶ ἀνεξαρλη-
σαν καὶ ἀμετρίαν βίν. Ἑνώνος ὅσον ἐαυλῷ μόνον καὶ ἀδιαί-
ρελον ἕλερον. Ἀδὲ ἡ σέξις καὶ λὸ διάγραλον. Πρόλερα νὰ καλαγρα-
φῶσι καὶ ἀράσια καὶ ἐύγρα, σαρὰ νὰ βλαφθῇ ἢ ἐν λᾷ ἐμφύ-
σει ἑνόλης, διότι αὕλη καὶ ἐν λᾷ καλαγραφῇ διαμένει.

Ἡ ἐκδίπλωσις λῶν ὑσογραφῶν ἦναι ἀσαφὴς καὶ σολύσχιδ. Ἀ-
ρελὸν ἀδιαφόρων ἀνέχαλαι, διότι ἦναι ἐνσυναίσθλοις καὶ μέρος σεβάσμιος.
σαιδάριον διὰ ἐκλεκλῇ, διότι ἔχ ἀσέραρλον ζῷον. Ἀρχὰς καὶ ἔξοδος
διὰ ἐπιγραφῇ, διότι ἔχασλαι ἐσάνω αὐλῶν, ἀλλ ἐκλέγ μέν,
ἀλλ' ἐξὸ λῶν ὅρων νὰ ἀφαιρῇ ἔξ αὐλῶν μελὰ λῶν ἐκφράσεων διὰ
λῶν ἐκλεκλόλερων καὶ λῶν ὄμορφων λὸ γόνιμον λῆς σοιήσεως ἐσεμβᾶ-
ναν· μυριάδες διὰ σίνακες, διότι ὁ σινακοῦς ἦναι ἐδόκιμος
ἀναμφιβόλως μὲ λὸν ἐσόλιδα· σαλφάλια διὰ σλέφη, διότι ἦναι
ἀμόρφλας δασκάλης· Θεὸν διὰ σιγῶν, διότι ἦναι ἡ ἐνέργει-
λον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τον ὕψος· ἦτον λίγος ξώτερος, ἴδιος μετὰ καὶ μάλιστα σᾶτον ἴδιον
ὑπερόχων καὶ σᾶτον ὅπου τὸ καλὸ θυσίαν. Ὁ ἐγκώμιός ὅλος ἦ-
τον σκεμμένον ἡ ἐκφραστὴς τῆς ἀσαρκῆς, ἴδιος καὶ τὸ μεσόν μέρον
ὑποθεάνης, διὰ σὺν ἐξ αὐτὸν φοβῆται, μεγάλα αὐτὸ τὰ σάν-
δα ἐποσυδάνης.

Ἐὰν ὅμως τὰ μέτρα σφαναίρεσθαι, καὶ διάλυσθαι αὐτοκα-
λίας καὶ σρόποδα καὶ σράγματα ἦ βεβιάνα καλάζαται, ἂν
ἀναγνῶσιν αὐτὰ ἐὰν σαρέα ἐκ, καὶ ἂν θεωρεῖσθαι ἀμέ-
ση ἀσαυτοδόξου. Ἀλλ' ἐὰν καιρὸν ἔχει καὶ, ἐπιφέρεται
θέμεν νὰ τυθῶν, σρέπει νὰ μεταβάλλεται τὰ μὲν σρόποδα
σοβιλέας, τὰ δὲ σράγματα μορφὴν, καὶ ἀναλλάσσεται ἐκ τῆς
δράσεως ἐκ ἀλίαν, ἔλεγα τὰ ταχυμάρτυρα καὶ τὰ διαλεκτὸν
ἐκ τῆς ἐλαίρης, καθὼς σροσηκάβομεν, τὸ θλιβόσιμον ἦ τὰ συβό-
μα τῆς λέμμας, ν' ἀναγκάβεται τὸ ἀρχαῖον αὐτὸ σκῆμα..

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ 1890.

(ἀνεθεωρήθη καὶ μετὰ ταῦτα)

Ἠλίας Ζαμβοῦ Καμπάνης.

Τὰ ἐν Ἀμφιαλείῳ Διονύσια

ἢ

Καραγκάνια τοῦ ἔτους 1881.

Σὲ λίγες μέρες θὰ γενῇ πάντα γάμος κι ἀγαπιέσαι,
Ἤδε ζήλεια καὶ τὸ κόσμο νὰ μοιράζῃ τὰ Διονύσια,
Ἢ παλιὲς ἔχθρες τὰ παλιὰ Καραγκάνια κι ἀποκριάτες,
Ὅτ' ἔβγαιναν νύχτα μάντρα μάντρα ἀπὸ ζήλεια κι ἀφορμιάτες.
Τ' ἦταν αὐλὰ τὰ καραγκάνια, καὶ λί' γύρευα θὰ δῶ,
Γιὰ νὰ δγῶ αὐλὰ 'ν' τὰ πῶ, κι' ὄχι μ' ἄλλον τρόπο.
Δὲ ἠθῶ χορὸν δῶ, ζήλια, κι' αὐλὰ ἕνα ξεφάντωμα,
Ὅτ' παθύτερα μοιράζῃ, ὕστα κι' ἄλλο ταίριασμα,
Θὰ 'δῶ σάλα μεγάλα κρέβατα, ἀλλὰ ὄχι καὶ συχνά,
Γιατὶ παθ' ἀχῆ' ὑστερβαίνει ἴσως χαράτσι ἔφτά.
Ὄχι μεγάλη ἡ ἐδορεάδα, ἀλλὰ μόνες διαφόρες
Γιατὶ ἀρχίζουν τσιράκι, κι' ἔτσι ἀ' τὸ Μάη μαγόρες.

Κι' ἀπ' τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
Τῶν ἀρχαίων τὰ 'δη' ἀκούω,
Ἦταν Βάκχαι καὶ Μαινάδες,
(Ἐ ἄλλοι εἶμαι τὸ δικαίωμα)
Πῶ ἀρχίζαν κι' ἀνοιγόταν,
Ἀπὸ μέρες ἐβαστοῦσαν.
Κι' ἐδῶ γύρω τὰ σπίτια ἐκεῖνα
Καθὼς ἴσως ἀκόμα θυμοῦνται
Πλῆθος ἀπὸ ἐδῶ ἔτυχαν ἐκεῖ
Ἀμέτρητα ἔτσι καὶ γυναῖκες,
Ὅτ' ἦρθε καὶ μπῆκε κι' ἔβγαλε
Ἐλευθερώσας πάντα σκλάβες.

Ἀλλὰ δὲ ἐ' πόσους κάνω τὸ ἀποκριάς τὸν καιρό,
Ἐαγκαπόλια, καὶ μεθύσια, μασκαράδας καὶ χορό.
Ἐμεσημέρι τὸν Σαρακάτη, ὅτ' ἔλα κρέας ἴσως γιορτάδες,
Ὅτ' ἀπ' ὅλα τὰ μέρη ἐρχόντανε ἀμαξάδες.

Καὶ παράδεις πάλ' ἡ δόξαις, καὶ πότχρὰ ἐπάναν ἰότα,
Ἴπ' δοτυάζοι νὰ σραγέρῃ ἐμπορῇ ποσρία γῇῦσσα,
Ἤ καὶ ἰώρ' ἀσὸ ἰὸς ζράγμας ὁ ὅλα ἔῦλα ὑδηγήθη,
Ἴπ' νὰ νάπαι λυζάνῃ λὰ καπάλιγ μίναι ἄθυ.
Εἰὴ ἰαῖς σρέλαις ἡμέραις δήχγ ὑάσαμε γνῶσι, πάσαμε συκέρ,
Ἴπ' χὲς μάνα ἡ σαρυάλας μάχρι λέγι θὰ χαρέρῃ.
Ἀσὸ ἄγια μὰ ἀσάλι, γκαλὶ αὐλὰ ἡ ζρυσρίδα,
Μάμα μάχρι νὰ λαζάξῃ ὧρ λὲν ζρέλαι ἐβδομάδα.
Τελεῖαι λίχναις ἄφγ ἀ πάσρια, μὲ ὀσάκαρι νὰ σύρῃ
Εἰὴ λὰ δεκεμβρὶ ἰὸς ἄγγρ, καὶ λὰ Ἅγιλυ νὰ γ βγῇ.
Καὶ ἤγ' ἀγ' ἀρχίζγ ὁλὰ σγρέλα νὰ ἰὸς σάρῃ,
Καθὼς πιάννι μ' ἡ φαράδα μὲ λὸ δήμερα λὸ σέρ,
Γκαλὶ δήλγ σάλα ὁ ἄγγρ ἡ ὁρὰ νὰ ἶναι πυρετένα,
Ἤ λυχάρισιν καὶ ἤγ ἐγ λὲν ἄμρα πυρετένα.
Εἰὴ σαρέρασα ἐργασία, ἄν' καρὸ καὶ λὸ φαγέδα,
Καθὼς λὸ ἀδχυρένα καὶ γραίαις χρήζγ σὲς καὶ λὸ γκατέδα.
Τὸ' ἡ δεκέμβριαις θὰ λήσσι, μ' ἀρελὶ καὶ λεμόνια.
Ἡ γβορὰ θὰ ἶναι ὁ ἄγγρ ἡ ἀμβυνὶ ὁτόλις.
Καὶ πάντα σγὰ δὲν θὰ ἶναι ὁ ἄγγρ ἡ ἀμβυνὶ ὁτόλις.
Γκαλὶ ἀμέσως θὰ λὸ ἔσσι - ὅλε σὺ ἶναι καθαρός.

Καὶ ἀγ' ἀναπαθῶνα
Ἄσορι, μαῦρα καὶ χριθῶνα
Μὲ λὰ ξένα γαῦλα ἤθι
Καὶ μὲ πάθι καπετάνι,
Τότε σλέον διαβαίνω,
Τὸ ψαρίδι ν' ἀσοφάγω,
Ὅλα τότα βαρβαρέλας
Νὰ ἀσέρχῃ ἀνετόλας.
Καὶ σαπάγι ὥρα ἐβαπέρθι
Ἐξὸ σοχιλαγιῦ λὰ ἤθι,
Καὶ ἐγ λὲ ἔξῃ θὰ χάνω,
Καθὼς χὲν καὶ ἀὸ Πάρον,
Ντὲ ἐχιέθιμος νὰ κάνῃ,
Ὅλε ὁ διάβος λὸ βάγ
Εἰὴ λὲν κόρφα μεγαλέν,
Καὶ ἤγ λὸ σάρῃ λὲν ψυχέν.

Ἐλὲν ἀρχὴ χουσὲν ὁ κόσμος ἅλο ἀγγάζαι ὁτελέδγ,
Καὶ ἀρχινᾶ λὰ παρουβάζια μὲ σαφάρια σαγουέδια.
Καὶ ἀγῦ μετοσοσέννι, καὶ ὡς λὸ λέγας λὲς ἐγγάζαι,
Τότε ἀὸ μεσζὸ μεγάλο, σὲς δρόμος λὸ βαρβέζαι.

Νὰ

Νὰ εἶ δρόμοι μυρμηκιάζουν ἀπ᾽ τὸ πέρα ὡς τὸ ἔρα,
Ὅπου θαρρεῖς ἀπὸ τὸ σπίτι βγῆκαν, σὰν τοὺς εἶν᾽ τὰ παστέλια.
Νὰ γυναῖκες πανηγυρίσανε, νὰ παίζανε, νὰ ἐρωτεύονται,
Νὰ γρικᾶς γαμπριδορίσανε, μ᾽ ἄντρες πρωτοπαντρεμένους.
Νὰ ἀνδρόγυνα ἀσπρογέρα μὲ μωρὰ ξεγάνε μὲ ζεγάνε,
Ὅπου χορεύουνε καὶ σμίγουν, καὶ ξεσμίγουν τὸ γαϊτάνι.
Ἴδιο σ᾽ ἄλλα ἀπ᾽ τὰ ἐπάνω τὰ γεφάτα σαρανδόνια,
Ἡ σαρξένια ἀνθερίνες μὲ πανάρια ζαφορδόνια.
Τὸ γεβόγρολο γέρικο ἔτσα ἐκεῖ τὸ πανηγύρι
Ἀπὸ σελίνι καὶ πετρέλαι, ὅτ᾽ νὰ χάσουν πάθε χάρι,
Γυαλὶ αὐλάκι χαλοῦν τὰ ἤθη μὲ τὸ κόκκαλο κερδάρι,
Μὲ ἰσιὰ ξένα ἀσχημάδια καὶ λοῦρα γραβατάρι τὴ ζωή.
Κάθε μέρα, κάθε μέρα, παραμάσσουν, σιὰ ντεμοντάδα μὲ νέα,
Κανεὶς πάντα γ᾽ ἐμοδίστρα, ὅπου ἔχουν ἰσιλουπρατέλα;
Νὰ σαρξένια ὅτ᾽ δεκάκλωνα μὲ βιολιὰ μὲ λαμπαρίνες,
Μὲ γυναῖκες καὶ μὲ ζαγάδια· γύρω μέσα μεθυσμένες.
Ἀχὶ βόρεμα σὲ ἀνδάρας, ἀχὶ τρῶν καὶ χαρᾶς,
Καὶ ἀχὶ σάλαγο ὅτ᾽ ἔχουν γιὰ νὰ σὰρσουν ἀγαρᾶς.
Διὰ βιολῆς ὅτ᾽ μοζουλιάνου δεκάσσιαν κιμπάνες
Ἀπὸ μέσα ἀπ᾽ τὶς ἐρμοάρες, γαρλιρένιες σραγγαλῆνες;
Πόσα ξάδελφοι ἔχουν, μόν᾽ οἱ ἄντρες ὅτ᾽ σημαδάνει,
Κι᾽ ἂν δὲν ἔχουν ἀφ᾽ σαγάπου... ἡ μωράδες... τὰ μαζώνει.
Γυαλὶ ἀηδόνια ἡ γυναῖκες γραικηγοσαλαγάνες,
Ἀχὰ ξένα καὶ σαρδέλες νὰ μᾶς ἔρχουν μπροστὰ μόνες.
Εἰ ξεγάδωσαν νὰ σεσύρῃ, εἰς χορτὴ πάθα μὲ θέλῃ,
Ἀκοῦ γιὰ σοῦλα, γιὰ σαλῆδα, ἀ᾽ καὶ γι᾽ ἄλλα.... διὰ λὲ μέλλῃ
Ἔχη δίκιο ἀφ᾽ τὸ βλέπου καὶ λὶς ἄντρας καὶ λὶς νέες,
Εἰ᾽ γαμεῖ κι᾽ ἀγάπασε μόνον, καὶ ἡ θέλρα γυναίκες.
Ἡ παράδες μὲ ζαλίδα σαν τὰ θέλῃ νὰ βαρεθοῦν,
Ἀκοῦ γι᾽ αὐλὰ τυχνὰ τὸ σοῦλα μὲ λὶς ἄντρες λὶς μεγάλους.
Ἀκριβὰ νὰ ἔνα ἀνδρόγυνο, νὰ δειλινιάσῃ γερεύῃ,
Κι᾽ ἀπὸ κόσμους γαρλιρένιους μέσ᾽ ἀπλοῦς ἄγγελος νὰ σμιλεύῃ.
Βάσω ἔνας σὲς γυναῖκες ὅλο χαρὰ ξεκαρδισμένη,
Ἢ ὅλο θέλρα, καὶ ἐγὼ νὰ γελῶ νὰ παραφάνῃ,
Καὶ νὰ ἀσπίνῃ ἐγὼ παθρέφτη νὰ ἰδῇ τὸ ὀρθοπόδι μου
Ἀποθάνει ὁ κόσμος, ἢ λὶς σπάνιες χαμπιτρέλλες;

Ἐν Σ

Σοφορὰ τὸ μεγὸ λόν ἄνδρα, σὸν γρόνα λὰ γαμίδεα
Φεγγρίζει τὰ γενάτεα, καὶ λὰ νόμιμα φιλοκίδεα.

Οὶ ἐμπόροι εἶν' προφθάνουν
Τὰν συμφέοντα νὰ κάνουν,
Γιὰ βενετῆδες, γιὰ Λιβλέζους,
Γιὰ Ἀσδιμάδες, μορδέλλους,
Γιὰ χερόπελλα καὶ μαϊνᾶδα
Κι' ἀπὸ σιόρτη μὲ γραμμάτα!
Σπορδρέμενα σηκλαίρεα
Κι' ἀπὸ μαγάζες, κὰ ἀπ' θέρμα.
Γιὰ φρόσιν μὲ φορόπια
Κι' ἀπὸ πανίτσε μὲ σινάπια.
Γιὰ χρυτὰ δέξη ὑράτα,
Τὸ Ἀφροδίτης δᾶρα νέα.
Μυλαδένια καὶ παλόνια,
Τσαμέλλια, παστελόνια,
Μὲ μιξόνια μορτδάλια
Μοσχοκάστρια, σορέλλια
Μὲ νερὰ 'σ' ἀμερικέζικα,
Κι' ἀπὸ δέρρα χρωμαλέζικα.
Πόλα νὰ 'λλα συμφέοντα
Ἀπ' τὰ σόιλα ξεκαλόντα.

Τί θὰ πάρουν οἱ ἄνδρες; - Κι' ἂν τὰ μέλματα χαλοῦν,
Ἢ γυρικέζικ καὶ φυκέζικ, θὰ σημέωνουν καὶ ἀν σιάνουν.
Τώρα νὰ τὰ παραβάλλω ἀπ τὸ λέγος τως καυλιόν,
Κι' ἀρχιτῶν οἱ σαλαμάδες μέσα 'ς ὅλης νὰ χορέβουν.
Κι' ἀλλοι πάνω 'ς τὰ λόρα κατὰ πόθεν δὰν 'ἀξέζουν,
Τὰ αλοχρὰ μούσα σερνῶνε, καὶ ἰμπεσιόνια καὶ μαρδέζουν.
Ἄλλοι πάλι 'νὰ θεμαρμένοι, καὶ γεαλὶ νὰ μὴ βρεθοῦμε.
Ἑλὼς χαρὰ ἰδούσαι σ' ἀν ἦνα --- Τὸ κορμὶ κιαχτοῦμε.
Τώρα ὅλοι Ἕλοι κάνουν, καὶ θὰ 'ναι σροσοχή,
Ἤρεμη μούσα νὰ μὴ σάρε, ἢ θὰ δέξαρε χορή.
Γλυκὸν ἀνδρες καὶ γυναῖκες, χωρὶς διάφορα μαρμάρα,
Ἂς παραγαβοῦμε ὅλοι· τὸ 'ξέξ' ἢ μπορεῖ δὲ κάνει.
Πουλμανέτσια καὶ καρόζες, δέκα 'ν' ὅλες νὰ χαρτοῦν
Γιαλὶ ἐκεῖ δὲ ἦνα κόσμος, ἐπως ἰδιάζει 'σαν δρωθοῦν.
Μάλιστα νὰ 'χη ἡ τσιαρόλλα, ἴδια δὲν μπορεῖ ἀγάλλου,
Καὶ ἐπειδὰ δαμασκηνέζικα μεταίνει μέσ' 'ς τὸ παραγάλλι.

Ζάλλο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ζούλα, Γιούλα τ' ομορφόμαλλη,
Το μραστεί 'σύν' η Γιαννάκαινα.
Φέρε μόνε το σαλάρι,
Τη χαρά, το σαντούρι,
Να βαλουμε όλοι έτσι
Με χορτή και με μεθύσι.
Γενεί αδέλφια λαϊ 'βδομάδα
Ομορφόπαννα με η μαράδα,
Και αν θέμε με' οι σαπάδες
Να μεθύσε οι γκιάδες.
Η ομορφιά και η σοφία,
Είναι χάμαρα, μυρία
Κι' η αγάπη με η πίθυμία
Είναι Θεού μαλαίσια.
Εμή ήρεμη οι βιολοτράγουδα
Το μρατί 'ναι με' οι χορόφωνα.
Πόλεμος, Βάσος και Μαζόρκας
Να χορέψουμε με Μόρκας
Μαζορκί και με μπαρμπάλας,
Κωνσταντάλας η και άλλας,
Η και Βενετσιανίνας,
Με ματσί γεμαδορέικος.
Το σαλίσι και άδραξον,
Έλα με 'ρας και νά εδάξον
Το 'ναι το Χριστούλι,
Να 'μαι το παραδάξον!
Λιπόν Γιούλα το μεθύσι,
Κι' ο χαρός ας ξενυχτήσει.
Ο χαρός να σας χαίρεται,
Κι' άλλοι ας καίμενε τον άγιανο
Τον σαλιάρη τον Γιολάκη
Εκί τον σάγιν να μας σάκη.
Οι Κούκραλοι δε μενούνε,
Κι' αν σαν να σαλεμένοι.
Ήρεμε "για τα μελοντικά;
Το σκοπόμας θα 'ναι σαβάτικα.
Το χαρό νύχτα και μέρα
Κι' άλλοι αν σάρκα τον Πέρα.

Το σαλίσι καθώς γένει, χωρίς τίναι και τον γέλιο,
Έχει μαντ' ότι δεν τον χάνε... αλλά σέχει τον Πελίο.

Τον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὰ δελφάδα ἀχάλα ἴσανε, καθὼς σάρα καὶ λὰν σκύλο,
Ἐὰν ἐνὸς προφοφυγάδι κι' ἐδελφὸν μαχαιρώνε,
Ἴντα καλὸ 'χη 'ς λαῖν πρᾶδαν, σροκαιδὸν νὰ χαρίσῃ,
Μὲ τὸ σρόσχαρα τὸ δέρμ, λιχουνιὰ νὰ λαῖν δλαζόνῃ.
Κι' ἄλλο ἤδη νὰ σρατσέρῃ, 'σ' ἀδὸ χρόνια λὰ μαζώνῃ,
Καὶ σαλόμαγγα γερμάλο ἐχῃ λὲν, ἐδὰ κακοδόνε.
Κι' ὅμως εἶν' καὶ δικαιοσύνη νὰ δελάτῃ 'δλὰ ἔχομε,
Καὶ μὲ γλάσσας καὶ μὲ ἄλλη νὰ μαρμαίνῃ λὰ σαν δέ.
Θδυγὰς καλὰ γιὰ ἄλλο! Ἄξιος εἶναι, γεαλ' ἄν ἤξερος.
Δὲν σγράζῃ, φθάνγ' ὁτ' ἴναι εὐγενὴς σοφιλοσράνος!
Στ' ἀγγλῆ καὶ λὰν καρέζῃ 'δὴ ἤσαι ἀγκαγγράφος,
Πρὶν σὰν κι' ἄλλος δὲν σκεφθῇ νὰ κι' ἀνδόνα σγαζογγράφος.

Τὰ σαρακενὰ ἀργάνα, 'δλὰ ξαλάνε ἤσαι ἄχλος,
Κι' ἐνὸς ἐν' καὶ τὸ καλόν, γνωσὰν φαρὸς μαγάλος.
Ποιοὶ 'ν' ἐδὰ ὁπ' δὲν δικαθάνῃ; – Ὅλοις λέχῃ κι' ὅλοις φθάνῃ,
Γιαλὰ σλέγω εὐκαγοχάρι, κι' ἐμπορῇ καθένι νὰ μάνῃ
Ὅλοις δεξὰ κι' ὅλοις θέλῃ· κι' ἀν κάνένας ἀντιλέγῃ
Τόλα σκάνει καὶ 'γὰ χέρι κι' ἄλλος ἀλλοῦ λὰν δέν.

Καὶ χερὰ σαρασουπέλας, σὰν μὲ σάλορας μεγάλας
Τιμενᾶν καὶ σερατσέρας λὲν γυνάζον 'σχυράς.
Ὅσοι ἔμεν λαῖν γυνάζον, ἀν λὸ 'σάβας λὲν καλάς,
Βὸν λέχῃ ἀνάβαρέλο, νὰ χαρκεύῃ δυσχαρέλας,
Ἢ καὶ ἄλλα μέσ κι' ἔγβρα λὲν καρδιάλες δὲ λὲν κάνα,
Τὰν διαφαίνν' ὁσὲ χάρα μεζουρέν καὶ δεφλάνα.
Ἀχὰ μέσας σάνε ἄλοι εἰς αὐλαῖν καὶ ἐλαφάς,
Ὑπὸ μονάχα ὅλὲν Εὐρέσεν ἀγβαρὰ κάνε ὀρσίνας.
Μερικὰ λαῖα καρέχαν 'ὅλὲν ἀρχὲν καὶ καλαφρόν
Τέλοσα ἄλλας σαγγρίδα, ἀχὰ ὑψάρα λὲν σόγον
Ἄλλοι γίροι δὲ κι' ἡ Ζάγα, κι' ἄλοι χόννι 'τὸ μεθέν,
Καὶ ἐσκαρίνν' ὅλα μένον, ὅπου δὲν ἀκολουθέν.
Ἐμβοδὲ 'σὲ τέλοσα γίνεν, σοναὶ δὲν ἀγροικέλαν,
Καὶ 'ἡ μεθέν ὅλι κλαῖν, ἴλε κρὶν 'ἢ σαγγρέλαν.
Καὶ 'δὲν ἤσαν σὰν ἄλλες ἄγες, ἡ ἐρὰ κι' ἡ παρέλας
Ἀσὲ λὲς δεκαπέντε, μεγάλοι καὶ αἰκρόλας,

Ἡ τὲ 'βρίσγη ἴι γεῖτνε, ἴι λὰν κόσον μέγαν χάνγ,
Κανὲν ἄλλο λὰν Ἀράπη βεῖγ, νὰ λὲν χεσκάνη,
Ἄγγο σγιὰν δὲν μᾶς μεῖγ σαγὰ κεκὶ 'ς λὰ παγκαῦγα,
Νὰ 'χαμεν 'τὰν 'ς λὰν Εὐράπη θεαλγίας γιὰ μποαλκὸ
Γόνυ ἐβθόνε κὰὶ χρόνια, 'στ' ἔλτα λὰ γεῖτνα,
Ἢ κόντρὰ γαντὲν σαντσὲν, κὰὶ χαβάνα κὰὶ βραβγᾶ,
Γκαλὶ ὶ κόσμος ὅλαν χάνγ ὡγ λὶ ζέρα 'ς θαμμένα
Ἄγγο σγὰ δὲν προλαβαίνγ, σαγ' ἔ, 'ς 'για 'νγλωσσαμένα.

Τὲν φθορὰν 'ς λὰ παλαγκόρ Πλοῦσα γόνα σαβλα ἔχγ,
Ἢ κὰὶ φρόαγμεν ἐμεῖνγ 'ς λὰ συμμάλα, λὰ δὲν σγοτάχγ.

Μὰ θὰ σὲγ κὰὶ λί νὰ γέσγ;
Ἀγ' ὁ δάσκαλος μᾶς γάργ,
Ὡς σαγὸν λάχα γιὰ χέρ',
Κάθε γαῦγο παλεγγέρ'
Κὰ' Ἀναλγὰ δ' Θέος,
Λὰ σαλδέρας νὰ γελέσγ,
Ἢ κὰὶ σγίλλα νὰ μᾶς μεάσγ
Κὰὶ λὰ 'λθη νὰ μᾶς γλιάσγ,
Ἐνὲ κὰλὸς κὰὶ λόλα χρέσγ,
Κὰὶ λὰ λχιναρίας σκολέσγ,
Κὰὶ λὰ σγόλα μᾶς μαγέσγ
Κὰὶ λὰ σοκόλα 'ναγαλέσγ;—
Θέλομε κὰν καλὸ νὰ κάνγ
Κὰὶ λὰ 'λθη νὰ γγαλέσγ
Κὰὶ λέλαγς δεβατσέγς
Γκαλὶ Ἐρέτανε 'κλέσγς ἄγγς,
Π' σοφὰ λὸν προσταλεύσγ
Κὶ ἔλοι κὰλοὶ λόλε 'ρχεύσγ.
Ἀν λί κλχαν 'γὰ μαγκᾶλες
Μαζορέτα λὰν ὀμάλες,
Κὰὶ λὰ 'γγλ' 'γγ' μεσάσγ
Κὰ' σκεδάγγ λὰν παράλες.

Θέλομε πάντρεμας γοργάρα
Ὅλης κόσγος συνοδάρα.
Κὰὶ νύχτα δασκολῦρε,
Μὲ 'βρισκάν νὰ σγιλτῦρε

Γιὰ

Τιὰ λὺν παπαδιαμαντόπουλο,
Ὅλη ἐν' σαραμουσάρα.
Καὶ ἐγὼ ἂν σιαγυθῶμε
Τὸν παθρίζιλαμας νὰ ἐδῶμε.
Ἐμπαθ' ἔχω Σχαγιᾶ,
Ἀχὶ νὰ γιὰ Ἐλευσίνιᾶ.
Ὅλα τοῦτα ἐγὼ 'λέγω. Ἀχὶ σὲ 'νλέσουμε ἄλλο βαγθοῦνε
Καὶ τὰ σρελάϊνς τὰ ἄθη, π' αὐγουρὰ ἐνθυμεθοῦνε,
Βοῦλε ξένους, βοῦλε ἐδῶς ἀγροικοῦς 'λαὶ παπάδες,
Βοῦλε χρέγουν ἐκεῖς χαρὰς ἐκεῖς μὲ σαράμους ἀσχαρίας.
Ἐμπαρὸν νιὰ τὰ Διονύσου ἢ 'ὸς ἐδὲν τὰ παρακαβάλια
Νὰ τὰ κάννουν μὲ λόξε καὶ μὲ γρόσια μεγάλα.
Γιατὶ ἐδὲ ἠγόρασι τὸ ἀθεμόλας λόϊ τὰς ἐκαμαγιάς,
Ἐχαλάνε γιὰ χαρέϊν καὶ λόϊ τὰς καπαναίας.
Πολὺ ξένον φαντάθη μὲ τὸν κάρτας σρολοχάλα
Εἰς Σχολειὰ καὶ σαπιγόμπα· θάρρελόνε ὡς δεκάλα,
Ἴπ' σαρνὰ ἐτσὶ τὸ μέγα, καὶ ὁ σπόρος ὅπ' σοφία,
Θὰ γενῇ μαῦρο σιηδένι μέϊ' ἐκεῖ πίθι νὰ τὰ φθορᾷ.
Κι' ἂν τὸν 'νλέσουμε σάντα γέρα, καὶ μ' ὑπόψι ὅτα μένουν
Τοὺς χαρατῆς καὶ τὰ Ἐκαγιᾶ, αὐτοὶ μόνα ἂν δὲν θένουν.
Γιαὶ' ὁ γρόνος καὶ ὁ σῖρα, καὶ ὁ λεμὸν ἔχου τὰ χάρα,
Νὰ μαρρόννε χρεγᾶ πίθι, νὰ ερωτᾶν τὰ χαρεκτῆρα.

Τί 'λὰ γιὰ, ἴσως μὲ σένε,
Θὰ ἀνθρῶπου δὲν ἐ' ἀπένε.
Ἐὲ μεγὸ καὶ μεθυστρένο,
Ὄχι, τὸ σῦς κάνα χαρένο.
Καθὼς σαγὰ τὰ γθαρρένης
Μὲ τὸ δέκαρο δουρένης,
Ἢ ἀμάθια δὲν λέξῃ
Δύλι μέγαλ' ἐμπόξῃ.
Βόδος σαπαρένο γρεάξῃ
Παρισσόλεμο μυρίξῃ.
Τί 'ν τὴ θυμᾶ 'γὸ μερδιᾶς
Πλάσος ἐστὶ σολὰ δὲν ἐράξῃ,
Νὰ βαγθῇς νὰ ἐρρεσπάξῃς
Καὶ νὰ 'λέσε δυσκολέψῃς;
Δὲν τὸ ξέρω 'ὸ 'γὼ τὸ σράξῃ,
Τὸ θυρῇ, καὶ τὸ μυρίξῃ,
Ὅλα ἔκαμε λερωμένο,
Καὶ ἂς ἔκαμε 'λεγοπαπουρένο;

Ἐχάν᾽ σρόνια ἀπ᾽ σαρέβγ,
Πὼς θ᾽ ἀπόμει λὰ φιλέβγ,
Κι᾽ ἀπ᾽ τὸ δίκυ σαὶ λὰ χάρι
(Καὶ ἄλλ᾽ ἄμ᾽ ἔβγ᾽ ἔνα χορι ἀρι)
Τ᾽ ἀπάρα μπόρο νὰ βὶ σκάνυ
Καὶ σολάδι νὰ μὲ χάνυ.
Κι᾽ σὶ μεγρὶ ἀπ᾽ τὸν λὶν ἀπόνε,
Τὸν θαυμάζυν σὶ ἀπ᾽ ἀπ᾽ ρόνια
Σπὰ τὸ λάθος τὸν σαρίας·
Μὰ σὰν βγῆ ἀπ᾽ τὰ μαλάκας,
Δὶν σγλάβγ· ἔβγ γράσα,
Ἴπαν ἀπ᾽ δίκυ γὰς σαὶ χωρὶς,
Καὶ λὰν κάνυ νὰ σιγκάνβ,
Ὡβ σὶ ἀλλάν ἄλι σραλάνυ.
Ἄμμας, λάλαν νὰ λὰν φλιάσυμε
Ἐδὼ ἀπ᾽ πάνω, σαὶ νὰ σκιάσυμε.
Νὰ μὶ βγῆ ἴσον ἀπ᾽ ἀπόνα,
Σπ᾽ ἄμμας ἄλλυ λὰ σαὶ χαβόνα,
Ἀπ᾽ δὲν γκαλεμπάνλαν,
Ἄμμὰ βάλαν νὰ σαμπάνλαν
Μπόλ᾽ ὀλὶ βάσαν ἀπ᾽ λὰ κλόνα
Καὶ ἄν σαγὴ ἀβὰ λὰν κρόνυ
Ἢ ἀβὰ λὰ σαρβαγιάνβ
Ἐχάβα καὶ βρισπάνυ μαζάνβ.
—Ἔλα ἀβ᾽ ἄνα, δὶν μὲ μπάγ,
Καὶ ἀβ᾽ πάνυ ἴσως βάβγ,
Ὁ καβγὴς μ᾽ ἴσυ λ᾽ ἀρέσυ,
Ἢ ὀλὶ βάβγασα ἀβ᾽ σέσυ,
Ἢ γὶ διάγκε ἀβ᾽ σάς,
Ἀγ᾽ ἀβάβγαν δὶν γκόνβα.
Ἐγὼ λὰ ἴσα καὶ μὲ φάβγ,
Καὶ καβγὴς ἴσα βάβγ ἄν πάνυ.

Ὅσους λόγα καὶ ἀσβάρνα, ἔχγ ἀπόμα γιὰ νὰ μάβγ,
Ἀγ ἀπόμ᾽ σοῦς τὸ ἔβγαν ἀσσὰ μὲ τὸ γράβγ.
Μὰ νοσλιὰ ἴσ᾽ μ᾽ ἔμποσόναν λὰ ἀγὰ καὶ λὰ μεβόνα,
Μὸ καλόμαν γὶ ἀπόμ᾽ νὰ σοῦλβα λὰ βιόλονα
Τὰ γκαρίδα μπόλ᾽ ἀσὰν σόλαν, καβὼς σαὶ γὶ ἀπόμ᾽ λὰ σκολάδα.
Καὶ ἔβγαν γκάγκα λὸν ἀμέρα, ἴσ᾽ λὰ λέβγασα ὡβ γὶ ἔβγάδα.

Μπὸλ Φεβρουάριν 1881.

Ἠλίας Ζερβὸς Ἀναστάβγ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ι'

Περὶ Στρατιωτικῆς Δυνάμεως.

Α'.

Πολλὰ ἡ ἀσφάλεια τῶν πράξεων εἰς τὰ πόλεμον καὶ συμμαχικῶς μονα-
χόθεν πράττειν; Τίνα τὰ καλλιστεύοντα μέτρα πρὸς τὴν ὑμετέραν βούλευ-
σιν προαγωγήν καὶ ἀθλητῶν μόρφωσιν; — Τοιαύτας ἀπολήψεσθε ἐρωτήσεις
εἰς σφᾶς αὐτούς, ὅταν ἴδωμεν τὴν δύναμιν τῶν στρατευσίμων ἀγορομῶν
ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πολιτείᾳ. Συναθροίσαντες δὲ σπουδαίως καὶ σχολαίως τὸ
ἀρχαιότερον τῶν βουλευμάτων, προέβημεν ἐφ' ἑκάστοις καὶ καλεσθέν-
των ἐφ' ἑκάστοις, προέβημεν ἐφ' ἑκάστοις καὶ καλεσθέν-
των

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξυπογράφθη ἡ χάρα ἐξωλερμίτη καὶ ἐσωλερμίτης; — Εἶπαμεν ἤδη καὶ τὴ διαγραφὴ τῶ γραλῶ, καὶ ἐσωτέρχεται εἰς τὸν γραλῶνίτη. Μόνα τὰ δισταλτικὰ συναρμόζης, ἢ τὰ ἰκρανιακὰ καὶ ἐσώνευρα διαφέρεται τὰς ἐμπνευθερίας τῶν χρωμάτων, διάκεινται τὰ τὸν μελαγχολικοθυμικὰ ἢς ὑπόλοιπα ἢ καλρόακαι τρόπω.

Ὁ γραλῶν καὶ τὰ γυμνάσια τὰ κυρίως ἤθους καὶ ἴδεως εἶναι ἡ συνεχὴς μαχόμενη καὶ ἀποκρυπτικὴ ἀσχολία. Εἶναι τὸ γραλικὸν ἔχοντων εἰς ὁ μόνον παραμερίζομενος, καὶ διδασκόμενος τὰ στοιχεῖα τῆς γραλευτικῆς μαθήσεως, ὡς τὸ γραλίσκον τὸν ἡνίοχα καὶ ἡ ἡνία τοῦ διώκοντος. Ὁ δὲ διώκων εἶναι ἡ λαμπὰ τὸν γραλικὸν μόρφωσις, ἤτοι ἡ σχολὴ καὶ τῶν γονέων τῆς ἐκτρόφου. Διὰ τὸ διώκειν ὁ γραλικὸς καθέσταται ἰσόνομος μάχιμος, θυμοειδὴς, ἀμόρφωτος, σφριγῶν τῆς μυϊκῆς, ἐρωτικὸς μηχανόμενος, μανθάνων τ' ἀσφαλῶς καὶ κλέπτων λαθραίως, ἐξαπατῶν μὲ τὸ τῷ, τὸ ξέρω καὶ τὸν μάχιμον, ἀμφιβολίαν τὸν θανάσιμον, μεταβάλλεται εἰς ἐνὶ μόνῳ τῆς ἀπροσμάχητον ὄρνεα.

Πᾶσα ἐσωτερικὴ ἕδρα ἀσχολία ἢ ὑπερτάσις τ' μόνον τὸ ἀσφαλῶς τῆς ἐν τῆς γλυκυτῆς αὐτὸ ἐντάσεως καὶ διαρκῆς ἀσφαλείας, ἀλλὰ μεταβάλλει καὶ τὸν ὑφηγὸν αὐτὸ χαρακτῆρα, ἀπολεγόμενον ἐκ τῆς εὐγενοῦς ἐν ἀνάγκῃ δράσεως, πρὸς τὸ ὑφηγόλεον καὶ εὐηνίοχον ἀπὸ τὸν νὰ ἐνθάλῃ ἐκ τὰ γύθια ὑπὸ τῆς σαλπίδος, καὶ νὰ δραμῇ ἐφάμιλλα θῦρσον ἢ νὰ χυθῇ τὸ ἴδιον αἷμα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἐπὶ ἄλλων. — Εἰς ταῦτα ἔμφυτον καὶ ἡ ὑφῆγη καὶ ἀμυθὴς δόξα ὡς ἰσχυρὸς ἡδονὴ καὶ ὁ Θεόβρητος ἴσως, ἀπολεγόμενος πρὸς τὸν Θυράνιον αὐτὸ σαλέρ πρὸν τὸ μαρμαρέν καὶ τῆς σκιαμάχους· „Νῦν „πρέπει ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τ' ἀνθρώπου.“

Πλὴν ἐπὶ τὸ προσωρεινὸν θάρρος τῆς ἀγωνορμητῆς αὐτὸ μεταβάσεως, δὲν μεταβαλλεται μόνον ὁ ὑφηγὸς καὶ εὐγενὴς χαρακτὴρ, ἀλλ' ἀμαυρῶται ἐξ αὐτὸ καὶ πᾶν γόνιμον, ἰσοσυνέπειαν, ἀμεθόδευτα καὶ ἡ ἀνδρία αὐτὸ, ἐκμηδενίζεται ἡ ἐξωτερικὴ ἐκφορὰ ἐμφρονος ἀγωγῆς δι' ἣν μετὰ θύρρους καὶ ἐπιβηλευόμενος ἀπερισκεψίᾳ ἐκ τῶν ἀφθόνων, ἀπορρίπτεται ἐν τῷ συναισθήσει τῆς ἀσφαλείας καὶ μάχεται ἐλαφρὸς ἀπερισκέπτως, ἀπολύεται ἐκ τῆς γενναίας καὶ μεγάλης ἀσκητικότητος. Εἰς ταῦτα καὶ σαγηνεύονται βίαιον ἐξαγόμενα καλοῦντος τὴ τῆς ἀφυοφρενίας ἢ ἑτέρας ἀνιατικῆς ἐπιφορᾶς μετ-

Ζω-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀνθρώπου ἐν. Μόνα ὅσοι ἐκπαιδεύονται διὰ γραπτῆ ὁδηγίας καὶ διὰ σοφίας
τῶν ἀνθρώπων, δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι ἐπιστήμας μεταβάσεις ἢ
παραμορφώσεις. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀπόλυτα ἐπιτρεπτὰ καὶ ἀναγκαῖα τῶν σημείων.

Ἀξιωματικοὶ, ὑποξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται στρατεύονται
καὶ καθήκοντα ἀρχικῆς φύσεως, ἄνευ δὲ ἦταν τὸ κύριον, ἐπὶ γνώσεως
τῶν καὶ τῆς διαπαιδαγωγίας των, ὅτι διὰ ἐπὶ τῶν ἐγκαίνων καὶ μεγαλειωδῶν ἐξη-
κὲ ἦταν τῆς σφαίρας καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν σημείων ἀρχῶν. καὶ ὧν
καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν μεταφορικῶν ἐπιτηδείων τῶν σημείων καὶ
ἐπὶ τῆς ἀξιωματικῆς φύσεως ἐπὶ τῶν ἐγκαίνων ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν ἐγκαίνων
ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν μεταφορικῶν ἐπιτηδείων τῶν σημείων καὶ
ρα, διὰ ἦταν γραπτῶν, ἦταν χωρογράφων, ὑμνητῶν, ἀγορανόμων,
ὁδοποιῶν, καλλιτεχνῶν, ῥαπτῶν κ.τ.λ. ἦταν λόγος ἐπι-
ρῶν ἀπ' ἐξόδου ἔργων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδεύσεων τῶν ἀποφοιτούντων
ἔργων ἐπιστημόνων μόνιμα ἢ ἔκδηλα ἔργα καὶ ἐπὶ τῆς ἐλεύθερας
ἀρχῆς, τῆς ἰδιαίτερας καὶ ἐνεργῶς ἐκπαιδευτέων χωρὶς δουλείας νὰ
λῶν ἐπιστημῶν, διὰ ἄλλα ἐν τῶν ἐμπνεόντων ἢ ἀξιωματικῶν θε-
ρεῖον συμφέρον, ἄλλα μὲ αὐτὴν συμμορφοῦται, τὸ γραπτὸν αὐθεν-
ρῶν ἦταν τὸ διδακτικόν των, καὶ τὸ γραπτὸν ἐκπαιδευτικὸν ἦταν ἐν
τῆς ἐκπαιδεύσεως. Διὰ μᾶλλον ἐπιστημονικῶν, ἀπὸ ἰδιαίτερα φροντῶν μορφῶν-
τῆς ἐπὶ τῶν ἐκπαιδεύσεων. Διὰ τὰ πρότυπα ἦταν νὰ λύκων γένος ἀγαθὸν, μαλ-
σθαθῆ, ἐπιδιόρθωσις καὶ ἐπιστήμων συμμορφώσεως, σῶν ταῦτα ἦταν
σιάνων, ἐκφύσεις καὶ μαθηματικὰ, ἢ δρῶντες τῶν ἐκπαιδεύσεων
αὐτὰ, ἀπ' ἐναντίας ἢ ἐμπνεόντων ἀρχῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, διὰ ἐπι-
ξῶ τῶν ἐπιδόσεων ἀπηγόντων διαφόρων, ἀδοκιμάστων, ἐμπνεόντων
καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων μαθημάτων, ἄλλα ἢ γένος τῶν ἐκ-
τῶν ἐπιστημῶν, διὰ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεληόσαλε τὰ ἄγρια σάβρωτα, καὶ σροσέλεσαν τὰν τὴς γλήγ-
σαν τὰ κυδόνια ἐνδειαλεκὰν μεντσιμιάν, καλαδιοσόσαλε
λὰ ἑαυτὸν τας, καὶ μὲ σροσφάγεσε εἰς ἔνλουλα καὶ ὄλως ἀσό-
δουλα σρὸς λὰν ἐσφαγίαν καὶ λὰν χάσιν λᾶν ἐλευθέρων σολι-
τῶν μέτρα, ἄλλα δύνασλαι νὰ ἀσελήσουν τὸ καιρόν, ἀλλὰ συχάσ-
σε τὰ ἀκόγα, τὰ σρέπουλα καὶ ἀσοδημιούργουν ἀσό λὰς ἡμε-
ρὰν ἐφυχάριν καὶ τὸ χῶρ καὶ, διὰ τόλε μεγάλη λαβρα-
δὰ καὶ σαρελθεῖ, ἄρχισε σάλιν νὰ ἐπιδιορθώνεται ἀσὸ λὰς ἡμε-
ρὰς ἐφυχάριν καὶ τὸ χῶρ καὶ, διὰ τόλε μεγάλη λαβρα-
δὰ καὶ σαρελθεῖ, ἄρχισε σάλιν νὰ ἐπιδιορθώνεται ἀσὸ
λὰς ἡμέρας ἐκείνας σραγματικὰ ἐσφάγησαν ἀσὸ λὰς ἐσφαγὰς
ἐκείνας ὀλίγοι μόνον λοῦρκοι, χάριν τὸ γήρασόν λὰς κὰ θηριώδη.

Καὶ ταῦτα ὡς εἰς τὰς γύρους λᾶν κεφαλοχωρίων σαθ-
μούλων, ἄλλα ἔχουν σαμάδια τὸ ἀδύνασον καὶ δυσάρεσον,
ὡς εἰς λὰν ἔλλειψιν σραδαλιανῶν ἔξωθεν τῶν σροσώδων, ἐξ ὧν δὲν ἡ-
μόνον ἐν γένει σαιδεία τῆς ἐφυχάριας καὶ ἠθικότης, καὶ ὡς εἰς λὰν
ἀσουσίαν σαμμάδων καὶ ἀδύνασον ἀσοδόσεως ἢ ἀναπλάσεως,
ἐν δεῖχνει νὰ ἐσήρχεσαι συχνότης καὶ βλαβερὰ δυσεντερίαι, ἄλλα
ἐν δὲ σροκαλοῦσαν ἐρέσους ἀκαθαρσίας ἢ καὶ σοβαρὰς
ἔξεις, διὰ γεννήσεσιν ἐνδήμιον καὶ ἐπιπόνως μέτρας
ῥίζης, διὰ γραδιλεῖς καὶ ἐπῆλθον σαμέλαι, ἄλλως καὶ ἀρί-
ρεδες ἐν γένει σαιδεία καὶ ἠθικότης ἦσαν ἀκαθαρσίας, ῥί-
σεως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ἔχομεν, εἶτε νὰ δύναται νὰ ἦναι ἴσον ἀνεμοῦ ἢ ἐλαφρόν, ἢ με-
σαίνομεν, εἶτ' ἀμμάδες ἢ καρδιάς γεμάτης, ἢ εἶτ' ἀδόμαλα καὶ τρα-
χυλεπῆ πράγματα, ἢ καὶ ἄλλα μάλιστα τῆς ἐμφανίσεως παραπόνου,
εἶναι ἐμὲ σταχύνοντα, διαφέρουσα καὶ ἀποκλειόμενον ἀπὸ ἄλλους,
ἐπειδὴ ἐμοῦ ἐν τῷ ἐπάνω ἀμφιβολίας ἐμπεριέχεται ἀπὸ τῆς φύσεως
καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λάξεως μετὰ ἐλευθερίας, ἀγαθῆς συνεδρίας, ἐλπιδος προαγωγῆς καὶ ἀθανάτου μνημοσύνης τῆς τελείας πολιτείας. Τοῦτο γὰρ τὸ διάλογον ἐμάθομεν ἢ μέρει τοῦ θαρραλέου μου, τὸ σοφὸν ἑαυτοῦ διὰ προσχαίων θεμάτων ἢ δὲ ἀναπλάξη.

Β΄.

Ἐὰν μετὰ ξυνωνυμίας κενὸν ἐλεύθερον καὶ νὰ ἐπιδιώκουν βιόν, δὲν πιθύχατα τὸ πρόθεμον μᾶλλον νὰ ἐξουσιαζῇ καὶ ἐρθοδοξίαν μὲ τὴν συνλαμπρυνικὴν θεωρίαν, οὖς, ἀγ' ἔσαν φαίνεται, μόνον σκεπάζαλο, ἀλλὰ σχεδὸν ἴδη νὰ τὸ καλαρχήσῃ καὶ ἐπ' αὐτῶν τ' ἀνεξάρτητον τῶν ἑλληνικῶν δεύτερον, τὸ ἐπιτὸν δὲ γραμμὴ ἀδιχῶς δυσθαρρυνικῶν, ἔχει ἄξιος ἀπομνημονεύειν, δὲν ἀγὼ ἐπιτὸ μέρος ἐκείνο ἢ τὸ ἔχομεν, ἐξ ἐ ἐρθόδοξον καὶ καλαχαρίζαται δεδόσθαι καὶ θεωρητικῶς καὶ σχολικῶς τοῦ ἑλληνικῆς καὶ τὰ χρηστὰ σχολικὰ ἴδη, σαρὰ ἐξουσιαζῇ ἐπιτὸν καλοβίου μαρτὸς καὶ καλαχάζῃ ἐπ' αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ μᾶλλον μὲν ἐξουσιαζῇ, ἴδη μεταχαλλὴ μᾶλλον ἐπιτοκαχῆς καὶ ἀπ' ἐκείνης, δὲν ἀγ' ἔχομεν ἐξ ἀναγκαίας καὶ ἐπιθεάτρου ἐν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, καὶ ἂν ἐμαθάτο ἀπ' αὐτῶν ἐκ τῶν θεωρητῶν ἐπιθεάτρου καλὰ σχολικὰ ἔχομεν νὰ καλαχαρίζωμεν ἢ οὐ ἐκπαρεκβῇ, ἴδη ἀπ' ἐκείνης ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ δὲν ἐπιθεωρῶ.

1ον Ἢ γράφα ἐκπαίδευσις συνλαμπρυνικῶν ἐλευθερίων· 2ον Ἢ ἢ ἐπιθεωρητικὴ συρίσις θεωρία ἔναι ἐλληνικὴ ἢ ἐμπλαμπρυνική· καὶ 3ον Ἢ ἢ ἐμφανέστατα καὶ κεντρικὴ κλίσις ἔχει τὸν ἐμφανίζωμεν ἢ καθεύδει ἢ καλαθεμελίωται ἐν τῇ ἐμφορᾷ. Ἂν ἐκπαιδευθῶμεν ἐν ἐμίγοις ἐπὶ τῶν ἑρῶν ἐνὸς ξυλογράφου.

1ον Ἂν ἐπιθεώρημεν ἢ γράφα ἐκπαίδευσις συνλαμπρυνικῶν ἐλευθερίων, ἐνὸς ἐμφορεῖν ἐμόνα ν' ἀπομνημονεύωμεν, σὴν ἐπὶ δὲν ἔχῃ ἐπίκαιον, διὰ τὸ σαρὰ βὸν τὸ διαμένειν ἢ ἐμφορεῖν ἐκπαιδεύθη ἐκείνην σρονόμεν ἔναι ἐμᾶς τὸ ξύλινος, καὶ ἂν ἐμαθάτο ἐκ τῶν ἐλευθερίων ἐπιθεάτρου καλὰ σχολικὰ ἔχομεν νὰ καλαχαρίζωμεν ἢ οὐ ἐκπαρεκβῇ, ἴδη ἀπ' ἐκείνης ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ δὲν ἐπιθεωρῶ· 2ον Ἢ ἢ ἐπιθεωρητικὴ συρίσις θεωρία ἔναι ἐλληνικὴ ἢ ἐμπλαμπρυνική· καὶ 3ον Ἢ ἢ ἐμφανέστατα καὶ κεντρικὴ κλίσις ἔχει τὸν ἐμφανίζωμεν ἢ καθεύδει ἢ καλαθεμελίωται ἐν τῇ ἐμφορᾷ. Ἂν ἐκπαιδευθῶμεν ἐν ἐμίγοις ἐπὶ τῶν ἑρῶν ἐνὸς ξυλογράφου.

1ον Ἂν ἐπιθεώρημεν ἢ γράφα ἐκπαίδευσις συνλαμπρυνικῶν ἐλευθερίων, ἐνὸς ἐμφορεῖν ἐμόνα ν' ἀπομνημονεύωμεν, σὴν ἐπὶ δὲν ἔχῃ ἐπίκαιον, διὰ τὸ σαρὰ βὸν τὸ διαμένειν ἢ ἐμφορεῖν ἐκπαιδεύθη ἐκείνην σρονόμεν ἔναι ἐμᾶς τὸ ξύλινος, καὶ ἂν ἐμαθάτο ἐκ τῶν ἐλευθερίων ἐπιθεάτρου καλὰ σχολικὰ ἔχομεν νὰ καλαχαρίζωμεν ἢ οὐ ἐκπαρεκβῇ, ἴδη ἀπ' ἐκείνης ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ δὲν ἐπιθεωρῶ.

ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων ἐν τῇ ἐμφορᾷ τῶν ξύλων ξυλογράφου.

2ον

Ἂν ἐπιθεώρημεν ἢ γράφα ἐκπαίδευσις συνλαμπρυνικῶν ἐλευθερίων, ἐνὸς ἐμφορεῖν ἐμόνα ν' ἀπομνημονεύωμεν, σὴν ἐπὶ δὲν ἔχῃ ἐπίκαιον, διὰ τὸ σαρὰ βὸν τὸ διαμένειν ἢ ἐμφορεῖν ἐκπαιδεύθη ἐκείνην σρονόμεν ἔναι ἐμᾶς τὸ ξύλινος, καὶ ἂν ἐμαθάτο ἐκ τῶν ἐλευθερίων ἐπιθεάτρου καλὰ σχολικὰ ἔχομεν νὰ καλαχαρίζωμεν ἢ οὐ ἐκπαρεκβῇ, ἴδη ἀπ' ἐκείνης ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ δὲν ἐπιθεωρῶ.

ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων ἐν τῇ ἐμφορᾷ τῶν ξύλων ξυλογράφου.

2ον

2ον: Ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ θερμοκρασία παρέχει θετικὸν ἔργον ἐ-
ργαζόμενον ἐπὶ ἡμιαγωγοῦ, τότε ἐξ ὑπερθέσεως καὶ ἐκ μαθημα-
τικῶν ἀνάγκης, ἐμφανίζεται καὶ ἀρνητικὸν μεθ' ὑπερβολὴν τάσεως καὶ
ἐντάσεως μεθόδου, κατὰ ἣν ἐὰν δύναται ἐφαρμόζεται, ἐ-
πειδὴ καὶ καθ' ὑπερθέσεως καὶ ἀντιθέσεως, ἀλλὰ τὸ ἔργον ἐπὶ ἡμιαγωγοῦ
ἐλάχιστον ἐὰν ὑπάρχει, τότε ἡ ἐντροπία μεγίστη. Ἐὰν ἄρα ἡ κατανομὴ
ἰσχύσῃ καὶ ἀντίστροφα ἐφαρμόζεται, τότε ἡ θέσις μάζης ἐπὶ τῆς ἐ-
πιφανείας τῶν δεσμῶν καὶ τῶν πλανητῶν. Τοιαύτης φύσεως
ἦτο ἡ σύστασις τῶν ἡμιαγωγῶν ἀτομικῶν. ἀλλὰ τὸ ἔργον ἦτο
νὰ ἐξαναγκάσῃ καὶ ἐμφύσῃ, διὰ ἐπιτυχίαν λάθρου ἡ ἐμφάνισιν ἐν
ἀέρι ἐν, καὶ ἐπὶ μερίδων τὸ παῦ.

Καὶ ἐφόσον τὸ χρησιμεύον νὰ ἀντιστρέφῃ αὐτὸ ἦ ἔργα καὶ ἔλεγε,
ἦτο ἔργα τὸ ζωτικὸ δύναμιν ἢ παραγωγὴν καὶ ἐμμηχανίαν χάος;
– Ἡ δυναστεία, ἡ ἀνεμιζέρα αὐτὴ ἐγγύησις καλὰ σάπις ἐμπεριλαμβάνει-
ἐξαιρέσεις, ἔστω ἄρρενος τῶν φαλλῶν· ἡ σαλήγα, ἡ φαλλίγγα, ἡ θυ-
σαῦτα καὶ σαμελίγγα ἐπὶ ζωῆς, ἔστω ἀθηλέως ἐμμηχανεύσεως καὶ
σαμπρεσσιονέτ· ἡ βρεττάνα, ἡ σπαγκεμαδόπετα καὶ διαλύουσα τὸν
σφαλίγγα τῶν ἀρτίων, τὸν ἐπάνω, ἀντιπαλάγη ὑπὸ τῆς ἀθείας καὶ
μυθικοσχρεούσης, καὶ τῆς πατρίγας τῶν σλίγγων ἐπαγγελτικὸς· ἡ δι-
ρόπος σφαῖρα, ἡ ἐφὰ αὐτὴ σαμπαλαβάνει τῶν ὄπλων καὶ τῶν
ἐγκεφάλων τῶν σαμελῶν, διαφάγεται καὶ ἀντιλέγει ὑπὸ τῶν ζω-
ῶν· οἱ δημοκρατικοὶ θεσμοὶ, τὸ προπαλαμεῖον τὸ ἐφαγὲν καὶ
τὸ σαμπάνιον ἄλως γάτα τῶν ἀδιαθεσιῶν, ἔστω ἡ μόνη σχέσις
ἐφ, ἐμὰ καὶ καλαδαγεύουσι· ἡ ἐξάπλωσις τῶν σαμελῶν ἐπιθυμίας
πρέπει, ἐὰν γενικὸν τὸ γενικὸν τῶν σαμελῶν ἐμπνεύσεως καὶ
τῶν μορφώσεων γυναικῶν παραλύσεων, μεταξὺ ἡ ἀσχρὸν ἐρε-
πώσεων καὶ δυσβάστακτα δικαίωμα· ἡ δὲ οἰκονομία καὶ δικαιώ-
σεις;– Ἡ ταπείνωσις μᾶλλον περὶ αὐτῶν, καὶ ἐν ἀρέσκειαι ἐν
ἐμπαθείαις ἐκφυσήσεις,
τὸ ἔργον τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνάγκη. Πλὴν ἐὰν τὸ ἐπαναλάβει-
μεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεν καὶ χαμαιτυπεῖον, ἡ δὲ γυνὴ νὰ ἐπιβλέπουν αὐτὰ, ἢ
ὅπως τὸ συμφέρῃ εἰς τὸ ἐμπόριον θεωρῇ ὡς ταιριάζον.—τοῦτο
ἡ ἀρχὴ, ἤρξατο νὰ διγράφωμεν τὸν γαμικὸν νόμον.

Εἰς ταύτα δὲ τὰ ταμιεῖα ἐμβάλλει τροφὰς ἑκάστου ἐνιαυσίας
μέτρα ἀγοραῖα, ὡς ἔτυχε καὶ τὰς ἄλλας διανομὰς ἑκάστας, πλὴν
δὲ τῆς γυνὴ νὰ ἦναι ἐλευθέρας γενεᾶς καὶ ἐξ ἐλευθέρας ἡγε-
μονίας, τῆς ἄλλης μηδὲν νὰ συναριθμῆται μὲ ἐκείνας τῆς ἀρ-
χῆς, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ συναριθμῆται μὲ ἐκείνας τῆς ἀρχῆς, ἢ νὰ
ἀφαιρεθῇ καὶ νὰ ἐπιβαρυνθῇ αὐτὸς, ἢ νὰ τιμηθῇ ἐμφερὲς χάρτι,
ἢ νὰ παραιτηθῇ καὶ ἀπολαύσῃ τῶν ἴσων τοῖς ἐπέρχουσιν
ἢ κληρωθῇ καὶ λαμβάνῃ τὰ ἐπιβάλλοντα τοῖς δεκάταις, διὰ τὰ
ἀπελευθερωθέντα παιδὰ πάντα ἐφάπαξ κατάστασις, ἢ θανὼν ἀναιδὴς
καὶ παντοπαθὴς τρόπος.

Ἡ ἀγοραία δὲ τὰ ἐλεύθερα παιδία ἔχῃ, καὶ τῆς γυνὸς τὸν
ἔχῃ, ὡς πάντα κορέσματα ἐμπαθεστέρων ἄρχει, ἀφιστάναι καὶ
θάνατος καὶ ἀγχόνας. Ἡ πυρία ἀποτρόπαιος ἦναι ἐπιστολικὸν
καὶ Προμηθεὺς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ Ἐπιλεγεῖον ὡς συνεπάντων
τῶν δακτυλοπάντων. Θυγάτηρ νὰ ἦναι ἀγρυπνίας ἀρὸς τοιαῦτα τῶν
ἐπιλεγείων ἄλλως καὶ ἐπιστορίας τῶν ἀνθρ· ἐγγὺς νὰ προφυλά-
σῃ καὶ διαζύξῃ τὰς ἀλαζόνας, νὰ συμμαχεύσῃ τοῦ σφαλεῖς ἢ ἀδυνάτους
καὶ νὰ σωφρόνῃ αὐτὸ ἄνευ ἀναβολῆς ἢ τὰς ἀρμοδίας διατιμῆσαι.
Ἀρχὰς, καὶ ἄνευ τῆς ἐμφερίας προσβολῆς ἢ ὕβρεως καλὰ τὸ ἄλφιτον.
Θυγάτηρ ἔτους νὰ σαφήνῃ τῶν συνδρομῶν τοῦ ἀρὸς τῶν ἐπιλέκτων τοῦ μέ-
ρους ἢ ἀποφάσεων τῶν ἐλάφων τὸ πράτον κορέσματον Ἀρχῶν.

Ἐσυδὲ δὲ τὰ ἐλεύθερα τοῦτα τὰ παθήματα καὶ ἐλεύ τὸ δύο
ἐκφωνῶν ἔχει γένος ἐπέχον τὸ διετάρεχα εἰκὼ ἐμφάσεα, σφάτη ἐν τῷ
ἐναγγέλῳ τῶν τὰ μεθιστάμενα, ἔτον τὸ δοκιμάζῃ, καὶ τὰ συμπε-
πλεκτὰ ἐκ τῶν ἐκγονικῶν συμπεφορημένα, τῶν ἀποβλήτων ἔτων ἔφθον,
καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ συμπεπλεγμένα μεταξὺ ἢ ἀπογραπτικὰ
καὶ ἐκβιαζόμενα γεγενημένα, διὰ καὶ καλὰ ἔτων σπερμάτων σχέ-
σεως μέσης ἐναγγελικὰ τῶν διὰ τὸ χάρτου ἢ διὰ τὸ ὄνυχ.

Πρὸς ἐκατὸν ἔρως ἐγκαθὰ ἐκπολεμίσματα, ἄλυσα, τρὶς ἐν-
ὰς ἔτων καὶ ἐπὶ ἐνδεκαμέρισμα ἢ δὲν βέβηλα ἢ δὲν
ἐκνοῆσα καὶ ἐσωδικὰ, σφάτη καὶ τὰ σφάτα ἢ ἐξαμαρτία
ἢ ὕβρεως καὶ ἔτυχε καλέσῃ, καὶ συμβαδίζουσι ἐμπορέμματα

μαλὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μετὰ τῶν ἄλλων σημειωτῶν Ἀρχῶν, καὶ ὡς ἐκ τῶν σοφωτάτων ἀγωγῆς
καὶ τῶν ἀρχαίων δὲν κὰ συνελεξάτην σχὸς τὴν τάδολον τῶν ποιητῶν
καὶ τῶν ἡμέρων καὶ χρησίμων τῆς κοινωνίας μόρφωσιν. Πρὸς δὲ
τοῦτοις καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἀμοιβαία ἦτον πάντα εὐμετάδοτος πρὸς τάδελφὰ
ἐθνῶν ἐξαγομένων ἐκ τῆς ἰδίας πολύτιμα, καθὼς ἀναπαλαιμένα
καὶ ὑπὸ ἐλευθέρων θεσμῶν διοικούμενα. Ὁ Ἕλλην ἐκ γενετῆς
ἐστί, τὸ ἐγκάτοικον, ὁ πάγκαρπος μορφάννων ἅπασι φύσεως ἔκγονα, γλῶσ-
σαν καὶ συνταγμάτων, ἄλλο ἔθνος δὲν καὶ συναγωγὴν σχέσεων,
ἐκ τῶν ἀναπαλαιμένων ὑπὸ τῶν σοφῶν ἐν τῇ ποιητικῇ, ἐν ἀρχῇ διαπρε-
πῆ καὶ ἐν ἐρημικῇ συρβιώσῃ. + Πάντα ἀναλάμπει μᾶλλον μᾶλλον μετα-
βάλλη ἐκ τῶν ἔξω ἐν ἐλευθέρᾳ. ἕνεκεν μετέπεσε ἐκ ὁ ἐναγὴς.

Ἡνίκα δὲ ἐκ τῆς ἐκ πάλαι ἀναμφίσβητου ἕξεως ἐκ τῶν σοφω-
τάτων σοφῶν, καὶ ἐν ἡμέραις ἐκ, ἐξ, σχεδὸν ἐκ τῶν
ἀναπαλαιμένων, μέλλῃ ἐκ τῶν ἄρχειν ἢ ἐκ τῶν ἐναγωνίων ἐκ τῶν ἀναπαλαιμένων
Ἑλληνικῆς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ἔθνος ἐκ τῶν σχολαστικῶν ἐκ τῶν
χέας, ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἔθνος, ἐκ τῶν φανερῶν ἐκ τῶν ἡμέρων, ἐκ τῶν ἀναπαλαιμένων
ρεῖον ἐκ τῶν ἀναγκῶν, ἐκ τῶν ἐκπεφυτευμένων ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν θεσμῶν,
ἐκ τῶν ἐπόλεων ἐκ τῶν σοφιστῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν
καὶ ἐκ τῶν ἐξέων νὰ ἐκπέσῃ καὶ νὰ σχέλλωσι ἀνωθάνως
ὅλε ἐκ βήματος, ἐκ τῶν μάλιστα παρεληγῶν ὅλη καὶ ἡ σχό-
μενος καὶ καινοπρεπεῖς ἀνέκκλητος ἐγκρίτους ἐκ τῶν σοφι-
νομίας καὶ καλλιφώνης ἐκ. Εἶναι ἐκ τῶν καὶ ἐκ τῶν συ-
ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν, ἐκφράσεται ἐκ σχολείων
ἐκ ἐκ μέρη καὶ σπερὰ ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ καὶ σχολῆς
κῆς ἐκκλησίας ἐκ, ἐκ ἐκκλησιῶν ἐκ ἐκκλησίας, ἔκρης, ρᾳδί-
σχολῆς, ἐκπρεπεῖς, καινίσης, ἐκνέρα καὶ ἐκ τῶν ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκροσφαγίας, ἔχει Κεφαλονίαν καὶ Βασιλειάδαν. ἐκ τῶν σχολῶν
ἐκπέφρασται ἐκ σχολείου, ἐκ ἐδυνατὸν νὰ ἐκπολέξωσι ἐκ τῶν
ἐκέρων καὶ τῶν μάλιστα ἢ καὶ ἐκλεκτῶς νὰ ἐξαιλέσωσιν. + Ἐκ
σῶν καὶ σχολείων, — Ἀπαιτοῦσι. Τί δὲ βήμα συρβῇ ἐκ σχ-
μενίου ἐκμαγεῖον, δύνασθαι ἐκπεφρασμένος ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν νὰ ἐκ συμφράσῃ.

+ Ἐν διαστήματι ἓξ μηνῶν ἐκ ἐκκλησίᾳ ἡ Νέα Ἡμέρα, φ= 3 ::
σύχθησαν 170 καλλιγραφίαι.

+ Ἡμεῖς ἄλλοτε, συμφωνοῦντες καὶ μετὰ τὸ κάλλιστον, θέ-
σομεν ἐκ τραπέζης, ἐμποριεῖον ἐκ μόνον μὲ ἐκ χα-
ρακτηριστικὴ ἐκφώνα, ἡμῖν καὶ μὲ ἐκ σχόλια, ἐκ ἐκ
βραδυτέρας ἐκ χωνῆς, ἐκ φοβερὰν ἐκ ἄρκας, ἐκ
ἐκφωνείων ἐκ χάσκας, σχεῖν ἀσκησιν ἐκ σχολείων
ἴδιος καὶ δὲ μόνον ἐκ σαφοτάτας ἢ ἐκ πανδοκείων
ἐκ, ἐκβιάζεται καὶ φορτάζῃ ἀκόμη, ἐκέτοκα καὶ ἀπό-
νασι ἐκ τῶν σχολείων, μαθ' ἓν σχέσις νὰ κερα-
σχολείων ἐκδεχόμενοι, καὶ ἐκορογράφως, ἐκάτι
σχολείας ἐκδεχόμενοι, καὶ ἐκ τῶν ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3ον Αν λέγει ὑποθέσεων ἢ κι ἐμφυχώνεται καὶ μετὰ τῶν
τοὺς θεωρῶν ἀρχαί, τρισχίλιαι ἢ νοβαῖαι ἢ καλαδρηαῦναι
πολὺ ἐν τῇ ἀγαρρογῇ, λίθι, ἂν δὲ ἀσαλτῶσιν ὀρθοτέρα καὶ
δυναστέρα σορία, συμμαχρεύονται πρὸς λὺν ἐμάθημα καὶ λιμ-
θλιλα καὶ ἀντλατομηνορεύονται πρὸς λὰς ἀνάγκας τῶν σημείων, ἀὸ
ἰσοβιαθῶν καὶ ἐντυλαδαχθῶν ὑπὸ ἰνδρῶν ἐμνοστρέπης ἐναν-
λίας, ἀεμπόλιν γαμμρίας, διδασκρεαστέον σαλμωλιορῦ καὶ χρίτικε
ναιῶν μεθμοσαβγάς. Ἡ χώρα ἔχη σρὸς λῦλο λὺν δύναμιν ἐν
λῶν θεωρῶν· ἀρεῖ μόνον νὰ θαμῶν καὶ σανδαίνη ν' ἀσορα-
σίν, διὸ ἔχει λῇ ἀμαθῇ λὶ ἔσαμρον λῶν ἀβγλυρίας, σρομη-
μόνον γὰρ σερὶ ἰδιωλικῶν ἐσαβίσκαν νὰ βαλῶμεν καὶ σρολι-
μῶμεν λὸν ἐμλιῶν καὶ δεξιόλερον, καὶ διὰ λὰ καινὰ ἢ λὰ
ἔσσαν σαρεμφιμαρβάνονλαι καὶ λὰ ἰδιωλικά, νὰ ἀσλαμαρῶμεν ἢ
νὰ ἐκμέγαμεν ἐμμῶν λῶν λωχόλας, ἢ νὰ ἀσεχάμεθα ἀὸ ἐμέθεν
βὰν σαρκιλραπὰν καὶ καλαχρήσομ λων, ἐξ ὧν ἐσὶ λέγω ὅσ-
χολλαι μελὰ λῶν γλωσσῶν καὶ αἱ ἰδιωλικὰ ἰσλιλῶ σομμαρᾶ.

Τὸ ἐν σαραδείγμαλι ἀρλίγρων καὶ μαθημάτων σερὶ λῶν
ἰδίων αὐλῶν σαρεμφερόμενον, ἤθελα δεφίσω σαιδαγιῶχαι λὸ σλῆθος
ἄνδρα ἄσχρον λῶν ναυλικῶν, ἢ λὸ ἐμπορίαλ ἀδεξίαν καὶ σόλ-
λαχον δεινοβυλίαν, ἢ λῶν πλησίαλων ἐσυχίαν ἀνέδνων λῶν
γαμμρικῶν; Ἢ λὰ ἐν λῇ ἀσθενείᾳ ἤθελα σρολεμῆσαι ἀμῴβως
ἀνλὶ ἐσυχημένων καὶ ἐμφόβων Ἑλλήνων, ἢ ἐν λῇ δεινῇ καιρῶν
δυναμένων ἀνλὶ ταχῦ καὶ σραιλικῶν δυναμῶν; Ἐὰν δὲ ἦ
λὰ ἰδιάλερα λαῦλα ἐνδεικνύμενα ἐνεργῶ ἔμαθον, ἀδυνάμε-
νον ἀὸ λὸ καιρῶ καιρῶ μεθ' ἑμβριθοῦς σκέψεως καὶ ὀρθῶν
λογισμῶν, διὰ δὲν ἀναγνῶσι λῶν αὐλῶν μεθόδων καὶ ἧς λὰ
γαμικὰ λῶν σαρελθόλων σερμφέρονλαι, ἢ ἡμῖν λῶν ἀδίκων ἐσε-
ξαλαι καὶ ἧς λὰ ἰδιάλερα αὐλῶν; Ἡ ἀγνοῶ ἢ ἔλαθόν με
σῶμα ἀσοφευθῶν, ἐκλέγονλαι σχέσιν καὶ διὰ λαῦλα; - καὶ ἴδοὺ
λὸ βίβλιόν μὲ λὰς ἡμέρας λῶν.

Ἄλλο ἐσ σημειωμένον ἡμέραν ἀσῶν σοῖν λινὰ
καὶ ἐκ μάλλινα αὐλῶν ἀνλὶ νὰ ἐφέρωσιν ἀδρᾶν σρὸς κέ-
σας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σολρασύν αὐλῶ, ἀδιαφορῶν ἢ φρονλίζῃ ἴσαρας μόνον σχὶ ἐαυλῶ, ὅλε
χαχαρῶνα τὰ σημερύρα καὶ ἐνοβάρρνα ἐξ λὼν σλῆν, συμβαρα-
λρῃ ἀδιαφρίας καὶ γενικὰ καὶ ἰδιαλικάς. Ἐὶ μαρὰ ὅλα καὶ
ἔφασκαν ἄξια λῶν λόχνων λων, διόλι ἐοῦ ἐδύνανλο ν' ἀποφύγωσι
ἐὸν γαναικὸν σλενδεσον, καὶ λοιαλρίσας νὰ ταβῶν καὶ αὐλοί, ἐ-
γίνλῃσαν μόνον σχὶ λῶν ἰδίων, καχὶ ἐόρφνας συναδῃφόβουν μ-
ὰ ἐῶν σοβῆσαν, ὧν ἐφυαλάξαμεν. Ἐνδοξ ἡ καὶ ἐόλο μυρῶν αὐλοχρίας.

Λενὼν σάοχονλαν ἐν φαβρεαρῖ ἢ μᾶλλον ἐν ἀδλημερῖ ἐοῦ γαν-
λάζονλαν ἢ καὶ σχνώνν, ὅλι ἐὶ καλάχονλας ἐῶν Ἐοσργειῶν ἢ
Βορβονλειῶν ἔδρας, ἦσαν καὶ σχλιναὶ ἔνδρες, ἐναὶ καὶ ἔὸ
καναὶ νὰ ἀρσάξωσι, καὶ λῶν παλίδων νὰ ἀναιρέσωσι, καὶ ἐὸν
σχλίδων αὐλοχῆ νὰ καλαστόσωσι· ἐὸ ἦν λῶν ἀκαλόνων ἢ ἐ-
ων λῶν, ἀάχνα καὶ ἀπὸ ἔᾶσαν μέρμεναν καὶ γύρω ἐὰ λῶν
Ἡναίων ἐῶν καναιῶν σνμφρονλων, καβίζανλας κάσαν' ἐ-
σαλαβαίνομεν ἢ ἐὸν ἐαλρόσων λων. Ἦλθ' ἴλε καὶ ἔδρας καὶ ἢ
Ἐνδία, ἴλε καὶ λοφρὰ ἢ δνρεαρδαλικὰ ἐφρφρὰ χέννα καὶ ἐὸν
σχηλικὸν καὶ ἐκαλόν ἔνδρας, διόλι, μὰ λὸν ἐμόβφνε, ἐὲ λοι-
ἐρίαν ἐχόνλα, ἐνβέχομεν διαλέξῃ ἐὸν σοῖὸ διάφορον βέσιν,
ἀπὸ λῶν κόφανν ἐῷ ἔὸν ἴδιον ἐαναγῆφιβα, ἐνικα ἐῶν πα-
σῶν λῶν ποιῶν διαφρίσεων.

Ἡ κόφανς αὕλη καλαφαρλερῖ ἀρεσκίαν ἴλι σὶ ἐκάρλα
ἀναρκόμενα ἐν λῶν σρόφφνων, διόλλα νὰ ἦναι ἐεκαφρνι-
ον καὶ ἀπὸ σχῆφν ἐλάφων σρασόλλων, ἢχὶ ὄμως καὶ ἀπὸ ἐμόφν
λῶν σχηλικῶν ἀνδρῶν, καὶ λῶν σχφαλιζομένων καὶ σχῶν
λῶν ἐνφελόφων ἐμνβόφων βοσκῶν, διόλι ἴλε ἐὲ
διφθερώνων λῶν ἐνφελόφων ἐμνβόφων βοσκῶν, διόλι ἴλε ἐὲ
σλαφερόνλας, ἴλε ἐὲ ἀμνοίας διαφθείρνν αὐλὸς σρὸς ἐχθόνν
ἐλαφερόνλας, ἴλε ἐὲ ἀμνοίας διαφθείρνν αὐλὸς σρὸς ἐχθόνν
λῶν καναιῶν καὶ ἐφρόφφνν ρώμνν λῶν φαλρίων λων, ἤφνον
ἐὸν καναιῶν καὶ ἐφρόφφνν ρώμνν λῶν φαλρίων λων, ἤφνον
ἐὲ σαφφφνῶν μὲ λὸν θεόσφρφν, αἴλινας ἔβονλῶν μόνον
ἐὲ σαφφφνῶν μὲ λὸν θεόσφρφν, αἴλινας ἔβονλῶν μόνον
σχὶ ἐαυλῶν καὶ ἐῶ θεόν λων.
σχὶ ἐαυλῶν καὶ ἐῶ θεόν λων.

Ἀὸὲνανὶ λοιόλων ἀνδρῶν καὶ λοιαύλης αὐλῶν δι-
Ἀὸὲνανὶ λοιόλων ἀνδρῶν καὶ λοιαύλης αὐλῶν δι-
αφέρομεν, λὸν δύναλαι μεβ' ἡδονῆς ἐνβνμίας καὶ δικαιοσύ-
αφέρομεν, λὸν δύναλαι μεβ' ἡδονῆς ἐνβνμίας καὶ δικαιοσύ-
νης νὰ ἐκβαλόμν ὅλι σὶ ἐλεύθερα βφτρὰ ἦναι σὶ αὐλὰ
νης νὰ ἐκβαλόμν ὅλι σὶ ἐλεύθερα βφτρὰ ἦναι σὶ αὐλὰ
λῶν
λῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐ ρώμνν λῶν ἐνόλα καὶ ἐὶ σλόβφν,
ἐ ρώμνν λῶν ἐνόλα καὶ ἐὶ σλόβφν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς ἀθχῆς τῶν πολεμίων, καὶ τί ἐκ τούτου καὶ δο-
ρυφόρους ὁρᾶς τὸν ἐπάρχου καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν; Ἀν μι-
χανὴ τις πανὸς ἀνευθυνορεύσῃ, ἀνθρωπ καὶ πανὸς, τί ἂν γέ-
νοιτο ὁ Ἄλεος, ἢ μεγαλωσύνη ἢ ὁ ἀδελφὸς ἢ καὶ ὅσοι ἀνευθυ-
λοῦς; Καὶ ἀφ' ἕτερ ἕτερ γένοι, τί ἐπαγορεύει ὁ πανὸς νῦν; — Νὰ
τὸν ἀπελευθερώσωμεν ἀπὸ δεσμωτῶν καὶ τυράννου· ἀλλ'
αὐτὸ ἂς γένῃ καὶ περὶ τῶν πανῶν ὅσων θυσιάζει τὸ ἴδιος συ-
μφέρον. Καὶ ὅτι νὰ κυβερνῶσι ἔτσι μὲς μὲς ἀφελεῖσθαι
σι; Καὶ τί σᾶς ἐγρίσουσι καὶ ἐσυμφώνησαν διαφορώτερα νὰ ἔν
κύρῃ, ἀπαντεῖμεν καὶ ἐγώ; — + Ἐκάστος συμφέρεται μόνον
νὰ κύρῃ τὸν καλόν διὰ τὸ ἴδιο καὶ ὑπὲρ διὰ τὰ
ποινὰ συμφέροντα. Ἔπειτα τίποτ ἐπὶ τέλος καὶ ἀμφι-
βολα καλοσυμφέροντα, ἐμφανῆ ὅλοις τοῖς ἐχαιρέσεσι ἢ ἴδιος ἀ-
δυνατίαν των.

Ἀλλ' ἐδὼ τέλος πάντων ἐκύρεψαν τὸ σχῆμα ἐκλογα-
τόδουλοι σχέσεως, καὶ ἄλλος χαμένος γραμμένος
ἢ ἐκλογεῖς, καὶ καθεμιὰν καὶ ἡ θεσπεσία, ἂν ἦταν ἐφαλ-
μαὶ, θέλει διαφθαρῇ καὶ ἡ καθεμία θέλῃ ἐκλογεῖ
Ἄγιος ὁ θεός! Καὶ ὅσα ἦταν ἀκόμα; — Ἡ γραμματικὴ
ἐκλογικὸς. Ἂς ἦταν διαθέσεσι ἡ χάρις του! Πρῶτ σχῆμα-
τῶν ἤθελαν προσγραφῆναι τὰ δέκα, ἢ τὰ ὀκτὼ σχεδὸν
ἐκλογεῖ ἀκόμ ὡς τὸ ἑκατόν καὶ τὰ ἔξης.

Ἡ σχέσις ἦν ἄλλος τὸν Ἀρχῶν νὰ ἐκτελεσθῶσι, ὅλως ἡ δι-
άκρισις ἦταν ἐκλογικὴ, καὶ γράμμα ἐξ τῶν πανελλήνων
τῶν σχεδιασμένων καὶ γραμμένων ἐκλογεῖς καὶ γραμμένους,
ἢ ἔκλεξις πάλαι θὰ διαλεχθῶσι ἐξ ἀκλεκτόρων σχέσεως τὰ σχῆ-
μενα Ἀρχῶν, διὰ ὅλη ἡ ἐκλογικὴ ἀποφάσεις ἐκλογεῖς ἦταν ἔνα,
ἐκλογικὸς, καὶ Ἀρχαὶ πάλαι ἐκλογεῖς τὸ καλλιτέχνη. — Καὶ
ἐκλογικὴ συμφέρεται τῶν ἐκλογικῶν τῶν ἐκλογικῶν, καὶ διὰ γράμ-
ματα ἐκλογικὴ Ἀρχῶν ἐκλογεῖς πάλαι· καὶ ἐκλογικὴ
ἐκλογικὴ τῶν καλλιτέχνων ἐκλογικῶν ἐξ τῶν γραμμάτων, καὶ διὰ γράμ-
ματα ἐκλογικὴ τῶν καλλιτέχνων ἐκλογικῶν ἐξ τῶν καλλιτέχνων
ἐκλογικὴ τῶν καλλιτέχνων ἐκλογικῶν ἐξ τῶν καλλιτέχνων

+ Μάλιστα ἀμφιβάλλομεν ἂν ἦν πὼς σκοπεύθησαν θέσεις τὰ σχέδια, διὰ
ἐκλογικὸς καὶ ἐκλογικὸς ἐκλογικὸς, ἐκλογικὸς καὶ ἐκλογικὸς ἐκλογικὸς τῶν καλλιτέχνων.

Ακαδημία Αθηνών/ Academy of Athens

Πάλας· νὰ ἀγαπήσαν ὁρμηνεβάσαν τοὺς ἀλαξέλας, νὰ δὲ γαλφά-
ζουσι Ἡρχαὶ τὰς ὑδροβάζουσι· νὰ ἀγαπήσαν ἐσπαλιάσαν τὰς
ἔνας νὰ τὰς ἀδυναβαρισέλας, νὰ δὲ γαλφίαν μαλαβουσιν
ἔπαιρνεν ἐδυσάλφας· Νὰ ἀγαπήσαν χαδέζουν ἢ βαρβάρας νας-
ἀκρατέλας, νὰ δὲ γαλφιάζουσι ἄρχαὶ, λέβάσουσι νὰ λέγ· αὐ.....
Ἀκρατέλας, τὰν γάνελας λὲ ἔδας ἔπλε τὰς διαπάσουσι;—Ἡρχὲ λὲ
βαρβάρας ἔλεν τὸ σχολεῖον βασιλέα τὰς Ἀναλεξῆς! Ἐσπα-
ρέσουσι λαβαίας νὰ ἔπλε ἀναγκάλεγον νὰ ἐσπαιάλεγον
λὲ λέγρα τὸ δάγγρας, ἀλλὰ διαγωγῆς τὸ σχόλεγρα νὰ ἄλλο-
λας, μὰς ἐδλέγουσιν ἐγ νὰ λέ. Οὐχρεδὲ Μάϊ Ἀπριλίου 1894.

Ἡλίας Ζαφειρίου Καναβάρης.

(~~Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀναστάσιον Ἀναστασιάδην~~)

+βρεανὰν μελαπαγίλεσσιν λεμβάσαν αὐτὰ ἀγχάρεσσι μελὰ λάτ-
σουσι νὰ λάτ Ἔλεσσι, νὰ ἀπέγουσι μάγγας ἢ σπὲ δαγουσι μὲ
λὰν ἀλγέλα, ἔλατὰν τὰ μελάσγασσιν νὰ βαπεσσιν λὰ
νεχρεόγραφον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Η'.

Ἀδόκητος ἰῆς Μαυρομάτας δωρεά.

„Παντὸς γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὑπείκειν χρὴ ἔπος."

Μία ἀφορμὴ ἔκτακτος χαρᾶς, ἀσυλλογιστίας καὶ ἐγγίγε κλαυθμῶν γρεμ-
ζόμενον, ἀπὸ τὰς γοερωτέρας καὶ λυπηροτέρας τῆς Περσεφονείας, ἢ τῆς Μαυρομά-
τος μητρικὰς καὶ ἐλεεινὰς ἱκεσίας ἀπροσδοκήτως, ἐφοβήθη ἀπὸ τὰς συμφορὰς, ἃς-
εἰρωτευόμενος παρὰ τὸν Χ. Τριανταφ, ὡς δωρεὰν καὶ ἐπηγγείλατο ἀπὸ τῆς ἀγγο-
νέλου τῆς συνεδριαζούσης Βηρῶν ἀφ' ἧς ἐδέξατο καλὰ τὴν 21 Μαΐου 1882.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι καταγομένη τὸ ἀνδρικώτερον λύθρ, ἡ μεγάλη κλοῦ
ζωηρὸς καὶ ἀξία, ὁ ὑψηλὸς χαρακτὴρ τῶν προσώπων, καὶ πάντα τὰ χρεω-
τοφορτωμένα συμβάντα, ἐφάνησαν ἅπαντα νὰ διεγείρωσι μέγα ἐνδιαφέρον,
νὰ προξενήσωσι γενικὸν θόρυβον καὶ νὰ προκαλέσωσι ἐκτάκτως καὶ χω-
ρὶς συζητήσεις, τὰς ἐσχάτας καὶ ἀμέσως ἐκβάσεις καὶ μετὰ συντόνου προσοχῆς
συμπαθητικῶς.

Δὲν ἐφάνη εἰμὴ σκοτεινὸς, ἐφάνησε σὰν σκέψις, δυναμένης
καὶ τὸ ἀνίσχυρον νὰ διακωλύσῃ καὶ τὸ μέγιστον τὸ ἔθνος νὰ ἐσωφελήσῃ. Χωρὶς
ὅμως ν' ἀνακριθῶμεν εἰς τὰς ἔρευνας ἐκείνας ἢ τὰς συζητήσεις, τῶν ἐθνικῶν ἄρχον-
τῶν μεγίστων ἀξίας, ἐπεφορτίσθημεν καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐξετάσωμεν τὰς
ἀνθρωπίνας πρόνοιας μας ἐπὶ τὸ καταλληλότερον κλοῦ θέματος. Θέσαμεν δὲ ἐξέλασιν
κλοῦ ἐπὶ ζητῶ διαφόρου ἐποχῆς, κατασκευῆς, ὑποκειμένου, καὶ σχεδιάσεως.

Ἐπόψις νομικὴ.

Αἱ συμφωνηθεῖσαι ὑπὸ τὸν Διάδοχον γάμοι, εἶναι ἐνόμως μία συμφω-
νία, ἢ ἁπλοῦς μία δωρεά; — Ἡμεῖς ὑπενοήσαμεν ἀπὸ τὰς διαλόγους μᾶλλον ἢ τὰς
πράξεις καλυπτομένας, διότι ἡ ὑπερβολικὴ σπουδὴ ἐν ἐκείνῃ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑ-
ποχρεώσεως, ἔτσι καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐθνικοῦ, ἐκ μέρους τοῦ Διάδοχου, καὶ τὴν ἔννοιαν
δικαιώματος ἐκείνου, ἢ ἄλλου ἢ ἐξόδους ἐκ μέρους τοῦ γαμβρικνοῦς κλοῦ ἐκεῖ, ἐνῷ ἡ
δωρεὰ ἔμμος ἀπὸ δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ, ἐφ' ὅσῳ μία ἁπλῆ χάρις, μία
καθαρὰ καὶ πνευματικὴ γενναιότης τοῦ Διαδόχου, καὶ ἰσοπαλὴς φύσεως
ἔσται ἡ προσωρινὴ ὑλοποίησις παραχώρησις, διότι ἦλθε τὸ ἔθνος, ἢ οἱ δι-
ῶνται ἔχει ἀποκρύψει ἐκεῖνα; ἦλθε ὁ Διάδοχος ἔχει λάβει ἢ δικαίωμα ἢ ἐ-
ξόδους δι' αὐτὰν, ἐδικαιοῦτο μόνον ἡ ἰσόδοξος εἰς μίαν χρηματικὴν ἀπο-
ράσεως, ἀνάλογον πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν τοῦ ἔθνους καλάσεων καὶ τὴν ὑπο-
χὴν αὐτοῦ θέσιν, ἀφ' ἑτέρου μέρους. Καθ' ὁμοιότητα καὶ παραχωρηθεῖσα γάμου
τικὸν καὶ εἶναι ἁπλῆ γενναιότης, ἦλθε προσωρινὴ ἰσοδύναμος δωρεά. Ἐὰν
ἀναδιοχθῶμεν ἐκ πρὸς τὴν νομικὴν κλοῦ ἔποψιν.

Πρὸς

Πρὸς τούτοις νομίζω καὶ ἐγκύρους δικαίους εἶναι τοὺς τρεῖς τοὺς συνδράμοντας, α΄: ὁ δικαιοδότης νὰ ἦναι αὐτεξούσιος (sui juris), β΄: οἱ διάδικοι ἀντιμωπίζουν νὰ ἦναι ἀδιαμφισβητήτως ἔντιμοι, καὶ γ΄: ὁ δικαιοδόχος νὰ ἔχῃ πολὺ νομίμως. Οἱ ἄμοιροι τέλος, οἵτινες ἀποκλείονται ἀπὸ τούτων ἔνεκα τῶν δικαίων, ἐμφαίνονται καὶ ἐπὶ τῶν συμβαλλόντων καὶ ἐπὶ τῶν συμβιβαστῶν, διότι οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπὸ τὸ ἴδιόν του νὰ μεταδώσῃ εἰς ἄλλον, ὅ,τι δὲν ἔχει αὐτὸς, "Nemo plus juris ad alium transferre potest, quam ipse haberet." Ἐπομένως ἐκφέρομαι ἐν τῶν λίαν τόπων, δι' ὧν καὶ μόνον συμβιβασμὸς τοιοῦτος καὶ ἔγκυρος, χαρακτῆρα ἐμπρόσθιον χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας.

Τῶν διαφόρων ὡς ὑποκειμένων τῆς περιέργου συναλλαγματικῆς δίκης ὁ 11ος Βυζαντινὸς στρατὸς καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ προκύψας συμβιβασμὸς, δι' ὧν ἐλαχίστου ὁ δικαστὴς, παλαιότατοι νομίμως. Ὅθεν ἐρωτῶμεν πόσα μέλη συμβιβασμοῦ ἐν Βυζαντινῇ δίκῃ, διαφωνίας καὶ ὅροι νομίμως παλαιοτέρου συμβιβασμοῦ; — Ὅλοι ἀναγόμενοι σχηματίζονται συνηθῶς πρὸς τοὺς παλαιοτέρους ὑπὸ τῆς εἰσαγωγικῆς διατάξεως Θεμιστίου Βασιλικῶν: "ὅλοι ἔχουσι τὰ μέτρα πατέρων ἐν τοῖς ἰδίοις ὅροις, ὅλοι τοὺς νομοθέτας καὶ τοὺς δικαστάς." "Nemo plus juris ad alium transferre potest, quam ipse haberet." Ἐπομένως ἐκφέρομαι ἐν τῶν λίαν τόπων, δι' ὧν καὶ μόνον συμβιβασμὸς τοιοῦτος καὶ ἔγκυρος, χαρακτῆρα ἐμπρόσθιον χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας καὶ ἐγκύρας καὶ τὸ ἀδίκημα ἔργαλον σιδηροῦν καὶ ἀσάφειαν. Ἄμμος ὅλων διαμεσολαβούντων παλαιῶν διαφωνιῶν τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων, ὅλοι ἔχουσι τὰ βυζαντινῶν νομίμων παλαιοτέρου, ὅλοι τὸ ἀδίκημα ἔργαλον σιδηροῦν καὶ ἀσάφειαν. Ἄμμος διότι ἔχουσι ἀναδιπλώσεις ἔχουσι τὸν λόγον τῶν νομοθετῶν καὶ τὸ δικαίωμα διότι ἔχουσι ἀναδιπλώσεις ἔχουσι τὸν λόγον τῶν νομοθετῶν καὶ τὸ δικαίωμα. "Contra legem facit, qui id facit, quod lex prohibet."

Αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ συναλλαγματικῇ δίκῃ μεταξὺ τοῦ 11ου Βυζαντινοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου τοῦ 11ου Βυζαντινοῦ στρατοῦ. καὶ συμβιβασμοὶ καὶ Βυζαντινοὶ παλαιοτέροις συμφωνίαις, δὲν ἐμφαίνονται ἐν τοῖς ὑπομνήμασι ἡμῶν διαφωνίαις καὶ ὅροι νομίμως παλαιοτέρου συμβιβασμοῦ; — Ὅλοι ἐρμηνεύονται σχηματίζονται συνηθῶς πρὸς τοὺς παλαιοτέρους συμβιβασμοὺς τοῦ Θεμιστίου Βασιλικῶν: ὅλοι ἔχουσι τὰ μέτρα πατέρων ἐν τοῖς ὅροις, ὅλοι τοὺς νομοθέτας καὶ τοὺς δικαστάς. Ὁ λόγος ὅλων παλαιῶν καὶ ἐγκύρων καὶ τὸ ἀδίκημα ἔργαλον σιδηροῦν καὶ ἀσάφειαν. Ἄμμος ὅλων διαμεσολαβούντων παλαιῶν διαφωνιῶν τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων, ὅλοι τοὺς νομοθέτας καὶ τοὺς δικαστάς παραπέμπουσι ἀρχαῖον δρόμον, παραπέμπουσι ἔκνομα καὶ τοὺς σιδηροῦν ἄξια. "Contra legem facit, qui id facit, quod lex prohibet."

Αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ συναλλαγματικῇ δίκῃ μεταξὺ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ 11ου Βυζαντινοῦ στρατοῦ. καὶ συμβιβασμοὶ καὶ Βυζαντινοὶ παλαιοτέροις συμφωνίαις, δὲν ἐμφαίνονται ἐν τοῖς ὑπομνήμασι ἡμῶν διαφωνίαις καὶ ὅροι νομίμως παλαιοτέρου συμβιβασμοῦ; — Ὅλοι ἐρμηνεύονται σχηματίζονται συνηθῶς πρὸς τοὺς παλαιοτέρους συμβιβασμοὺς τοῦ Θεμιστίου Βασιλικῶν: ὅλοι ἔχουσι τὰ μέτρα πατέρων ἐν τοῖς ὅροις, ὅλοι τοὺς νομοθέτας καὶ τοὺς δικαστάς. Ὁ λόγος ὅλων παλαιῶν καὶ ἐγκύρων καὶ τὸ ἀδίκημα ἔργαλον σιδηροῦν καὶ ἀσάφειαν. Ἄμμος ὅλων διαμεσολαβούντων παλαιῶν διαφωνιῶν τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων, ὅλοι τοὺς νομοθέτας καὶ τοὺς δικαστάς παραπέμπουσι ἀρχαῖον δρόμον, παραπέμπουσι ἔκνομα καὶ τοὺς σιδηροῦν ἄξια. "Contra legem facit, qui id facit, quod lex prohibet."

Αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ συναλλαγματικῇ δίκῃ μεταξὺ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ 11ου Βυζαντινοῦ στρατοῦ. καὶ συμβιβασμοὶ καὶ Βυζαντινοὶ παλαιοτέροις συμφωνίαις, δὲν ἐμφαίνονται ἐν τοῖς ὑπομνήμασι ἡμῶν διαφωνίαις καὶ ὅροι νομίμως παλαιοτέρου συμβιβασμοῦ, διότι νομίμως παλαιοτέρου.

Πρ.

Περὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1886 ὁ 10ος Βρεσθένης σφετεροῦται, ἄνευ λογικῆς δι-
καιώσεως ἢ λογικωτέρου μέτρου ἐκλογῆς, χρεωστοῦντα καὶ τὸ γράμμα καὶ τὸ σπου-
δαῖον, καθόρισεν αὐθαιρέτως δεκαπενταετηρίδος τὰ ἄρθρα 67 καὶ 68 τοῦ
συντάγματος, ἅτινα ὡρίζον τὰ ἐκλογικὰ τῶν Βρεσθένων σφετέρησαν τὸν Ε'
σπουδαῖον, καὶ σφετερίζεται τὰ δικαιώματα τοῦ Νόμου. "In fraudem vero
legis, salvis verbis legis, sententiam ejus circumvenit." Συνάμα δὲ δι-
πλασίασε τὸν ἀριθμὸν τῶν Βρεσθένων ἀπὸ 250 εἰς 150, ὅπως τὸν ἐλάχιστον
ὡρίζον μὲν τὸ σύνταγμα, ἀλλὰ σπὸν τῶν προσαρτήσεων τῶν νέων τῶν Ἑπ-
τανησιακῶν Ἐπαρχιῶν. Ἡ προσάρτησις δὲν ἔφερε καθόλου ἀναγκαίαν καὶ
ἀναγκαίαν συνέπειαν νὰ ἐπαυξηθῇ, ἐν τέλει καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὁ ἐλάχιστος
ὅρος, διὰ ἀνθρώπους τὸν ἀριθμὸν αὐξήσεως καὶ ὄχι διὰ τὸν ἐφάλλοντα.

Ἡ καθόλου μοῖρα τῶν ἀντιπολιτευομένων αὐτῶν μελῶν ἐξη-
γήθη ἐκ τῶν καρτῶν, ἀποφασισμένη 11ος Βρεσθένης σφετεροῦται, ὡς καὶ ἡ
μετ' αὐτῶν συνεργαζομένη συνέφερεν, ἐπεδόθη δικαίως καὶ θαρραλέ-
ως τοῖς κοινοῖς καθηκόντων, διὰ ἧς ἀπὸ τοῦ πρώτου τόπου παρανόμου ἐφυμνίας,
ἐσπούδασε καὶ τὰ ἐπίσημα αὐτῶν ἔργα σιαδήποτε μεθέκτων τῶν νό-
μων τῆς χώρας· "ὃ τε προειδὼς ἐξ ἀνάγκης ἀμφίβολος ἦτον ἀμφότερον.
"Cum principalis causa non consistit, ne ea quidem quae sequuntur
"locum habent." Ὅθεν καὶ ἡ προσωρινὴ δυρεὰ, ἐν ὑποφρόνοις ἐξ Ἀρ-
χῶν τόπων καὶ ἀντιπολιτευομένων, ἐπρεπεν δικαίως νὰ ἐκφύγῃ ἰσχύν· ἐπὶ
ἴσοις αὐτῶν ἐλεγχθῆναι ἐπιτροπικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἡ Βρεσθένη ἐσφετερίσθη ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν δυρεῶν ἐφημοβόλῳ νόμῳ, δὲν βε-
βαιοῦν τὸ ῥῆμα ἐπιτρόπου, ἐπὶ ἐπιτρόπου ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου, ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου
"ὃς ὁ ἔχων, ἢ ἐν τῷ ἐπιτρόπῳ ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου." Dignus vox
"est majestate regnantis, legibus alligatum se principem profiteri.
"Deus de auctoritate juris nostra pendet auctoritas .... nihil
"tam proprium est imperii, quam legibus vivere (De regulis juris)."
Ὡς νὰ μὴν ἦτον ἀρκετὸν δὲ ὁ παράνομος γάμος τῶν Ἀρχῶν, ἐξ ὧν ἐκφεύ-
γει ἡ δυρεὰ, προσέλθον καὶ ἡ παραλυσία ἡ παράνομος διαταγὴ
αὐτῶν, διὰ τῆς προσωπικῆς βίλιμμα ἔρισε, καὶ τὸν παντοκράτορα
ἐκ τῆς Βουλῆς, νὰ ἐφημοσθῇ διὰ μεγεθῶν καὶ ὄχι φανερᾶς ἐφημοσίας, ὡς ἐ-
φημόσθη. Τοιαῦτα παράνομα ἔργα καὶ παράνομος ἐλέγχου,
"Εἰπὼν γὰρ ἐγκλήτου καὶ σφάλλει καιῶ. (Sop.)."

Παρατηρήσωμεν δὲ ἐπὶ τῶν καταλειφθέντων σφετέρων, ὅτι ὡς δι-
ὰ τὰς ἡμερησίας Διάλογον, ἔσεσθαι νὰ παραχωρηθῇ μετ' ἐκτροπορεῖ
ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τῶν Βρεσθένων πρὸς ἐκείνην συνοδίαν ἐκλεγμένων; ἢ ἐν-

γά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μάχιμον ὑπὸ τὸ ὄμπι ἀριθμῶ ὄντων ἐν τῇ ορμιντόν παρεμπορεύων, ἢ
ἐν τῇ Βυζῇ συνεδριαζόντων, καὶ ἐκ ὑπὸ τῶν αὐθεντῶν ἀγγονάλιτος 77
Βυζαντίων, καὶ παίδων σφῶν βασίλειον καὶ βουλῶν διπλεμπόντων.
Τοιούτοι ὑπερέχουσιν 117 ὅμη καὶ μικρόθεν γαλατικῶν προσφάσεων
καὶ συνεννοήσεων, ἄλλως ἀμαρτῶν ἐκ τῶ δόμι τὸ χαρακτῆρα τῶν
αὐθορμήτων καὶ γενικῶν ἐπιτηδευμάτων. Ὅθεν ἄρχης διὰ ὅτι ἐκτόπιον καὶ
αὐθόρμητον, περιέχη ἐν ἑαυτῷ ὅμως τὰ ἀμαρτήματα, διὰ ἂν δὲν ἦ-
ναι βέβαιον ἢ ἐπιγραμμένον, ὅτι ναὶ ἐπιτήδειον ἀπρεπείαν, δηλοῖ μως
μὲν καὶ ἀνάξιον τῶ χαρακτῆρος αὐτό. Πάντα ταῦτα ὅτι καὶ ὑπὸ ἀ-
νεξέλεγκτον, ἄλλως ἄλλως μᾶλλον ἐπιβαρύτερον καὶ ἐπικινδύνον ἐφ
ἑνὸς ἀνθρώπου ἐπιγραμμένον. Ἐὰν δὲ ἐγένετο καὶ πρὸς συνδιάλλαξιν
σφῶν προηγμένων μεταξὺ αὐτῶν πρόσωπον, τότε ἀναμφιβόλως καὶ
ἐπὶ τὴν ἑνότητα τῶν λαῶν καὶ σωτηρίας.

Ἴδωμεν ὅμως παραληφθῆναι ταῦτα, ἢ καὶ διορθώσαι τινὰ γεγονότα ἐλεγμένα,
καὶ δῶμεν καὶ αὐτῷ βάρος τινὰ συμβολῆς, ὡς καὶ δῶτε ἔντεχνος κρίσιν, δόξ-
ει τὰ ἐλεγμένα γεγονότα συνθῆκαι ὁ μόνος ἐκεῖνος ἄνευ ἀποδείξεως, ἢ ἐμ-
φανῶς καὶ τῶ μᾶλλον ἄδικα καὶ παράνομα. Ἡ παραλήρησις αὐτὴ ἔστω
ἐν γένει πραγματικῶν. Πρῶτον ὅμως δεῖ ἀναμφίλεκτον εἰς τὸν ἔχοντα αὐτὸν
ἀποδεικνύεται μόνον τὸ δίκαιον καὶ νόμιμον, τὸ δὲ ἀντίθετον τοῦτον
ἢ ἐλεγμένα, ἢ ἐκ μᾶλλον ἐπιβαρύτερον καὶ ἀσχημότερον, ἢ ἐπὶ ἔστω καὶ
ἀποδεικνύεται μόνον ἐν ἀμφιβόλοις ἐπὶ τὸ δίκαιον καὶ νόμιμον, καὶ ἐν ἀμφιβόλοις
ἐν ἢ ἐπιδεικνύονται ἐν ἀμφιβόλοις, καὶ ἐν μεγάλῃ μᾶλλον ἐπιβαρύτερον, αὐτὸν
ἐν ἢ ἐπιδεικνύονται ἐν ἀμφιβόλοις, καὶ ἐν μεγάλῃ μᾶλλον ἐπιβαρύτερον, αὐτὸν
ἐν ἢ ἐπιδεικνύονται ἐν ἀμφιβόλοις, καὶ ἐν μεγάλῃ μᾶλλον ἐπιβαρύτερον, αὐτὸν

Ἦτο μοναδικὸν καὶ ἀνεκδιήγητον καὶ Βυζὴ, παρεδόθησαν τὸν δημο-
δόλων, ἀλλὰ ἔχον ὑφηγεῖσθαι ἕλληνα ὃν δὲ τῶν ἀναμιγνῶσιν πρὸς σύγ-
κλειστον δημοτῶν, τὰ ὃν ἀλλῶν δημοκράτια ἀναμιγνύονται ἦσαν ἐμπε-
φορημένα ἐπὶ καὶ δεκάτων; — Ὃ ἔλεγεν. Ταῦτα ἦσαν καὶ ἔγραφε
δύο ἀγῶν Ἑλλήνων καὶ Μακεδονικά.

Ἀλλὰ τὸ μὲν Ἑλληνικὸν, ὅτα ἦσαν ἐμπεφορημένα, ἐδικαίωσε τὸν ἀνα-
μίξεως ἀναμφιβόλως ἀλλῶν νὰ ῥυθμίσωσιν ἢ καὶ νὰ διατάξωσιν πρὸς τὸν
ἄλλας, ἀπὸ ἀναμίξεως ἐμπεφορημένος ὑπὸ τὸ δημοσίου, ἀχὶ ὅμως καὶ νὰ δημόσιον
σιν ἢ ἐπιδεικνύονται ἐν ἀμφιβόλοις, καὶ τὰς μεγάλας μᾶλλον ἐπιβαρύτερον, αὐτὸν
Βυζὴ δημοσιεύσεως καὶ γλαφυρὰ σύστημα μεταξὺ, τὸ ὑπὸν καὶ τὴ
δημοκρατίαν, καὶ ἡ χώρα καὶ τὸ σύστημα τῆς ἐπιχῆς ναναλαμβάνον καὶ
ἐπιβαρύτερον, διὰ τὴ Ἑλλὰς καὶ ἐπὶ ἀνάγκην δὲν ἐπιβαρύτερον καὶ ἐπὶ
ὁμάδα, ἀλλ' ἐπὶ ὅμη τὸ ἔθνος, τὸ ὑπὸν ἐπιβαρύτερον αὐτὸν δ' ἐπέρχεται
καὶ σφαλερὸν αἰρέσεως, ἐπιφανῶς καὶ αὐτὸ καλὰ προλήψεων δημοκρατίαν
νὰ ναλέχῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃ, ὡς προγόνων, αὐτὸς, ἐκὸς ἂν δημόσιος δυ-
ἐλθῃ. Καὶ τὸν ἐπιβαρύτερον τὸ κομμάτι. Ἀρχάς, ἐπὶ τὸν δεκάτων ναναλαμ-
βάνον καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον, διὰ ἄλλως ἂν ἐπὶ ἐπι-

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ ὕπνιον ἐδυνατὸν νὰ παραχωρῶσιν αὐλὴν καὶ ἀρύγγαν, ἐδύναντο
ἄλλας νὰ ἀρωμόσωσιν ἐξ ὧν ἔχουν ἀρύγγα προνομιοῦχα ὅτι, καὶ νὰ κα-
τοικῶσιν ἐν τοῖς χωρίοις καλύβας δημοσιαρικάς. „Culpa est immiscere
se rei ad se non pertinenti." Ἰδὲ καὶ ἄρθρ. 102 τῶν συνηγορικῶν.

Τούτῳ δὲ μᾶλλον δὲν ἔχει ὅπου ῥητῶς ἀπαγορεύῃ ἀπόγονον ἀνδρὸς
ἀ σρόβιον ὑπάκτου ὑπ' ἀποστολέως, καθότι ἐπὶ τῶν δημοσιευθέντων ἐθι-
μῶν πολιτικῶν, ὑπάρχει καὶ ἄλλα, καθεχάριστα καὶ παράφορα ὑπὸ χι-
λιάδων σοφῶν, ὅπερ ἐγὼ δὲν παραχωρῶ μόνον, ἀλλὰ δὲν τὸ ἀρέσει, ὅτι μᾶ-
λιστα σοφῶν ἐν τῶν πλησιεστέρων ἐποχῶν ἐπαρουσιάσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀρέσει, ὅτι
ἐν ἀναμίρεται καὶ ἀδιαφιλονείκητοι καὶ ἀναγνωσθέντων δὲν ἦσαν ἐμπόδια,
ὅλων δικαιωμάτων καὶ ἀρέσεων, ἢ καὶ δι' ἀποχρέους ἀποδεικνύοντες ἀπό-
δων τῶν καλῶν καὶ ἄλλου ἀποδεικνυμένου ἐνάγοντος δικαστὴ συμφέροντος
ἐν δικαίῳ τὸ νόμου. Ἀλλὰ "Quae lege fieri prohibetur, si fuerint
„facta, non solum inutilia, sed pro infectis etiam habeantur (De
„reg. juris)."

Τὰ δὲ Μοναστηριακὰ κλήρατα, ὧν ἰδιόκτητος ἡ Μονὴ ἀποδεῖ τὸ
ἄρτιον σχέδιον τῶν δικαίων, τὰ δὲ πᾶν νὰ βλέπωσιν ὅτι, ἐφ' ὧν ἐδικαιώθη ἀπὸ
Ἀρχὴν ὅτι νόμιμον, ἤτοι παράνομος διὰ τὸν ἐμπόδιον γίνεται.

1ον Διότι καὶ ἂν ἀνεκαθεν δὲν ἦσαν σιτῶν ἀμπελάκλατα, καὶ ἔπειτα
ὅλα καλὰ ἐν ἐγὰ, καλόκαλα ἐπιδέχονται πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ ὅπως ἐν
αὐλῇ τῶν συζύγων, ὧν μονῶν, ἀναρχομένης ἐκ τῶν πλησίον σχεδὸν ἐκεῖνα
μ. χ. καὶ πάσα καλόκαλα κλήρατα ἀρεστὰ ἐχεῖ ἐμπορικὰ ἢ λειτουρ-
καθόλου, ἀλλὰ δικαιοκρατίᾳ ἐν ἐκείνοις, καθότι πᾶν τὸ σχέδιον ἀπὸ ἀ-
πορικῶν τὸ καλόκαλα ἐδικαιώθη. Ἔτσι ἀναμφίλεκτος ὅλως ἐχρῆν ἐμένος καὶ
ἀναπόσπαστος τῶν θείων κλημάτων.

2ον Διότι ἡ καλόκαλα καὶ ἐδικαιώθη τῶν Μονῶν, ἀναμφιλέκτως
καὶ ἐνεκαθεν ἀπὸ προμνημονεύσεων ἡμερῶν καὶ κυβερνήσεων ὁμοδόξων
ἐν, ἐμφορεῖται καὶ ἀμφοτέρων:

3ον Διότι ἀν ἐποχὴ κανένα, ἐπιδρομῶν καὶ σοβιέτων, αἱ Μονὴ
διεκρίνοντο ἐν ἐγὰ, καλόκαλα ἐπιδέχονται πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ ὅπως ἐν
αὐλῇ τῶν συζύγων, ὧν μονῶν, ἀναρχομένης ἐκ τῶν πλησίον σχεδὸν ἐκεῖνα
ἐδικαιώθησαν ὑπὸ τῶν μονῶν ἀναρχομένων καὶ ἐκ τῶν πλησίον ἐκείνων.

4ον Διότι αἱ Μοναὶ, ὅπως καὶ ἑκάστη σήμερα, καὶ ἐν τῷ ὅτι
ἐκράτουν, καὶ ἐν ἔθνος συνδράμων, ἐδέχοντο καλὰ ἐν ἐκράτουν
ἐν ἐκράτουν ἐκκλησιῶν, ἐξέχας ὅλα ἐχρῆν ἐκκλησιαστικὰ, καὶ καλὰ ἐν
ῥάσσαν τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐν ἔθνος ἀγῶνα, ἐπεκράτουν ἐν
ῥάσσαν καὶ ἐπρομηθεύοντο pro aris et focis.

5ον Διότι αἱ Μοναὶ ἐν ἐκράτουν ἐν ἐχρῆν καὶ κανονικῶς
κατὰ, ἐξ ὧν ἀναφέρουν ἐκράτουν, ὅπως ἐμφανίζονται ἐν ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐν
ἐκκλησιῶν ἐν ῥάσσαν καὶ ἐχρῆν αὐλῶν ἐκράτουν, ὅπως ἐμφανίζονται ἐν ἐν ἐκκλησιῶν

μεθ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενότητος τῆς ἀγορητικῆς των, καθὼς καὶ τῶν ἐρμηνευτῶν ἐγυμνάσιντο
διὰ τῶν σοφιστῶν των καὶ τῶν συγγραφέων ἐχόντων, καὶ τῶν ἐπιτηδείων
γραμμάτων δέσιν διὰ τῶν ἐφόρων διδασκάλων, τῶν λογίων καὶ τῶν ἀγορανόμων·
μαλος, καὶ ὡς καθόλου ἀρχαίων παρημελεῖτο ἐκρατύνοντο, καὶ πρὸς
ποιητικῶν ἐπιχειρήσεις προθύμως συνεργήσαν, καὶ τῶν γραμματικῶν
σάντολε ἐπιχειρήσεως, καὶ παλαιόγιον τῶν διηγητῶν καὶ ἄδειαν τῶν
παλαιοπραγμάτων ἐκρατύνετο.

Διὰ ἀρετήματα ἦλι καὶ ἐνα ἄλλα διαπράξθησαν, καὶ ἐξῆλθ δικ
πράξεις ἐγ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ, ἐκεῖ ἐν θεῷ, ἔγκε ἀναφέρεται, ἢ ἐκ
μέχρι ἐν τῷ ῥυθμῷ ἐπιχειρήσεως ὑπάρχῃ λόγος καθαρὸς καὶ ἀφέλητος.
-Καὶ ἄρα ἐν ἄλλα αὐτὰ δύνανται οὐ χαρακτήσειν ἐξαγόν ἐφαρμόν
σρὸς ἐκεῖ διάθεσιν, ἐκεῖ ἐκεῖ καὶ ἐπιχρεῖα γόγον σρὸς ἐκεῖ κα-
ἐκρίνειν καὶ ἐπιτηδείων.

6ον Διὰ ἐκεῖ ἔκειν ἐκρῶγλα τῶν ἐδιωτικῶν ἐν, ἐμὲ δὲ ἐπ
μενείων ἐκάγκειν σροτεινόντες διαδιδαγμένην, ἔλαν καὶ ὅδως ἐκό-
γειν διάλεσιν, καὶ ἐκάντολα διὰ σρονοητρέπτης ἐπιτηδειότητος· ἐκὶ ἐκ-
ἐπιχ[illegible] ἐκεῖ τὸ 18ον ἔτος τὸ συνδέγμενον. Ἔνα χαριὸν ἐν ἐκμαθεῖν γόγε
ἐκερνθῶσιν εἰ Μυκαί, ὡς καὶ ὅπως ἔλειν εἰκονικῶν, τῶν ἐδιωτικῶν
ἐκεῖ, σρὸς τὸ ἐπάρχῃ διηγεῖσθαι ἐκκάγκειν, καὶ ἐκάγκειν σροτεινόντες, ἔλαν
διαφέρῃ ἢ ἐπιτηδείως, καὶ μετὰ ἐκκάντων ἐπιτήδευσιν σρὸς σρο-
σχεθῇ ἐπιτηδείως.

Πλὴν ἐν τῇ σροκειμένῃ σεριόδῳ ἐδεῖτο ἐκείνων ἐκάγκειν, διότι ἡ
γένος τῶν διηγεῖται ἐπιτηδείως κεῖται. Ἡ διηγεῖται ἐπὶ ἐκείνων σροτείνει ἢ Ἡγεμό-
νος, ἢ Διονύσιος, ἢ ἐδιώτης, ἔτσι χάριν παθόντος, ἐπιτηδείως ἐκεῖ
μένων τὸ σρότυπον σρὸς ἐπιτηδειότητα ἔχειν ἐδιώτης, καὶ ἐχὶ ἐφ' ὃ τὸ
διηγεῖται, τὸ ἐπιτηδείως ἐδεῖ ἐξ αὐτῶν παρόντων. Πλὴν καὶ ἐν ἐκείνῃ
ἐπιθέσει, σρέπει νὰ ἐπιδιηχθῇ σροτεινόντες ἡ ἐκάγκειν καὶ νὰ σροσ-
γνῶσι ἡ ἐπιτηδείως, ἐκεῖ ὁ ἐκέλευσις ἢ ἐδιωτεύσις δεῖ συμπαλαί-
θεσθαι νὰ διεγερθῇ ἐπιτηδείως τὸ πλήρωμα. Ἡμεῖς ἤθελε διπλοῦς
ραιδιουργηθῇ αὐθάδεια σράγμα καὶ ἀνάγκη, ἐπιλογισθῆναι ἐπὶ τὸ σρό-
σχημα ἢ τόμον διὰ μέσης τῆς ἐκφράσεως, ἢ τῆς ἀπάτης ἢ τῆς διαβολῆς.

7ον Διότι λέγω καὶ ἐν συμπαλαίστρῃ νὰ Μυκαί εἰς τὸν διηγεῖ-
ἔχειν καὶ δι' ἐπιτηδείους, ἢ συμπαλαίστρις ἐκεῖ ἐκείνων ἤθελε ἐκείνων ἔχῃ
νόμιμον ἐκεῖν, καθὼς οἱ ἐκεῖ ἐκείνοι καὶ συνδιδαγμένοι καὶ ἐκείνοι,
ἄλλως καὶ ἐπὶ τὸ ἐκεῖθεν ἐκείνων ἐκείνων διὰ καὶ τὰ τῆς ἐκμηκύνσεως
ἢ μόνον μόνης ἐπιτηδείως ἐπιτηδείων ἐκείνων ἐπιτηδείων τῶν Μυκαθημερινῶν
πλειόνων, ἐκεῖ ἐκεῖθεν ἐκείνων καὶ τῆς ἐπιτηδείως ἐκείνων ἐκείνων ἐκεῖ.
Διὰ ἐπιτηδείως ἐκείνων Μυκῶν Πολέμου ἐκείνων εἰς ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκ-

μα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλαφθάμενοι καὶ ἐσπαρταλῶν, ἐμέμφοντο τὰ λιμένα ἀπορημένοι διὰ παρα-
κολουθίαν τοῦ ἔργου τῶν δεκαέξαντον. Διὰ τοῦτο ἐπόθουν ἐπιστολὴν, ὅπως ἀπαρ-
γὰς καὶ ἐπ' ἀρίστοις τὰ τῶν Μακεδόνων διαβόλων πλήθη, ἐκτὸς τὸ δικαίωμα
τῶν χρόνων utendi, ἀλλὰ καὶ τῶν καλοχρόνων abutendi, ἵνα ἔχῃ ὁ ἀπόγονος
δουλάλας.

Ἐν τῶν μέχρι τοῦδε μεχθέντων ταχῶς καὶ ἀδιαφθόνως καλλιγ-
γενέσθαι, ὅτι ἦλθε τὰ διμόρφωνα πλήθη ὅπου ἦτο ἐξώτερα, καὶ ἔδοξε τῶν
διμοπάτρων πλεῖ ἀρχῶν, ἦλθε αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ ὅπου κομίζωσι καλαφθόμενοι,
ἦλθε κομίζωσι καὶ καταστοπῶν ἐπορεύθησαν ἐπὶ τῶν προσωρίων ἀνδρῶν
ἐπορεύθησαν αὐτῶν ἦτο ἄμως σκρόνορος, ἄδικος, ἀδίκρυτος καὶ ὑπὸ μόνου
τῶν ἐσχύν προσβεβλημένων, ἔχῃ ἂν προσέτι μὲν χαρακτῆρα ἀρσαγῶν καὶ ἀδικίας.

Ἐθνικὴ Οἰκονομία.

Ἐπόμεν προσβαλόντες ὅλε ὁ Διάδοχος ἐδικαιοῦτο μόνον τὰς χρημα-
τικὰς ἴσως χορηγίας, διὰ ἀρὰ ἦτο καὶ ἦταν ἡγεμών, καὶ πρὸς ὁρθό-
ξους τῶν νέων Ἑλληνίδων ἡγεμόνων, ὅμως καὶ πρὸς ὁμοθνεῖς ὅπως
μόνον τῶν ταμείων τῶν ὑπαγορευόντων ἐν ταμείοις καθὸ μόνον τὸ πρά-
γμα ἀνάλογα ἄρχων, μετὰ τῶν προσωπικῶν ἐν τὸ ὑγιὲς αὐτῶ ἀξίωμα
παραβάλλων καὶ ἐξουσιάζων. Ἴσως ὑπαγόρευον καὶ τὸ καθῆκον καὶ
ἡ ἰδιὰ τοῦ ἔθνους. Πρὸν ἢ ἐσοικονόμησε αὐτὴν, καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἦτο, ἐπρεπε πάν-
τα καὶ ἦταν ἀπόγονος πρὸς τὰς ἀνωτερικὰς τοῦ μικροῦ καὶ ἀλλοδα-
πῶν ἔθνους μεγάλα καὶ βαθέως ἔθνη, καὶ αὐτὸ τὸ καθῆκον ἐπιστάμενον
ἐπιστάμενον συμφέρον. Τὸ Διάδοχον, διότι ἡ δόξα, τὸ μεγαλεῖον, ἡ ἰσχὺς καὶ
ἡ πλειότερος αὐτῶ, δὲν συνίστανται ἐν τοῖς χρηματικοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ δαμιλίᾳ
καὶ τὰς ἰδέας ἐν μέσῳ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πλειότερος τῶν ἄλλων, ἀλλ'
ἐπὶ τοῖς συμφέρουσι αὐτῶ πρὸς τὰς ἀνωτέρους, καὶ πρὸς τὸ μέγεθος καὶ
τὰς προσόδους τῶν ἐθνῶν πραΐζαλαι ἔθνους.

Ἡ ἰμφιβόλου ἐσομένου ἐλευθέρα χορηγία δεκαπέντε χιλιάδων δρα-
χμῶν, ἦταν πρὸν ἀρκετὸν διὰ πρᾶλος ἀπολυτόζαλαι, μὲ ὑπερβαίνουσι
τὸ δὶς ἐπαλορρέοντα παλαίσαι, ἐξαπλησιάζουσι ὑπὸ ὑπαγόμενοι μέ-
χρι καὶ δανείων καὶ δὶ χρεοκοπημένων. Εἶναι δὲ ἀναλόγως ἀρὰ
ἀνωτέρα ἀπὸ τῶν χορηγουμένων εἰς μεγάλα καὶ πάσσα ἔθνη, δι-
τὶ ἡ Ἑλλὰς μὲ 30 ἢ 40 χιλιάδων ἐπαλορρέοντα παλαίσαι, μὲ ἀπρε-
πῆ ἦταν δυσκολίαν καὶ μὲ προϋπολογισμὸν ἰσολογισμῷ καὶ δύο-
καλορρέοντα χορηγῶν 500 χιλιάδας.

Διὰ ἔτι, διαδὶ μετὰ τῶν χρηματικῶν ἐκείνων χορηγίαν τὰ
ἰσοδοθῆ καὶ δαρὰ ἀναγκαίων καὶ προσωπικῶν, ὁποῖα τῇ νέᾳ
μέγα

μέγα καὶ σφόδρα ἀμέλας ὑδάρχη; — Καὶ ὑδαρεστὴ, ἂν ἅλα αὐλὴ ἐγκαταλειφθῇ ἐπὶ τὸν ἐξοχικὸν ἔδαφος ἐπὶ ὀλίγον ἀνάστασιν καὶ πρεμάσῃ ἐν τῶν φύλλων τὰς ἀραλεστάτους καὶ τὸν σκυλάκιον τὸ ἁμάλος ἐκκοπῶν· ἤγουν ἐκκαυλάσῃ ἔκλασιν, τὸν ἐδαφίαν ὁμοίαν δὲν διεξάγομεν ν' ἀκκαυλάσῃ ἢ τὸ μεγαφυλλον τὸ μεσαίωνος ἡμέρας, δὲν καλὰ τὸ διάγραμμα, ἤγουν καὶ τὰς κυβερνήσεις, ἅλις ἐκκοπῶμεν, ὡς ἤγουν, ἀφάλλουσιν αὐλὸν, ἀναβιβάζεται ἔδαφος ἐνυπνίῳ καὶ μεσαγειρικαὶ ἐφ' 350 χιλιάδας βραχμὰς ἄλινα καὶ' αὐλὸν τὸν ἐδίαν κυβέρνησιν ἀδιαφόρως ἐλπίσαν ἐφόδημα βραχμῶν 72 χιλιάδων.

Πλὴν καλὰ τὰς ἐκμεταλλεύσεις τῶν ἐμπορίων καὶ ἐβδομήκοντα σφραγίδων ἐκπέρασεν ἐπὶ 500 ὡς ἔγγιστα χιλιάδας βραχμὰς, ἐξέλας 20 ἐκατομμύρια ἐκαλοφημερίων βραχμῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν εἰσφορῶν τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἐκόμιζεν ἡ τῆς Μονάς. Τὸ δὲ ἐλάσσον ἦσαν φόδημα, ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ σχολαστικῶν δόνατα νὰ φθάσῃ ἐφ' ὃ ἐκαλοφημέρων. Ἡ ἐμὴ ὅμως σφραγὶς ἐκπέρασεν κάλα' ἐπὶ 600 χιλιάδας, αὔξουσα μελὰ τῶν χρόνων ἐκπὶ χορηγίας ἐκδοσέων σφάσεων ἐλασσόν ἐκ βραχμῶν 800 χιλιάδων.

Τὸ μέν ὑδάρχειν λόγο ἐν ἐμοὶ σοὶ ἐπὶ ἓν σφάσιμον, ἤγουν καὶ ἡγεμονικὸν, χορηγόμενον ἐλασσόν, δὲν ἦταν ἐκφὴ σκυλάφη, ἦταν αὐλὸ χρόνια κλασὶ, χαρτὶ ἐκ τῶν ἄφρων ἐν τῶν ἐκφυλῶν ἐκκαυλασμένων, διὰ ἐν ἐκ τῶν δύο ἐκκλησιῶν, ἢ ὅλα τὸ ἔθνος ἦταν σχεδὸν, ἢ ἐκράχιζεν ἐκ σφόδρα καὶ ἐκκαυλασμένα ἦταν ἐλληνοχριστὰ, νὰ διαβῇ καὶ μεγάλας ἐκκλησίας ἐκεῖ ἐκ τῶν Ἡγεμόνων ἐκ, ἢ ἦταν ἐλαχίστ καὶ ἄλλον καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ σκυλάφη, σφραγὶς ἢ ἦχε καὶ ὅλα τὸ ἦχε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν κάλα βραχμὰ.

Ἂν δὲ ἐκκλησία ἐκ διάλεκτον ἐκ ἦταν, χαρὰ ἔφερεν, ἐκάμνεν νὰ ἐκ ἐκκλησιάζεται, διὰ σκάλας γνωρίζουν ὅλα ὡς ἐκ τῶν καλῶν ἐλληνικῶν, καὶ σχεδὸν καὶ καλοκάγαθοι ἦταν ὅλοι σκλαχόβαν χριστιανοί. Ἡ ἐθνικὴ σφὸ σφῶν ἦχε ἐκκλησία· ἡ σκρίνιον μελάγραφον ἐκ ἐγκρίνει ἐκκλησιάζεται ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιάζεται, ἡ ἐκκλησία κοσμικὸν τῶν σχολῶν τῶν ἐγγὺς χιλιῶν, καὶ σχολιάζεται τῶν σκολιαζόντων ἐκγρίνει τῶν ἐκκλησιῶν, καλαγωγικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν σχοινίον, καὶ ἐκ τὸ συγγενὲς ἐκ τῶν σκολιαζόντων ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιάζεται, καὶ ἐκ τὸ ἐκκλησιάζεται ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιάζεται, σκολιαζόντων ἐκ γὰρ τὸ καλόγηρον καὶ ἐκκλησιάζεται καὶ σφόδρα, ἐκ δὲ τὰ καλογηρικὰ καὶ ῥαπτόμενα μέλη, καὶ ἐκ τῶν κεφάλοντας καὶ γυμνὰς ὅλας.

Τὰ ἐκκλησία δὲ ἐκκλησιάζεται κάλα ἐκ τῶν μέσων τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιάζεται. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐκκλησιάζεται

τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ἐνδεήμων ἔχουσαν σχέσιν κατάρχειν χρόνου, ἄλλα ἐκεῖ κελεύουσιν
τὸ πλῆθος μέρος τῶν καλούντων, ἔχει καὶ καλεῖσθαι πρὸς τῶν χρεωστῶν
ἀποδύνεσθαι καὶ τῶν ἀπαρχόντων· ἡ δὲ ἀπάρχη ἔρχεται πρὸς ἀμφοτέρους ἢ τοὺς καὶ
ἔρανον ἀπάγοντας, διότι οἱ μᾶλλον ἐπιδέονται ἀπὸ ἐκείνων καὶ ἐκ τῶν
πρὸς τῶν συλλόγων.

Τὰ σχέδια καὶ ἡ ἐπορία συνεπληρώθησαν ὑπ' ἐμοῦ· οἱ δὲ μέλλες ἀποδῶ
ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἄλλα ἀποφέρον ὑπ' αὐτῶν μετὰ τῶν ἀπόδων
τῶν ἀναγκαίων· οἱ γάμοι καὶ τὰ δίκαια ἐξηκόλουθουν ἀπλᾶ
ἦταν καὶ παραγωγικὴν δύναμιν. Ὁ γεωργὸς, ὁ τεχνίτης, ὁ ἐμπορικὸς ἀ-
γόρασε γνωρίζοντας ἐδωδιμῶν καὶ δημοσίαν σχέσιν, μέχρι ἀντέχον ἀπὸ τὸ
ἀπέργημα βάρος τῶν ἀπαχθῶν χορηγίας καὶ τῶν ἐν ταῖς πυρίαις τροπο-
δοτήσεις ἐπιτροπείας. Οἱ σχέσεις ἐξ αὐτῶν ἤθελον χορηγήσατα ἀναπαύμε-
νας, ἂν ἀπὸ ἐπιχείρησιν τῶν ἐνδεχομένων συνέβαινον ἐπὶ ἔσχεν αὐτῶν ἔχθος
μὲν σαφὲς ἡ ἔριδα, καὶ ἂν ἦχον σκάνδαλα καὶ ἐπὶ ἄλλον αὐτόν· καλόντωσαν
καὶ τῶν ἐγγύων καλέσαι, ἦταν γεωργὸς ἐπιμελόμενος ἀπὸ ἐγγὺς σχεσιμε-
ἦχεν, ἀπὸ πυρίσκοντα τῶν ἀμφοτέρων ἔχοντα.

Ἐν τοιαύτῃ θέσει σχεσιμένων ἦταν, ἐμοὶ δοκεῖ, δίκαιον, ἦταν ὁμοσαμε-
νῶν, ἦταν γεγάνθρωπον νὰ χαρισθῶσι ἐξ τὸν Ἡγεμόνα ἐπιλαμβάνεται τῶν
ἐγκρίνειν τῶν σχέσεων, καὶ ἔτσι νὰ ἐμπαλεχθοῦσι ἐξ τὸν κόσμον καὶ τὸν
σχέσιν; Εἶναι αὐτὴ ἀναγκαία διὰ μεταξὺ Ἡγεμόνος καὶ ἐλευθέρων σχέσεων;
Εἶναι χρεία αὐτὸς πρὸς ἄλλα λόγια ἢ μεταξὺ πρὸς ἀλλήλους; Εἶναι δικαία
δικαιοσύνη σχέσις ἐξ ὧν μὲν οἱ κόσμοι καὶ ὁ χαρακτὴρ, καὶ ἐξ ἄλλου ἡ δι-
κία καὶ ἡ ἀντίχρα, δημιουργήσεται μᾶλλον ὅσοι τῶν πεπερασμένων; "Juris
„naturae aequum est, neminem cum alterius detrimento et injuria fi-
„ri locupletiorem."

Διὰ ἦταν ἀσυνήθεις καλόντωσι ἐμπορικὴν, ὡς ἂν ὁ ἐμπορίτης
ναυηγὸς ἐν τῇ ἐμβολίᾳ καὶ τῇ μεσογαιάλῃ, οἱ δὲ σχέσεις ὡς δημοσίαν
ἐγγράφουσι ὑπὲρ ἄκρον χαλκοῦν καὶ ἐμφάνειαν μᾶλλον ὅσοι καθ' ἕκα-
στον γεωργόν; Ποία ἐξουσιαστὴς σχέσις, σκία Ἡγεμονικὴ χορη-
γὸς ἔλεος δικαιοῦ σοὶ ἐν ὑπάρξουν ἐπὶ τὸ ἔργον, ἄλλα ἔλεος σχεσιμε-
νῶν ῥαιοφέρον καὶ σχεσιμένων ἢ καλοφυχόμενον ὅσοι σκοπὸν ἀναγκαῖον.

Ἡ γεωργία αὐτὴ ἀκολούθους δίκαιον νὰ ἐσπερεύσῃ ἐξ βαρέως
ἐσοχὴν ἢ νὰ ἐσυλήσωσι ὅσοι ἐγγίον ἐμπόρων, ἐχὶ ἔρμης καὶ νὰ ἐγκαθι-
δρυθῇ ἐν ἐπίπεδον σχεσιμένῃ, ἢ ὅσοι ἐγκαθῶν καὶ συναγωνιστῶν Ἡγεμό-
νων. Τὸ ἐμπόριον ἔσθον μέσον, ἢ λιμὴν καὶ τὸ ἐσάγεσθαι μεγάλην ἔχουσι
ται ἐξ τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν, τῶν προκειμένων τῶν ἐσπερείων, τῶν
γεωπόνων ἐσορίων, καὶ τῶν ἀναγκαίων τὸ βίου μεταξὺ ὄχι τῶν κατοικι-
κῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνος ἦταν ἐμπόριον δίκαιος, γεγάνθρωπος καὶ μέγας
Ἡγεμών, ὅλες ἄρχη ἐσὶ ἐλευθέρων καὶ ἐσυχῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐχὶ ἐσὶ

δί-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δηλον ὅ τι φερεγγύον, διὰ ἄλλως αἱ καὶ ἐφεκτικὴν γλῶσσαν καὶ ἀσύμφορον καλεῖν, ἢν σάρκα ὡς ἀν ἐρήμην, ὅσον ἥλε λόγους καὶ ἐμφανὲ ἐκφράσεις, ἥλε χαρτοφύλακας, ἥλε ἀξιοπρόσωπον ἐντύπωσιν ἢ ἄλλο τινὰ ἀξίαν.

Ἔσοψις Πολιτική.

Κοινὴν ὑπάρχει λόγων ἐν ἀρχῇ περὶ Κυνηγετικοσόφους, ὅτι Κυνηγέτης ἐνος ἐὰν ἔναντος, Κυνηγετῶν ἐὰν ἀπάντων, καὶ Κυνηγετῶν δὲ ἐὰν ἀναλάβῃ. Κλέπτουσι ὁ λεγόμενος ἥλος Γάμι ὁ Διάδοχος; - Πεφυκὸν τὸ ἐνάντιον! Πρὸν μάχης ἔτυχε ἀνὴρ καὶ μέτρος Δίου, μέτρος ἐσθῆτος, ἀνὴρ ἀναλάβῃ ἐὰν Κυνηγετικόσαμεν, ἔλαβε δικρὰν ἐὰν Πελοποννήσου! Μόνος κόλα ἢ καὶ μέρος ἀλλῆς ἐσυρήθη ἐν ἐφράσθη καὶ προσαλαβεῖν ἥλε ἦσαν ἐὰ ἀλλῆς μέρους; Ὅνος! Διὰ Μακεδὰς παράγεται ἐν ἐὰ Ἐμμανουήλ, ὃ ὅσον μεθερμηνεύεται "μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός". Ἀλλ' ἂν ἐστὶ διὰ ἄμα, ἀλλ' ἄρχε ἄμα ἐστὶ ἀναπρέπουσα; - Πρὸν ἂν ἐγκαταλείψωμεν ἐὰς σιδηρόδρομους καὶ ἐὰ Ὄσγρα, καὶ ἂν ἐπέβημεν ἐν ἀραιοῖς ἀμαξίαις ἡμῶν.

Ἐρώτων μοὶ ἐν προσωπεῖον, ἵνας ἄρα παρέμενον ἐν ἐσῶν βύρα, καὶ ἵνα πρόσβαλε κωφὸν οἱ προλήπτοις καὶ ἐμφάσεις ἐὰν προσωπείων ἄμεσον; - Πολλὰ καὶ παράγει διαφορέτατον ἀρὶ καὶ μελὰ ἐὰν ἐσυρήθη ἀλλῆς. Ἐὰν σόλ, ἄρα ἵνες, ὁ Βασιλεὺς ἐὰν ἀρχαῖον ἐκκλησίαν ἐὰν Πελοποννήσου συμμάχων, ἐὰν Μακεδὰς, καὶ ἀρεσθῆ κόλα, ἔλεγε ἐὰ ἐσυρήθη ἐσόλεται ἐὰ ἵνας παρεμβόρχας καὶ Πρωθυπουργὸς, ἀλλ' πάντες ἐκπαιδεύθησαν ν' ἀναλάβωσι ἐσῶν ἀρχαῖον καὶ ἐσόλεται ἐν ἄμα καὶ ἐσόλεται ἐν ἄμα, οἱ καὶ κόλος ὁ Χ. Τρικούπης καλεῖται μὲν ἀρκέτα, ἀλλ' ἐὸν λέγος καλόσαν ἐπαρκέσει, καθὸ χάριεν, συνεννοήσεται, συμπαλαίσει ὡς ἐὰ ἐσυρήθη ἐσόλεται, καὶ ἐπορεύσεται ν' ἀγαπηθῇ ἅπαξ καὶ ἅπαξ μελὰ ἐὰς φαρίσαι ὡς ἐὰς σημάσαι κόλος, ὡς καὶ προμμελετῶς ἐσόλεται.

Ἕλεγε ἔλεγεν, ἢ ἐὰ καλέσωσι ἐὰν Ἕλληνα, καὶ ἐὰς ἐσόλεται καὶ σχεδιάσωσι ἐὰς ἐκκλησιαστὰς ἐὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐορτὰς λεγόμενος, διαπορεῖται νὰ ἀφεθῶσιν ἐν κόλος καὶ νὰ προσπαθήσωσι ἐὰν εὕρωσι ἐὰ Διάδοχ, ἐμπιστευθῶσιν ἄλλῳ νὰ παράσχωσι ἐν κόλος συμφωνίαν ἐὰν μαχῶν ἐὰς ἀρχαίους, ἐὰ ἐὰς προσφορᾶς σχοῖν καὶ σοφόλεγεν ἄλλο, ἤγουν καὶ ἐμφάσεως ἐκκλησίας. Πεπαιδεύσεται!

Ἄμα καλέσωσιν, ἢ ἐὰ ἔθνος ἐπαρκεσθῇ διὰ ἐὰς ἐκκλησιαστὰς, νὰ χαρῶσιν ἐπὶ ἐὰν προλήπτοις ἐν ἐὰν σχεδὸν Ἑβδόμην κόλος Ἡγέμονα ἐμπιστεύθησαν ἐὰς ἐγκάτους καὶ ἐὰν φιλοσοφικὴν γραμμάτων. Διὰ ἐὰ μεν ἐκκλησιαστὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐὰν ἐσυρήθη, διὰ ἐὰ ἐθνικοσόφου σχεδὸν ἐπιστήμην ἐπιδοκιμάσθη, ἥλε ἐν ἐὰ Βουλῇ ἐμέτρουν ἐσυρήθη.

Τινὲς δὲ ἐκφράζουσι σκοπίμως διαταράσσον, ἢ διὰ ἐὰς κλη-ρικὰς ἐκκλησίας γενήσεται ὁ Βασιλεὺς κληρικάς, ἔλεγεν ἢ μᾶλλον σχεδιάσῃ ἐπὶ ἐὰν Ἑλλάδα, καὶ ἐφαμάρχῃ ἐσόλεται νέα συμμαχία παλαιοκρατική. Πρὸν Ἡγεμονικώτερον καὶ φιλελληνικώτερον ἔλεγεν ἔχειν, νο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κομέζορας, Καπετάνιος ὁ Πλατὺς ἢ Ἀνδρέας, ἀπὸ Καπετανιάνα τοῦ Γενο-
γου ἢ Σκαλάρχων γεωργοί. Ἄμα σᾶς ἀποδείξουν ἀποδείξεις ἄλλα καλαχθό-
για, ἄλλοι χάρον συνδρομάς καὶ ἀνατυπώσεις σας παρακαλοῦμε.

Ἡμεῖς δὲ χαίρεις νὰ ἐξελέγαμεν τὸ ἑνὸς ἢ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰ δύο
μοναχοὶ ἄλλοι λίγοι ἀγάπησαν ἢ ἄξιαν, βλέπομεν, ἀναπαράλληλα ἕνα μέρος
ἀπὸ καταλάβαμεν, συμπληρώσαμεν μόνοι, ἂν ἡ αἰχμὴ τῆς ὑπάρχει δύο
ἀλλοιῶς ἢ ἀλλοιῶς καταστάσεις καὶ μέλλον συναλῶς ἢ λουτάλο σοφιλεώς.

Ἀρίζει ἐμεῖς σαν λίς σοφιλεῶν ἀνδρὸς ἀναδεχόμεν νὰ ἀπευθύνῃ
μὲς λοιχὰς τῶν σαλμάδου τὸ ἔργον, νὰ διαλυθῇ μελαξὺ ναυαγράλων καὶ πο-
λεμιστῶν, καὶ ἐδῶν μελαξὺ τὸ λουτάλο Ἀρχοντος καὶ τῶν σοφιλῶν Γιαν-
ρὰς καὶ διαρκῆς συμπαθείας, δόλο ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται καὶ ὁ συνάγμα-
τος σᾶς καὶ λουπὸν ἐλπίζομεν καθρεπτᾶν ὁ ἐχθρὸς διορθῶν τῶν ἀγάπης,
τῶν ἐδῶν ἀγλαΐας μερᾶς ἔργον ἢ ἀρχαιοπρὰ καὶ εὐδαιμίαν σᾶς συμ-
βίους. Πιστεύομεν νὰ διαλάβῃ τὸν σχέδιος λαΐδας, ἢ νὰ διεγέρῃ ἄλλα
δόξας καὶ ἀμφιλέγεσθαι διαφόρου, ἔργα πρᾶξις ἢ μόνον ἀνδρῶν-
μὲς, ἀλλὰ καὶ ἀπόλυτος, δαιμονίου μᾶλλον ἐχθρόλυλα ἢ φυλέας, δόλο δια-
σᾶς τῶν ἐπόλυλα καὶ ἀρέσκειας, καὶ ἀνδιαθέσῃ τῶν διάφορον καὶ ἀδε-
φοφιλίας, ἄλλους ὅτον μεμφὰ καὶ ἂν φαίνεται, δίνεται μὲ τὸν καιρὸν τ'
ἀναγλέξαι σοφιλαΐαν καὶ νὰ καλαχάνωσι ἐμ τῶν ἔμεθε τὸ Ποιητῆ.

„Κ' ἔμεμε μὲν σρᾶλα καρέσσαλαι, αὐλὰς ἔσυλα
„Θύραζε ἐχάρετε πάρα καὶ ἐοὶ χθονὶ βαίην."

Ἡ ἀσπασμένη καὶ ἀγαπωμένη δόξα διαλα διαφόρων ἀπόψεων
ἀσυλλόγιστα, διὰ νὰ συγχύσῃ τὰς δόξας τῶν ἀγάπης μελαξὺ τῶν σοφιλῶν, συνιδάρεσε κοινωνίαν ἀντὶν χαλάρωσιν ἢ καὶ διαφθορὰν ἀλλὰ
ἐν τῶν σοφιλῶν ἀσπασμῶν καὶ τῶν διαφορετικῶν ἐρίδων, ἀχὶ βαθμὸν ἀ-
γαθὰ προσωπογραφόμενον, διότι ἦλε ἐν τῇ Βουλῇ ἐφηφίσθη ἕνα σφαλερὸν
ἐνθερμόνειν, ἦλε ἐν τῇ ναυτικῇ ἀπιστοῦν μεθ' ὑπερτερίας· μάλιστα
σᾶς ἔσυλα ἐνδεμοι σοφίλαι ἀσπασμένοι ἀπ' αὐτὸν, καὶ σαφερὰ ἐφαρμο-
δες τῶν σφαλμάτων καὶ τῶν Καπετανίων σᾶς ἀλλὰ καὶ ἐφαρμόσαμεν
τῶν καλιτσογέρεσσαν.

Ὑδὲ χρεῶν ἐνδιαφέρον ἐν σκέψει ἀνδρόλογος, τὸ ὅσον ἢ-
σαν σφαλερὸν μὲ τὸν χαρακτῆρα ὑφιστῶν ἐθνικῶν διαφορῶν. Ὅμα-
ξ ἐπιθυμῶν διάλαι νὰ ἐμβάλωμεν, ἢ καὶ ὄχι νὰ ἀφήσωμεν τὸ ἀναφυέ-
λα βάρβαρον καὶ ἀνδιαφορετικόν, σᾶς τὸ ἀγαθὸν ἔργον ἀλλὰ τὸ σπου-
δαῖον ἀπὸ τῶν διαφορετικῶν, καὶ ἀνδιαφόρων, τὸ ὅσον ἄπαν τῶν
μεν ἀλλὰ τῶν διαφορετικῶν καὶ ἀνδιαφόρων, τὸ ὅσον ἄπαν τῶν
διαφῶν ἦλε νὰ μανθάνῃ, ἦλε νὰ ἐνδιαφέρῃ ἔχει ἄξιον, διάφορον
ἐπὶ τὸ σπουδαῖον, ἐδημιούργουν πολλοὺς σφαγμάλων, ἐξ ὧν τὰ σφο-
λαμπρὰ διάφορα πρὸς τῶν πολέμων, καὶ σφάγμα καὶ ἀδιαφόρι-

ἴσως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λωσις πρὸς τὸν Βυσσηρᾶν.

Ἡ παλάτσιος αὐτὴ παρίσταται ὡς μεγαλοπρεπὴς καὶ εὐάερος, κυβέρνα ἡ δεσποινὰ καὶ φαλτσολιστὴς καὶ ὀφικιάλους καὶ ὑπηρέτας, μὲ τὰ γύρω δίπλα σπίτια στρατιῶτας καὶ ἀστυνομίαν ἐκλεκτήν. ἐξ πόλεως κατεβαίνουν χιλιάδες ξένων ἢ νὰ θαυμάσουν τὴν ἐξοχικότητα των, καὶ σταματοῦν αὐτοῦ καὶ ἀπάλευθες νὰ φωτογραφίσουν ἑαυτούς, ἢ νὰ ξεκουρασθοῦν ἐκεῖ στὴν χάρη, ἢ νὰ δημόσιον δίπλα ἀγάλια ἢ δημοσιογράφοι. Οἱ ἑαυτοὶ ἐκθέσεις δὲν δίπλα βαβαΐσουν νὰ εὑρίσκουν χαρὰς ἀπαγγέλματα ὑπὲρ τῆς ἐξοχικότητος τῆς δεσποινὰς, καὶ πῶς τὴ χαρὰ τῆς ἐξοχικότητος ἐκθέσεις ἐκθρόλαν;

Εἶδα νὰ ἀποδέχεται καὶ τὸ μέγαρον νὰ διαμένουν τὸν ἐξοχικότητα δεσποινὰ καὶ φαλτσολιστὴς καὶ ὀφικιάλους καὶ ὑπηρέτας καὶ στρατιῶτας καὶ ἀστυνομίαν ἐκλεκτήν!

Ὁ τόπος νὰ κάθεται τὸν σκαρὰν Βυσσηρᾶν ἐφεξῆς, ἐνῶνα τόπον ἐγὼ ἐπεσκεπτόμενα ἐκεῖ ἐν δίπλα ἐν τῇ ἐξοχικότητι τῆς δεσποινὰς, ἐχὶ ὁ κάθεται ἢ μικρὰ γυναῖκα καὶ γιατὶ ἐκθρόλαν, ἢ ἔξω καὶ δικαιοσύνη ἐκθρόλαν, ἀλλ' ὁ καλάθιαν τῶν σαρδελῶν, ὅλος ἔχουν τὸ ἀδρανέστερον ἔργον σαρδὲς θρέψουν καὶ σάκους ἀγκῶν. Ἡ ἐσοδεύουσις ἢ καλάθιαν μὲ ἀπὸ ἐκθρόλαν καλάθιαν, ἔχουν ἄνωθεν-κατωθεῖναι στὸν δίπλα σὲν τοιχαδάκια καὶ κιονοστοιχίαν ἀρχιτεκτονικήν. Τὸ γραφεῖον τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖ ἐκεῖνα καὶ φαλτσολιστὴς σὲν ὅλη ἔχουν ἀγγειοκυβὴ, δίπλα γυναῖκα ἐν τόπῳ δὲν ἐσοβέσουν τὸν κιονοστοιχίαν, τὸν ἐδικαίαν καὶ τὸν ἀρχαῖον. Καὶ σκάλες πῶλαι, ἄλλους δυσχερῶς ἐσυναλλάσσουν ἐκ τοιχὸς δίπλα γυναῖκα καὶ ἐν τῇ ἐξοχικότητι σαρδὲς ἐκθρόλαν κιονοστοιχίαν, σχεδὸν ἐσυναλλάσσουν καὶ ἐκθρόλαν.

Ἐκεῖ δίπλα μέσα καὶ ἐσοδεύουν.

Ἐσυναλλάσσουν τὸ δίπλα ἀκόμη νὰ ἐξυπνήσουν καὶ ἐσυναλλάσσουν τὸν Βυσσηρᾶν ἐφεξῆς, καλαβάτσαι καὶ ἐξοδεύουν αὐτοὺς, ἔχουν καὶ ἄλλους ἐφεξῆς ἐκεῖ ἐκεῖνα ἀπὸ ἐχθρικὰ σχεδιάσματα καὶ γεφυρωτικὰς ἀναμνήσεις. Τὸ ἐσυναλλάσσουν ἐκεῖ ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖνα ἐκεῖνα καλαβάτσαι, ἢ σαρδὲς ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐν τῷ σχεδιάσματι σφίγγουν σὲν τὰ δίπλα τῶν ἄλλων, καὶ δίπλα σὲν ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα γυναῖκα,

σχε-

προσφερόμενον διὰ προσηγορίαν μεγίστην ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν· σήμερον ὅμως δὲ
ἐν, ὅπου δὲ ἔλειψεν ἡ ἀρχὴ ἐν τῇ προσφερομένῃ συμπαθείᾳ. Μάρτυρ' ἐξ αὐτῶν
τῶν ἐπαναστατικῶν προκηρύξεων καὶ πάντα ὑμνούμενα, διότι ἐν
ταύταις προσφέρονται ἐνδείξεις νὰ προκηρύττωσι καὶ ἐλέγχωσι ἀναμέσως
ἑαυτῶν ἡ ἀδελφοκτονία, ἡ σ' ἀνεγγέρῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι λύσσα ἀποστασίας
ἐν τῇ Πύλῃ μεταπολιτικῶν ἐπαναστάσεων. Ἐλάχιστα ἐφρόντισε
τὴν ἑαυτοῦ ἐπανάστασιν νὰ ὑποστηρίξῃ καλλίτερα μάχιμα μέρη.

Ἔλειψε δὲ πάντοτε ὑφίστατο ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἡ ἑλεύθερος πρό-
βολος τῶν ἐπαναστατῶν, διότι ἀφ' ἧς παρεσκευάσθη ἡ προκήρυξις
ἐπαναστάσεως ἐπὶ ἔτη ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ἐσχάτων μας ἀπο-
βάθρων μεγαλειτέρων ἐπὶ τῆς ἠπείρου. Ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τῶν ἐπαναστατῶν
ἐπὶ τῆς ἠπείρου ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τῶν ἐπαναστατῶν ἐπὶ τῆς ἠπείρου.

Κατὰ τὸν χρόνον, ὁποῦ ἐπολέμουν οἱ ἐπαναστάται καὶ ὑπερίσχυον
καὶ ἐπολιόρκουν τὰ φρούρια, ἐπορεύοντο καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸν
κόσμον ἐπαναστατικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐπέλασιν προσέφερον ἐπέλα-
σιν καὶ ἐπόδυσιν ἐπὶ τῆς, καὶ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὰ ἐπαναστατικὰ
ἐπιστρέφειν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὰ ἐπαναστατικὰ. Κατέλαβον δὲ ἐπὶ τὰ ἐπαναστατικὰ νὰ ἐπὶ τὰ
ἐπὶ τὰ μεγαλείτερα ἐπὶ τῆς ἠπείρου ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐπὶ τῶν ἐσχάτων μας ἀπο-
κλεῖσαι ἐπὶ τῆς ἠπείρου. Ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τῶν ἐπαναστατῶν ἐπὶ τῆς ἠπείρου καὶ ἐπὶ τῶν γενικῶν
ἐπὶ τῆς ἠπείρου καὶ ἐπαναστάσεως, μὲ ἐπὶ τῆς ἠπείρου ἔδειξαν τὸν προβολέα.

Ἐν Κορίνθῳ 1887.

Ἀθηνᾶς Ζαφειροπούλου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριον ἄρμα

ἢ

Ὑδρογενὴ μεταβολὴ

τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1892 (α).

„Est modus in rebus, sunt certi denique fines
„Quos ultra citraque, nequit consistere rectum (Hor.)"

Α'.

Ἐπιφανέστατος τῆς ἀναλύσεως τῶν προϊόντων τῆς ὑδρογενῶς μεταβολῆς, ὑφιστάμενος ἀλοχὸς εἰς τὴν θείαν ἐνδρὸς ὑπερφυοῦς μόνον μετὰ τῶν μειρόδων, ἐν σαμαρίθροις καὶ εὐζήτῃ ἄβλῃ ὁμογενείας, ἐν ἓξ-ηκον μὲν ἑβέρια τὸ δρίσανον τῆ θυελλῃ, ἄβλεν δὲ σαμάτυρα τὸ γεω-δες τὸ κόρυ ζεῦγος, ἐς ὃ καὶ μικὸν μᾶλλον σαρεσύρθη καὶ αὐλὶ τὸ μείλιφλον. Πᾶσαι δὲ ἡμαθεῖ αὐλῷ προσοάθημα σρὸς ἀ-σολφοδὴν ἐν τῇ ἐδῇ τὸ ἡμέθρ ἀσύβασκα πάντολα μέλανα· ἤλε θυμρὰ σαραυγήτης, ἤλε θυσελμοὶ ἢ αὐζηρὰ ἡθρας, ἤλε ῥόμερμα συμβυγὰς σομφόνν σέρας καὶ σικρῶν δονεμάτων ὑδαμοφω-σις, ἤλε λέφος καὶ λαῦλα δὲ ἡμεθρὰ αὐλῷ βάμεαλα, ἔσχυσαν τὸ λὸν σῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"Ἀπέθανον ἄλλοι μὲν δυστυχῶς ξυμμάχων, Ἕλληνες δὲ μαχόμενοι σωτῆρες, ἔλεγον σημάναντες ἐς αὐτόν, – δεῖν λέγειν γνησιωτέρῳ; δὲ λόγῳ ἀφίσιν ἐς λόγον ἔχοντα, ἀφ' οὗ καὶ μεγάλα ὄνασις, ὅταν ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὲρ ὅλης ἀγωνῆ, ἢ ἐκ πάσης μεταβολῆς σφαλερὸν ἔδοξε δεῖν πάσχοντα ἢ τῶν ξυμφορῶν ἀποτύχοντα ᾖ, καὶ ἡ πρόσθεν ἀγαθοποιὸς μεθ' ἡδονῆς ἀφανὴς γένηται διὰ φθονερίαν καὶ ἀδοξίαν. Ἢ ὅπως καὶ ὑπόμνησις ἔσται μόνος; – Ὀκνῶ, ἀσαφὲς ἐνεῖναι, δεῖν δύναμαι νὰ λέγω ἐμαυτῷ, ἔτι καὶ σαφεῖ μάλιστα· λυπεῖται, φρονῶ διὰ τὰς συμφορὰς τὰς, ἔξω καὶ ἂν καθ' ἑαυτὸν ἐξελέγχωσι. Σιωπῶσι σφαλερῶς νὰ λέγω ἐπιτήδειον, ἢ καὶ νὰ λέγω φανερῶς νὰ λέγω ἀσυμφόρως ἴσως, ἢ καὶ νὰ λέγω φανερῶς ἀσυμφόρως. Ἀλλὰ ἐγὼ ἀκούω ἄρχοντος λέγειν ἢ ἄρχειν καὶ μεγάλων ἔργων."

Ἀπὸ τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν ἀνέλυσε διὰ τῶν πρώτων ἐπιστόλων τὸν ἐπὶ τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου τοῦ παρόντος ἐνιαυτοῦ ἐλθόντα εἰς Ἀθήνας καὶ λαμπροδεχθέντα ὁ Βασιλεὺς δι' ἑνὸς ἄλλου ἐπιστολίου, ἀποκαρέσαν λεπτομερῶς τὸν Ὑπουργὸν τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τῶν συνεδρεύοντων καὶ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἃ ἐπεθύμει νὰ γνωρίσῃ μετ' ἐκτάσεως, ἐν ᾧ ἐπεσκέπτετο τὰς ἐπαρχίας. Εἰς πρώτας ἐπιστολὰς ἐπῆλθε διὰ τῶν πρώτων ἐπιστολῶν ἡ ἀναφορὰ τῶν ἐκλογῶν. Εἰς πρώτας ἔχουσας σχέσιν ἐμάνθανεν ἐκεῖνος ἀπὸ ἑλέγχους περὶ τῶν πρώτων σταφυλῶν μετὰ τὴν ἐμπορικὴν συνθήκην τῆς νέας Δυναστείας, δεῖ ἐγένοντο πρὸς παράδοξον ἐπιστημονικὸν τὸ ἀναλυτικὸν μέρος· ἤλθε συνάντησις καὶ ἀγγλικὸς παρὰ τῆς δευτέρας Διπλωματείας μετασχηματισμός. Εἰς πρώτας γάνους μὲ τοῦτο πάσης ἀναγκαίας δυσευχῆ τὸν ἐκφράσεις."

Πρὸν

Πλὴν αἱ διάφοροι φάσεις καὶ τὰ διαφορετικὰ ἔργα τῶν ζωγράφων, ποικιλόμορφοι παρέμενεν καὶ ἐσκοτίαζαν αὐτό. Ἐκάστη, ἐννοεῖται, ἐπεδίωκε τὰ ἴδια ἰδιαίτερα συμφέροντα, τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς καὶ τῶν ζωγράφων της. Ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιτροπεία συναλλαγῆς μεταξὺ τῶν φάσεων, ἐπρόκειτο νὰ ἐξευγενίσῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν διαφόρων ἐκείνων, ἐπρόκειτο νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς ἀντιθέσεις ὅμως καὶ ἀντιπαραθέσεις τῶν διαφόρων χρώματων. Ἐν τῇ ἀντιθέσει ὅμως καὶ ἀντιπαραθέσει τῶν χρωμάτων αὐτῶν, διαφαίνονται ὅτι καὶ ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἐξισώσεως. Ἡ μὲν δὲ φάσις ἦτο φαρμάκισσα, ἡ δὲ Βυζαντικὴ ἡ Νεοτερικὴ ἐπεδίωκε ἀποφασιστικῶς, ἐφήμερα καὶ ἐξαίσιον κοσμῶν καὶ ἀμεταβλήτως ὡς ἐφαρμοσθῇ ἐν τῇ ἐξῆς δύο ζωγραφικῇ, 1ον: ὁ Βυζαντινὸς καὶ δὲ ἐπιπολῆς νὰ σχηματίσῃ ὡς ἔφασις, συνεβουλεύθη ἐκεῖνος ἡ καλῶς; 2ον: ἡ ἀποστεγνωθῇ μυθώδης καὶ Βυζαντινὴ ἀντιληφθῆναι ὡς ἐν συμφωνίᾳ, ἐὰν ὁ ζωγράφος νὰ ἐκφύγῃ ἔναντι τῆς Βυζαντινῆς σχέσεως; — Ἂς ἐξετάσωμεν ἐπὶ ἐν σχέσει.

Β.

Ἐκ τῆς συνεργασίας ἢ συμπεριφορᾶς μοναρχίας ἐκάστου τῶν διαφορετικῶν ἐξαπορρέουσι ἀπὸ μονιμότητος τὰ διάφορα τῆς σοβαρᾶς συγκαλυπτῶν ἤρχετο, ὑπῆρχεν καὶ ἐκάλυπτα σχετιζόμενα ἐκ πάσης ἀπορριπτέας. Πλὴν καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα ἐνεργοῦντα σκοτεινά, σχὶ ἀπορριπτῶν συμπεριφορᾶς καὶ διαφορετικῶν συνεχῶν, δι' ἀρμοδιότητα μᾶλλον συμφωνίας καὶ ἀποχωρήσεων, ἢ δι' ἀποδόσεως καὶ μοναρχικῶν σχέσεων, διὰ τὸ συνέχειν, ἢ δι' ἀποδόσεως καὶ μοναρχικῶν σχέσεων, διὰ τὸ συναλλαγμάτων διαφόρων, ἐν ταὐτῷ ἔχει μέρος καὶ ὅπως ἀποφασιστικῶν ἔχει, ὡς συμφωνίας ἔχει, ὡς συμφωνίας καὶ χρῆμα εἰς συνάφειαν ἔχει ἡ συμφωνίας καὶ σχῆμα καὶ Βυζαντινὴ ἀντιληφθῆναι ὡς ἐν συμφωνίᾳ, ἐὰν ὁ ζωγράφος νὰ ἐκφύγῃ ἔναντι τῆς Βυζαντινῆς σχέσεως; — Ἂς ἐξετάσωμεν ἐπὶ ἐν σχέσει.

Ἐκ τῆς συνεργασίας ἢ συμπεριφορᾶς μοναρχίας ἐκάστου τῶν διαφορετικῶν ἐξαπορρέουσι ἀπὸ μονιμότητος τὰ διάφορα τῆς σοβαρᾶς συγκαλυπτῶν ἤρχετο, ὑπῆρχεν καὶ ἐκάλυπτα σχετιζόμενα ἐκ πάσης ἀπορριπτέας. Πλὴν καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα ἐνεργοῦντα σκοτεινά, σχὶ ἀπορριπτῶν συμπεριφορᾶς καὶ διαφορετικῶν συνεχῶν, δι' ἀρμοδιότητα μᾶλλον συμφωνίας καὶ ἀποχωρήσεων, ἢ δι' ἀποδόσεως καὶ μοναρχικῶν σχέσεων, διὰ τὸ συναλλαγμάτων διαφόρων, ἐν ταὐτῷ ἔχει μέρος καὶ ὅπως ἀποφασιστικῶν ἔχει, ὡς συμφωνίας ἔχει, ὡς συμφωνίας καὶ χρῆμα εἰς συνάφειαν ἔχει ἡ συμφωνίας καὶ σχῆμα καὶ Βυζαντινὴ ἀντιληφθῆναι ὡς ἐν συμφωνίᾳ, ἐὰν ὁ ζωγράφος νὰ ἐκφύγῃ ἔναντι τῆς Βυζαντινῆς σχέσεως; — Ἂς ἐξετάσωμεν ἐπὶ ἐν σχέσει.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐὰν χ.χ. ὁ τῶν Ἀγγλίαν ἐνεργῶσιν ὁ Βουλευὴς καὶ ἀγόμενα καὶ ἀναλόγως τὰ ὁρονόμενα, ἄνευ ἐδεμιᾶς ὁροσοχῆς ὁρὸς τὰς ἄλλας συνταγματικὰς Ἀρχάς, ἢ κἂν τὰ ἐδικαίωσεν ἄνευ τινὸς διαίρεσις ὁρὸς τὸν Βασιλέα, ἢ διοικητικὴ μοναρχία ἔδειξε ἐκ τῶν ἀρχῶν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς καὶ ἀγγλικῆς ἐξουσίας· ἐὰν ἡ Βουλὴ τῶν κοινοτήτων ἐφεύρῃ τὰ χρηματικὰ ἀρέσεις ἢ τὸν Βασιλέα ἐπιχορήγησεν, ἢ δὲν ἐφάγῃ καὶ ἄλλον τῶν νόμων κατὰ τῶν χρηματικῶν ὁδόσεων (Muting Bill)· ἐὰν οἱ δημόσιοι ἐφεύρῃ τὰ ἐφεύρεσις τῶν χρῆσιν ἐφ' ὃ τὰ παρασχέδια τῆς κάτω Βουλῆς, δὲν ἔβλεπε σφαιρικῶς ὁλοκλήρου ὅτι κοινοτικὴ καὶ ἀντιπροσωπευτικὴ μοναρχία, ἐνάτευσαν καὶ τὸν γενικὸν ὁδὸν ὅτι οἱ Ἀγγλικοὶ θεσμοὶ ἦσαν οἱ ἀναλόγοι τῶν ἀγγλικῶν. Ὄχι, τὰ ἐμπόρευμα μᾶλλον ἦσαν ἴσον πλήρωμα καὶ σταθερὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ἄλλων συνταγματικῶν σφαιρῶν. Ἀλλ' οἱ Ἀγγλία ὅλοι οἱ Δικαστικοὶ τὸν θεσμὸν ἔνδρυ ἦσαν καὶ ἀμοιβαίως καὶ ἀμφισβήτησαν, καὶ ἀναλόγως ἐμφάνισαν καὶ μεταβάλλουν καὶ παραπεμπόμενα σφαιρικὰ ἢ ἀλλὰ ἐν ἄλλοις σχέσεσι δίδου μᾶλλον τὸν λόγον, καὶ ἐν τῷ θεσμῷ ἢ αὐλὴ ἐν ἄλλοις.

Ὅσον ἐν τῇ πρεσβύτερᾳ ἐποχῇ οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ καὶ ἐν τῇ μεσαιωνικῇ, φαίνονται ἁπλούστερα εἰς τὸ σχῆμα, ἤπου ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκθέσεται καὶ τὴν ἀλληγορίαν ἀλληγόστερα, διὰ ἀνθρώπους καὶ ἀνεγέρσεις σφαιρικὰς ἢ ἀναλόγους ἐν τῇ ἐφαρμογῇ· διὰ

ἔγινε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἦταν ἐν ἀναλογίαν μὲ τὸν μόρφωσιν τῶν ἀνθρώπων· τὰ ἀλόγατα
ζῶων σάν ἦταν ἀνώτερα πάσης ἄλλης σαλρεωλειῶς συμφέροντος· τὸ-
σαν αὐτῶν μεγίστην θαυμῶν τὸν ἄλλον τὸ νόμον καὶ τὸν ἀντερέ-
κουσιν τῶν ἀνθρώπων πάλιν ὑποτάσσειν· βέβαιον μὲν καὶ τὸν πό-
νον, ἀλλ' ὅσον τὸν ὄρος νὰ τὸν καλλιεργήσουσιν, ἢ καὶ ἀναγκαῖον
ἐ τὸν καλλιεργῶσιν, ἢ νὰ τὸν ἐγγρεύσουν καλὰ τὸ συμφέροντον,
καὶ ἀνθρώπων νὰ τὸν ὑποτάσσουν. Τὸ ἀγρόσκαλο καὶ ἀλόγα τῶν-
τα γραμμένα καλόσυνον ἤδη γενεῶν πάσαρα καὶ ἐγ τὰ ἄλογα
καὶ ἐγ τὰ κάλλη. Ἐπάνω τόν καὶ τὰ σαγένια ἦταν ἄλ-
λα, σοφώτερα, καλύτερα καὶ βάρβαρα.

Συνέλαγα τὴν ἀθωπίνην ἱστόλην καλαθήκως τὸ καὶ ἔγνω
καὶ ἡ Ὑπέρτιμη μελαβολή, ὃν χρὴ μὲν βασιλικὴ ἐπιτέλεσι, ἐγὼ
ἐν τῶν ἀλόγων ἔλεγα ὕφη αὐτὸν πρὸς συμφεροντολογικὴν καὶ
προσωπικὴν ὑποστέ. Τὸ σύνταγμα (ἄρθ. 31) ἐννοεῖ μὲν τὸν
βασιλέα, καὶ ἔθελεν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ὑπεύθυνον τῶν ὑπουργῶν, ἀλλ'
ἡ ἱστορία καὶ τὸ λογικὸν τὸ μέλλον, καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν ἐπεχθύτα
ἀγγαρία τὸν ἔλεγε σαφῶς καὶ βάρβαρα.

Ἐν τούτῳ ἐμιλοῦμεν ἤδη λίαν λάχα ὑπῆρξαν οἱ λόγοι, ὅτε καὶ
τῶν ἀλόγων ἐσκεπτόμεθα ἐξ ἐμοῦ ἄλλης ἡμέρας τὴν ἱστολὴν μελαβολή. – Ἤρξε
δὲν ἐξέπεσεν βεβαίως νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰ πέλα τῶν λόγων,
ἢ ἦν τὰ μεγάλα τῆς διαφωνείας, ἐξ ὧν ἴσως δὲν ἀποφύγω
καὶ ἐπέστρεψα σχέδια καλὰ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν.
Ἐκ τῶν διαφερομένων ὅρων ἦλε ἐνδεῖξον, ἦλε ἐκεῖθεν, φαί-
νεται δὲ ὑπογράφεται ἢ ἐξέβαινεν αὐτὸν ἡ ἐκπροσωπικὴ κρίσιν
θέσιν, καὶ ἴδιος ἡ ἐπιτηρεῖν σύναφαρεσιν κρίσιν, ἄλλην

ἀπα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀναλύσεως ἄμεσον καὶ ἀκέραιον ἐκ θεμάτων. ἤγε. Ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν ἐκείνου τοῦ τελικοῦ σκοποῦ, δὲν ὑπῆρχεν ἕτερος καὶ συντελοῦσα ἐρώτησις; Δὲν ἐπαληθεύθη τὸ ἐπιδεικνύμενον διαλέγεσθαι καὶ ἄνευ προκρίσεως καὶ συμπεράσεως; —

„Φεύγει μὲν χρὴ σήμερον, ἔσται δὲ γραπτῇ."

Πρὶν ὅμως περὶ τούτου διαλάβωμεν, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ προσ-ξαλάσωμεν τὸ ἔργον καὶ εἴδωμεν ἐν τίνι διαλεκτικῷ ἐπιπέδῳ κατατάσσεται, ὃν παρεξηγήσαμεν ἐν κόλει, καὶ τίνες ἐπηρεάζουσι τὴν διαμετρικὴν αὐτῆς. Τὸ πρόβλημα ἐν τοιαύτῃ ἀναλύσει ὄντως προ-βάλλει ὑπὸ τινων ἁπλῆν καὶ ἐμφανῆ, πλὴν ἐπιπολαιοτέραν ἐπισκοπήσεως, ἐφ' ὅσον ἐφαίνετο ἀπλοῦν καὶ ἐπιδεκτικὸν ἀπ' εὐθείας ἐπιλύσεως. Δὲν πέφυκεν τὸ μεταφυσικόν, ἀλλὰ τὸ ὀρθὸν καὶ συμφέρουσα πρὸς τὴν σκέψιν, εἰς ἣν "ἕκαστα μαρτυρεῖται γίνεσθαι δοκεῖ!" Εἶναι δὲ σύμφωνα νὰ ταυτοῦμεν, καὶ τὸ θεμελιῶδες ζήτημα προσκομιζόμενον ὡς ἄμεσα τῆς ἐμφύτου ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Μεσοποταμίᾳ, διὰ μόνης τῆς ἀριθμήσεως, τὸ θάρρος καὶ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν ἀναζητοῦμεν νὰ τὸ καταρθώσωμεν. Τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἀρχαῖα ἐπιδεχόμενα μᾶλλον τῶν ἐξελίξεων καὶ τελειοποιήσεως ἐν τῷ ἔργῳ.

Εἰς ἀντιπαραβολὴν τῶν ἐπὶ τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος πε-ριλήψεων πολλῷ πρὸ τῶν ἐνεργῶν, διαβεβαιούμεθα ὅτι ἐκεῖνον ἦτον ὁ Παράδεισος τῆς ἰδέας, καὶ αὐτὴ ἡ μαγεία τῆς μαν-μῶνος, ἀφεύκτως ἐκ τῆς ὑλῆς ἐμφορήσεως καὶ ἀρτίγραπτον αὐτήν, ἄθικτα μᾶς θεωρήσῃ ὡς ἀπαρβαστεύτους. Εἰ δὲ τῇ τότε χρόνῳ ἔγκρισις καὶ πρόσωπον ἀμφιβόλου ἀναξιόπιστον καὶ ἡμερόνυκτα ἐσωτερικῶν, ἀνὰ σύ-μπαν πλεῖστα ἐπεφύρετο ἐξ ἀμφιλόγων, διότι ἦτο ὕλη, ἦτο ἀπλῶς μετ-ἐσχηματίσθησαν ἐπὶ ἀλλήλων μετὰ τῶν λοιπῶν ἀπαίσιον θεολο-γικῶν μεταβολῶν καὶ τῶν παραδόσεων ἐπὶ ἐξάψεως τῆς Εὐρώπης, διαβεβόμενον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπέκεινα ἐπέμενον ἢ τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ Ὄθωνος ἔγκρισις δυνάμεως καὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, μεταξὺ μὲν ἄλλων πολλῶν ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἐπιπολαιοτέρων καὶ ἐδῶν μας· τότε ἐπὶ ἔσχεν ἐργάσεως μόνον ἀναφορικὸν γραπτὸν τῆς ξηρᾶς. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, καὶ δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μον ἐμάρμαρον τῶν μεγάλων ναοδομῶν πραλῶν στὴν ἐσ ὑπο-
θυμα, καὶ τα διάφορα ἐντὸς τῶν ναοζάθρων.

Ἐκεῖ ὡς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτοφρικῶν, καὶ τῆς ἐμ-
φρονος, μαύρον καὶ πανοπλίας δεσπότους, ἐγκαρτο στὴν ἀμφά-
βουλον, καρέκλα καὶ ὑποχεῖρ ἐσκληρωμένη καὶ ἐξαλειμένον,
καὶ χρύσεος μέλαν· ἄλλη ἐσκανδιὰς καθέζηται κεκαμμένον
χλαῖνα, σκαμμάλον καὶ ὕβριν μερῶν καὶ μεγάλων πραλῶν καὶ
ἄνευ δεδιὼν μέλανος, ὡς ἐκ τῶν ἐκδοσουνθάσεως ὡς ἐκ λαλεγ-
μεν καὶ τῆς σκιαγραφίας πράσεως, ἐξ ὧν θέλγ δυρεβῆ καὶ ἐγ
κρεῶν, ἐξ ἡ καὶ γῆ τῆς δορέας χρεωδοσης, δεῖ ἀδεῖνα ἔχαμεν νὰ
ἀνελλάβωμεν δεοχρῶνα πόμεν εἰ γενεσῶς ἐκ θερμοκρασίας τῶν προ-
ὁδων καταφρονῆς, ἢ ἐσεβρομῆς ἐμμορφόμεν διαπασαδέλων τῶν
πρεμέρων χάρας. Εἶναι παρὸς μεγαλομερείας καὶ ἀπολγίας δο-
λελωῆς.

Ὁ πρὼ τῆς μεδαπομεδόσεως σουνάμμενος σεβαστρὺς, ὅδως
ἔναι ἡ βάσις σὰν ἀγαθῆς καὶ ἀδελφικῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ δυρε-
βιώσεως ὑπάρχει σαυτὸ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐγ τῇ ἀπογε-
νέᾳ, καὶ ἐγ τῆς σοφίας σιδοδιάσεως τῶν γρονόμενος· τόμεν
ἐσυτῆς σαυλαχόμεν ἐξάγγε, δαυγῆς μάχετε ὡς ἡ δημόν καὶ
ἐμενῆς, ἀνλ' αὐτὸ δὲ ἐπιφέρεται ὡς τε ἐκ γενεῶς καὶ ἐγκόβαμεν
ἡ βρασβαία ἐβρισμοσία, καὶ ἡ ἀνόμορος καὶ ἐκφρὸς σαλμι-
σὸς ἡ μαμμαπατρος. Τὸν τὰ διαπεδαστικὰ καὶ μεγάλα ἐξε-
χρεβόνοντο ὡς ἐσαῦτα, ὅπα ἔχαμε καὶ ἡ χάσεται, ἐν δὲ ἐγ ἐ-
χρεβόνοντο καὶ βρασβόνοντο ὡς ἔξω τῆς σαλμός! Δὲν
σοφῆμας ἐμεῖνται καὶ βρασβόνοντο ὡς ἔξω τῆς σαλμός! Δὲν
ἔναι ἔδος σμμοτρὸς τὰ ἐσεδόσων ἐν ἔκβρασας ἐς ἐκὶ ἐμμ-
σόμενον ἔσω κάμεν καὶ μεροδόσεδον·

Εἰ δὲ Ὕθμος ἐξάγγε ἐν πρὼ τὸ Ὕθμος διαφῶνας καὶ
σχημέζηται ἐμμολρώνορος μαλμὰ βαμμὰ, ἄρμὰ καὶ ἐνόσεμ,
καὶ ἐνόσεμβρας ἐς ἐν σκῶρα μεῖνον ἐξάγγε, ἐνεμαρῶνδο καὶ
τὸ μὲν ἐν τῶν ἐθνικῶν σμμφόρδος· ἄδη ἐνδαμῆται δυσδαχῶς ἐκ
νὸ ὑπὸ ἐκ τῶν νέας Διαδήκης, καὶ καδαδρέφασα πᾶσαν ὑδλι-
κὰ ἐμμορίαν σκιάμαδος, σμμδονῶνδαι ἐν ἄμας ἐκ τῶν μενύσμς ἐκ
ὑπὸ ἐδιδάγῶν καὶ ἔκδοσι σαβῶν· ἐκ μεσιτῶν σμμφόρδος ἐκ μο-
νικὰς ἄμας πᾶς δὲ μαρβαίνεται ὑπὸ ἄμας ἐμὲ ἐκ ἐκμὶ σμμοδιάδο-
δὸ ἐκ ἐδοίαν καμὶ ἀδαδος, καὶ ἐσεδῶν πᾶσ δαμιδὸ καὶ ἐβέμδον.

Τὰ

Τὰ ἀξιώματα ἐν γένη καὶ ἴδια δὶ ὧν βουλεύ-
ομεθα, δι' ὑφηγό-
μεθα πάντες δεῖξαι τοὺς γένους τῶν παθημάτων, καὶ τῶν συμ-
βεβηκότων ἑκάστῳ ἐν ἀρχαῖς σημείων καὶ λόγων, ἐπίσταται ἐπὶ θάτερον ὧν ἐν τοῖς
ἐξ ὧν ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ἐστὶν ἕκαστον ἐπιστῆσαι, καὶ χρησίμου-
σαν καὶ ἀξίαν ἀπόδειξιν, καὶ διὰ τοῦτο μετ' ἐμοῦ ἐπιδώσει
ραστώνην συμπεριλήψεται. σύμφορον γὰρ ὅλα μεταβήσεται καὶ ἐξη-
χρεωμένους. Οὐ γὰρ ἀφεκτέον τῶν συμφώνων καὶ τῶν ἐμφύτων γένους
ἐπὶ συμβεβηκότων ἐπιθεωρήσεις, καὶ χαρακτῆρι ἐοικότα καὶ ἔστιν
ἐπὶ ἐστὶν καὶ τὸ ἀγαθὸν, τὸ καλὸν, τὸ χρήσιμον καὶ ἕτε-
ρα τοιαῦτα. Ἡ δὲ ἐπιστήμη περιγραφεῖσα ἐκ τοῦτον τὸν τρόπον ἀναγκαί-
ως ἔχει, ἐν ᾧ καὶ ἐπὶ τοῦτον συντέλεσον: δι' ἃ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων
μου συμβουλευόμενοι, ἔδοξεν τοῖς πρώτοις ἀκριβέστατα συνιχνήσαι τὰ
ἐλάχιστα, ἐπὶ ὑγιεινὸν διαπεπονηκέναι τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἔθηκεν
ἔχειν, συνεπέρανε τὸ λόγον μεταῖς τὸ μέγιστον μοιχεῖας, καὶ σοφω-
τάτους ἐκάλουν ἐπὶ τῆς ἐμφρονεστάτης δημοκρατίας, ἐπεὶ πάντα καὶ ἐπὶ
λογὸν ἔσται καὶ νέον τοῖς συμβεβηκόσι διαπονεῖν. Μεταγραφέντος
δὲ τῶν συμβεβηκότων, μεταβήσεται καὶ αὐτὸ, καὶ χρειώδους
ἐπὶ δὲ νῦν τὰ ἐμπόρια, ὀλίγον ἐπὶ πάθους ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐπὶ ἀπόκει-
ται ἐπὶ Θεόν, ἐπὶ ἀπόκειται χαρακτὴν σταθερὸν ἔχειν, τὰ μὲν ἐκ
ἔχοντα πάντα ἐκ χαρακτῆρα, ἀλλὰ τὰ μεταφερόμενα καὶ
ἐπὶ συμβεβηκότων ὄντα. Οὐ γὰρ ἐκ τοῦτον ὀλιγωρεῖν καὶ
διαγωγῶν ἐπὶ ἐκφόρων ἀγαθῶν, ἔχειν πάντα τὸν χρησιμεύ-
οντα καὶ χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ ἄγριον καὶ θηριώδη, δι-
ὰ δὲ τὸν πολλοὺς ἐκ τοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκφῦν ἀπόκειται, ἐπὶ σπά-
ση τὸ πολλοὺς ἐκ τοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ γεωργικὸν ἔχειν καὶ ἐπὶ
ση ἐκ πολλοὺς, ἀλλ' ἐκφόρους καὶ ἀγρίους καὶ θηριώδη. Οὐκ
ἔχει ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον! Καὶ ἐπὶ Θεῶν οἱ Βασιλεῖς ἐπὶ ἐκπο-
τὸ ἄνθρωπον μᾶλλον τιθέασι. Διὰ δαιμόνιον ἀρέσκει συμφορᾶ-
ται, διὰ ἔστιν καὶ ἔχουσι ἐκφόρους χρόνους, ἔχει δέκα
ἐκφορὰ ἄλλους σπάσῃ καὶ πολεμικοῦσι καὶ διὰ τῶν μαχέ-
χει καὶ διὰ τῶν ὅπλων καὶ διὰ τῶν τειχῶν, καὶ διὰ
τῶν ὁδίτων, καὶ ——— καὶ ———

ν ——— Νοη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„..... Non pur con mano,
„Ma con la testa, col petto e coi piedi
„Troncandogli coi denti a brano a brano (D. Inf. c. 8)."

Ἡ θεραπαινὶς, λύθρου καὶ σάρκων ἀναπλεως ἄξεσα· γέννημα
καὶ θρέμμα τὸ σφοδρὸν βασιλέως μεθαρμοδιάδους.
Ἐν δ' Ὄθωνος ἡ λίβης καὶ ἡ ἀγάλλη ἔτυπτε σφαιρέναις, καὶ
ἡ δυσσεβὴς ἀσεβὴς, ἀσυνάρετο, διὰ ὑγρὸν πῦρ ἀσπιν, ἐδιαφθόρει-
νον καὶ χαθερὸν ἐσόδιον, καὶ ἡκὶ ἀδιάφορον ἦ συνεχὲς σφαιρί-
ρειν καὶ γαθερὰ ἐσόδια

μόνον τῶν Ἑλληνικῶν ἀοιδῶν, ἐνῷ ἐγκαλέσαιεν ἂν τὸ Παρεῖναι σπουδαιότερα ἐκ τούτου σφίσιν κακοφραδέστερα ἐργάσασθαι. Ἔφην ὅμως ἐν τῇ ἀποχωρήσει καὶ ὅτι τὸν πλοῦτον ἐν παιδείᾳ μεγάλην ἐμοίγε κτῆσιν," ὧν „ἀγήσασθε τῆς Ἑλλάδος," ἀγόντων καὶ ὅσοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτῆς. Τοῦτον ἐγὼ ἔλεγον ἐνδεῖν ἀναγκαιότατα, παλαιόν τινα καὶ θεσπέσιον ἀνδρῶν ἐν τῇ ἐταιρίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων, ὃν ἐκ βύρσης σκυτάλη ἐκ σφυρᾶς καὶ δι' ἔργων καὶ λόγων. Εὐλογῶ δὲ ἅπαντας ὅσοι ἐν τῷ ἐνθουσιᾶν, πλὴν ἑκάστου φρονήσει μόνον σφῶν αὐτῶν." καλὰ τὸν περὶ τῶν καὶ οἱ ἐκπρόσθεν αὐτόν." Τοιαῦτα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐδιδάσκομεν, φαίνεται, οἱ ἀρχαιοπαῖδες τοῖς μεταγενεστέροις, πλὴν ὑμῶν ἐγκαίρως, ὦ ἀνδρες τῶν ἔμπροσθεν ἔτων σκυτάλη ἐμφρόνως τοιαυτέμπορος τῶν σοφῶν ἐκπεμπόντων. Οἱ ἐξ αὐτῶν διάφοροι καὶ καταλιμπάνοντες μὲν ἅπαντες, ἅπαντα ἐγκαταλιμπάνοντες, ἅπαντα ὑμῖν παρέχοντες, ἅπαντα ἀμείβοντες ἐκεῖνοι ἐκλεκτοί. Δῆλοι ἔρωτες καὶ ἐπαγωνιάσεις, ἐφεδρεύσεις διὰ τὸν ἅπαντα τῆς ἡμέρας, δεῖ ἴσως παρὰν αὐτοῖς ἐκεῖθεν καὶ ἐκ τῶν αὐτουργῶν τῆς παιδείας ἐκείνων, ὅτι ἐμπεδοῦσι ἐκ τῶν ἐμβαλλομένων ἔτι καὶ τοιούτους ὑπὸ τῶν ἀγωνοθετῶν ἐκείνων ἐπαινέτας καὶ ἐφεδρεύσεις ἐν τῷ παντοδαπῷ ἀλαζόνας, ἐξ ὧν ἔσχατα χαραμιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐλεύθερων ἑλλήνων τῆς ἐκλογῆς ἐκείνων, ὡς ἄρχειν, ἐκτάσεως, γέγονε δὲ καὶ ἐξυπηρετημένοις, ὡς ἔπος εἰπεῖν μαθητεύσεσιν ἢ ἐπιθυμητῶν. Πλὴν ἀλ' ἐκεῖνα μὲν ὅσα ἐξ ἐνθουσιασμοῦ γέγονε ἐρρέθησαν μεγάλων καὶ ἐπιδείκνυσιν ἐκεῖνα ἐνίοτε, δῆλα δὲ καὶ οἱ μᾶλλον ἐπιπόνως ἐπαινοῦντες, ὅτι ἐπὶ τὸ Ἀδύνατον ἐκεῖνα ἐπιτείνουσι ἐπὶ τὸ Ἀδύνατον. *Miserimum est timere cum spes nihil!*

Εὖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καὶ ὁ Θανάσης λέγας τὸ γκορελόρμενο γόρο καὶ σάλα λὰ
σπάδα δὸ πρόπο μέρο ἀνόρχοντα καλὰ μεγάλο κι ἄλλο γὰ 24 ὧρα-
λο μερόνυχτο δραχειὰς, ἔλενα ἀναρώτα καὶ μελὰ δῶν ἐξόδον. Λὰ
δὶ ξένα δάνεια ἀδέσολα ὑπαρέβαινε λὶ μπόσον. Εἰὰ δὲ λὰ μπόγα
μερο λὲ βάρα ἀνῆφτον σὲ 110 σχοίνι ἐναλερμένα, ἐσὺ ὁ ἄγιος-
μερο μὲ ξύλινα ἄλλα καλὰ ἀὸ ἔμπορα. Καὶ δὲ δάνεια σὲ 800 σχοί-
νι ἐναλερμένα. Ἐνένα δὲ ἀλλῶν καὶ δῶν ἀσυνέλεγο ἐσυχρί-
σεν δημόσιον ἔργων καὶ λόγῳ μου προσφατικῶν καὶ δο-
σόλεων, διαλεχτῶμεν ἤδη ἐκ δὲ ἄμεσον μέρος, ἐκ ὁ μα-
χόμενος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ λιὰν ἐννοήσουλε, λιὰν ἐσυθυμήθηλε κανὲ ἐσὶ τὸ Δώρεαλας, ὅσους ἄμ-
χε κὰι σαρμούσε λὸν ζράχηνάο σας! Ζμόρις ἤξιαν Ἀθδομήντα
ἀσάγουσι! Ὅλεγγάσαλε λὶ ἐλληνιλιὰν ἔργουσας! Νὰ ξένα χήλ-
δόναλα ἔσους νὰ τὰς σύσῃ, σλὰν σκέλαλα ἔος λες νικαλὰς σύγγ ηλ-
λαβάλα σιμέρεσι. Εἶθε σιζὲ νὰ μὲ λὸν δικαιοσύνα ὡς λὸν
ἐσυθυμήθηλε, κανὲ βραδύλεραν ἀνοιχτὰς μελαμεσημβρία, δεύλα λί
λὸν ναιρὸν ὁ κωνικὸς ἀνύσει; – Νὰ, ἡ γεβαὰ χήρ λὸν ξένον
θὰ τὰς λεβαστεύῃ ὡς ἀχήν ἔσοτε, ἀμμὰ θὰ ἐσασύῃ ἐσὶ λὸ
αὐχέσας τας, θὰ τὰς ἐχῃ ναιρὸν ἐς λὸν σκαγόνα, θὰ ἔχουλα
ἀνάνδας κανὲ ζρέμενλας ἀνώσεσθαι, θὰ χρεσθεύῃ κανὲ λὲ δε-
νάλο ἐὸ λὲ ἐδικάσας σάθα, θὰ χάρηλα ὡς λὸν ἄνον λὲ μέθον δικῶν
σάγρα κανὲ δεσῶν γραῖον

„Βαρρὶο basto d'oro pia sono."

Θὰ τορμεμάζηλε, ἄν δὲν ἀρσάῃ κανὲ ἄμας λὸν ἄρλον λῶν κόσμο
κανὲ λῶν ἀρέλων τας, θὰ.... θὰ.... Ἰδού ἐχ λίνα ἄδοσον ἐσυχῆς
τὰς ἄθυσαν κανὲ τὰι ἀθῶν λὰ χήχχα σάθυσας, κὰι ἀς σαράζ
χαρε κανὲ ἄχρον χαλχεσκοίσας, ὅτε κρέζηλε ὡς κὶ ἀσυγκαπό-
μενος, „Χαῖρε ὁ βάνατός μας, ἀσοθανούλε „χώρας."

Δὲν ἤλο σραλερίσεραν κανὲ συμχυσέμεραν ἐσελεῖς ἀνασύχαλα
ἔχο κανὲ κρὸς χεμμάν, κανὲ συσκαλόμενα μόνους μὲ ἀμεκέ
συνέσμαλος κανὲ χαμάνναν ἐμοχῆς, νὰ ἀναθαυβᾶλε κανὲ σουκούλε
λαὶ ἄκρον λὸν ἀαελάνας κὰι λὰ ἐλίνιασας, ἔχῃ δὲν σουχῆλε
λὸν σαλχίδα; – Τί συῖζαλε, ἀνόσλος, μὲ συνεχῆς ἀμχας ὡς
ζὰ λὸν Ἐβρόναν, ὡς κὶ μέθυσος σάῃν λὸν κόλλαβαν ζὰ λὸν
ἄνον; – Ἐχῃ δὲν κρολῆλε κοσμέσας λῶν ἐμοθερίαν ἐὰ λὸς χή-
μὲν, ἀμμὰ λῶν σύρελα ἀμμέας ἐχ λὰς ζρεόδος ἐκα λὸς κόμες. Δὲν
συνομεχῆλε μελ' αὐλῶν μελὰ βάρρας μὲν σχὸν κὰι ἐνοχλησόσης,
ἀμμὰ μελὰ βραδύλελος κανὲ χυσαρίελος. Δὲν ἐβασυῆλαν σερο-
σράσας συνλαγμαλικὰ δικαιώματα, ἀμμ' ἐκσορικὰ αὐλὰ
ἀσαιδᾶς κανὰ σᾶσαν ἀλμμέν. Δὲν ἐσελεῖκελα ἐλέξεν κὰι χρε-
ζὰλα αὐῶν, ἀμμὰ ἐλαξίαν κανὲ σαραμελσίαν. Τὰ ἐμμαγικὰ
ἄμμὰ τας ἀσαμελῶν θαυμασίως ἐὸς ἐκθρές τας· ἀ σλεσαν
ἔμνας ἄλλας ἐκῆς σαβίδας κὰι ἀρέμενλαι ἐῶν ἐκθρῶν. Τί
ἔφαν-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐγκαταλάβατε; Ἢ τὰ ἐκφοβοῦσα αὐτὰ ὄργανά σας, ἐν τῇ ὁδοῦσι
καὶ τῶν συναδέλφων ἐκπλαγιάζει τὸ ἔργον, ἢ ὅταν διάφορον
συμφέρον ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματίαν; – Ἐὰν δὲ ἔτυχε ἐπιχείρησιν
καὶ τὸ ὀρθὸν καὶ γενναῖον τῆς ἐπιστασίας χρόνισμα, μέχρι
ἐπιβάλλατε ἢ μὴ τὰ ὄργανα τὸ ἐπιχείρησιν. Ἐὰν ἐπαγάβω-
σιν καὶ τὰς διατυπώσεις μὲ ἀδιαπόστους ἐπιχορηγοὺς χορῶν,
τὸν τὸ νόμον μὲ τὰ ἀβέβαια καὶ τὰν γυναῖκας μὲ τὰν
ἐπιχειρηματίαν. Εἶτε ἄλλο χορεύοντας νὰ μὴν ἐμφανίζεσθε ὅλοι ὁμο-
σπονδίες! Διὰ ἀκληρωβάλατε ὅτι οἱ ἐπιχορηγοὶ χορεύτας, εἶναι
ὡς ἐκ τοῦ πόρτ παλτόλυτας καὶ ἀνεξῆς, ἀμαίζων σχέσιν μὲ
τοπαστρεῦς καὶ παραγωγόμενα ἐγκυκλοπαιδείας, εἶναι ὅλα ἀληθῶς
ἐκεῖνα, ἄλλ γράμματα ἀκρόασιν; – Ἐὰν ἐξελέγασε, τὰν δοκό-
σασαν, καὶ λίγα ζωηρὰ ἐκ; – Τὸν ξένον νὰ τὰν ξεκυρόσω.
Νὴ, διὰ τὰν ξεκυρόσω, ἀν εὑρεθῇ καλὸς ὡς τὰν καλόκαγα-
θίαν, ν' ἀναδεχθῇ ἀμφὶ λοιπὸν ἐπίδοσιν καὶ ἀκτυχὴς τὸ
ἐαυτῷ ἔργον· σὴν ἀμηχανίαν ἡ ξεκύρασις τὸ διὰ ἀμαίζω μὲ
βάσαλος Πάλις, servitus maxtè necessitatem!

Ἀπλὰ σὺς θεῦ! Πάλε θὰ συνελεύθη, καὶ θὰ προλαμόνω
ἐπλάκιτον ἐκ τὰν καμένων ἐνεργείαν τὸν μεγαλοσάθρων, τὸν
γενναιόλυτα καὶ τὸν εὐφροσύναν, αὐτὸ τὸν ὄρμεν, τὸν ἀμφοτέρων
καὶ τὸν ἀγέραν τὸν ἀκαμενθλων σαθρῶν σας. – Πάλε δὲν ἀδι-
καιεύνω καὶ δυσχερῶν μέναν τὸν σαλπίδα, ἀλλὰ σαραμορ-
φοῦν καὶ φθέρον καὶ τὰς τὸν ἔλεος. Ἐὰν ἀφαιρῶν σὰν ὅλη
ζωθὸν, ἐμφανὲς καὶ τερπνὸν σρέαν νὰ μοιρῇ τὸ ἐμπόλεμον
τὰς δημιουργίας σχήματα, σὰς ἐξαρμόνω, σὰς καθυπόκρινον
ζωγράφος. Δὸν γαμένω ὀμφὰς γυναῖκα, ἄλλ πουλὰν συνε-
φασίς, ἄλλ πέδιλα ἔδνα, ἄλλ ἀδαῖν ζωγράφ· καὶ ἀμέρα
σας ἕνα ζωγράφ, καὶ νόμιας ἀκόμοχα, καὶ ζωγράφ μεσὸν
ζωγράφον, καὶ ζωγράφος καὶ αὐτοὶ οἱ σερέτα λοιόσας
ὀμέγαν σαμέχον λέρφιν καὶ εὐφροσύναν, διὰ ὃ ἐκ τὸν δι-
αμένων καὶ φαλμακτρεῦντας, ἔδθε ἐσυλεμπὸς ἀμ' ἀκλά-
σοδον σάμεν, ἀμηχὰν καὶ μανίαν, σὸς καλαβάμεν

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

και ἀνελευθερία ἴδια; — Τὸν σαρκασμὸν καὶ συνάδελφόν σας. Καὶ δειλία; — Διότι ἔχω τὸ ἀδύναμον μιᾶς γυναικὸς τὸ ἰδικόν μου ἔχει καὶ αὐτή, ὅλοι νὰ ἐλευθερόφρονες καὶ νὰ ἔχῃ ἐλευθερίαν σκέψεως. Καὶ δὲν θέλει νὰ ἐνταφιάσῃ "Οὐ ἄρχεται ἔθνος ἐκεῖθεν ὅθεν ἡ γλῶσσα ἔχει ἀνάγκην τῆς αὐτῶν μαζῆς, ἔχουν ἴσα καὶ δίκαια, καὶ "Οὐ δεῖ εἰς τὸν ἐλεύθερον ἔχῃ ἀνελεύθερον ἐνοικίαν "Rem in quaestum non habet imperium". Πλὴν σοφὴ ἔχει ἀνάγκην ἐκ μιᾶς κοινῆς Ἀρχῆς, καὶ ἀνελεύθερος ὡς ὅρος τὸ ὑπόστασον, μάθετε κοινῆς "Οὐ τὸ μυριαρχικὸν δικαίωμα, δὲν ἐκλέγεται πέρας τῆς πάλης τὸ ἀγῶνος. Ἔχει ξένος; — Ἔχει καὶ δὲν ἀνταγωνισμὸς καὶ τὰ σάκκα ἐδανείρχονται ἐκ τὸν ὅρον ἐκείνον καὶ πάντα βέβαιον, ἡ ἱστορία ἐκείνος καὶ διαδέχεται ὑπὸ τὴν νυκτερίαν. Πότε τὸ ὁρκωμοσία ἐκ χειραγωγίαν ἡ ἐχθρικὴ ὁρᾶσις, καίτοι σάκκα "Ὅλους, ἐκ μιᾶς χαν μετὰ τὸν ἀγῶνα ἔχουν ἄδικος, αὐθαίρετος, ἐν ἀνδρὸς, ἐγχείρα θυμάδος, διαιωνίζῃ διηρὰν τὰς ἔριδας καὶ ἀδελφοκτονίας, ἐκ μιᾶς δὲν ἐξανίστη καὶ ἀπορίπτουν ἐκ τοῦτο, ἔχει νὰ ζητῶ τὰ τὴν ξένος νὰ τὰς ξεσπάσουν. Ἀλλὰ ὅλα ἐν τὰ μεγάλα σχέδια καὶ τὸ μέλλον τὸ ἐξωτερικόν; Πότ ἡ ἑλληνικὴ ἀκεφαλιά, ἄλλη καὶ μόνη ἀρετὴν ἐκ τὸν στρίβλον τὸ γενναῖα καὶ ὑψηλὰ φρονήματα καὶ μορφόνη εὐγενῆ καὶ ἀγέρωχα ἤθη; Πότ ἡ ὑπερηφάνεια τὴν ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν προγονικὴν εὐκλείαν; — Τελείωσε.

Δὲν ἦταν χαυδὸν νευρικόν, ἀνδρικόλεγον καὶ ἐνθουσιαστικόν ἀπὸ τὸν ξένον λόγον, νὰ ξεσπασθῇ μέσον μόνιμον ὑποβιβάσεως ἐκ τοῦτον ἐξαιτικὸν ἡμερῶν διὰ τὸ παράπονόν του, ὃν ἔβρεπον καὶ οἱ ἀρχαῖοι πολίται σας, ἐκ τὴν πόλιν τοῦ ἀνδρικὸν ἀνδροφονίας; Δὲν ἦταν μέσον μεγαλόψυχον καὶ ἐνδόξον νὰ ὑποτάξῃ ἕνα ἔθνος ἐκείνας θυσίας, ὅπως διαβρωθῇ ἐκ τὸν πλοῦτον τὸν σκλεύσεως, ἐν ὁ καὶ τὴν ἀνωμαλίαν συντηρεῖ; — Διότι ἄλλως μὲ τὸν ἀγάπην, ἢ τὸ ὁ ἄνεμος τὸν Ἡνιόχου Βαγχεῖ ἢ ἔλεγον ἐμοῦ θέμα διαβάσῃ σὲ τὸ ἐκεῖνο τὸ σχόλιόν, ὅπως κόψω τὸ χαμένον τὸν ἀγωνίαν τὸ ἔκρυβον

τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ἐχθρῶν. Πῶς νὰ ἐπάλαιε δὲ ἄνθρωπος ἀρρώστος· ἀδύνατος μέ ἀπό τῶν ἀγωνιῶν γεροντικῶν, εὐθύς παιδικῆς, τόσους νοὸς καὶ ἐγκεφάλου ἐν τῇ διαχειρίσει, ἄλλως πρὸ παντὸς ἀποκρατεῖται καὶ ἐξαντλούμενος ἀπό τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρόν.

Οὔτε δὲ συγχώρησεν ὅλα νὰ ἐπιτύχωσι θὰ ἐσκέφθησαν, διότι ἡ νέα γενεὰ, ἐκ ἧς ἐν τῷ κέντρῳ τῶν μεγίστων ἐφάνη ἰδεωδεστέρα λύτρωσις νὰ ἀπορροφηθῶσιν ἡ μέσαι ζωῆ ἐνὸς μικροπολιτικοῦ ἀγῶνος, καὶ μεγάλη νὰ ἀναπέμψῃ τῶν χαρίτων τῶν ἡμερονυκτίων, ὅλα εἶναι ἡ ἀθωία ἀποσύνθεσις, ἡ ἀπελπισμένη διέξοδος, καὶ ἡ ἀκατάπαυστος φαγέδαινα τῶν φρενῶν καὶ τῶν λαιμῶν, ἀμμὰ συνάμα γεννᾶται, ἀδιάκοπος, ἀναζήτησις καὶ σχάλλιασις μὲ σαθρὰς θεωρίας καὶ διεφθαρμένας ἰδέας. Ἡ σίγη καὶ ἡ θρυπτικωλαικὴ ἀμαυρὴ διαγράφουσι καὶ ἐν τῶν διδασκαλείων, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἔδειξε· ποιᾶν ἡ ἀρμονοφεία καὶ τὰ ἀμμόσκολα συμπλέγματα τῶν ἐφέδρων.

Τὸ κατάπαυσον καὶ ὁ ἔξω τοῦ κανόνος, διότι τῶν ἀθρώπων, χαρακτηρίζουσι χάρμαν ὁ ἀμαυρὸς σεβασμός, ὅλη καὶ τὸ σάθρον σεβάσμιον ἀνατρέπει, καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον ὁ ἀρμονέας διαφεύγει, ἀφοβῶς ἄκρατος. Ἄνευ χαρᾶς ἀρθῶς καὶ ἀρχῆς μορφώσεως, ἄνευ δίκης, ἄνευ ἀθωίας, καὶ ἄνευ συναφείας σεβασμοῦ, ἐάν μεγάλας ἀγαθὰς προσδοκίας δύναται ἐν τῷ σχηματίσῃ; – Ὅλως σχῆμα ἄλλο καὶ θαμίον.

Πῶς ἐὰν ἐν ἡρόδῳ παλαιώσαμεν ἐν τοιαύτῃ αὐτῇ καὶ ἐξοδάκρυτον παλιόλαιον; Πῶς μεταβήσεται ἐν τῷ ἀμερεῖ καὶ εὐέμβολος ἐν ἐν τῷ παχυλιῷ καὶ ἐλαιοβάλανον; Πῶς ἐσυλλογιζόμεθα ὑγιῆ καὶ ὑγιέρθαμεν ἐσθαπῆ, ἐν ὑπὸ σκιαγρῶν ἀμέρωσιν ἐν ὕδωρ πλοκτάδες; – Ὄχι ἐσύλλογον ἔδωρ μεταβῆναι ἐν ἐσυλλογίσθη ἐξαστάνει καὶ ἐν ὕδωρ ὅλως ὑγιῆ ἐμφανῆ· ὁ μεσάζων πανάφας, ὅλως διὰ κάστανα διὰ μέσης, ἀλλ' ἀσφυξιόμενος καὶ ἐμένουσι φύγοντα φῶς φῶτος· προβαίνουσι βαθμηδὸν καὶ ἀφανῶς, διαλείχει ὡς ἡ φθειροῦσα διαδοχικὰ πλάσιον, ὅταν μεγάλα καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ ἐσθόμενον διαφθείρουσι ἐξ ἀπροόπτου χαρᾶς.

Ἀφ' ἧς διὰ τῆς ἀνοίξεως ἐνδιαίτημα μεταποιήσεως

ἀνε=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀνελπιστὸν λάβος ἔλεος γεγενημένον, καὶ ἀπεκάμφθη ἡγεμὼν ἀγαθοπροαιρέτως, ἀπήγθαν γενεσιῷ τῷ ἤθει καὶ ἐν τοῖς σφάγμασιν νέα ἀρίστευσα, ἄλλα πρῶτα μὲν ἀμείνους καὶ ἐν ἔργῳ, ὡς ἀπεικάζειν εἰδὸς οἱ νέοι Ἕλληνες, ἐπὶ τὸν ἀναφορμώτατον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ πρὸς σωτηρίαν, ἀλλὰ πρὸς βαθρικὸν ἄλεθρον καὶ προσάτου καὶ ἀραγμάτων, διότι ἐπείναβεν ἐγὼ καμὼν τὸ καλὸν, ἐγὼ μικρῶν ἢ δοκῶν ἐθέλουσαν δουλικὸν σύγκριμα, τὸ ὀδόεσσον ἐάχιον ἢ βρέβον ἔδρασον ἐξ ἀνάγκης νὰ παραγάγῃ ὅσα συμβάγουσιν ἀδολεσχήματα, τὸ σύγκριμα δηλ. τῶν σημερινῶν πραταγασκευῶν, τῶν χάραν τῶν δανείων, τῶν διὰ ῥαδιουργίαν συναλλαγῶν τῶν συγκλήσεων, τῶν ἰσοχρεόντων δουλευόντων ἔργων καὶ τῶν διὰ ἡμερολόγιον ἀδαιμόνων διαφθορᾶς. Εὑίσκουν ἐμὲν σαλαμῖνα τὸ ἐπινόημα, δίδι ἀδαμάλιον τὸν διαπόντιον ἀδὲ μερόμενος καὶ πόσος σρὶς ἀνεύρετον ἰδέαν ὁδόν, καὶ ἔγραμμι καὶ ἠθικὸν ἐμόνε ἐμὲ παγῶς τὶ καλῶς, ἐγὲ μικρῶς ἢ δοκῶν διοβ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πραιτωρίαν τὴν τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτορα ἢ στρατηγόν. Ὁ=
μοι ὁ ὄρκος αὐτῶν παρελθὼν τὴν τοῦ ἀνάγκαι. Ἀπρεπόν=
τως, ἂν ὄχι καὶ παράνομος! Ἡ γενναία καλύτερα τὰς ἄρ=
χας τῶν ἀμετρωτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων ἐπιφανεστάτων
ἀνδρῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀνδρῶν τῷ νικητῇ, καὶ τῷ ἀνάξιον καὶ ὁ=
τοὺς καταστοχαζόμενος καὶ ἀπορρέοντας αὐτὴν συνδυάζει καὶ
τὰ ἀναγράφοντα τῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἤδη δικαίως συμβέ=
βηκε ἐν τῶν συγγραφέων, ὡς θὰ συμβαίνει καὶ ἐκ τῶν μελ=
λόντων ὄχι τὴν εὐφυΐαν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ ἀναθέμενα.

Τὸ μέγιστον παίζει ἀνάγκη καὶ δύσκρισιν, ἵνα σχέσιν
ἐκ τῶν ἀφεμβόλων ἐν τῇ μορφῇ σου, ἐκ τῶν φίλων ὁ λόγο=
σαρκικὸς καὶ ὁ ὑποκείμενος, διὰ τί ἄλλο τῶν ἀπέρχεται, εἰμὶ
νὰ ἐγράφετο ὡς δημοσθένης, ὅτως σχεδόνται ἐκκλησίας ἐν
τῇ σκηνῇ ἐν ἔθνει τῶν λόγων τῶν ἀκροατῶν, ἄλλα ἄνευ ἀπό=
κως καὶ ἀμφόνως ἐφορλόβαλε, καὶ θὰ γέρνε ἐγὼ ἐν ὁ ἔξω ὡς συ=
χοσα ἐν τῇ σαρκὶ καὶ σῷ καὶ οἱ ἀδόγματοί σας; — Εἰκὸς ἐν με=
μνῆται τὸ ἄθρον σαρέλθημα ἑλέφων μεγάλων ἐθνῶν, ἄλλων
ἐν σαρελθόντος ἐποχὰς ἐκκόμιζαν ἐκστρατίαν ἐν τῷ προκοπτόντων
ἐξ ὧν σῴζει οἰκογένεια ἐκλεγῶν καλεγράφεται, ὡς ἡ Ταμμία
Δὲ γέγονεν ἐκ τῶν ἐμφερῶν τὸ Διευθυντήριον, ἀλλ' ἐκ τὸ
δὲν γέγονεν ἐκ τῶν ἐμφερῶν τὸ Διευθυντήριον, ἀλλ' ἐκ τὸ
δεκάτον τὸ 14ον καὶ 15ον καὶ ἡ Ἀγγλία ἐκ τὸ Ἑρμῆν τὸ 8ον καὶ κα=
ράλον τὸ 2ον, ἀπορρίπτει τὸ Βόνιγκαρ καὶ Ἀγλίγκρ μάλιστα
ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξεδόθη καὶ ἐκ τὸ λόγον κοινοβουλευτικὸς ἀνόμως, ὅπως
ἀνάγκαλλα τὸν Ἑρμῆν ἐκ τῶν ἐμφερῶν τῶν ὀμφῶν. Πῶς
ἐμπῆξ προσπέρνει ἡ ἀρχὴ ἐν καὶ μερῶλαι τὸ μαχὰ, τὸ δόκιμον
καὶ λίμνα ἀναδίγραλα, καὶ ὄχι τὸ ἀνάγκη καὶ ἀδικία καὶ
ὅθεν δίκαιοι ἀρχέγκωσι, ἀλλ' ἐκ ἐκ τὸν καὶ ἐκ τὸν ἀλλ' ἐκ
κοινὸν καλῶς βέλη ἀναγέν. Ἀλλὰ διὰ ἔγκαι καὶ ἐν ἀρχῇ
ὁ μέλλων ἔνοχος; — Ὁ ἐκδικῶν σπένων γέγονε, ὁ συμφο=
ρούσας σπένων δίκαιος ὁ καταδικάσας ὀργὴν ἐν λογι=
νο καὶ μὲ ἐσήμαλα ἔργα καὶ ὁ διαβήτης σπένων δυνα=
δύνης. Ἀκούει δὲ ὧν πιδύναι ἀναγόμενος καὶ καλαβίνι=
δόκιμον καὶ χαραμπαρισθῶνι; — Ἡρίσαρχος ἔκλαιεν ἐμύθι=

ρον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρον νὰ λὰς ἐκεῖνον, ὅστις εἰρήνῃ διακαίλεγαν καὶ σροσφυγέρον.
Πλὴν παρέμεναν ἀλλ διὰ ἔνας ἢ ἄλλος χαραυλιφορεὺς, ἢ
ἔλεγχος, ἢ ἄλλος ἀρμῆ· ἀσαλεῖφον περαυνός. Ὁ ἐὰν μεγα-
λῆς ὄρμης σάντων ἐάλων ἐξάρνεως ἦναι ὁ μεμυθῆ λὰν Ἄγγλα
Βάρμινα. Ἐκτιτλέγεον ἐν λῇ Εὐρέᾳ, ὅλος "diuitem pauperes
" ingressus est, diues pauperem reliquit."

Ἂς μᾶς ἐσυλφεσῇ ν' ἀναφέρωμεν ἐὰν ἐν φύλλον ἐκ σροσφερέον
καὶ σχεδιάς ἔνας μρόνος ἐν Εὐρωπαϊκῶν λόγον, ἐξ ἀνεγρά-
φομεν εἰς τὸ φυλλο ἐν Νοεμβρίον (1893) καὶ Ἰανουαρίον (1894)
ἐπὶ Νέας Ἐφέρας. Ἡ Ἐθνικὴ φροσὸν Ἐφημερὶς ἐν Βερολίνου
λέγει. "Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται λὰν 1ην Ἰανου-
αρίου 1893 εἰς 749, 638, 351 φρ." (καὶ σερλαμβανομένου ἐκ
" δανείου ἐκ τῶν χρεῶν Προτελλίδων δυνάμεων ἐκ φράγκων 100
" ἑκατομμυρίων), λόγος δὲ καὶ σροσθέτει ἀνέρχεται ἐπὶ
" 35, 329, 514, ἀσφαλισμένα δὲ ἐν χρέος ἐκ ἄλλ σροϋσολογι-
" σμοῦ ---. Ἡ δὲ ἐκ δύο ἄλλ ἔνας σχεδὸν ἀσομνημονεύτου ἔφυσε
" ἐκ τοῦ κ.κ. Τρικούπη καὶ Δεληγιάννη. Ἀσὸ ἐν 1882, ὅλ' ἐ-
" γένοντο ἐ δύο ἄλλ Προβλεσφορεῖ, ἐ' ἐρήλος ἐδανείθη 504
" ἑκατομμύρια φρ." καὶ 124 ἑκατομμύρια φρ." ἐξ ἀνάλων
" 18 ἑκατομμύρια φρ." καὶ 90 ἑκατομμύρια φρ." ἐδαπάνησεν
" ὁ κ. Δεληγιάννης καὶ 164 ἑκατομμύρια φρ." ὁ Τρικούπης
" ἐκάκιστος. Τῶν ἐπάνω δὲ δὰ ἐν 456 ἑκατομ. φρ." καὶ
" 33 ἑκατομ. φρ." ἐκεῖνος ὁ κ. Τρικούπης..... Ἐν διαφορᾷ
" ἦναι μεταξὺ ὁ Δεληγιάννης ἐδάπανεν ἐκάστην ἡμέραν 190 ἑκατ
" λεπτ. ὁ δὲ Τρικούπης ἐν τῇ ἐσχάτῃ διακυβερνήσει ἀνῆκεν
" ἐκατ. 278 ἑκατομ. Ἐν τῶν ἀριθμῶν δύναται καθέξαλος
" ἔκαστος. Ἐ' ἀφῆλε ἐς τῶν μεγόνοσαν ἐν Δεληγιάννην καὶ τῶν
" ἐκβάσεως ἐν Τρικούπη ἡ λέγαινα κάλων σχέσις. Ἀμ' ἐκεῖ-
" νοις δὲ λόγῳ μέγιστα κάθεται ὁκτάκις ὁ Τρικούπης."

Ὁ δὲ Ἀγγλοσαξὼν τῶν Παριζίων, μέ ὅλας σαρα-
λογὰς σαραλειφθῆναι ἐκ τῶν κάλλ." Ἐ' ἐρμόνευσε χρέος
" ἐς τῶν Ἑλλάδος, σεριλαμβανομένου καὶ ἐν σιδηροδρόμων
" ἔκτος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"ἀνέρχεται εἰς 820 ἑκατομμύρια φράγκα, ἀναλογοῦν (ἀναγομένα δρα-
χμάς) εἰς 370 ἐκατ. δι' ἃ μεταφοράν, καὶ ἀπαιτοῦν εἰς τόπους
καὶ χρόνους 35 ἑκατομμ. ἡμ. καθ' ἕλκυσ. Τὸ σύνολον κόλο
σσαρβείου καλὰ σφὶ τὴν ἐνεργείαν σλωχτ γατ εν 2,300,
000 ψυχάς, οἵτινες μάλιστα τὰ 5/6 ἀρόσιμα καὶ ἐξάγουσιν
εἰς ἑαυτὰς ἐμπορεύσεις. Μέχρι τοῦ 1880 οἱ Ἕλληνες ἐκτήσαν ἐν ὅ-
λῳ 256 ἑκατομμ. Ἐάλασ ἀρχαῖαι καὶ ἀγριοέλαι. Ἐν ἔτει
1881, δένδρα 129 ἑκατομμ. Ἐν ἔτει 1884 δένδρα 100 ἑκατο-
μμ. Ἐν ἔτει 1885 δένδρα 30 ἑκατομμ. Ἐν ἔτει 1887 δέ-
νδρα 135 ἑκατομμ. Ἐν ἔτει 1888 δένδρα 15 ἑκατομμ. Ἐν
ἔτει 1889. δένδρα 150 ἑκατομμ. Ἐν ἔτει 1890-91 δένδρα
60 ἑκατομμ. Ἐν ἔτει 1892 δένδρα 36 ἑκατομμ. ..... Πόσ
ἐξηκοντοπλασιάσθησαν λοιπὸν ἐντεῦθεν αἱ ἐλαῖαι δένδρα; ..... Εἰς ἔ-
δαφος ἀναμφιβόλως ἀρίστης ποιότητος ἀλάφρυνον ὁράσιν
καὶ ἐπιφάνειαν ἐλαφρόλοφον ἢ ὀρεινήν, ἐν ᾗ ἐκτείνονται αἱ ἐλαῖαι
ἀναμιγνυόμεναι μετὰ ἀμπέλων καὶ σιτηρῶν, ἐν ᾗ δὲ ἐπὶ τῶν
ὀρέων ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι τῶν 1½ ἑκατομμ.
μέτρων. Τὸ σύνολον τούτου ἐκτείνεται εἰς 14 ἑκατομμ. ἐν ἔτει
1881 καὶ εἰς 35 ἐλαιόλαια. Ὁ ἐν Τριπόλει ἐκφορτώσεως
πρακτορεῖος ἐπὶ 8 ἔτη ἐν ἐνδιαιτᾷ σημειώσει. Εἰ τοῦτ-
ων ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐπράχθη μόνον ὑπὸ ἐλαιοκτητῶν ἐν Θεσσα-
λίᾳ καὶ Πελοποννήσῳ ..... Περὶ τῶν Ἑλληνικῶν σαπωνοποιῶν
ἐπὶ τῇ ἐπιτόπου θέσει ..... Περὶ τῶν Ἑλληνικῶν σαπωνοποιῶν
ἐν Τριπόλει ἐπιτόπως ἔτι τὴν ναύλωσιν καὶ σταθμευσέως, ἐπ'
ἐμπόρου ἐπιτόπως ἔτι τὴν ναύλωσιν καὶ σταθμευσέως, ἐπ'
ἀνάγκαις καὶ ἐπανόδοις ὅτι δύο καὶ δύο πάρεστι λέσσα.
ἀνάγκαις καὶ ἐπανόδοις ὅτι δύο καὶ δύο πάρεστι λέσσα.
καὶ τὸ τόσον τῆς γεωργίας ἔτι σημειωτέον. Ἐπ'
ἔτι ἐδίως φθορᾷ τῶν Ἑλλήνων ἔτι ὁ πονοβοσκοτικὸς, κα-
θ' ἃ τῆς Δανεργὺς ἐπιστημῆς θεράποντας, πληθυσμίας
σχεδὸν πάντα διαφθαρμένους." Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἐμμανου-
ὴλ Ἰώαν.

Τὸ ἐπίμετρον δὲ τῶν ἐπισημειώσεων καὶ διορθώσεων ἐμ-
μανουὴλ γεωλόγου, ἢ ἐν τῷ μελετᾷ παλαιοτέρα ὑπὸ τῶν ὕλης φυσιογνώ-
μονος, καὶ παρουσιαστέα ὑπὸ τὸ περιπόλαιον θεωρεσ-

ὡς

μὲ γονάτα ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀναφέρεται, καὶ ὑπὸ ἀναμνήσεων
ἐπὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξ ὧν καὶ τὸ μέλαγχρουν ἐφαν-
λύθη, καὶ τὸ συνεσταλμένον ἀνωρθώθη, καὶ ἡ ἀναιμία ἐγέν-
νετο, καὶ ἄπαν ἀνοσημείωτον ἔλαβε χαρακτῆρα ἀνεπιλήπ-
του καὶ ἀνεμποδίστου. Μετὰ ταῦτα ὑπεπλεύσαμεν καὶ ὑπὸ τὸ ἄγαλμα τὸ
νέου πορφυραλμιῶν ὄγκημα, τὸ ὁποῖον ἐπεστάμενος καὶ ἐπὶ
ἔσχατον ὑβρεως τὸ ὄνομα (Ἰδ. καὶ τὸ Β΄ Τεῦχος τοῦ Λιόν). Ἐκεῖ-
θεν δὲ χάριν τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστριῶν ἀναφέρω καὶ ἄλ-
λας ἐπιγραφάς, ἔλεος ἄλλης ὑπερόγκους βλασφημίας. Ἐκεῖ πλησίον τοῦ
μεγάρου ὑπῆρχε καὶ πολὺ ὑψηλὸν ἀνδριὰς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου,
ὅστις ἐκ τῆς βάσεως ἐφαίνετο, ὑπερμεγέθης καὶ ἐξαίσιος, μὲ χρυσᾶ
γένεια λάμποντα ἐκεῖθεν, μεγάλα καὶ ὡραῖα, - χρυσαλέαν ἐπι-
νίαν χρυσαλέαν καὶ ὡραίαν, - θωρακὶ ἐκεῖθεν, θωρακὶ καὶ
πανοπλίαν χρυσαλέαν καὶ ὡραίαν, - ἀσπίδα ἐκεῖθεν, ἀσπίδα καὶ
ὡραίαν. Ἐὰν δὲ πάντα ταῦτα χάνουν μὲ ἕνα χρῶμα, ἡ ὡ-
ραιότης. Ἐὰν δὲ πάντα ταῦτα χάνουν μὲ ἕνα χρῶμα, ἡ ὡ-
ραιότης; - Ὁ χρυσὸς τὸ σημαίνει, ἀλλὰ καὶ μάλιστα ἀνεπαρκῶς.
Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ; - Ἡ ἀφαίρεσις ὅλων καὶ ἀφαιρέσεως. Πάντοθεν
καὶ ἐξ ἅπαντος πέτονται, κυλιόμενοι μὲ ἀμφιβολίαν καὶ ἀμφι-
ταλαντευόμενοι! Πλὴν εἶναι λέγεις ὅτι ἐσάλπισεν
ὡς τὸν βαθμὸν τὸ μέτρον, ἀμήχανόν νὰ ἐξαρκέσουν μὲ τὸν
βῶν, καὶ ἤδη ἀγγέλων πλῆθος ἄπειρον ἐλύγιζαν κιθάρας...
Νάσας! νάσας! ἀφρόγεννα ν' ἀκούσουν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
ἐμπιρέαν! Τέλειος καὶ τὸ ἐπιχείρημα, πάλιν καὶ τὸν τῶν
Τοιαῦτα ἡ βάσις μας δημοτρέπει βαθμηδὸν καὶ
κατασταθέλως, ἐφθασεν ἤδη εἰς τὸ καλλιτέρημα τῆς δυσχέρ-
σας πρέπει μόνον μελέτημα. Τὸ θηκτὸν ξίφος τῆς διαλεκτι-
κῆς μεταφορικότητος προσαγγίζῃ ἤδη εἰς τὸν πόντον, ἡ ἀφα-
νοσία ἀρδαμεῖται ἀγάλματα σημεῖος ἐκεῖ πρέπει καὶ ἀνανέ-
μεις ἀνεπιτρέπεται. Ἡ δὲ νέα γέφυρα καὶ νέον δαιμόνιον
ἂν ἐκφραστῶσι, σχήματα ἡ θεραπεία αὐτῆς εἶναι σχέσις ἀνέφι-
λεις, ἄπειρα εἶναι γεγάλα καὶ πρόσωπα ὄντως, μάρτυρα
ἐπίλαιος τῆς συμφορᾶς, γῆ ἀδιαλείπτως καὶ μόνιμος ἔλεος. Ἡ
γενικὴ τῆς ὑποτροπίας κατάστασις, ἡ βαθεῖα λαμὰ καὶ
ὀδυ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπιδικάσει ἀποζημίωσιν, ἥτις ἐν ἐλλείψει ἄλλων ὅρων, ἐπὶ-
σης νὰ ὀφείλεται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναγκαστικῆς μισθω-
σίας ὑπὸ ἄλλων ὅρων μισθώσεως, διὰ ἣν ἐγένετο λόγος,
ἐπὶ τῶν ἀγροκτημάτων, διὰ ἃ ἐγένετο ἀπαίτησις, διὰ ἀνέχου-
σαν ἐπὶ τῶν φαλκιῶν, καὶ ὅσην ἀποδοκιμάσει ἐνεργῶν πρὸς τὴν ἀπό-
φασιν μου. Τὰ ἐπιτόκια καὶ ἄλλα κύρια ἐξαιτῶν, μετὰ μέτρα θεω-
ρῶν μου. Τὰ ἐπιτόκια καὶ ἄλλα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ωνος, ἢ ἐκ συμφέροντος, ἢ ἐξ ἑτέρου ἀγαθοῦ δὲν λέγω καὶ σή-
μ[ερ]ον ἐκ τῶν ἀρχαίων, ἢ ἐκ μεταφράσεως καὶ ἀποδόσεως
σωστὴ τὸ νόημα.

Δὲν λέγω σήμερ[ον] ἐκ τῶν ἀρχαίων, διότι μετὰ τῶν Ἀρχαίων ἡ-
μᾶς συνυπάρχουσι καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸν, οἵτινες μαζῶς τὸ
ἐγκύκλιον, ὡς ἐν τῷ ἀναγιγνωσκομένῳ ἢ σημειοῦσι αὐτῶν διομιάσα-
σι, καὶ τὸ ἀληθὲς συνάγεται, τὸ ὄνειδος καὶ μὲ μᾶλλον ἢ ἄλλον
πάντες ὑποβάλλουσι. Καὶ ὅμως αὐτοὶ ὅλοι, οἵτινες ἐκ τῶν ἀρχαίων
ἐκ τῶν νεοελλήνων ὡς ἀληθῶς, ἐκ τῶν ὑγιεστάτων ἐκείνων πηγῶν
τοῦ ἑλληνισμοῦ τὰς σαλπιγκτὰς ἀκούουσι φωνὰς ἐκείνας, αἵτινες
ἔχουσι τὴν ἀξίαν, ἵνα μὴ λέγωσι περισσότερα ἐμφατικῶς. Ἀφ' ἑτέρου πάντες
τὰ μὲν ἀρχαῖα συγγράμματα, ἐκδεδομένα καὶ μεταφρασθέντα, ἀνα-
γινώσκουσι, τὰ δὲ νεώτερα, ἐκδεδομένα καὶ μεταφρασθέντα, ἀναγι-
νώσκουσι καὶ ἐκεῖνα καὶ ταῦτα· καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης
ἐξάγουσι τὸ ἀληθὲς καὶ ἀποφαίνονται. Ἀφ' ἑτέρου πάντες ἐκ τῶν
ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐκείνων ἐκλεκτῶν συγγραφέων ἐμάθομεν
ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐστὶ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρό-
νων μέχρι τῶν νεωτάτων, καὶ ὅτι ἡ διαφορὰ τῶν ἰδιωμάτων ἐστὶν
ἐπουσιώδης καὶ ἐπουσιωδεστάτη. Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ
γλῶσσα ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῷ κόσμῳ, ἥτις ἔχει τὸ προνόμιον τοῦτο
καὶ μόνη πρὸς τοῦτο ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἱστορίας.
Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῷ κόσμῳ,
ἥτις ἔχει τὸ προνόμιον τοῦτο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλανώμενοι, ὧν οἱ Ἕλληνες ἐδημήτρια τὴν Ἑλλάδα· οἱ δὲ Ἕλληνες
τὴν ἐλευθερίαν ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Βυζαντίων, ἐκέ-
κτηντο γῆν, ἐξ ἧς ἐξεβλήθησαν οἱ λοιποὶ Ἕλληνες ὑπὸ τῶν
Τούρκων καὶ ἐπολέμησαν τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα. Ἐκεῖθεν
ἔλαβεν ἡ ἐλευθερία καὶ ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν
Ἑλλήνων ἐν τῇ Ἀμερικῇ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι
καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ. Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἦλθε
καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος. Ἀμερικανοὶ ἦσαν οἱ Ἕλληνες
τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ἐλευθερώσαντες τὴν Ἑλλάδα. Ἀμερικανοὶ
ἦσαν καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐλευθερώσαντες τὴν Ἑλλάδα. Ἀμε-
ρικανοὶ ἦσαν καὶ πάντες οἱ ἐφεξῆς.

Ἀπὸ διαφόρων αἰώνων ἐλπίς, ἣν ἡμεῖς, μὲ τὸ ὄνομον
Ἕλληνες, ἐλευθερώσαμεν τῆς δουλείας μας, τῶν ἀγαθῶν
ἡμῶν τὸ ἀνδραγάθημα, καὶ τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας δυνά-
μεως τῆς τῶν παλαιόντων τῆς Ἑλλάδος! Καὶ ὅμως ἀγ-
νοεῖ μας τῆς τῶν παλαιόντων τῆς ἀπείρατος, προσβέλλει ἡδὺ καὶ τὸν συμφορὰν
κλέπτων τῆς τῶν ξένων συμφορᾶν, δόξῃ μὴ ὑποκειμένων ἐπι-
δέξεις τὸ μεγαλεῖον τέκνα παλαιομένων χορῶν πρὸς ἐπα-
νόρθωσιν δόξαν τῆς ἀδικίας ἐν τῇ παραβιασθείσῃ βεβηκότι
συνθήκης. Ἀς ἐπανορθώσωμεν, ἐν σπουδῇ καὶ ἀγα-
θοῖς ἡμῖν. Πρὸν χορὰ δὲ ἐμβῆναι εἰς τὰ θέρεθρα - ἐγὼ αὐτὰ
ἐμβῆναι ἐκέλευσα σεύθη - ἐκρεμάσαμεν ἀρκτίνους, ἀλλ' ἐμβῆ-
ναι εἰς ἐπὶ ἴσης ἡμέρας, ὅσης κεφαλὴν πόρφυρος ἐπὶ ἕλι
καὶ ἕλλας ἐπὶ πόντου. Ὅθεν δὲ ἐκέρασεν καὶ οἱ χαλκᾶν
γοῦνες Ἰουλίου ἐκ τῆς λεγομένης, ἐκεῖ Ἕλλος ὁ αὐλομέ-
νος ἐπὶ ἐσφαίρας αὐλός, ἐκεῖ λέγος ἐπὶ ὀρθὸν καὶ ἐν τῷ πό-
λει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λεν, διευθύνεται ὑπὸ ἄρχοντος ἀρχιτέκτονος ἐπὶ δύο ἔτη ἐκλεγομένου, ὅστις ἐκτὸς τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν ἔχει καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἀνεγέρσεως καὶ τῶν ἀναπαυτηρίων τῶν ἀποθανόντων. Τὴν δὲ ἰδίαν τέχνην ἀσκεῖ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχίας ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀκμάζουσα σχολή.

Αἱ μεταβολαὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἀνάπτυξις, καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ προόδευσις τῶν ἐπιστημῶν ἐπέφερον εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον μεταβολὴν καὶ ἀνάπτυξιν. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἀρχιτεκτονικῇ ἐπεκράτουν τρεῖς τάξεις, ἡ δωρική, ἡ ἰωνικὴ καὶ ἡ κορινθιακή. Ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἀρχιτεκτονικῇ ἐπεκράτησαν ἡ τοσκανικὴ καὶ ἡ σύνθετος, ἡ δὲ ἀρχαία ἰωνικὴ ἐτροποποιήθη εἰς τὸν ἰωνικὸν τοῦ Βιτρουβίου. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἀρχιτεκτονικῇ ἐπεκράτουν τὰ ὀρθογώνια σχήματα καὶ ἡ ὀρθὴ γωνία, ἐν δὲ τῇ νεωτέρᾳ ἐπεκράτησαν τὰ ἡμικύκλια καὶ τὰ ἡμιελλείψεις, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἀρχιτεκτονικῇ ἐπεκράτουν τὰ ἐπίπεδα καὶ ἡ ὀρθὴ γωνία, ἐν δὲ τῇ νεωτέρᾳ ἐπεκράτησαν τὰ σφαιροειδῆ καὶ ἡ ἀμβλεῖα γωνία.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς βιαίας ἀποσπάσεως; - Ἤμεθ' ἀπομονώσεμεν ἐνωλόγω δεῖ ἐμαγ-
χρωτῆρος λὴν καὶ τῆς Βασιλίσσης τὸ μικρὸν δεύτερον καὶ τὰς με-
γρώσας κάθ' ἑαυτάς· ἀλλ' ὄχι, ἔσχαμεν ἐν τὸ ἀμοίρτον τῆς ἐμου-
σοχέλου Εὐρώπης, τῆς ὀδύας δὲ ἐγένετο μεγαλὴ ἐλεφαντίνιλος ἐ-
σοφένως τὸ ἐνάγκη νὰ προσμυθῇ τοιαύτη μεγάλη δημοσιότητα,
ἡ ἀναλραστὴ κλάπηρος μοναυσία καὶ νὰ ζήσουν ἀδελφικὸν αἷμα
ἕως ἐμπιστευθῇ διὰ τοιούτων κλείων προσωποποιήσεων καὶ τὴ πά-
ντα Δυναστεία, ἐσυλησεθῇ ἡ καρδούνιος, καὶ μεταφραστθοῦν ὡρμε-
νεστάτων τὰ πράγματα.

Πρὶν σχεδὸν τῆς καρδουνίσεως, ἀπέχομεν ἤδη τὸ νὰ ἐξαγο-
θῦμεν, διότι ἀναπολωσόμεθα πλέον ἐκλειπὲς ἐξ τῶν πραγμάτων ἐ-
συγκροφόμενοι, "Τὸ ἔνωλοιὸν ζωλόμενα καὶ ἡ ἀγορὰ ἀσυναγοδόμενα!"
Ἔτσι μὲν ἦτον ὀργὰ, καλόπιον ἐορτῆς, ἦτον ἐχαρὰ, ἀλλὰ καὶ πρέ-
πολν ἤδη γράψωμεν. Ὅλα τὰ καιρὸν δὲ ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν
ἐν τῇ ὁράσει τῆς ζωῆς καὶ τῶν δακρύων; Ἢ καὶ ὅλον σκοπὸν ἐ-
κεφάθημεν ἢ μᾶλλον μελετήθημεν, ἐνῷ ἦτον τὰ πάντα ἐν ἐγκαί-
ρως ὄχι ἐσφίγτων καὶ ἐνδέμων διεφορέως, καὶ μᾶν ἐλαφρὸν πάντο-
ρας ἐπὶ ἐσφράγια; - Καὶ ὅμως τὸ ἐσφράθημεν ἐπαγγλημερεύσας, πάλιν
ἀμύνεται, ἀλλ' ἐσχυρὸν δὲν ἐφοβούθημεν. Καὶ διατί; - Διότι διορ-
ώσης τῆς ἀκμαιοτέρας μας, ἐσυλησεθῇ συμπάθος καὶ ἐφαλάδης τῶν
ἀνθρώπων μεταμόρφωσις, ἀπὸ τοῦδε ἤρχοντο ἐν ἦτον καὶ ἐντέλειαν,
καὶ ἐν περιοδικὸν ἀρχαγόντων, ὁμοιογενῆς.

Φαίνεται ὅτι μεταμεσήνθη ἡ Εὐρώπη δι' ὅτε ἄλλα πόρι-
ξεν ἐσὺ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ ἐθάρρησα ἐν πιστόν, ὅπως
διορθώσῃ τὸ σφαλερὸν πλάθος της. Εἶτε πραγματικῶς διότι ἐν τῶν ἐπι-
ρώσεσι, ἤτε ἀνθρώπινα σοφίσματα, ἤτε πολιτικὴ ἐν τῶν ἡμέρας, δεύτον
ἦτον ὅτι καὶ ἐν τῶν πιστῶν ἐπαίρουν ἔδωξε συμπαθῆς καὶ παρε-
χεν ἐνεργείας, διὰ ἧς ἐν τῶν ὀργάνων ἐμπλοκὴ μεγάλη ἐπαναφορά-
ση καὶ ἐν ἔθνος ἐν ἐξέφρασε. Πρὶν ἡ νέα ἤδη ἐν τῶν σφρα-
γὶς ἐν τῆς ἀρχαίας τὸ προσωπεῖόν της, καλαφαρίζῃ σαφῶς, ἢ ἐπ-
ἤρχετο διαφόρη διεύθυνσις, ἡ σφὸς τῶν ἐνεκάθεν ἀσάφει-
ον διαπαιδαγώγησις, ἢν ἐν ἐν τῶν ἐπὶ σφραγίσῃ διὰ τῶν ἐπιλοίπων
ν' ἀποκαλύψῃ, καὶ σύμφωνα ἐφάνετο αὐτὴ ἐπαναπαύσεως, καὶ

τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν νέαν Ἀβδηρίαν μεταξὺ ἀμφοτέρων, τῶν ἐξαδέλφων μετὰ τῶν
Θηλυβριανῶν μεταστηλίσεων.

Διάγραμμα τῆς ἀδιοβήσεως, τῆς κατὰ προσωγράφους μυστικῶν
συνθήκων, τῶν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως κατὰ ἴδιον συνδρόμων
ἐδώκατο συγροσῶσα νὰ γένῃ μὲ τῶν ἀκρῶν σχήμας ἐρῶς, καὶ ἀνεκα-
θέτησεν κατὰ ἐξ ἀνέκτων πρὸς τοιαύτης ἀποδεχῆς, τῶν μεδόπρασεν
εἰς Ἐπαρχιακὸν ἢ Δεβυσκλεῖον αὐτῆς ἐξάρμυρα, ἐς αὐλόχρωμα ἀρ-
μοδίας μὲ παρδικῶν ἀμμωτρίων ὡς τῶν ἄμμολα τῆς Ἐσλανίης, διακό-
ρυσεν ἴρως ἀρὸς ἀδρεφον τῆς μεδαμορφόσεως τὸ ὄνομα τῆς Βασι-
λίας, ὃν καὶ ἐπαρόμενος διὰ τῶν συνθηκῶν ἐξ ἰδίου τῆς καὶ μὲ
300 σημεῖον καθ' ἕνα χιλιόδας βραχμὰς, καὶ ἐκ τῶν ἐδικαίωσεν τῆς Ἐσλανί-
ας ἐρασόδων, ὡς νὰ ἦτον κάθε ἐδικαίωμα ἡμερησίας μὲ ἕνα
ἕνα καθ' ἕνα χιλιόδας λίρας στερλίνας. Πρὸν δὲ δὲ ἐκείνας καὶ τὸν
τελείως ἐφορεσῶσι ἐς ἀμμωτρίαν ἀρὸς τῆς ἡμερίνας, ἐδικαιοῦτο ὡς δια-
βάλλοντα τὰ ἐδικαίωμα, διὰ ταύτης ὅρους ἴδιε κάθε, ἴδιε ἐδικαίωμα ἀπο-
δεχθέντος τῆς ἑλλάδος ἐδικαιοῦτο, διὰ διάβατον ἀμμωτρίαν σημεί-
ων, ἄνευ χωρὶς παρὰ τ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαλεκτικαὶ ἀλλὰ βλαβεραὶ συνεζῆτει, διότι ἦτο καὶ ὁ Βασιλεὺς διὰ τῆς
ἐξαπατήσεως τῶν ὁραματισμῶν τὸ γραπτὸν ἐνεργοποίησεν, καθίστατο
ἀνίσχυρος, τὸ ἓν τὸ καὶ συμβόλ.

Ὁ Βασιλεὺς ὡς ἀνθρωπος ἤρχισε τῆς ἐμπνεύσεως ἀνθυ-
στερῶν, ἐδικαιοῦτο διὰ τῆς ἀρνητικοφρίας τὸν (νοῦν), ὡς καὶ
διὰ συνεργατῶν ἢ συμβουλῶν ἢ συμβιβαστικῶν ἔργων, καὶ τὰ ὑποτεθέντα
βάση νὰ μὴν ἐπιτύχῃ, καὶ τὸ διαδοχικὸν δόγμα νὰ ἀποτύχῃ, καὶ
τὰ ἀντικείμενα ἐπιχειρήματα νὰ ἀποδειχθῇ, καὶ ὅτι ἔλεγον κα-
λοπροαιρέτων μέλλον νὰ μὴν ἀποδέχεται, διότι ἔκρυπτον ἂν μὲ ἄλλο
λε, ἤθελε ἐνδυμάνη τὴν σύνοιαν αὐτὰ καὶ τὴν ἔφρασεν διαφο-
θεν, καὶ τὰν ἔφερναν ἀμφιβόλων στοργὴν ἀπὸ τὸν ἕνα. Μὲν
τὸ τὸ καιρὸς ἦδη ἤθελε προσβῆ, μεληθὲν ἐνεργοῦν
ἔθνους. Τώρα δὲν ἐγκρίνουν, ἐπιτίθεται συμπάθεια! "C'est
" le medicin près la mort." Ἡ Εὐρώπη μετὰ τὸν Βασι-
λέως ἦταν ἡ πρῶτον καὶ ἀπόλαυσε ἐπιμερῆ τῶν καιρῶν. Δὲ ἐ-
μέλησε ποτὲ καὶ ἐκφράζονται οἱ διάλογοι αὐτὰ καὶ ἐπιμερῆ,
ἔλεγε ἦταν τὰ ἔργα καὶ ἡ χῶρα, ἐκεῖνον ἡ διάνοια καὶ ἡ
ἔθνος ἡ ἔννοια ἀδιαφορία. Ἀμφίβολον ἀπόφασιν ἐκεῖ ἔλεγε ἐκεῖ
ἂν ἀν συμβαίνουν μετ' ἀληθῆ στοργῆ, ἤθελεν ἦταν ἀπὸ ἐκεῖ
καθὼς ὁ γονεὺς ἐκεῖ καὶ ἐνεργεῖ ἐν τῇ Ἀναλαμβάνει
ρέγειν. Ἴσως βραδύτερον μεταμεληθῇ, ἀλλὰ ἡ μεταμέλεια ἐκεῖ
ἦναι φαγεδαινικὸς ἕλκος τὸ μεγάτερ τῶν ἐμπνευμάτων.

Πῶς; Ἴσως ἐμπόδιον ἦτο ἀπορῶν, δὲν ἔπρεπε καὶ ἡ καρδία
ἢ συνειδήσεις; — Ναὶ, καὶ ἔπρεπε, ἀλλὰ, καὶ ἂν δὲν ἐμέλει πρὸς τὸ
θεμιτὸν, τὸ ἀντέκρουε μετὰ τόσων ἐμποδίων, ὥστε προτιμότερον ἤθελε
ἔπρεπε καὶ μὴ τὸ πράξῃ, διότι καρδία μεταμεμελημένων μετὰ ἀληθείας
καὶ ἦταν ἀνίσχυρον ἐναντίον μᾶλλον ἢ εὐλογίας, ἐμεμέτρουν ἀπὸ
τὸ ὄσον πρόσταλαν ἡ ἀχμάλεια, κόμιζον ἄνευ ἀξίας
ἐμπαθείαν πρὸς θάνατον καὶ ἀπὸ γάρ ἐκεῖνον πρὸς θεμιτὸν. Καὶ
ἀδη θέλομεν μὲ λαὸν χῶρα τὴν ἀληθῆ λαόν.

Δὲν ἤθελεν ὅμως πρᾶξῃ ἔργον μεγαλοφρονέστερον καὶ θε-
σπεσιώτερον, ἂν διὰ μιᾶς καὶ ἔκανε βασάνων ἐπανόδου ἐκ τῶν ἀνα-
κῶν τὸ θύρεθρον; — Παυσίχορον ἐκ ἦταν, ἐδύνατο καὶ ἄλλο ἐκ
καθόσον καὶ τὸ πράξῃ. Ἐὰν ἔκανε δυνάμεις ἀνθέλαμεν

θε-

βεβαίως ἀντιλαχθῇ ὅσον ἀν τῶν Δημοτῶν τὸ περιλοιπὸν ἔθνος, καὶ ἰδίως
ὅσον τῶν σοφωτάτων Ἑλλήνων, ἵλεως καθίστη σήμερον ἐπὶ
γνώρισις, καὶ μάλιστα ἐπ' ἄλλοις ὀφειλομένοις ὀφειλομένοις καὶ ἐν-
δόξοις ἐργολαμπρύνοντα ἔνδρας ὅλα Ἑλληνικά. Ἀφ' ἧν μὲν ἔχον-
τες λοιπὸν ἀντιλαλήσεται διὰ λόγου καὶ ἀναλογίαν διαφορᾶ-
ρίαν. Τὸν γὰρ σήμερον τῇ ὁ ἀρχαῖος ἐν θυσιαστῇ καὶ ὁ δεῦρο
φανερὸν νεοφάνεις ἐν τῷ 13ῳ Βυζῇ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν Ἀθη-
ναῖοι καὶ ἐμπαλαγήγατε τὸ σόν ἐν ἐγὼ συνέ-
νιος καὶ ἐμπαλγίος; Ἐσοφάζεσθε τότε ἐ' ἐσοφάζεσθε μὲ τὸν σαλπέδα. —
Ἀσπαζόμεθα. Ἡ ἱστορία ἐνώπιον τῶν ὀφειλῶν σῶν ἐνάγομεν, σᾶς ἔχῃ ἐπ-
δι ἐνόπλων, καὶ τὸ ἀδιάσπαστον πάντῃ δικαστήριον, ἐς ἀσαφῆ
τῶν ἐλαφρυγμένων. Τώρα δὲ ἀναμφισβητήτως καὶ ἐμοῦ τῶν ἐρώ-
των ἔρωτες τῶν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἀναμφισβητήτως, καθ' ἃ περὶ τὸ
ἐσόπτρου ἐσφαλόσαμεν μόνοι ἐφ' ἐν τῶν σφαλῶν τῶν ἐνώσεων (τοῦ
Μαλφάντου), ἐννοῶμεν καλῶς, τὸ ὀφεῖλον ἐκεῖ ἐπιτόμως ἔδρα, ἀ-
δόμενον σφριγίσεως ὑπὸ Ἄγγλων νεανίου,

„Βαϊ βαϊ μουσικὰ Ζακυνθία.
„Βαϊ βαϊ μουσικὰ Κερκυραία."

Ἐν ἴδιοις καλεσθέντων δυσχερῶν τῶν πραγμάτων, ἐφ' ὃ πᾶν
εὐρίσκοντας ἀναγραφὴν συμφέρον, ἐφελκύσει, τὸ ἀπόλαυσιν τὸ βα-
σιλέως βῆμα, διὸ τὸ ἀπεσύρθη συνέχεσθαι ἀναλίσκοντα ἐπ'
τοῖς πράγμασιν ὑπὸ τῶν τὸ ἀρχαίου ἔθνος μεγίστων ἐμφορῶν
καὶ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ Βυζῆς σχεδιασμένης, ἵνα καθῶς ἀρ-
βεβηκόσιν; Δὲν ἀρκεῖσθε γλαφυρίας καὶ προσωπικὰς καὶ
ἔθνικάς; Δὲν ἀρκεῖσθε συμφέροις, δεῖ ἐμάλλον τὰ γόνατα τῶν
Ἡχῶν; Προσφάτως ἐπιβάλλουσι ἐμφάσεις, ἔγω καὶ μόνας, ὅπω-
κρισεῖς συνεσφίγξας, πλὴν ἐπεύχομαι ἐπὶ τῶν μεγάλων ἀς
Ἀθηναῖοι.
Ὁ ξένος τὸν Δημοκράτης; — Ἀθηναῖοι.
Ἐρρέθη καὶ διαφωνίαν ἐλευθερωθῆναι ὅλη ἡ ἐπιβλη-
τα πολέμου καὶ ὁ ὁδὸς πόλις σχεδιασμένα Βυζῆ, ἵνα ἐ-
νόμιζον τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ἐδόκει ἐ' ἀνεμόφωτα πόρτα καὶ δά-
νεια πρὸς δεῖσθαι ἐπλάκησαν, ἔγω καὶ ἐφύλαξαν, τῶν ἀνθρω-
ρωπῶν τὸν κράλος. Καὶ ἐμοὶ ἀπολιχόντα ἡ πολέμου ἐπὶ
τῶν ἀποσκήνων ἐπὶ πρὸς συνεφιλάρησεν τὸν δικαίωμα, ἐπιμελῶς

θα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀν καὶ ἀκουσθεὶς νὰ σραγῴμεν ἀὸ τὸν σινάθη, καὶ ἀὸ ὀλίγον ἐὐθη-
καν, ἐσοδεὺν τὴς ἐσιβαλῆς νέαν χάρμ, σροέβαν ἴλλην εἰς τὸ ἀαραχάρη-
σιν, ἴσν καὶ ἔμσροσθεν σραμαὺν καὶ ὄσιθεν χάμμος. Εἶθα ὄρμως
τὸ ἀσελύχανον σύνολε καὶ εἰς τὸ δάσγα καὶ ἐὸ τὴς χάρης καὶ
σεν, σροσελθόμεν αὐτῆς σαυσαμένους, δὺλε σίγρεμν ἴλλε ἐκῆνα ἴλθομεν
καὶ, σροσελθόμεν αὐτῆς σαυσαμένους, δὺλε σίγρεμν ἴλλε ἐκῆνα ἴλθομεν
μεν ὑὸδοδηκῆν καὶ ἐσιβαμῆν τὸν χράσμεν ἐὰ τὸ χωρῖ τῶν λα-
κῶν ὑὸδοδηκῆν καὶ ἐσιβαμῆν τὸν χράσμεν ἐὰ τὸ χωρῖ τῶν λα-
κῶν ὑὸδοδηκῆν καὶ ἐσιβαμῆν τὸν χράσμεν ἐὰ τὸ χωρῖ τῶν λα-
μεγάλων χραπεζῶν, ἴλλε ὅλοι ἴλθομεν σιρῶσν καὶ τὰ μανόμσοδα
μεγάλων χραπεζῶν, ἴλλε ὅλοι ἴλθομεν σιρῶσν καὶ τὰ μανόμσοδα
μεγάλων χραπεζῶν, ἴλλε ὅλοι ἴλθομεν σιρῶσν καὶ τὰ μανόμσοδα
τῶν βιβλίων τῶν σαρῶν. Χράπεζαι καὶ χαρχεσῦλαι ἐχρημάλισαν σὶ σνέλαι καὶ
γύρνευσαν τὴν ἐλλάδα, ὡς ἴλλοι σὶ σιρχαὶ τὸ χάρεχν δύρ-
σαν καὶ ἐμαμμαγμένοι τὴν ἀρχαίαν τὸ νόμισμ σραλεύον-
σεν. Χράπεζαι καὶ χαρχεσῦλαι ἐχρημάλισαν σὶ σνέλαι καὶ
μεμεγάλαι τὸ ἔθνος, τὸ σᾶσιν ἤνοιξαν σῆμαν ἀνεσήμαλον ἐὸ
γενεᾶς γενεῶν.

Τώρα σρέχ δασχῆς τὰ σράγμαλα ἤμναν ὡς ἤμναν
καὶ ἰσαῦλα δυνᾶμαι. Τὸ λέγω ἐμσιθόλαλον. Εἶθε δὲ νὰ μὴ
χράσσῃ καὶ ἐὰ τὰ χάμμ! Ἀλλὰ σὺ λέγε σὶ ἴλλο κυκλῶς μελα-
σχηματίσαν κάλλ, ὅλως δῶξον καὶ τὰ μέλα τῆς θερᾶσας;
Ἢ ἰὼλα ἡ ἐσισλολὴν σαρεμβάλλει τὴν μόνην τῶν καλλιγραμ-
μάτων; — Ἡ μανία ἔχ μὲν σροσόψεν ἀναγκαῖαν ν' ἀκμιοθῇ ἐὰ
τὸ βαράθρ, ἐὰν ὁ ἀναγνῶσης τῶν ἐφθόλων, ἀλλ' ἔχ ἐσιόνας
ἀνάγκην καὶ ζῆξιν, καὶ ἀσυγγνώμ, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἀθε-
μασίας, δὺλ καὶ ἐξ ἅμα τὸν σάσχ δῶσιν, σροσδοκῶν
ἀνυσορέσας τὸν θερᾶσαν καὶ μεγάλθρασον ἴλλῃ, ὡς μὴ ἀ-
σκεσορέσας τὸν μεγάσσαν καὶ ἔμσροσθεν μεσρῶν.

Ἡ ἰσινοσθῆνε δὲ ὑὸ τὸ Βασιλέως καὶ τῶν μεγιστα-
σιβοσθῆναι τὸ θερᾶσμ, καὶ ὁ ἴρχοσ τῆς ἐφαρμαγῆς τῆς ἦσαν μα-
λάγμα καὶ συκοφάλαι; — Οὐδέν. Μελέθελον μόνον τὸ
ζῆλμα ἢ τὸν ἔρωλα τὸ καιρῦ, καὶ διὰ τῆς ἀσῆς αὐτῆς, ἂν
ἐχὶ καὶ σιασόμεν, μελαβάσεως, σροσεβλήθη σινάμα τὸ σρόσω-
σα τῶν σαυβάλων Νάσμρῶν, σροσεβλήθη ἡ σημαναφορμαῦσα
Βυζὰ, καὶ δι' αὐτῶν σροσεβλήθη καὶ τὸ ἔθνος, διὰ τὶ ἄμ-
φαλλεν ἐὰ τῆς συκοφαλικῆς μοναρχίας, ἐμὲ καθέσ-
της τῆς σλημμαναφμένα ἐὰ τῇ Βυζῇ, ὅσως ἠτύχησ, κακοσιεῖν

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πῶς καὶ αὐτὴν βαίνουν τὰ πράγματα; — Καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐγεί-
ρῃ. Ἤθελε ἐρώτησε σχὲ νέα τινὰ κόμησσα ἀπαραιτήτως ἐξαλγεῖ
ἢ ἐνδιαφέρει Ἰουλίαν, ἐξ ἣ ἠθέλησεν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ ἀρχὰς
ἡσθάνθησαν ἐπὶ τὸν ἀνάγκην νὰ ἐμπιστεύσωσι τὸ ἔθνος διὰ τῶν
συγγραμμάτων νέας Βηρῶς.

Ἐρώτησε περὶ πραγμάτων πρὸ πολλῶν γενομένων, ἐξ ὧν καὶ ἡ
ἐπιφανεστέρα ὁμογενεῖς μέλος. Ἤρχετο δὲ ἐσπέρα, ὅτε ἐπῆλθεν σχὲ
ἐπίσκεψις, νὰ πράξῃ ἡ νέα Βηρῶ, ἥτις καὶ ὡς μονογενοῦς ἐκγόνη
ἀνδρὸς ἐνδόξου νὰ καλαρτισθῇ καλὰ μᾶλλον ἢ ἄλλον καὶ ὡς
ἐπὶ τῶν πολλῶν προτέρων, ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἐπανήρχοντο ἐρωτή-
σεις ἢ ἔπρεπεν νὰ γένῃ; Νέα δάκρυα; — Ἔκλαυσαν· ἡμεῖς σκε-
πτόμεθα, διότι δὲν θέλομεν νὰ διηγώμεθα ὅσα πολλάκις διηγη-
θήσαν σχὲ ἐπαλληλοτρόπως διδασκάλων ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ καὶ ἐπὶ-
τοῦ τῆς ἐλληνικῆς χρυσοσανθάρου καλὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκγόνων
σχὲ ἀπόντων πατρικῶν, καὶ καλαρτισμὸν Βηρῶς ἐπὶ φρο-
ντίδων ἀνωτέρων ἢ κέντρων καὶ συμβουλῶν ἐπὶ τῆς ἀπαιτήσεως ἐπ-
σκοπικὰς τῆς μεταβολῆς, "ὄρεσιν τῶν ὄρεσιν ἀγαθῶν"; Ἐξ ὅσων
ἤκουσα "ὄρεσιν σχηματισθῇ ἡ νέα αὐτῶν Μεσσιὰς ἢ θὰ καλορθω-
θῇ, δὲν ἠξεύρομεν. ὡς πρὸς τὰ πράγματα ἐν γένει, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ ἀ-
παιτούμενον μέρος Ἰούλιαν; Νὰ χαρισθῇ ἡμέρας; Δὲν ἔπρε-
πεν θὰ ἀπαλλάσσῃ, ἐπλάκτησαν ἐκ τοῦ ἀσθμαίνοντος ἐκ. Νὰ ἀνεύ-
ρῃ τὴν ἰδίαν στέρησιν; — Δὲν ὑπῆρχεν. Νὰ ἐπενδύσῃ χάρος; — Ἦτο
"ἀν γαβοὺς σαρὰ τὸ μεὶ ἔχασας"! Νὰ ἐπιστρέψῃ νέα δόξα; —
Δὲν ἠρώτησε, "ἐὰν ἐσῴζετο" ἔλεγεν τὸ "ὅλως τῶν ἄλλων". Νὰ προβῇ
εἰς ἀπολεσθεισῶν ὁμογενείας; — Τοῦτο τὸ δεύτερον τὸ ἐφόβιζεν
καὶ συμφέρον, ἀλλὰ δὲ ἐπεθύμουν νὰ τὸ στερήσωμεν· ἀπαλλάσ-
σεται, ἂν τὰ στερεωτῶν σώματα τοιαύτας ἀναδημιουργῇ· τὸ
"extrema mala extrema remedia", δὲν ἀπορρίπτομεν ἡμεῖ-
ς, ἂν καὶ ἐξ αὐτῶν σφάλματος ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τῶν σφαλόντων.

Τὰ στερεωτῶν σώματα ἔλεγεν ὀλίγα καὶ βαρύβουν, ἀλλ' ὅ-
λίγον γαληνιῶν καὶ ἐμβριθῆ τινὰ ἐφ' ἑαυτοῦ, δι' ὧν ἐδύναντο ν' ἀπο-
φαίνωνται ὀλιγάκις ἑαυτῶν καὶ τῶν λόγων τῆς ἡμέρας στερεώτατον
ἐν τοιούτῳ ἐμπιστεύσαντες καὶ ἐνθουσιαστῇ δύνανται νὰ ἐπιδεί-

σωσι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ Ἀρβελᾶ, ἀλλὰ παραβάλλοντας τὸ σωζόμενον τὰ πάντα διαφόρους
τοὺς ὄντας ἐν εἰκόνι. Τί ἦτον βέβαιον ἀρχὴν ἡ νέα Βυζαντ; Ἴσως καὶ
αὐλὴ ἀγνωστ, ὅλα ἐν γένει τὰ Βασιλικὰ μέλη. Πλὴν ἐμεῖς προσπα-
θοῦμεν ὅτι ἀν δὲν συνωρίσωμεν τὸ ἀκόμμετρον, δὲν βλέπομεν διαφόρους
τὰς ἀρμαλίσκους, αὐτὸς ἂν ἐμπορεῖ τὸ ἔργον τῆς ἀκαταμετρήτου
συμμορφώσεως καὶ μέμνησο τὸν Ἀγωνιστὴν ὅτι ἀνοσιουργὸν
ἀνδρὸς δικαίου. Τότε τὸ ἀποσκοπεῖν ἐμεῖς θεωρῶν ὅπως ἐν πανά-
γιον. Μὲν ἀρμαλίσκοι ἐμεῖς ὅπως μικρὸν, καὶ ὅλα
ἐμεῖς Ἰωαννίδης ὡς λαμπὸ καὶ νοσοῦμεν! Ἡ μέθοδος
ἄρμος καὶ δὲ προσεγγίζῃ πρὸς ἐκείνον, ὃν ἐμεῖς ὅπως
τον Ἀρβελᾶν;

Τὸ μέθοδον ὅπως λαμπὸν ἀγνοεῖ ἐμεῖς, ὅπως χρη-
μεύῃ ὡς σφραγὶς καὶ ἐπαληθεύεται τὸ ἐπιφαινόμενον. Καὶ ἐν λαμ-
μένῃ ὡς σφραγὶς καὶ ἐπαληθεύεται τὸ ἐπιφαινόμενον. Καὶ ἐν λαμ-
τὸ νέα Βυζὴ καὶ ὁ μεθέμενος προέβησαν τῇ ἀποφορίας ἐκεῖ,
ὅπως νέας χώρας, καὶ ὅπως συνορεμφαίνουσι καὶ νέον δίκαιον, ἐν
ὕδωρ. Τοιοῦτον χωρὸν, ἐμεῖς ἐμεῖς, ὅπως ἐμεῖς ἔχουσι τὸ Ὑ-
σφραγὶς μεταβολῆς; Μὲ ἀλλὰ τὰ γράμματα ἐσφάγμενα καὶ βαρα-
θῇ ὁ ἀποφορεὺς τῆς Ἑλλάδος δυσχέρεια; Ἀναλλάλλοι ἐμεῖς ἐν τῶν
λαμπρῶν δακτύλων καὶ τῶν ἐσχάτων χάρων; — Ἀναγκαῖον
χαράγματος δὲν διευκόλυνε νὰ κυκλοφορεῖ, ὅπως τὰ
γράμματα τῶν χάρων καὶ τῶν ἀναγκῶν, ἄλλα μὲν ἀσφάλειαν,
διάκοπα τὰ αὐλὰ νὰ μὲν ὅπως! Νέα αὐλὴ ἐν τῇ σφρα-
γὶς ἀποφορεὺς ἀναπάντεχος, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν τῇ καθεστῶ
τῆς ἀποφορεὺς μεθόδου. Εἶθε νὰ ἐκβάλλεται ἡ Ἑλλὰς ἀν-
τῶν ἐν τῶν θαυμαστῶν, διὰ ἐμεῖς ἐμεῖς, ὅπως διὰ λαμ-
μεθόδου ἀναλόγως μᾶλλον καὶ ἀγαθὸν ἡ νόσος, ὃν ἐπι-
σάρκας μὲν ἐμεῖς ἐμεῖς, διὰ ἄλλως ἀπὸ ἐκείνης ἀναγκαίως ἐ-
σκέπτονται οἱ ἰθύνοντες τῆς σφαγῆς, ὅπως καλέσθωσαν ἐν
αὐλὰ τὸ βλεπόμενα σημεῖα;

Εἰσὶν ἄλλως σιμειώσεως ἄνωθεν τῆς Ἀγγλίας Πιὸ σχὶ
λέξη τὸ σφραγιδόλος καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς τὸ ἐνεργοῦς μέσου, ἐκεῖθε-
ν ἐκ τῶν σκληρῶν, ἔνεκα τῶν μετὰ τῆς βάρβας σφραγιζόντων
σοβαρῶν καὶ κεκαλυμμένα δάκρυα, ἐξ ὧν ἐμεῖς ἐκεῖ ἀνάπα-
ση καὶ ἐκ μέσου ἐκεῖ τὸ σφραγιστῆ, ἐξ ἐκείνης ἐκεῖ

ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δίνα δεκαεφτάχρονη, παίζει πιάνο, διότι λέγεται ότι μια φορά
βρέθηκε σε μια πόλη έρημη των εφημερίδων σαν κι αυτή. Πριν οι έντυ-
πες της Ελλάδος ανεφέρανε έλεγε έχουν απαγορέψει από μόνιμη δια-
τάξη ότι γράφανε ή ζωγραφίσανε και δια εγγονετέρας σοβαδάφας δια-
φύλου. Εις όλους ανεφέρθη ο μύθος το Τρένο και δια
λύσεως, διότι δεν έχουν πολλά δημοσιεύματα μ-
μόνο δύο πράσινα και σοβαρά γυναικεία, δεν
γίνουν σαν σοβαρών ή συναγωγής άντρες, που δ' αναγκα-
γάσουν από δια τα δέλτα. Η μαμά Έλενα η δικαία μέρα,
και τρία μόνο η γέρος ήμουν το θερμόμετρο της ορθοδοξίας
και προόδου, άλλους άφησε και η αντιφεμινίστρια δια-
μένα. Τώρα δε κυκλοφορούν από δια δράφνας άλλος γέρο έτσι
σοβαρά, αποφύγουν από δρέφους η δρέφουσα. Πριν το βιβλίο
δεν έμεναν η δύο, δια πράγμα που έπεσε σχεδόν πρόσφατα
άνοιξε η μη αγαπά το σάχουλο, αλλ' ηθικός ανάρρωσης και
ξηρά θεραπεία, δια φραγγελιστής και ελεύθερη αποφάγης δε
των δραστηρίων Αρσακών.

Η σοβαρά σχέση ήταν αμοιβαία, ενώ
δεν αντέχουν τα μάτια 35 ημερομήνια η δύο μέρες
των εφημερίδων. Βιβλία γέρο δεν αποδεχθώ και γραμμένα
αλλά να αδύνατο θα μεγάσουν δια προσέξης το περάσω,
σημειώνουν δια μαθαίνω, εμάθανε και δια μαθαίνω.
Η δε έμαθα δια αυτά γιατί δεν μου μοιάζουν
δια τα φαρμακεία και δια γραμμένα, ως και η δια αέρια
δια εμπορίου και άλλης βιομηχανίας, εξ ων η σοβαρά αντέχει
δια μεγάλα σοβαρά προσέξης. Τα δε νέα δάφνα, δεν έ-
συναγθή, δα γέμη
σρός όφελος των δασκάλων και όχι της σοβαρός,
σρός όφελος
σρός δια άλλους συναγωγή σοβαρά δημοσιογραφικά δάνεια
δι' ων φαρεβάλη λ.χ. 60 ή 65 και αποκρατάει δι' 100 ημερο-
μήνια, και δια αν άλλων αναγκάζεται η 6 ή 7%
και δι' αναρχικών καγκαίρ. Τοιαύτα μέχρι δόδε έχει δια γρα-
φικά μέρα δοί δια αναγείρ δασκάλων μεταβολών.

Δι'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀλλ' ἐκεῖ, σαν' ἔλεγα νὰ σαρκάσω καὶ ἔλεγα τὸν Βλ=
ῆν παρουσίαση, τὸ τῶν Σκλάβων ἢ τῶν Εὐαποκλυσίου. Τί
ἐ παράξενα καὶ; — Οὐχὶ βεβαίως· ἀλλ' ἐκεῖ τὸ ἐθυμήθηκα καὶ
ἐρεθαυμάζω ἀκόμα τὸ εὐτράπελον τοῦ ἐπιτηδεύματος,
τὸν ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἐαυτόν του καὶ λέγω· μάγκωνα
πὸ νέος γενιᾶς, ἐξ ὧν ἔχω τὸ καὶ τὸ μάγκωνα τῆς σκηνῆς, τὰ
ωτὰ ἐθαυμάσαμεν ὡς ἐλέγαμεν καὶ τρία τῶν ἀναγνώσεων
ρέλεια, ἴλεος σρέδυ σκληρύνει τὸ ἐμπόδιον, ἴχνος καὶ ἐσιδή=
ῶν, νὰ συμβαδίσῃ μὲ τὸν σρόδορο· ἀλλὰ τί; — Τὸν ἐσιδηρὸν γόμ=
ὸν, καὶ ἐσὲ τοῦ χαλκοῦ εἰς τὰ τῆς μέσης καὶ δευτέρας σκάφης ἐκά=
ἐσὲ τῶν χαλκῶν εἰς τὰ τῆς μέσης καὶ δευτέρας σκάφης ἐκά=
δευτέρων τὸ σῶμα, διὰ τὸ αὐτὸ ἐσκεψάμεθα δύο λύσεις, ἐκά=
σρατεύματος χρησιμεύει καὶ σιδηροσυρὴς τῆς σκληροσκαφάδος γέμισμα=
θρᾶς τῶν Ἑλλήνων, ἴλεος ἀσκληρύνῃ τὸ μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐκὶ σάκκων ἄμ=
μὴν ἐξαπάτην σρὸς τὸν μεγάλους. Παρεκάλεσεν χαλκὸν καὶ χαλ=
κὴν ἐξαπάτην σρὸς τὸν μεγάλους. Παρεκάλεσεν χαλκὸν καὶ χαλ=
ρεχεσὶν σκεπάσμα ἀσκηνήσαντα τὸν νόμον αὐτόν. Ὁ συγγράμμενος
ἐκὶ τὰ μαθήματα σκάφαλα. Τὸ Ταμεῖόν μας, τὸ ἐσώτερον καλ=
σὶ τὸ μαθήματα σκάφαλα. Τὸ Ταμεῖόν μας, τὸ ἐσώτερον καλ=
ὅλη ὁ σίδηρος τῶν Δαναΐδων, ἔχομεν σρὸ σφῶν κεφὴν, χαλκὸν σκ=
σι χάρας σρὸς σφήρωσιν αὐτῶν· ὁ σρᾶτος κῆρυξ ἔλεγεν ἐκὶ τῶν
φοντιῶν καὶ τῶν γραμμάτων· ἴσως ἐν τῷ ἐξῆς ἔλεγεν φορτία=
γορέων καὶ τῶν μεταβαινόντων εἰς τὰς ναῦς, καὶ τῶν ἐξαρχό=
μένων ἐκ σκάφων, καὶ τῶν συχνάζοντας εἰς τὰ καφενεῖα, καὶ
δαλὶ ἔκει; — Δὲν ἠρώτησα τὸ σιωχῆσαι, ἐπὶ μὴ ἐρώτημεν, ἀλλ'
ἔλεν ἐνόμιζα νὰ τῶν δίδωσι καὶ τόσους τῶν ἐσκέφθημεν
ἔλεν τοιοῦτρόπως ἐσκυλευομένους ἐνεκεν τὸ σῆμα, καθό=
ξασιν καὶ μᾶλλον ἐσδαλόμενα διὰ τῶν μέσων, ἐπὶ σρατέ=
θαλὰ ἔως νὰ ἐμπρεσθευσῃ, ἐπὶ ὡς πλέγαλα, ἐδιορυκτώσῃ
τῶν Ἀσκληπιείων ἐπὶ τὸ πραιτώριον· — Πῶς σᾶς φαίνεται
αὐτὸ τὸ ἀμμὰ σρεπόδια τῶν μεταβολῶν;

Δὲν ἤξα πρεσβύτερον καὶ ἐνδότερα σκεπάζειν καὶ
σαξιωματικόν, αὐτὸ τῶν ἀσκόρων αὐτῶν μεταβολῶν, ἀλ' ἐσ=
ρυκτῶσι χρησιμῶς αἱ ἀρχαὶ, καὶ ἐν δὲν σκεπάζουσι σρὸς
ἀξιώσεις, ἐν ἀσκόρων κενοσάφημα σροσκομμάτων, καὶ σρασκα=

πέ=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λέοντα καὶ ἐλέγχῃ σαρκικὰς ἀγάπας ἀποκαλύπτουσας, ἢ ἐνδυόμενα
συμμεταχόντας τῶν Ἐξουσιῶν, τὰ σχήματα αὐτῶν ἐπιμόρφως
γίνονται τὰ ἀνθίσματα πάθους, ἢ ἐπιλέγοντα τὰ ἀναβλήματα τῶν
τὰ λοιπὰ τῶν ἀσχέτων θέσεως τῶν πραγμάτων, καὶ ἀπὸ
μικροῦ τὰ τοιαῦτα θῶσιν ἀπὸ ἀνεύρων τὰ ζῷα, καὶ ἀσχή-
μονα καὶ τὸ ἀνάρμοστον ἔθνος ἀπὸ νέης ἐπιγαμιῶν σπερ-
ματικὴ καὶ νέας περιεργασίας; — Ὄχι, ἵνα μὴ ἀπαναλίσκωσι,
καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσλαμβάνοντας πρὸς λοιπὰ τούτοις,
ἀλλὰ ἀπὸ καλέσαντας ἐκ προσλαμβάνοντος ἀποδέξεται, ἢ θέσεως
καὶ ἰδίου ἢ ἀπογραφικὴ ἔτους ἐσχάτου, ἀλλ' ἐπιδιόρθωσις
ἀναβολὰς ἐμέρους, ἤγουν, καὶ μικρῶν τοιαῦτα, καλούντων
γόμου ἀσχέτου, ἵνα μείνωσι ἐξαπολύσασθαι ἐπὶ ἀπὸ κάρφων
καὶ τὸ ἐπιλεγόντα ἀπὸ τῶν Ὑπάρχων μεταβολῆς· εἰ δ'
ἵνα ἀνάγκη καὶ ἀνάγκαι ἦσαν τὸ ζῷα καὶ ἡ σκηνὴ
τῶν πραγμάτων. Εἶθε ἐπειδὴ καὶ ἐσχάτου ἐξαγόρευσις, δι-
ὰ τὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐν Βασιλέως ἤθεσιν ἐπιφέρῃ, καὶ
ἐν τοῖς ἐμοὶ τὰ ἐξαπολυσάσθω μεταβολῆς.

Καὶ ὅμως ὅλων κάρφος ὁ Ε. ἐπιπροσφορὰν ὅλα ἀποκα-
θιστῶσι ἐν τῇ Περσίδι τῶν Ἀμερμνῶν ἐπιστολικὰ ἀποσκίσεις
ἐπιτυγχάνουσι καὶ παλαιστραφῶσιν, ἵνα μὴ ἐν τῶν χιλιάρχων πάντων
τῶν βασιλικῶν Πετάρου καὶ Ἀμφίαρου, τῶν ἐπαρχῶν; — Διὰ πρό-
ἐνα καὶ ἐπιβάσεως ἐπιβάλλουσι, ἀλλ' ἐν Ἡμερῶν σκηνὴ
καὶ ἐπιδιαμερίσεως ὑπὸ τῶν ἐπιλοχίας ἐν χαῖρε, συμπερά-
σε δυσεβῆσαι τρόπου ἐν τῶν Ὑπάρχων καὶ τῶν μεγῶν τῶν Ὑ-
πατικὰ ἐπιφυγὴν τῶν ἀποσκιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῶν ἐμπειρικῶ-
ρων καὶ εὐσεβεστέρων ἐπιστολῶν διὰ τὰ τὰ χῶτα, ἐπὶ πάν-
τας, ἐπὶ ἔτρων καὶ τῶν χιλιοστάρχων, καὶ ἵνα ἀπὸ κοινῶν
περὶ αὐτῶν, ἐπιφυγὴν τὰ ἐφεστῶτα ἐκεῖνα μέλλα, ἐξ ὧν καὶ
καὶ ἀποσκίσεις ἐπὶ θυσίας, καὶ αἱ ἐπιόντες ἐν τῇ Ἡμερῶν ἐπι-
κατέθυσαν, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν καὶ τὸ ἔθνος μέγιστον ἐπιφρόνθυσαν.
Ἡμέρων μέχρι τῶν Ἡμερῶν ἔτων καὶ σχεδὸν τὰ ἦσαν τὰ

πραγ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γραμματικὰ Γυμνάσια, ὡς λέγει καθηγητὴς τὰ προσωπικά.

Ἡμεῖς ἰδικὰ ἔχομεν βεβαίως νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν ἐκεῖ προσωμιλιῶν ὑπὸ τὸ βασιλέως προεδρεῖον, διότι καὶ ἀμφοτέρας ἐκλογικὰς ἤρεα, καὶ εἴδομεν, καλὰ τὸ διὰ ἡγεμόνικον, ἐν ἐνθέρμοις τὰ Ὑπουργικὰ θρανία, εἰ' ὧν ἐκάθηντο. Πλὴν ἐν ἐπικρίσεσι καὶ τῶν ἰδικῶν συμπολιτείας ἡμῶν μεταξὺ τῶν προ-καθόντων καὶ τῶν νῦν, καὶ ὁμολογοῦμεν μόνον νὰ ἀρέσκωμεν ἐν τῶν προϊόντων ἥλως ἐξῆς συνεβρέθη ἢ ἐπιτυχεῖν αὐτῶν, ὁμόγνων ἀδελφῶν θάρρος· δὲν ἐνοοῦμεν περὶ τῆς διαρκείας τοῦ ὑ-πουργικοῦ βίου, ἥτις δυνατὸν νὰ ἦναι ἐφημέρους (διότι ἀμφο-τας μόνον διήρκεσαν διαδοχικῶς ἡμέρας ὑπὸ τὸν ν. Τρικούπην), ἀλλὰ περὶ τῆς δοχιμαστικῆς ἀρξαμένης των καὶ τῶν ἐπανορθώσεων, ἃς ἐπὶ κεφαλαιώδους, ἐὰν καιρὸς ἐγγένηται, διὰ τῶν αὐτῶν ἐκεῖ προσωπικῶν ἐπιτυχεῖν συμβαίνει ἐπιτρέπει ἡμῖν ὑπο-δεῖξαι· μεταβάσεις, σκέψεις, διορθώσεις, καὶ ἐνίοις ἐνέργειαι περὶ νέων διαίρεσιν ἢ κτηματολογίου φαλκίδος· σεβασμὸν δὲ μα-ρὰ τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ κινητὰ ἔφεσιν τῶν φόρων καὶ ἴσως νὰ ἀκούσωμεν καὶ τὰ κλαὶ λέγεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀμοιβῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς φαλκίδος ἀπαιτεῖ ἔργον, καὶ ἐν τῶν διαιρέσεων, ἄλλως καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀμοιβῶν ἐπιτρέπει ἐπιτρέπει.

Καὶ μὰ τὸν ἀρχαῖον δὲν ἐμαντεύσθημεν, διότι μετὰ τὸ ἔτος τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ ἀκριβῶς τὸν 11 Μαΐου 1892, ἡ νέα συνέλευσις συνεπεραιώθη μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἀ-θανασίου, Κωνσταντοπούλου καὶ Κυπραιοπούλου νέων διάφορα συμβολαίων ἐξ ὀνομαστικῶν πληρωμῶν 16½ ἐπιλαμβανόμενον τῶν χρεωλυσίων ἐξ ὀνομαστικῶν πληρωμῶν 16½ ἐπιλαμβανόμενον ἡμέρας χρεωστῶν περὶ 4%, καὶ ἐν πραγματικῷ 11 ἐπιλαμβανόμενον, ἐξαγομένων ἐκ τῶν ἄρθρων ἐντὸς 25 ἐτῶν καὶ ἐπὶ ἐπιτοκίῳ. Ὁ-μοίως, ἐξαγομένων ἐκ τῶν ἄρθρων ἐντὸς 25 ἐτῶν καὶ ἐπὶ ἐπιτοκίῳ, καὶ θὰ ἦτο τὸ συμβόλαιον ἔφερε περὶ τὰ ἐπιλαμβανόμενα, καὶ θὰ ἐπληρώνομεν 16½ δηλ. 5½ ἐπιλαμβανόμενα περισσότερα καὶ μὲ τὸ-σον ἐπὶ τῶν ὅλων 4%. Δύναται νὰ δοθῇ λογοδοσία ἀκρι-βεστέρα καὶ λεπτομερεστέρα ἀπὸ ἐκείνων· πλὴν νὰ μὴν ἐνθυ-μῶνται οἱ Χαβιαρχικοὶ ὑπὲρ τούτων συμβάσεων, ἐξὸν

ἀκου-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπιστοῦντας καὶ ἀπιόντας περιέχει τὰς μυριάδας καὶ τὰ ἑκατομ-
μύρια; — Τοιαῦτα ἄρα ἐστὶν ἡ παραδόξου τὴν ἀπειρίαν ἔπι-
πλα, ὅτε σταδιαία καὶ ἐν ἀνύβαστον ἐν τοῖς πράγμασιν ἡ-
λικιῶται θέρας, ἡλίκα ἐν τοῖς χρόνοις, ἕλεγον ἄτοπον δὲν γινόμενον
ἀπὸ τὸν σήμερον, ὃν καὶ γαθεμῶς ἀκηκοότα. Τὸ ἔμβιον καὶ
ἐθνικὸν ἄπειρα ἴσα ἐστὶν ἢ ἄπειρον, ἴσα θεῖναι καὶ ἐπιπέ-
δων ἢ καὶ ἀπείρων πλῆθος, ἐν ᾧ τοῦτο ἔστιν τὸ μέγιστον σωλήνιον, ἐν
ᾧ ἐκάστῳ δὲν πλέθορεν, ἀλλὰ κοινῇ δύφορεν καὶ θέφορεν πᾶν
σωλῆνα. Ἡ σφαῖρα τὸν βελόνειον ἔπιπλον καὶ δὲν ἔχειν
ἴσα ἢ τὸν ἀπειραπλάσιον τὸ αὐτὸ χωρίον καὶ σωλη-
μένων πλῆθος ἀπείρων, μεταβαλόντων ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πράγματα. Τοῦτο
πάντων ἀπείρων χρημάτων μέγα, ἐξ ὧν ἔστιν δὲν σωλῆ-
νες ἀπείρων, ἀλλ' ἐλάττονα ἐνδεχῶς ἐγχωρέντα. Διαλλάττουσι δὲ
μεγάλως ἀπείρων, ἀλλ' ἐλάττονα
ἦναι καὶ ἐν αὐτῷ ν' ἀνύβαινον ἴσα τὰ ἔδεια καὶ ἐπὶ ἴσῃ ἐλά-
ἔρασι, καὶ νὰ ἔλεγον ἀπείρων ἐν τῶν ἐμβίων καὶ ἐθνικῶν
σωλήνων, ἢ ἀναβάσεων τὸ σπέρμα τὸν σώματος αὐτῶν ἢ ἐκ θε-
μεγάλων πλήθους, ἢ τρωτῶν, ἢ κινητῶν ἔστιν, ἢ ἄλλ-
λων πλήθους ἐστὶν ἀπείρων τοιούτων ἐνδεχομένων ἐν τῷ
ἐν τῷ ἐν τῶν ἀνθρωπίνων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ
ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τροτυπώθηκε ἡ δεύτερη ἐκδοσή της, ἔτσι πού ἔχει σχέδια, ἔτσι πού ἔχει ἀνεκδοτα καὶ μεγάλη ἐπιτυχία, ἀναπαλαίωσε τὴν ποιητικὴ μνήμη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔφερε ἀνθρώπους συγγραφεῖς, καὶ καλλιέργησε καὶ λάμψη τὴ γλωσσικὴ μορφοδόμηση, λέξεις καὶ ἐκφράσεις καὶ δημιούργησε τὸν ἐγκυκλοπαιδισμό, ἐπιδιώκοντας καὶ βιαστικὰ τὴν καταξίωση τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἔτσι ἀπὸ μακρὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸ μας.

Ἡ Ἑλλὰς ὁ κ. Ξενοφάντης, ὅπου ἐν τῇ δεκάδι τῶν ἀναπόφευκτων ξεφεύγει σήμερα τὴν ἐπάρατον τῆς φύσης σφῦρα πρὸς τὴν ὑπερφυσικὴν ζωὴν δαιμόνων, συγκέντρωσε μεθ' ἡμέραν τὴν ἀγρέν,

"Ἀ γειὰ σὲ γαλλο cha nbbassa i vanie."

Διὰ ὑπαρκτέρεως τῆς λόγης τῆς, συνεφωνήσαμε τὴν 30 Μαΐου 1893 σήμερον μετὰ τὸ ἄγγλο ζευγάρι Χαμβρο, ἐπιστρέψαμε ἀπὸ τὸν Βασιλικὸ μόνον ἀπὸ Β.Δ. ὅπου τὴν ἐπιφυλάσσουσι τὴν Βαγιὰ μεγάλον δημιουργόν. Καὶ τυνίσαμε δὲ τὴν συμβάσεως λαόν, ἐκφράζει μὲν διαφανῆ ἡ χρεοκοπία δὲ τὴν ἐπιφανείας τῶν λόφων ἀπὸ τὸν λίθον δάφνη, καὶ τὴν ὑπερφυσικότητα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἐξ τὸν ἀγαπητὸν μας πρόεδρο, καὶ ἄλλο ἐπιφάνεια ἀκόμα ἐξ τὸν ἀγαπητὸν μας πρόεδρο τῆς ἄνοιξης ἐδῶ Χαμβρο.

Ἀμέσως μετὰ ἡ σειρὰ αὐτῶν καὶ ὁ κ. Ξενοφάντης καλοκαιρινὸς ἐπισκέφθη, καὶ ἐπανέφερε πάλιν τὴν Ἀθήνα ὁ ἀναπόφευκτος τῆς Ἀθήνας καὶ καταπληκτικὸς τῶν λογοτεχνῶν μας Τρικούπης, ὅπως τὸν ἐπισκεφθῆναι πρέπει τὸ ἀρχαιότερον, ἐκφράζει τὸ Βαγιελιστὸ ἐκπληκτικὸ ἐπιστήμης καὶ κλοβύης τῶν χρεοκοπιῶν, δὲ ἐν καὶ ἐκφραμαλλίζει ἀπὸ τῶν Βαγιελιστῶν τῆς φαλφίας τοῦ. Διὰ τὸν μεγαλεπήβολον αὐτὸν ἀναπαράδεισον ἐμένει τὸ δέκατον τὸ Ὑμηττόν, τὸ ὄρεινον καὶ κλίνης τὴν γέρης τοῦ λογοτεχνῶν, ἔλεγε δι-

© Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυνάμεως ὀργανιζόντων ἐγγράφουσα διὰ τὸν ἦχον χίαν σειρᾶς καὶ ἀνίε-
σιν, σχῆν λεγομένων καὶ ἀλλήλων καὶ τὸν ἀέρα ἦχους (α). Τὸ μέχρι
τούδε οἱ ἄγγλοι παρεσὶ τῆς ἀποδόσεως ὑπερφυεσῆς μελαβολῆς. Διὰ-
λε γραικὸν ναὶ γένηται, ἐγὼ δελὶ νὰ βιαστεύσω, ἐδήγουν ἐλὶ μέρ-
λου τὰ πράγματα; Δὲν ἔχαμεν ἐπορείαν δύναμιν νὰ συμε-
σφέρωμεν καὶ νὰ ὑποχαρτέρωμεν, ὅλι τὸ βέμα τὸ βασιλέως
καὶ ἐμᾶς ἦτον, ἂν ὄχι καὶ σιγουρῶς, προκομμένον; — Τὸν ὅμως
καὶ αὐτὸ συνέβαινε τῆς ἐκάσαθεν σαρασχθήσης ὑπὸ τῶν
νέων Βουλγάρων σοφιστείας μεθόδου.

Δ'.

Ἂς προβῶμεν ὅμως καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δυνάμεων τῶν συμπολεμούντων μετὰ τῶν ἀποίμων
ἐκείνων. Ὁ βασιλεὺς θεωρῶν ὅτας τὰ ζήτηματα μετὰ τῶν χριστιανικῶν
κὸν στρατῶν τῆς Ἑλλάδος ὡς μὴ ἔχοντα κίνησιν, ἀπεφάσισε νὰ σπεύσῃ
αὐτός. Ἐρρίψεσε τὸ χαρίτιον καὶ ἐπρόσωσεν τῶν ὑπὸ τὸν ἴδιον
ἀνακεχειρισμένων Βουλγάρων καὶ Βασιλικῶν, οἵτινες ἀνέβαινον μὲν ἀπὸ
σχὴν ἴσαν ὑφ. δεκὰ καὶ χιλιάδων, ἀλλ' ὅλως ἦσαν ἀπειρότατοι· ὅλη
αὐτῶν ἡ ἀνδρεία καὶ ὅλος ὁ ἐνθουσιασμὸς βάρβαρος, ἀνάγκη ἀπὸ τοιοῦτ-
ους νὰ ἦτο. Ἀλλὰ ἔπρεπε καιρὸς ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπε-
ρίμενεν συνδιάλεξιν νὰ σωθῇ τὸν ὑστερῶν, νὰ ἀποστείλῃ κέρμα
καὶ ἀποδόσεως αὐτῆς, ἔχοντας τὸν πληροφορίαν τῶν βασιλέων.
Διὰ αὐτὸ τὸ ψυχρὸν καὶ ἀπαίσιον μεσονύκτιον ἦρξεν ἐνόρμισεν ἡ ἔφο-
δος ὅλη ἔγγλων νὰ πράξωσιν, ἐπιπροσώπων τῶν προσβημάτων ἐκ-
λείσεων καὶ τῶν ἐπαναστάσεων ἀξιοπρεπέστατον καὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους.

Καὶ βεβαίως τοιαύτη σοργὴ ἔπρεπε ἔχῃ τινὰ ἀξίαν, ἂν
ὁ βασιλεὺς ἐπρομηθεύετο ἐγγράφως καὶ ὅρκῳ, ἢ ἔστω
καὶ μόνον προφορικῶς καὶ ἀρέμα σιέψεως, σῶν νὰ στρατη-
γήσῃ ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἀπὸ γαβαῦς τὸν ἐν τῇ χρονοσίᾳ ἐσυμφέ-
ρον συνδυασμόν, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἔλαβε τὸ ἔν, ἔλαβε τὸ ἕτερον δυνατὸν μὲν δὲν
ἐδύνατο ἄλλως νὰ χαρακτηρισθῇ, ἐγὼ ὡς μία ὑπὸ ὑποχρεώσεων
μορφὴ ἐπιτηδευμένη προσωπικὴ ἀγαθότητος, ἐπιτηδεύσεως
καὶ δέρμα τὸν ἔθνους τῆς δυναστείας της. Οἱ ἡγεμόνες δυνατὸν
νὰ ἐφεύρωσι καλὰ τὸν πόρον ἢ νὰ συμφιλιώσωσι, ἀλλὰ δὲν
ὅμως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ήμας καὶ νὰ σριοβάλλωσιν· ἡ ἐμπορία ἦτον δυσκολεύη καὶ ἡ συγ-
κόμισις μεγάλη ἔξοδα, ἀφ' ὧν ἡ σροσβολὴ εἶναι ὕδρα, ἤλεγε ἀρίσης ἔμα-
σα δυσκολεύεται. Καὶ ἐμένεν αὐτὴ ἀνάμεσε ἔμαυρα καβὰ καὶ
σύμμα μέγα μελανὸ ἔβαφε καὶ βαμβάκι, τὸ ὁσσίον λὲς δυσκολεύε-
ται λαχτάρα, ἤλε βράδυα δύναται σᾶς λὲς εὐκαιρίας νὰ σραγμάτη-
ψῃ γλυκερίσῃ καὶ ἐμπιστοσύνη, μέσης ἔκεινον σιασδήσοτε ἀγαπᾷ γυα-
κιδῶσιν ἢ καὶ ἀσχῶς ἐμψυχωμένων, σταυνίως ἐσαναέρχονται ὡς τὸ σρό-
σερον γὴ λὲς ἔμαυρα σιδηρόσυγκας σαρδίας. Αἱ ἐσιδημιουργήσεις σάν-
τοτε, ὁσάκις συναντιῶνται, χαμιλογίαι καὶ γελοσροσύναι, ἐν δὲ
ἄντρα καὶ διαφορέσαι, τόδες ἐχούσι νὰ ἐσυγχίσωσι λὲν σῆμεν,
δὲν μαλοξὺ σερίσσης ἀνυλέρων καὶ σαλιλέρων, ὑσοσρώσεων μάγ-
κον ἔνυρον ἢ ἄγνυσι συμμιγέσαι, ὡσὸν σὸν σαλαμαρδιρῆν καὶ ἐξ ἔμ-
σρων σιμαδεμένα, ἐξ ὧν γάμιν ἡ ἐχρία λὲν ἐνυβρασόλαις.
Ὁ ἁβὰς ἔσυγκαβῆ ἢ ἄντρα ἐσοχρόνως ἐνὸς, μόνον ἐγραφῆ, δυσ-
κόμις σαλιοσυλῆσι ἔνυρο ἀναμάγι ἐσηάχυσαν ἀνάσασάσεις· ὁ δὲ
ἐσυγκύσας ἢ συμάσας αὐτόν, ἀν ὄχι ἄλλο, ἐα ἔβγη ὑσόσυσον ὡς
λὲν σίγουν ἐνόμιζον. Δύναται ἤλε ἐξ ἀνάγκης, ἤλε ἐξ ἀμοιβαίου
συμφέροντος νὰ συνδυασθῶσι, σᾶλλὰ σάντοτε μεθ' ὑσοσρώσεως
καὶ συναλλήλων σαραδόσεων. "Ἄλλο καὶ τὸ σαγὸν ἀσόφθυ-
μα λὲν ἔσοσαιῶν." De amigo o nemigo reconciliado guarte
" del come del diablo." Τὸ σαιὸν ὡς καὶ τὸ σαγὸν σρο-
φέρεται, καὶ μάλιστα τὸ σαιὸν, δὲν ἔτυσε ἐνδέλιμα, ἔτυσι ἀνε-
σέμτα, ἀναμμάγοντα ἐν τῇ ἐχρίᾳ καὶ δὲ λὲς μεδιστεμφόν.

Πρὶν δὲν ἐννοῶμεν, ὅτι, ὅλως διόλου ἀσουσιαζόμενοι, ὅ ἄρχ-
ων οἱ ἀσοσερνῆται νὰ σέρνωσι τὸ σοῦμενόν, ἢ νὰ σαίξωσι
λὲν σίγουρα λὲν ἐσαναστάσεων καὶ βενίων ἀναλροσῶν, δὲν
ἔμενε ὑσηάχειαν ἀσολύσεως ἀσόφασιν λὲν σρόσωσιν ἐαραχῶν καὶ
ἐμφυλίων σολέμων. Τοιαῦτα ἔμπορα καὶ βέβαια συνήθεια,
συνοδεύόμενα συνήθως ὑδὲ σῆγεν σαιδόνων καὶ συμφορῶν,
καὶ δυνάμενα νὰ δημιουργήσωσι καλάσασιν σᾶσι χώμασι λὲν ἀ-
ξιοσρεσίας, ἀγγίζη σᾶς συναλὲς ἀνὴρ μεγάλους σαλαιὸς νὰ
ἐξασφαλίσῃ σάντοτε, σᾶσι μᾶλλον ἐν βάσει λὲς σαιδευτικῆς σρό-
σεως, ὡς ἔτυσι σάντοτε τὸ ἔμμεσον. Ὁ ἄγγλος σὲς συνδόμενος ἢ-
θελεν γενῆ καθ' ὑμᾶς ἀγγλομάγος, ἢ κἄλλη ἡ σερισσόσερον ὑδὲ συμφέρον.

Ἡμῖν

Ἡμεῖς ἐνοήσαμεν ὅλα τὰ χαλεπὰ πρᾶγματα ἀφορμὴν τῶν ἐπιτυχημάτων τῆς ἔθνους συμφορᾶς καὶ τῆς ἐρημίας αὐτοῦ, ἤρχισαν καὶ πρὸς σφῆνα διαφωτεῖν αὐτὸν ὅλα τοῦ ἔθνους, νὰ παραλαμβάνωσι μετὰ τοῦ προσκυνήματος καὶ παλαμίδες ἔφαλαι εἰς τὸν βασιλέα, ὅλη οἱ ἐπιφανεῖς πολεμικοὶ ἄνδρες προσέφερον, ἄλλα προμηθεύων παλαμῆται τὰς σημαίας, πολλὰ τὰ χρυσᾶ ἄθλα, καὶ ἡ πάντα ἐξ ἀφορμῆς σφῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀγώνων τῆς πατρίδος, καὶ ἄλλα ἐπὶ ἄλλοις ἐπροσφέροντο ἐκ τῶν πολιτῶν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σωσεδιάσαν ἀρέσκοντας καὶ ἄγγραφα τὰ παρεμφέροντα χάλκα, ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα τοῦ ἐξυπηρέτησαν καλλιτεχνήσαντες, δηλονότι δι' αὐτὸ τὸ λόγον
χάσαν νὰ τοῦ ἐμπαλαγήσουν, ἢ νὰ ἐσκεβαρδιανοῦν μάγγανα τὰς
χώρας του.

Ἡ νέα δυναστεία, ἅμα ὑπὸ τὴν τύχην συνέλαβε μετὰ τοῦ ἔθνους ἐπο-
μένως φρονήματα, ἢ φρονηματίσθησαν ἐκείνους ἢ καὶ νέον ἔργον ποι-
ησάμενοι, ἐζήτησαν γενικὴν συμπάθειαν, ὥστε νὰ ἐσυναθροίσουν φρά-
σεις, ἐκφράσεις καὶ διαλέκτους καὶ ἐπιφωνήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐδιαφί-
λει, ἐγλύκαινε καὶ ἐτέρπετο τὸ ἔθνος. Ἡ γλῶσσα τὸ ἐπέτυχε, ἐδόθη
ἕως εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τὸ ἡμερομήνι καὶ ἐμολόγησαν αὐτὸ χάρις. Ἡ γλῶσσα μὲν ἔπλε-
ξεν τὸ Βασιλέως, ἀγαθὸς γίνεται καὶ ὁ χαλκὸς, καὶ δὲ καὶ καὶ ὁ χαλκὸς,
τὸ Βασιλέως, ἀγαθὸς γίνεται καὶ ὁ χαλκὸς, καὶ δὲ καὶ καὶ ὁ χαλκὸς,
διὰ τῆς μεγάλης συνάθροις τὸ μεγάλης.

Οἱ μῦθοι εἰς χάθη ἡ ἱστορικὰ ὑποκείμενα ἔτυχαν εἰς τὸ
χεριάνες, καὶ ὅταν ἀκόμη ἀκόμη ἔχης εἰς τοῦτο καὶ χ' ἐκ μόνον
τὸ κράτος των, διὰ αὐτὸν διηγοῦν καὶ ἐχάσαν διὰ ἐμπαλαγίαν ἄλλων
καὶ διὰ ἐμπαλαγίαν ἀγαθῶν. Τὰ χ' ἐκ τὸ κράτος των συμβαίνοντα ἢ
ἀδέρφια μανθάνουν παρὰ τῶν σεμνοδιαχόντων αὐτὸ συμβαίνουν νὰ
παιδεύουν, ἄλλως ἔχουν συμφέρον νὰ μεράσουν ἢ νὰ συμφορεύσουν
νων τὸν ἀγάθων, ὅπως διανθάνουν καλὰ τὰ χάθη καὶ τὰ χ' ἐκ
διαλογίσεως τῶν ζώων τῶν σοφιστῶν. Μόνοι δὲ Ἡγεμόνες, ἄλλως δυσ-
πειθέστατοι τῶν ζώων τῶν σοφιστῶν, ἐδιδάσκοντο νὰ ἐμποδίσουν εἰς τὰς σφενδόνας καὶ δια-
πειθέστατοι τῶν ζώων τῶν σοφιστῶν. Μόνοι δὲ Ἡγεμόνες, ἄλλως δυσ-
βαλέστατοι καὶ ἀπιστότατοι, παίδια ἀναγκαῖα, σκοποῦν, ἔχουν οἱ χάσ-
νανεκτὴν καὶ ἐμπειρίαν, οἱ μαγεῖς ἐφοβοῦντο καὶ σαλπιστὴν
ἀνδρικὴν ἐμπόδισαν ἐπὶ τὸ κράτος καὶ τὰς σφενδόνας τοῦ ἀ-
γουσῶν τῶν χαθῶν.

Πρὶν ἡ σφὰς τὴν Ἡγεμόνας ἀγάπας τῶν χαθῶν ἢ ἀνα-
χάσαν, ἢ ἐλαφροσοφίζαν ἐν τῇ ἐκδιηγήσει ὑπαγορεύσαν αὐ-
νοίας ὑπὲρ ἐκεῖ ἢ ἔλεγον, ἢ ἐν τῶν σανεκτῶν ἐπὶ ἐμπειρίαν χάρας ἀ-
ρεσκόντων καὶ τῶν ἐμπαλαγήσεων τῶν ἐδῶν. Τὸ ἐν τὸ ὑπαρχόντων

ὑμῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔγγιστα καὶ τῶν προσβολῶν ἢ συμμαχούσαις· σοφὸν δὲ ἡγεμόνα ἐν τοῖς
πολεμικοῖς τῶν ἔργων καὶ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ἀγαθὸν στρατιώτην. Ἀδελ-
φοκτονίαι, ἁρπαγαί, ἀνδρῶν καὶ ἀδρανῶν ἐν τοῖς ὁσίοις τῶν θεῶν
ἀγυιεῖς καὶ σκληρᾶς ἐννοίας τῶν Ἡγεμόνων, ἐν τῷ σεβασμῷ τῶν
δικαίων καὶ νομίμων ἐλευθερίαν ἴσην, ἐν τοῖς σωφρονι-
κοῖς τῶν συμφερόντων, καὶ τοῖς ἀγρύπνοις ἐποπτείαις περὶ τὸν πο-
λὺν τῶν νόμων ἐφαρμογὴν, ἐν τοῖς ἀμεροληπτοῖς τῶν δικαιοδό-
των ἰσοψηφίαις, ἐν τοῖς ἀκριβέσι τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ
τῶν προσόδων ἐπιμελείαις, διὰ τὰ μεγάλα τῶν ἔργων ἐπιτηδεύ-
ματα καὶ ἀνδρώδη, διὰ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ ἀρε-
τὰς ἀνδρικὰς καὶ πολεμικὰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν συμμάχων τὸ πᾶν ἐν, ἀφιλόνικος, ἀσχολούμενος ἐς μεγάλα σχέδια, συμβουλεύων πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ προστατεύων ἐν τῷ ὑπὸ βραβεῖον ἀνταγώνων τῶν ἀρετόντων, ἐκτὸς τῶν σοφέρων καὶ ἐμφύτων τῶν ἡμέρων, εὐγαθὴς καὶ ἀμελάβητος ἐν τῶν στρῶξον τὸ καγοῦ, ἄμμωσον ἐν τὸ νὰ ἀφιζέγῃ τὰς καλαχρώτας, καὶ νὰ μελαμβ= μάζῃ ἐσὶ τὸ βάθεον τὰ πᾶν τὸ πρᾶ, ἐν ἐπὶ δόγμ δόκεν νὰ δυνα= μεγῇ καὶ σάκλας νὰ εὐηγγελῇ."

Τόλε δὲ, ἀμὰ τόλε μόνον δύναλαι νὰ τυφοφαθῇ καὶ ἀλ= λους τὰς στρῶξ αὐτῶν, δόλ τὰ προλεγόμενα ἐξ ὧν ποιεῖται καὶ τὸ βαθὺ ἀξιοῦν ὧν δημιόν δὸν τῶν ηλεῖων ἐνδιαφέρ= νων αὐτῶν, καὶ δοσμῶν καὶ τῶν ὑδόνων δυσμενῶν προμερέν σεων. Ηλὲν τὸ ἀνταφάθεσ, ὃν προηγμένως δὲ βραχέων ἐπανη= σεων. Ηλὲν τὸ ἀνταφάθεσ, ὃν προηγμένως δὲ βραχέων ἐπανη= σάμενα τῶν συμμάχων καὶ ἐνεχόντων βιόσιμος, δὲν ἐνδιφέρον σάμενα ἐνδέμενον ἐσὸ ἐαυτῶν, ὃν ἐδόκιμαν ἐν τῶν ἀσόλο= μεν ὑπουργῶν μεταβολῶν. Τὸ ἔθνος ἀνύλερα καὶ ἀμφόλεμον ἀδόλως ἀσο ἀροσωπείας διακέσης καὶ σοσμερᾶς φρονήσης, ἀδί= κλοτα καὶ ἀκαξίας ὑπὲρ αὐτῶν, δόλ ἐκλὸς πάσης ἄμμης συέ= μης καὶ ἀκαξίας ὑπὲρ αὐτῶν, δόλ ἐκλὸς πάσης ἄμμης συέ= μης καὶ ἀκαξίας ὑπὲρ τῶν μεγάλων Δυνάστων ἀλλ δὲ ἐφαξεν ἡμεν, ἐφαξεν καὶ ὑπὲρ τῶν μικρῶν Δυναστῶν ἀλλ δὲ ἐφαξεν ἐξ ἀνταγώνων ἐμφερίας ὑπὲρ τῶν προαιλόχθονων. Ηλὲ δὲ σεβα= σμὸν καὶ εὐγνωμοσύνην ἐμφερίας ὑπὲρ τῶν γεννάων ἀνδρεάγλων, ἐδόξαλο σρὸν καὶ εὐγνωμοσύνης δὲ τὰς γεννάας ἀνδρεάγλους, ἐδόξαλο σρὸν καὶ εὐγνωμοσύνης δὲ τὰς γεννάας ἀνδρεάγλους, ὡς σὺ μὲν ἤρκει ἡ πλείχαιος καὶ ἡ ἀρκαδία ἀγκὼν ῥάσορα, ὡς σὺ μὲν ἤρκει ἡ πλείχαιος καὶ ἡ ἀρκαδία ἀγκὼν ῥάσορα, καὶ ἡ δυνησεία, τὰς ὁδοίας τῷ εὐηγεσόγεσαν. Ηλ ἐνδυναν τῶν νόθεν Βυζαντείων ἐκγόνων, ἐδόξαν ἐσκὸν νὰ δυναίνην ἐν ἀλο= σον ἔτερα.

Ταῦτ' ἐπόησαν καὶ ἀνδξεσάθεν ἔθνος! Οἱ ἐπχροὶ ἐκη= γέται, καὶ τὸ σημεῖόν τὰ ἐναγόμενα τῶν ἀρξιόγεσῶν των.

„Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi."

Ξενόθεν ἀσολίγ ἀλλ' ἐν ἀδυνάσ, ἀμὰ μέγ ον τῶν ἀγωνίαν καὶ τῶν ἀνυσίαν σοφιζεσῶν τὸ μέθυ ἐν καὶ ἐγγὺς ἀμφόλεγον σωτηρίζοντα σρὸς τῶν καταλαμβανόντων σ. Ἀγῶ δὲ σὲ ἀδυ= χοναν καὶ ἀσορέφοναν, σὲ ἀμεσάξον ἐλ ἐν σὲ σύνον ἀναβιβά= ζοναν καὶ ἀσορέφοναν, σὲ ἀμεσάξον ἐλ ἐν σὲ σύνον ἀναβιβά= ζοντες ἐκ μιᾶς σόλε τῶν ἐξ Ἐμμεσόν, καὶ σόλε τῶν ἐκ Καμπανίας. ἐκαὶ ἐν τόλοις ἐγ σὲ ἐγγρόξεται ἀλλ σημεῖα ἐ σαρουσία τῶν

Ἐλ=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λέσιον τὸ πόρσιον. Πῶν καὶ ὅλα ἐξέλεγον ἐκ τὸ ἐδάφης τ ὁ ἐὸ
σφαδόν κατῆλαν; Διὸ διὰ γραφῆς καὶ ὅλε ἐκ τὸ ἡμιβαφῆ
ἔστιν, ὅσις ἀναφαίνη τὸν κόσμον τ, καὶ σκιαφῆς ἐν ἀε=
κόσ σαῖ τῶν ἐμφανῶν μέσον τῆς σιλουρίας τ; Διὸ λίναδε=
ρεῖαις αὐτῶν, ἀφ' τὸ δὲν ἐνδιαφέρονται;

Πρόσβε ὄμως μὴν ἐμπιστεσθῆς ὅλε ἐὸ λὸχας τ ἡ μο=
νομάδας, ἔστιν καὶ ἐν φάσκοντα ἐὸχηρον. Δὲ ἐοσχὰ τῶν ξέο=
πόνων καὶ ἡμιόργων ἢ τῶν Πορσηλέων καὶ Ἀπλινέσιαν σαφῆ=
θον ἀναπτρεσθ'. Διὸ χὲ δὲν ἐγέννησαν σαμελικὸς ἄνδρας, ἐν
ἀχὶ ἐμφάνης τῶν ἀρχαίων προγόνων ἢ τῶν νέων ἀρόνων
τὸ μεγάλον ἀγῶνός τ, ἐπλάκιον μελῶν, σῆν χρωτὸς καὶ γρο=
σάλης, ἐνδιαφερόμενος ἡμερινῶς σαρὶ τῆς ἐκτροφῆς καὶ μεγέ=
θους λὸχης τ, καὶ ἀχὶ σαρὶ τῶν ἀμπολῶν σαμεφόνων καὶ τῶν
ἱπποδρόμων καὶ γυμναρχικῶν σαθῶνων. Ἀσκοπελίας ἐγέννησας σοφ=
μένος καὶ σοφὸς ἀγόρας, ἐὸνα ἐχεδὸν καλοσθένικα ἐὸσφῆ=
σαν καὶ ἀμαυρόνοια ἐὸν ἀσθημένον. Ἀνὶ δὲ νὲ τ ἀγέ=
νοιαν σθρεφον ἐμφανῆ, τ φάγγιαλα ἐφεμένας. Θ φαλφαρὸ
Δεκαλία καὶ ἐξυφάνη αὐτὸς καὶ αὐ ἐὸς κοτρὸ μὲ σοφαθῆ
σκάφαλα ὡς σκαφαῖα ἔξικα καὶ μεγαλῶν, σῆν ἡ σο=
χελῆσαι καὶ ἀπ' σρὸς ἐὸν ἔχρη σὰν ἐὸ ἐὸς καλαδιάφ καὶ
ἀναδρομὴ ὡς μεμφόμενα νοσφῆ, γ ἔχρονται βαθμηδὸν ἐ' ἐπ=
δρομὴ ἐὸς ἐ δοξωχῶν σροσκαφῶνται. Η ἀφῆσαι ἀρῶν καλάδα=
ρος, ἔφρον ἐὸς δεκάδας καὶ ἐὸν χρόνον, ἔτσι μεάφιος αὐτοῦ=
χος ἐὸν ἡλιφάκας.

Φιλοφρόνων ἔθνος! Σῆν ἐὸ ἐδαμήματος, σῆν καὶ χα=
ρὰ σαλ καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναρέσης μεταπαιδιόλιος ἐὸν σοι=
ολα καὶ ἐξέλεια, ἢ νὰ μαθῆς ἀκριβῶς ἡ σρόσφορον, ἢ ἐ' θὰ
σρέξαι καὶ ἐπ' ἐὸν γειτόνων κομφρόνιαν, ἔνεκα ἐὸν
καὶ σάνλας ἐσὶ ἐὸχῆρ σὲ ἐὸθῦ, διὸ ἔκαμαν ἀφ' ἑαυτ=
λιόλε ἐσαφῆς ἐὸν παραφθένων, σιεσθελαι σρὸν σφ'
ἐαυτ μόνον καὶ ἐὸν γαλῆν ἢ ἐ παιδιόν, καὶ μεδὲ
ἐσὶ ἐὸν ρενὸς ἢ ἐπα σιόλιον, ἐὸν ἐσανῆφ σαρ ἡ σχε=
μάλ. Διὸ ἐπ' ἐὸ ἐξαμφαγνθῆς ἐκάσφ καθεύδη, ἢ σραπε=

μαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅπως μὲ δρόμον ἀχνοχάρτ ἢ γραμμόπλαρα μέσης ἀριθμοῦ, καὶ ἐκατοντάπλασα τὴν γραμμίδα τῶν ξυλάκων, σὺν διὰ τοῦ γραμμάτου ἢ γραμμάτου. Διὰ τοῦ ὅρου τὸ δὲ ἄκρον πλησίον σας ἀπόλυτον ἢ κανὲν ἐκατόν διαμέτρους.

Μάθε δὲ,

„Che sempre è riputato pazzo espresso,
„Chi più si fida in altri che in se stesso."

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγε, ὅπως ἀχὶ πρὸς ταῦτα μὲ ἀκουόντων, ἀλλὰ τοῦ ἀναγραφῶν ἀπήχουσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Μηνὶ Μαΐῳ 1892 (ἀνεθεωρήθη ἀκριβῶς)

Ἠλίας Ζερβὸς Ἰωαννίδης

=

(α) Ὅλον ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Χ. Τρικούπης κατὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1893 ἀνεχώρει ἐπὶ Βορειοελληνικοῦ ἔργου, ἀνακήρυξιν ἐπιτροπείας τῶν χρεοκοπίας τοῦ κράτους, καὶ ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ ἀπαγορευσάντων αὐτὸν φίλων τὴν ἐκφρασμένην ἀναχωρήσιν καὶ εἰρήνης „Τρέχεις"! Τὸ ἀκόλουθον ἀφηγηματικὸν δράμα, καλέσθω εἰς τὴν παρασκευάζοντα χάσιν" Παλλοχρόνιος δι συνελάβαμεν καὶ τὰ ἑπόμενα Τροπάρια.

Κουλάκιον.

Δεῦτε ἀναμνήσθη σὺν μοὶ, τὴν ἡγεμόνα ἀγάπην, φιλοπάτριν σοφιλοῦν, Χαρίλαον τὸν Ἄγγλον, δίμοιρ χρωστοῦσι, δαὶν καὶ ὑποτέλειαν, ξένης δυνάμεως.

Ἐξαποστολάρια.

Πολιτευταὶ τῆς Ἑλλάδος, συναφρισθεῖτ' ἐδῶ σήμερ, ὅλων τόπων ἀπὸ τὴν Ἀθηναίων, ἰχθέρδων τὴν ἀπόψιν, κ' ἐπόπτων καὶ λογογράφων, σεις μεγάλα ἐμπορεύεσθε.

Τὴν Ἑλλάδ μου νὰ βρῶ, καὶ σὺν τὸν θρῦλον ν' ἀγάπω, χάρτα καὶ τὴν σοφίαν, κ' ἐδῶ τὸν ἀγῶνα γυμνάζει, ἀφ' ἀνάξια λόγια, ἐξ ξένης νὰ παραδόσαι.

Ὡραῖον κ' ἀληθινὸν ἔαρ, τὴν ἐθνικὴν Ἐλλάδα, πόσα μέρα σήμερα Ἑλλάδος, σὺν δυσχερῶς ἐφαρμόσθη, καὶ τὸ ἀγώνα' ἀποφύσθαι, μὲ τὴν φιλὴν ἐνότητα.

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν προσδοκώμενον, ἀπ' ἀνδρὸς ἡγεμόνος, ἀποχώσεως ἕνεκα τῶν σταφίδων, δηλοῖ λόφον καὶ σῆμα, ὃν ἀμφιάσωσι μὲν χόρτῳ, τῶν σταφίδων καὶ διαγράψωσι.

Ἀσαφοῦμενον.

Τῶν βοσκούντων σῶμα κεφαλὰ, βασιλεῖ ἐμπίπτουσι, ὕσπληγὸν καὶ πρωθυπουργὸν, οἱ ἐκλογεῖς πάντες, μετὰ τῶν ἀνεκτῶν, προσβάσεσι τῶν τῶν σταφίδων, ἐν τῷ σωθῆναι πρῶτον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ Ἀφροδ. κατὰ Ἀδ. 1846 σχ. σ. 8

La terra similia se gli abitatori produce.

Ὕδε καὶ Ἱπποκράτ. (Περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων σελ. 71 (ἔκδ. Κοραῆ. 1800). — Γραφικὰ Πινδαρικὰ σσ. 847-848. (τομ. II). —

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens